www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက် စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

မြရတနာစာပေ

သောင်းဝေဦး

စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ

အမှတ် (၅)

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၀၂၀၂၀၁၂၀၈
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၀၀၄၂၄၀၄၀၉
ပထမအကြိမ်	-	၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလ
အုပ်ရေ	-	၁၀၀၀
တန်ဖိုး	-	၂၅၀၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	-	မောင်ဖမောင်သိုက်
မျက်နှာဖုံးကာလာခွဲ	-	မြရတနာ Colour Separation
အတွင်းဖလင်	-	A.Z
ကွန်ပျူတာစာစီ	-	Future World
တအုပ်ချုပ်	-	မြရတနာအဖွဲ့သားများ

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်မူမူ (ခေါ်) ဒေါ်မြရတနာ (၀၄၂၀၁ မြဲ)
သိဒ္ဓိမြင်သာရေးအတွင်း
မေဓာ္တာလမ်းနှင့်သံသုမာလမ်းထောင့်
၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း ၀၁-၅၇၈၆၇၀၊ ၀၁-၃၇၉၇၇၃

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဗိုလ်မှူးကြီးသောင်းဝေ(ငြိမ်း)၊ (၀၇၉၉၆ မြဲ)
မြရတနာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၂၃/၂၄)၊ မေဓာ္တာလမ်းသွယ် (၁)
၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ရေ၅၅ ဝ၃
စောင်းမေဦး
စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၅)/
စောင်းမေဦး။ - ရန်ကုန်၊
မြရတနာစာပေ၊ ၂၀၀၉။
[illegible] ၁၄ x ၂၁ စင်တီ။
(၁) စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များအမှတ်(၅)

စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်မှ

အမှတ် (၅)

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	တောင်ပိုင်းတိုင်းကအမှတ်တရများ	၁
၂။	ငြိမ်းအေးစည်ဝေ ကျိုင်းတုံမြေ	၂၅
၃။	ကျားဖြူမြို့ကအမှတ်တရများ	၄၉
၄။	ကျားနဲ့စစ်သား	၇၃
၅။	အင်းအိုင်ခါးလှည့်လက်ဖွဲ့များနဲ့	၉၇
၆။	ကျွန်ုပ်နှင့်ဉုံမဏိပါဒေဟုံ	၁၂၅
၇။	တစ်ခါက သူရဿတီ	၁၄၇
၈။	ဒေါနတောင်တန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၂)	၁၇၃
၉။	ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏စွန့်စားခန်းများ	၂၀၁
၁၀။	ကျောက်တစ်လုံးကဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်	၂၂၅
၁၁။	မဘိမ်းမြို့ကပုံပြင်များ (၁)	၂၅၃
၁၂။	မဘိမ်းမြို့ကပုံပြင်များ (၂)	၂၇၉
၁၃။	မဘိမ်းမြို့ကပုံပြင်များ (၃)	၃၀၃
၁၄။	မဘိမ်းမြို့ကပုံပြင်များ (၄)	၃၂၇
၁၅။	ဖွဲကိုမှတည်အောင်ရမည်	၃၆၁

မြရတနာစာအ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်းဝေဦး

စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ

အမှတ် (၅)

စာရေးသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ပိုင်းတိုင်းက အမှတ်တရများ

ကြုံရတုံ့ရ စစ်သားဘဝ

စစ်သားဘဝ အနှစ်သုံးဆယ်တွင် ကရင်ပြည်နယ်၌ ဆယ့်ငါးနှစ်ကြာခဲ့သည်။ ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းလျှင် ဆင်းချင်း ကရင်ပြည်နယ်မြောက်ဘက်အစွန်က ဖာပွန်မြို့ကလေးကို စရောက်သည်။ ဖာပွန်၌ ငါးနှစ်ခွဲခြောက် နှစ်ခန့်နေခဲ့ရသည်။ ဖာပွန်မှ မော်လမြိုင်ကျောက်တစ်လုံးသို့ ပြောင်းရသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဆင်ရေးတာဝန်က ကရင်ပြည်နယ်ဘက်ပြန်တက်ရပြန်ရာ ဖွဲကပင်တောင်ကြီးနှင့် ဒေါနတောင်တန်းကို မြင်ရရောက်ရပြန်သည်။ အရာရှိငယ်ဘဝက ဆယ်နှစ်တာကရင်ပြည်နယ်တစ်ခွင် ခြေလျင်ခရီးသွားခဲ့ရရာ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့ကလေးမှ လွဲပြီး မရောက်ဖူးသည့်နေရာမရှိခဲ့ပါ။ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့ကလေးတော့ အနောက်ဘက်က တံခွန်တိုင် သံပုရာကောက်ရောက်ပြီးမှ အမိန့်အရလှည့်ပြန်ခဲ့ရ၍ မရောက်ခဲ့ရခြင်းပါပေ။

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နည်းနည်းဆက်သွားလိုက်ရလျှင်ဖြင့် ကြာအင်းဆိပ်ကြီး ရောက်ပါတော့မည်။

အမိန့်နာခံရသည့်စစ်သားဆိုတော့လည်း ဒီလိုပဲဖြစ်တတ်ပါသည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်က နည်းဗျူဟာမှူးတာဝန်ဖြင့် သဃ်နီးညီနောင်မြို့ကလေး၌ တစ်လခန့်နေခဲ့ရသည်။ ကွပ်ကဲမှုအောက်တပ်ရင်းသုံးရင်းပါလာ၏။ ရောက်ပြီး နောက်ရက် ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ်မှ ပြုလုပ်သည့် အစည်းအဝေးတွင် တပ်မမှူးက ...

"ဗျူဟာမှူး ဒီက အမိန့်မရဘဲ မြဝတီမသွားနဲ့နော်"

ဟု ပြောလေတော့သည်။ ဘာကြောင့် ပြောမှန်းတော့မသိတော့ပါ။ စစ်သားဆိုတော့ မသွားပါနဲ့ဟုဆိုသော နေရာကို မသွားဘဲနေခဲ့ရသည်။ အမိန့်နာခံခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်က KNU ဗဟို မာနယ်ပလောကျသွားသဖြင့် မြဝတီတောင်ဘက်ရှိ တပ်မဟာ (၆) နယ်မြေကနဲလေး၊ မော်ခီးခွင်ဝင်ပြီး KNU ဗဟိုအခြေချရန် ကြိုးစားနေစဉ်ကာလဖြစ်၏။ ကနဲလေးမော်ခွီးခွင်မှာ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး၏ အရှေ့မြောက်တက် ထိုင်းနိုင်ငံဘက်သို့ လက်မကလေးလို အစွန်းထွက်နေသည့် ခွင်ကလေးဖြစ်၏။ ဒေါနတောင်တန်း၏ အမြင့်ဆုံးအပိုင်းဖြစ်သည့် အမြင့်ပေ (၆၂၃) ရှိသော မူလရစ်တောင်ထိပ်ကြီးက ကြာအင်းဆိပ်ကြီး၊ ကျိုက်ဒုံအသနှင့် ကနဲလေးမော်ခီးခွင်ကိုတားဆီးထား၏။ ထို့ကြောင့် KNU တို့က သဘာဝအတားအဆီးနောက်ကွယ်ရှိ ထိုခွင်ကိုသတောကျကာ ဗဟိုအတွက်နေရာသစ်ရွေးချယ်ပုံရ၏။ ထိုခွင်၏ အရှေ့ဘက်၌ကား ထိုင်းနိုင်ငံ တပ်ခရိုင်ရှိပြီး မဲဆောက်မြို့နှင့်လည်းဆိုင်ဝေးလှသဖြင့် သူတို့အတွက် အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စများလွယ်ကူပုံရ၏။ ကိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် ထိုင်းတို့က

မဲ့ဝေးပြေးလမ်းများမည်မြိုင်ဖောက်ထားရာ ထိုင်းနိုင်ငံကို နောက်ခံပြုထားသည့် သောင်းကျန်းသူတို့အတွက် ထိုလမ်းများကို အသုံးပြုပြီး ကျူးကျော်တို့ မြန်မာ့တပ်မတော်အား အံတုနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒါကိုသိသည့် ကျူးကျော်တို့ မြန်မာ့တပ်မတော်က ကနဲလေးမော်ခီးခွင်ကို တပ်သွင်းကာရှင်းသည်။ ဘားအံနှင့် သထုံတပ်မများက ထိုတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကျူးကျော်ကွပ်ကဲရသည့် နည်းဗျူဟာနှင့် တပ်ရင်းများက နယ်စပ်တစ်လျှောက် ရှင်းလင်းတိုက်ပွဲဖြစ်နေသည့် ထိုတပ်များအတွက် Logistic ခေါ် အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုများ လိုက်လံဆောင်ရွက် ရခြင်းပါပင်။ ထိုတာဝန်များကို တစ်လခန့်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပြီး မတ်လအကုန်၌ တာဝန်ပြီးဆုံး၍ စစ်ကိုင်းသို့ပြန်ခဲ့ရသည်။

မြဝတီမသွားပါနဲ့ဟုပြောထားသဖြင့် မြဝတီသို့ လုံးဝမရောက်ခဲ့ရပါ။ ပြန်ခါနီးမှ သတိရသဖြင့် အိမ်ကမိန်းမအတွက် Sling Bag ကလေးတစ်လုံးကို အပြေးအလွှားမှာခဲ့ရပါသည်။ ကိုယ့်အတွက်ဘာမှ ယူတိမရနိုင်ပါ။ ယောကျ်ားတို့ထုံးစံအတိုင်း မိန်းမဦးစားပေးရတာ မဟုတ်ပါလား။

စစ်သားဘဝက မရောက်ခဲ့သည့် မြဝတီကို စစ်သားမဟုတ်တော့မှ အခေါက်ခေါက်အခါခါရောက်ရပါတော့သည်။ မြဝတီလိုပင် အခြားနယ်စပ်ဖြစ်သည့် တာချီလိတ်မြို့ကလေးကိုလည်း ၁၉၈၁ မှ ၁၉၉၁ နှစ်စ အထိ ဆယ်နှစ်နီးပါး ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ခွင့်ပြုချက်မရ၍ မသွားခဲ့ရပါ။ ၁၉၈၁ ၌ ကျိုင်းတုံတွင် တပ်ရင်းမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် တောင်ငူရှိတောင်ပိုင်းတိုင်းသို့ စစ်ဦးစီးမှူး (ပထမတန်း) တာဝန်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းမိန့်ထွက်၏။ ထိုအခါ တပ်မမှူးကခေါ်မေးသည်။

"[illegible] တပ်ပြောင်းမိန့်ထွက်နေပြီ။ မပြောင်းခင် [illegible] ကိုယ်နိုင်ထားတဲ့ ကိစ္စလေးပြီးအောင် လုပ်သွားပေးပါ"

"[illegible]ပါခင်ဗျာ"

ကျွန်ုပ်သည် ကျိုင်းတုံတွင် ၁၉၈၄-၈၅ တစ်နှစ်ခန့် ဂျီတူ [illegible] (ဒုတိယတန်း). လုပ်ခဲ့ဖူးရာ စစ်ဆင်ရေး စီမံချက် [illegible] ရေးခဲ့ဖူး၏။ ယခုလည်း ဒါကိုသိထားသည့် တပ်[illegible] ကျွန်ုပ်အား တာလေကို ခဏသွား၍ စီမံချက်တစ်ခုရေးခိုင်[illegible]။ မြေပုံကြည့်ပြီး ရေးတော့ရေးထားပြီးပါပြီ။ မြေပုံ မြေပြင် [illegible] စစ်ဆေးရန်သာကျန်ပါသည်။ တပ်ရင်းမှူးမဖြစ်မီ ၁၉၈[illegible] [illegible] ကာကာကျင့်ကွပ်ကဲမှုအောက်၌ တွဲဖက်တာဝန်ထမ်းဆောင် [illegible] [illegible] အခြေပြု၍ ဗထူးတိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းအတွက် [illegible] ကျွန်ုပ်ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။ မြေပုံကြည့်ရေးရုံမရသဖြင့် [illegible] မြေပြင်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် မှော်ဘီ[illegible] [illegible] ယခုလည်း ကျိုင်းတုံမှ တာလေသို့ သွားရ[illegible] [illegible]။

"[illegible] မောင်ရစ် တာချီလိတ်ရောက်ဖူးလား"

"မရောက်ဖူးပါဘူးခင်ဗျာ"

"[illegible] . . . ကျိုင်းတုံမှာ လေးငါးနှစ်နေခဲ့တာ မရောက်ဖူ[illegible] [illegible] တာချီလိတ်တစ်ညအိပ်သွားလိုက်ပါ။ ရောက်တုန်[illegible] [illegible] မောင်ရင် ဒီဘက်ရောက်ချင်မှ ပြ[illegible] [illegible]"

[illegible] ရှင်းပြချက်ကြောင့် စစ်သားဘဝနှင့် တာချီလိတ်

ကို ၁၉၉၁ က ပထမဆုံးအကြိမ်ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ စစ်သားဘဝနှင့် နောက်ထပ်တစ်ခေါက်ထပ်မရောက်တော့ပါ။ စစ်သားမဟုတ်တော့သည့် နယ်ဘက်ဝန်ထမ်းဘဝတွင်ကား တာချီလိတ်ကို ဘယ်နှစ်ခေါက်မှန်းမသိအောင် ရောက်ရတော့သည်။ တာချီလိတ်သာမက ဟိုဘက်ကမ်းက မယ်ဆိုင်၊ မယ်ဆိုင်မှသည် တောင်ဘက် ဘန်ကောက်သွားသည့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်က ချင်ရိုင်း၊ ဖင်းမယ်၊ လန်ပန် စသည့်မြို့ကြီးများကိုပါ ရောက်ဖူးသွားတော့၏။

ထိုအခါကျမှ အမိန့်နှင့် တာဝန်ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရသည့် စစ်သားတို့၏ အာဝေဏိကဒုက္ခကို အလေးအနက်သဘောပေါက်ရပါတော့သည်ခင်ဗျား။

၁၉၉၁ ဇူလိုင်လမှ ၁၉၉၂ ဖေဖော်ဝါရီလထိ တောင်ငူရှိ တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၌ ဂျီဝမ်း ခေါ် စစ်ဦးစီးမှူး (ပထမတန်း) တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတော့၏။ တောင်ငူမှာ ကျွန်ုပ်ဇနီး ကရင်မကြီး၏ ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေဖြစ်ပေသည်။ သူများတွေကတော့ မသိ၊ ကျွန်ုပ်ဇနီး ကရင်မကြီးကတော့ သူ့ဆွေမျိုးတွေနှင့်ပြန်ဇတ္တ ရ၍ တောင်ငူတွင် အပြုံးပန်းတွေဝေဆာနေ၏။ ကျွန်ုပ်ကတော့ တာဝန်တွေနှင့် နပန်းလုံးနေရသည်။ ထိုစဉ်က တိုင်းမှူးကြီးမှာ တိုင်းတွင်မရှိ၊ မဲခူး၌ တိုင်းတယကဥက္ကဋ္ဌကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရ၍ တောင်ငူကို တစ်လတစ်ခေါက်ပင် မှန်မှန်ပြန်မရောက်ပါ။ ဒုတိုင်းမှူးကလည်း ကျွန်ုပ်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် နယ်ဘက်သို့ ပြောင်းသွားရာ တိုင်းတစ်တိုင်းလုံး စစ်ရေးတာဝန်များကို ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်း ဒိုင်ခံဆောင်ရွက်ရတော့၏။ သိပ်မချောင်ပါခင်ဗျာ။ နေ့စဉ် တိုင်းမှူးကြီးနှင့် အထက်ဌာနများသို့ ဖြစ်စဉ်များကို သတင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပို့ရသည်။ အထက်ဌာနမှ မေးခွန်းများမေးတိုင်းလည်း မြေပြင်အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိဘဲ မြေပုံကြည့်ပြီးဖြေနေခဲ့ရ၏။ အထူးသဖြင့် ပဲခူးရိုးမနှင့် စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ခြမ်းဒေသများ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုဒေသများကို တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေးပါ။

ပဲခူးရိုးမကား ၁၉၇၅ ဖင်ချက်ကျဆုံးပြီးနောက် အဖြူရောင်နယ်မြေဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ပဲခူးရိုးမကို တပ်အပြည့်သွင်းပြီး ကွက်ပြည့်နင်း၍ အပြောင်ရှင်းလိုက်နိုင်၏။ ခက်နေသည်က စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ခြမ်းပါပေ။ စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ခြမ်းတွင် သံတောင်၊ ကျောက်ကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့ သုံးမြို့ရှိသည်။ ထိုမြို့သုံးမြို့အနက် ရှားရှားပါးပါး ကရင်ပြည်နယ်၏ မြောက်ဘက် အစွန်ဆုံးသံတောင်မြို့ကလေးကား တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်ရှိရာ တောင်ငူနှင့် အလွန်နီးကပ်နေသဖြင့် တပခ ကွပ်ကဲမှုအောက်ကိုပေးထားသည်။ သံတောင်မြသည် [illegible]ချန်းသူများအဖြစ် ထိုစဉ်က KNLP, KNU, KNPP, ABSDF ဟူ၍ လေးမျိုးရှိနေကြသည်။ သူတို့သည် ခွဲ၍လည်း လှုပ်ရှားကြသည်။ ပေါင်း၍လည်းလှုပ်ရှားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမြို့သုံးမြို့အနက် သံတောင်သည် ကျွန်ုပ်အတွက် မသိမဖြစ်သည့်မြို့ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တပခရောက်ပြီး ဘာမှမကြာသောကာလမှာပင် သံတောင်ကိုသွားရောက်၍ လေ့လာရပါတော့သည်။ မြေမပိုင်လျှင် စစ်မနိုင်ပါ။ မြေပိုင်မှ စစ်နိုင်ပါမည်။

❖

သံတောင်သို့ ခရီးတစ်ခေါက်

ထိုနေ့က မိုးကလေးက ဖွက်ကျားရွာနေသည်။ တောင်ငူက

ရန်ကုန်လောက်မိုးမကြီးသဖြင့် မိုးတွင်းဆိုသော်လည်း သွားလို့လာလို့ကောင်းတော့ရနေသည်။

“ဂိုဝမ်းကြီးခင်ဗျာ။ ဒီကနေပြီး လေးမိုင်စခန်း၊ အဲဒီနောက် တိုင်းဗဟိုလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းက လာဖွင့်ထားတဲ့ အကြပ်လောင်းသင်တန်းကျောင်း ရောက်ပါမယ်။ ပသီချောင်းမှာပါ။ ဒါပြီးရင်တော့ ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်နဲ့အတူ သံတောင်ကို သွားကြပါမယ်”

ကျွန်ုပ်အား သံတောင်လိုက်ပို့သည့် ဂိုတူး ဗိုလ်မှူးအေးမြင့် (ယခုအငြိမ်းစား ဒုဗိုလ်မှူးကြီးအေးမြင့်) က ဆို၏။ ကျွန်ုပ်သွားသည့်လေ့လာရေးခရီးစဉ်အား တိုင်းမှူးကြီးထံတင်ပြရာ ခွင့်ပြုသဖြင့် သွားရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ခရီးစဉ်အတွက် တိုင်းမှ အီစူးဇူးကားငယ်လေး တစ်စီး၊ T.E ကားကြီး နှစ်စီးသုံးခွင့်ပြုသည်။ တိုင်းအရံတပ်ခွဲမှ လုံခြုံရေးအဖွဲ့များ ခေါ်တင်ခဲ့ရသည်။

တောင်ငူမှ မနက် (၀၈း၀၀) နာရီထွက်ဖြစ်သည်။ စစ်တောင်းမြစ်ကူးတံတားဖြတ်ပြီး လေးမိုင်စခန်းရောက်သည်။ လေးမိုင်စခန်းကျော်သည်နှင့် ကွမ်းသီးခြံ၊ ဒုရင်းခြံ၊ ဒူးရင်းခြံများကို စတွေ့ရသည်။ ကွမ်းသီးခြံများကို မြင်ရတော့ ငယ်စဉ်ကကြားခဲ့ဖူးသည့် “ကွမ်းသီးကြိုက် တောင်ငူပို့”ဆိုသော စကား၊ “တံတားဦးက ကွမ်းနုဝါးများကဆေး ကွမ်းသီးတောင်ငူနဲ့ ကိုင်းလုံးဖြူ ပြည်ရွာ၊ သာဝါးလို့ထွေး”ဆိုသည့်စကားများကို ပြန်၍ကြားယောင်လာ၏။ မကြာမီ ၈ ဂု မိုင် ပသီချောင်းရှိ အကြပ်လောင်းသင်တန်းကျောင်းသို့ရောက်၏။ သင်တန်းကျောင်းတွင် တာဝန်ခံအရာရှိတစ်ဦးနှင့် ဗိုလ်မှူးစိုးမောင်တင့် တို့က စောင့်ကြိုနေကြသည်။

ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်သင်တန်းတစ်ပတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်းဆောင်ဖြစ်ပြီ၊ သံတောင်မဝတအဉ္စုတွ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဖြစ်၏။ ယခင်တပ်မ (၈၈) မှာ သူနှင့်ကျွန်ုပ် အတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဤကျောင်းကိုလည်း သူတာဝန်ယူထားသည်။ သူသည် တပမ ကွပ်ကဲမှုအောက်က တိုင်းဗဟိုလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း၏ ခုကျောင်းအုပ်ကြီးလည်းဖြစ်ပေသည်။

"လာ ...သူငယ်ချင်း။ သံတောင်ကြီးမြို့က နည်းနည်းလှမ်းတယ်။ ဒီမှာပဲထမင်းစားလိုက်ရအောင်၊ စားပြီးတော့မှ ဆက်သွားကြတာပေါ့"

ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်က ကျွန်ုပ်ကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း အထက်ပါအတိုင်း ပြော၏။ အကြပ်လောင်းသင်တန်းကျောင်း အခြေအနေကိုလည်း ရှင်းပြသည်။ ကျွန်ုပ်က သိလိုသည်များကို မေးပြီ၊ မနက် (၁၁)နာရီလောက်တွင် နေ့လယ်စာ စားပြီးသည်နှင့် ထွက်ခွာကြ၏။ သံတောင်လမ်းမှာ အတော်ကျဉ်းပြီး အကွေ့အကောက်လည်းများပေသည်။ လမ်းသိပ်မကောင်းပါ။ ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်များလည်းပေါပေ၏။ ဘေးဘယ်ညာ၌ တောကလည်း ထူပေသည်။ သံတောင်ကြီးမြို့ကို နှောက်ထပ်တစ်နာရီကျော်ကျော် မောင်းပြီးမှ ရောက်တော့၏။

ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်၏ ရုံး၌ ခဏနားကြသည်။ ခဏနားပြီး မြို့နယ်အခြေအနေကို ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်ကပင်ရှင်းပြသည်။ သံတောင်မြို့ကား မညီမညာ တောင်ထွတ်များအလုံးလိုက်၊ အလိုက် တည်ရှိနေပြီ၊ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်းများနှင့် ကြည့်၍ကောင်းပေသည်။ ကောင်းကင်ပြင်၌မူ တိမ်ခိုးတိမ်လိပ်များ ဖုံး၍ မှုန်မှိုင်းမှုန်မှိုင်းနေ၏။ သိပ္ပာခုနစ်တန်၊ တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်

ဆိုရမလောက် တောတွေ၊ တောင်တွေ ပတ်လည်ဝိုင်းနေပေ၏။

"သံတောင်က ဒီလိုပဲ မိုးတိမ်တွေ အမြဲဖုံးနေလား"

"နွေကလွဲလို့ ဒီလိုအမြဲပါပဲ"

"ဘာဖြစ်လို့ သံတောင်လို့ ခေါ်တာလဲ"

"အင်္ဂလိပ်တွေ လက်ထက်က ဒီနေရာလေးက ရာသီဥတု အေးတယ်။ သူတို့တစ်တွေနေလို့ကောင်းတယ်ဆိုပြီး လာလာနေကြတာ။ သံတမန်တွေ မကြာမကြာလာနေကြလို့ သံတမန်တွေပျော်တဲ့ တောင်မို့လို့ သံတောင်လို့ ခေါ်ကြတယ်လို့ ပြောကြတယ်"

"ဩော် ...ဒါဆိုရင် အရင်က နာမည်က ဘာတဲ့လဲ"

"အရင်က ဒေါ်ဖားနိတဲ့။ အဲဒါ ဟို အရှေ့မြောက်ဘက်က တောင်ကြီးရဲ့နာမည်ဆိုပဲ"

ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်နှင့် စကားအတန်ကြာပြောဖြစ်ပြီး သံတောင်ကို တစ်ပတ်ပတ်ကြည့်ဖြစ်၏။ ညနေနှစ်နာရီလောက်တွင် သံတောင်မှပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးခင်မောင်တင့်နှင့် တာဝန်ရှိသူများ ရှင်းလင်းပြောဆိုချက်အရ ကျွန်ုပ်သိခဲ့သော သံတောင်အကြောင်းတစေ့တစောင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းပါခင်ဗျား။

❖

သံတောင်ဆိုသည်ကား

သံတောင်ကြီးမြို့သည် ကေတုမတီခေါ် တောင်ငူမြို့၏ အရှေ့ဘက် (၂၈)မိုင် အကွာတွင်ရှိ၏။ အရှေ့ဆိုသော်လည်း တည့်တည့်ကားမဟုတ်၊ မြောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ်ယွန်း၏။ ကရင်ပြည်နယ်၏ မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံးဖြစ်၍ ရှားရှားပါးပါး တောင်စခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမျိုးတွေကလည်း၊ ကျွန်ုပ်၏သားသည် ကျွန်ုပ်ယောက္ခမ ကရင်အဘိုးကြီးနှင့် အလွန်တူသည်ဆိုပြီး "စောဖားသူး"၊ "စောဖားသူး" နှင့် ချစ်ကြရာ၏။ စောဖားသူးဆိုသည်မှာ မြန်မာလို မောင်မဲဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ကျွန်ုပ်ယောက္ခမကရင်အဘိုးကြီးမှာ ကရင်ဆိုသော်လည်း၊ အသားအတော်မဲပေသည်။

တစ်ရက်တွင် ညနေချိန် စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းမှ တာဝန်ကျနေသောတပ်မှ လုံခြုံရေးယူနေသည့်သူများ ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ရောက်လာ၏။

"ဂျိုဝမ်းကြီးခင်ဗျ ... ဂျိုဝမ်းကြီးရဲ့သားကလေး မြို့ကြီးရပ်ကွက်က လူငယ်တွေနဲ့ ရှားစေးဘိုရေလျှံကာက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တွေနဲ့ ခဏခဏရောက်လာတယ်ခင်ဗျ။ တစ်ခါတစ်ခါ ညအိပ်ပါတယ်။ ဒီနေရာတွေက လုံခြုံရေးလုံးဝ စိတ်မချရပါဘူး။ KNU ရော၊ ABSDF ရော၊ လာလာပြီး ခြေရှုပ်နေကြပါတယ်။ ဟိုတလောက ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့တွေနဲ့ ရွာထဲမှာတောင် ပစ်ခတ်မှု ဖြစ်ပြီးပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ကလေး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ဂျိုဝမ်းကြီးကလေးကို သတိပေးပါဦးခင်ဗျ"

လောလောဆယ် တိုင်းတွင် တာဝန်အရှိဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်သားက အခုလို သွားလာနေသည်ကို အမှန်ပင် ကျွန်ုပ် မသိပါ။ သူတို့ပြောတာ ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သား အဖမ်းခံရပါက၊ သို့မဟုတ် ပြန်ပေးဆွဲခံရပါက မခက်ပါလား။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် အလွန်စိတ်ပူသွား၏။ သို့ရာတွင် ဣန္ဒြေဆည်ပြီး ...

"အေးပါကွာ။ လာသတင်းပို့တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကိုယ် ကြည့်ပြီး ဆုံးမလိုက်ပါမယ်"

သူတို့ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ကျွန်ုပ်သည် တပ်မှ ဂျီပူးဖူးကားငယ်လေးနှင့် တပ်စိတ်တစ်စိတ်တင်ကာ သားတော်မောင်ရှိရာ မြို့ကြီးရပ်ကွက်သို့ ရှူးရှူး ရှူးရှူးနှင့် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ထွက်လာခဲ့၏။

သားတော်မောင်ကို မြို့ကြီးရပ်ကွက်ထိပ်က ပန်းရိုးမ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ခြေထောက်တွင် ပတ်တီးအဖွေးသားစည်းလျက် တွေ့ရ၏။ မနေ့က ဆိုင်ကယ်မှောက်ထားသည်ဟုဆိုသည်။

"ဟေ့ကောင် ... လာစမ်းပါဦး။ မင်းအမျိုးတွေနဲ့ အရှေ့ဘက်ကမ်း ခဏခဏသွားပြီး ညအိပ်တယ်ဆို။ ပြောစမ်း"

"ပါးပါးကို ဘယ်သူ ပြောသလဲ"

"ငါ့ကို အဲဒီဘက်ကမ်းက လုံခြုံရေးယူတဲ့အဖွဲ့တွေက ကိုယ်တိုင် လာသတင်းပို့တာကွ။ ငါမေးတာ ဟုတ်မဟုတ်ပြောစမ်း"

"ဟုတ်ပါတယ်"

ကျွန်ုပ်သည် ဒေါသကို ကြိုးစားထိန်းသော်လည်း သိပ်ထိန်း၍ မရပါ။ ရှူးရှူးရှူးရှူးနဲ့ ပေါက်ကွဲနေ၏။

"အေး ... ဟုတ်ရင် မင်းကို ငါပြောမယ်။ မင်း ကမြင်းကြောထတာနဲ့ ငါပါ နာမည်ပျက်မခံနိုင်ဘူး။ ဟေ့ကောင် ဒီမှာနေပြီး မင်းအမျိုးတွေနဲ့ မြူးတူးပျော်ပါးပြီး ဟိုသွားလိုက်၊ ဒီသွားလိုက် မလျှောက်လုပ်မနေနဲ့။ ငါနဲ့ တပ်ထဲ လိုက်နေရင်နေ၊ မနေနိုင်ရင် ရန်ကုန်ကို မြန်မြန်ပြန်။ ဒီမှာတော့ လုံးဝ မနေရဘူး။ မင်း ဘာလုပ်မလဲ ပြောစမ်း"

"ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ပါမယ် ပါးပါး"

ကျွန်ုပ် စီးလာသည့်စစ်ကား ရပ်ကွက်ထိပ်ရပ်လိုက်သည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရစ်ကွက်သူ၊ ရစ်ကွက်သားများက ပြူတစ်၊ ပြူတစ်ဖြင့်ချောင်းကြည့်ကြကုန်သည်။ တာများလဲပေါ့။ ကျွန်ုပ်က ဒေါကြီးမောကြီး ရှူးရှူးရှားရှားနှင့် လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ သားတော်မောင်အားဆူပူကြိမ်းမောင်းနေသည်ကို စူးစမ်းသည့် မျက်လုံးများဖြင့် ရှုစားကြကုန်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် သားတော်မောင်အား အားရအောင်ဆူပြီးနောက် တိုင်းသို့ ပြန်ခဲ့၏။ ရန်ကုန်ပြန်ရန်အတွက် သားတော်မောင်အား၊ ယနေ့ည ရထားလက်မှတ် လာယူရန်ပါ မှာခဲ့၏။

ကျွန်ုပ် ပြန်သွားတော့ သိသူအနည်းငယ်ကမှ ဘာမှ မပြောပါ။ သို့ရာတွင် ထိုရပ်ကွက်က ကျွန်ုပ်အား မသိသူ များပါ၏။ ကျွန်ုပ်သားသည် ဤတောင်ငူမြို့ကြီးရပ်ကွက်၌ ကျွန်ုပ် တပ်ရင်းမှူးတဝကပင် လာရောက်နေထိုင်လျက်ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ကျွန်ုပ်ကို ရပ်ကွက်က တွဲလျက်မသိကြပါ။

''ဟိုတ် … စောဖားသူး စောစောက စစ်ပိုလ်ကြီးက မင်းကိုမမိပြီ၊ မပါကြိုးမမာကြိုးနဲ့ ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲကွ။ ဘာတွေမတရားလာလုပ်နေလဲ။ မတရားရင်မခံနဲ့ကွ။ တို့ကိုပြော''

ဟု မသိသူ ညာတကာနဥ္စများက ဆိုကြကုန်သည်။ ထောင်မယ် … လွဲတော့ အစည်းသားလားခင်ဗျာ။

ထိုရောအခါ သားတော်မောင်က …

''အဲဒါ စစ်ဗိုလ်ကြီးမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ် အဖေပါ။ တစ်ထဲ သူနဲ့အတူ လိုက်မနေဘဲ ခင်ဗျားတို့နဲ့ လျှောက်လိုက်နေလို့လာဆူတာပါ''

ဟု ပြောသောအခါ …

''ဩော် … ငါတို့က မသိပါဘူးကွာ။ မင်းကို မတရား

မမတွင် ဂျီဝမ်းတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က စာရေးသူ (၁၉၉၁ ခုနှစ်) ပုံ(၁)

မမတွင် ဂျီဝမ်းတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က စာရေးသူ (၁၉၉၁ ခုနှစ်) ပုံ(၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ပိုင်းတိုင်းတွင် ဂျိဝမ်းတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က
စာရေးသူနှင့် တောင်ငူတပ်နယ်မှ အတူလက်ရုံးဝန်ထမ်း တပ်မှူးကြီးများ (ဘ

တောင်ပိုင်းတိုင်းတွင် ဂျိဝမ်းတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ပေါင်မှသို့လာရောက်နေ
စာရေးသူ၏သား

မှာငြိမ်းခြောက်နေတာလားလို့ . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား''

ဟု ရယ်သွမ်းသွေးကြကုန်သည်။ အမှန်ပင် ရယ်ရပါသည် ဇပ်များ။

နောက်တစ်ခုကတော့ စစ်ရေး စစ်ရာကိစ္စပါ။

တောင်ပိုင်းတိုင်းသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ပြီး ရက်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေး၏။ တိုင်းအကြောင်း ဘာမှ မသိသေးပါ။ မိန်းမအမျိုးတွေရှိသည့် ရပ်ကွက် (၂၀)ကလွဲပြီး တောင်ငူတစ်ပိုက် ဘယ်မှလည်း မရောက်ဖူးသေးပါ။ အရင်ကလည်း တောင်ငူဒေသ၌ တာဝန်မထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါ။

တောင်ပိုင်းတိုင်း၌ KNU တပ်မဟာ(၂)၊ (၃)နှင့် KNPP, KNLP, ABSDF စသည့်သောင်းကျန်းသူများ ရှိသည်။ ပူးတွဲလှုပ်ရှားတတ်ကြသည်။ ခွဲ၍လည်းလှုပ်ရှားသည်။ အများအားဖြင့် စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ လှုပ်ရှားကြသည်။ တောင်ငူမှတောတောင်ထူထပ်သည့် အရှေ့ဘက် ယွန်းစလင်းမြစ်ဖျားကို ဖြတ်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံသို့ တောလမ်းက သွားရသည်။ နယ်စပ်နှင့်မဝေးသော ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဟောင်ဆောင်မြို့ကား သောင်းကျန်းသူ ပေါင်းစုံခိုလှုံရာဟုဆိုကြသည်။ အချို့က သောင်းရင်းမြစ်အတိုင်း မဲဆောက်ထိပင်မင်း တတ်ကြသည်။ မာနယ်ပလောအနောက်ဘက်က မဲလက်ဂိတ်ကို ဖြတ်ကြရသည်။ သွားရလာရသိပ်မခက်လှပါ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဘာမှမသိတာ၊ ဒေသခံများကတော့ နယ်မြေကျွမ်းကျင်ပါသည်။ ထိုတောလမ်းမှ ထိုင်းနိုင်ငံကို သွားတတ်ကြသည်။

တစ်မနက် (၉)နာရီခန့်တွင် ဂျိတူးဗိုလ်မှူးအေးမြင့် ရေးကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတ်ပျာနှင့် ကျွန်ုပ်ရုံးခန်းသို့ရောက်လာ၏။

"ဂျီဝမ်းကြီးရေ ... မနက်က မောင်ကျော်စခန်းကျသွား
တယ်။ KNLP က ဝင်တိုက်သွားတာ"

"ဟေ"

မောင်ကျော်စခန်းမှာ တောင်ငူလေးမိုင်တပ်မှစခန်းဖြစ်ပါ
တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် အရှေ့မြောက်မှာရှိပြီး အစွန်အကျဆုံးစခန်းသ
သွားရလာရခက်ခဲ၏။ တပ်စုတစ်စု စခန်းဖြစ်၏။ ရန်သူက အင်အာ
တစ်ရာကျော်ဖြင့် ဝင်တိုက်သွားခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

သတိရလျှင်ရခြင်း တောင်ငူတပ်နယ်မှ တပ်များထုတ်နုတ်
ကာ စစ်ကူလိုက်သွားသည်။ မမီတော့ပါခင်ဗျာ။ ရန်သူများက လေ
မြန်တစ်နေ့ဖြင့် ရတာယူပြီးအမြန်ခွာစစ်ဆင်သွားကြပါပြီ။

ထိုကိစ္စကို မကျေနပ်၍ အထက်မှ လက်စားချေတိုက်
ဆင်နွှဲခိုင်း၏။ လက်စားချေတိုက်ပွဲဆင်နွှဲရန် အတိုက်ခံရသည့်တပ်
စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းစုဖွဲ့ပြီး သံတောင်နှင့် ဘောဂလိကြီးကြ
ရန်သူသတင်းရသည့် နေရာသို့ ထိုးထည့်လိုက်၏။ ထိုဒေသများမှ
တောတောင်အလွန်ထူထပ်ပြီး သွားရလာရခက်ခဲလှ၏။ ရန်သူ
မျှော်လင့်ထားပုံရသည်။ ရည်မှန်းချက်နေရာရောက်လာသည့် နယ်
မကျွမ်းကျင်သော ကျွန်ုပ်တို့တပ်အား အသင့်စောင့်ကြို ကျင်း
နေရာယူပြီး တိုက်လွှတ်လိုက်ရာ ဒုစစ်ကြောင်းမှူးအပါအဝင်
နှစ်ဆယ်ကျဆုံး၍ လက်နက်အတော်များများ ရန်သူ့နောက်ပါသွ
တော့၏။ အမြတ်ရအောင် တိုက်ကွက်ဖော်ပါဆိုမှ အမြတ်မရ
အရှုံးချည်းရင်ဆိုင်လိုက်ရ၍ ဂျီဝမ်းကြီး ကျွန်ုပ်ခင်ဗျာ ဘုမသိ၊ ဘမ
နှင့် အထက်ဌာနကြီးများ၏ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အပြစ်တင်မှု

ါးစည်းခံလိုက်ရပါတော့သည်။ တကယ်တော့ စစ်ကို ညွှန်ကြားရ
မည့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် နယ်မြေအကြောင်းကောင်းကောင်းမသိဘဲ
စစ်သွင်းလိုက်မိသည့်အတွက် ခါးသီးသော အရှုံးကို ရင်ဆိုင်လိုက်
ရခြင်းပါပေ။

နောက်ထပ်လည်းပြောမည်ဆိုက ပြောစရာရှိပါသေးသည်။
ထို့ရာတွင် ထိုကိစ္စကြီးများဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်ုပ်သည် လိုအပ်
ချက်အရ နယ်မြေအခြေအနေကို မျက်ဝါးထင်ထင်သိမြင်အောင်
နည်းမျိုးစုံကြိုးစား၍ တောင်ပိုင်းတိုင်းအတွင်း အနှံ့အပြား မကြာ
ခဏသွားရတော့၏။ ပဲခူးရိုးမကို အခါခါရောက်သည်။ စစ်တောင်း
မြစ်ကို စက်လှေနှင့် ဆင်းကြည့်သည်။ ရွှေကျင်မြို့ကို အရောက်သွား
သည်။ ကျောက်ကြီးမြို့ကိုရောက်သွားသည်။ ကျောက်ကြီးအထွက်
တလင်းတိုက်ပွဲ၌ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ မိန်းမအမျိုး KNU
ကို စိန်ပြောင်းဖြင့် လိုက်ပစ်ခဲ့သည်။ စစ်တောင်းမြစ်ရိုးတစ်
လျှောက် ထန်းတပင်၊ ဇရပ်ကြီး၊ အုတ်ဖြတ်၊ မုန်း စသည် မြို့လေး
များကို ရောက်သွားသည်။ တချို့နေရာများ၌ ကားပင်မစီးပါ။
ခြေလျင်လျှောက်ကြည့်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်လိုက်နိုင်ခြင်း၏
အကျိုးဆက်ကား နောက်ဖြစ်စဉ်များ၌ မြေအခြေအနေကို သိပြီး
ကိုယ်တိုင် စစ်ရေးသုံးသပ်နိုင်၍ တိုင်းမှူးကြီးအား အကြံကောင်းဉာဏ်
ကောင်းများပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အရေးနိမ့်မည့်တိုက်ပွဲကြီးများကို
ရှောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ကိုယ့်တပ်တွေ အထိမနာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့
ပါသည်။ တပ်တွေကိုလည်း မကြာခဏသွားကြည့်ပြီး အကဲခတ်ခဲ့ပါ
သည်။

ထိုစဉ်က တပခမှာ တပ်တွေသိပ်အနားမရဘဲ စစ်ပန်းနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြ၏။ Heavy ဖြစ်သော ဖာပွန်ဘက်ကိုလည်း တပ်တွေပို့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြာကြာအနားမပေးနိုင်။ အရေးနိမ့်ရသည့်ကိစ္စများ၌ တပ်တွေ သိပ်အနားမရဘဲ စစ်ပန်းနေကြသည်လည်း ပါပါသည်။ နယ်မြေမကျွမ်းကျင်တာလည်းပါပါသည်။ မြေပြင်တွင် ကွပ်ကဲနေသောခေါင်းဆောင်များ ရန်သူ့အကြောင်းမသိတာလည်းပါပါသည်။ ဒေသခံတွေရဲ့ စကားမတတ်ကြတာလည်းပါပါသည်။ သူတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံ အမူအကျင့်တွေ မသိတာလည်းပါပါသည်။ ပြောရရင်တော့ အများကြီးပေါ့ခင်ဗျာ။ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲအောင်မြင်ဖို့အတွက် Factor အများကြီးပါ။ အဓိကတော့ ရန်သူ၊ ဥတု၊ မြေအနေအထားနှင့် ဒေသခံပြည်သူပေါ့ခင်ဗျာ။ ဒါတွေမသိတော့ အောင်ပွဲမရလည်း အရှုံးနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ကြရတော့သည်။ ချွေးနဲ့ သွေးနဲ့ရင်းခဲ့ရသော သင်ခန်းစာများပါပေ။

ဤသည်မှာ တောင်ပိုင်းတိုင်းမှာ ခဏတာနေခဲ့ရစဉ်က မမေ့နိုင်စရာများဖြစ်ကြပါ၏။ ကြာတော့လည်းကြာခဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင်တော့ မနေ့တစ်နေ့ကလိုပင် ထင်နေပါသေးသည်။ ဤခါးသီးသော ကျွန်ုပ်အတွေ့အကြုံများကို သိသင့်သိထိုက်သူများအား သိစေချင်လှပါ၏။

နိဂုံးချုပ်ပါမည်။ နိဂုံးချုပ်၌ တိုက်ပွဲဝင်တပ်မှူးများအတွက် စကားလက်ဆောင်လေးပါး ပါရစေ။ ကျွန်ုပ်ပြောတာမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့စစ်သားများ အလွန်လေးစားကြသည့် ကမ္ဘာကျော်တရုတ်စစ်ပညာရှင်ကြီး ဆန်ဇု၏ စကားပါ ခင်ဗျာ။

''တိုက်ပွဲတစ်ရာမှာ အောင်ပွဲတစ်ရာရလိုပါမူ စစ်ကို ညွှန်ကြားသည့်တပ်မှူးသည် မိမိတပ်များအကြောင်းကိုသာမက

ရန်သူ တပ်များအကြောင်းကိုပါသိရမည်။ မိမိတပ်များအကြောင်းကိုသာ သိပြီး ရန်သူတပ်များအကြောင်းကိုမသိသော တပ်မှူးသည် တိုက်ပွဲတစ်ရာတွင် ငါးဆယ်အောင်မြင်၍ ငါးဆယ်ရှုံးနိမ့်ပေလိမ့်မည်။ အလားတူပင် ရန်သူ တပ်အကြောင်းကိုသာသိ၍ မိမိတပ်များအကြောင်းကိုမသိသော တပ်မှူးသည် တိုက်ပွဲတစ်ရာတွင် ငါးဆယ် အောင်မြင်၍ ငါးဆယ်ရှုံးနိမ့်ပေလိမ့်မည်''

ဟူသတည်း။

တိုက်တိုင်းအောင်ကြပါစေသော်

၂၀၀၈၊ ဇန်နဝါရီလ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြိမ်းအေးစည်ဝေ ကျိုင်းတုံမြေ

ကျိုင်းတုံနိဒါန်း

အသူရာခေါ် ဗကပတို့ စစ်ရှိန်တက်နေသည့်ကာလများတွင်မှ အသူရာတို့ လှုပ်ရှားမှုများပြားသော ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ပြောင်းခဲ့ရသည်။

ပထမ လားရှိုး၊ တန့်ယန်း၊ မိုင်းရယ်ဒေသ

ဒုတိယ ရပ်စောက်ဗထူး အင်တောကျောက်ဂူဒေသ

တတိယ ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်း ကျိုင်းတုံဒေသ

ကျိုင်းတုံဒေသသို့ ရှေးယခင်က တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေးပါ။ ၁၉၇၉ မှ ၁၉၈၁ နှောင်းပိုင်းအထိ ရပ်စောက်ဗထူးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသော်လည်း တောင်ကြီးမြို့၏ မြောက်ခြမ်း နမ့်မဇက်ချောင်းရိုးနှင့် အင်တောကျောက်ဂူဒေသများသို့သာ ထူးအောင်စစ်ကြောင်းနှင့် ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ တောင်ကြီးအရှေ့သို့မူ ဟိုပုံးကိုပင် မရောက်ဖူးသေးပါ။

၁၉၈၁ နှောင်းပိုင်းတွင်တော့ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူးတာဝန်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကွေးမြို့ရှိ ဒါနက(မ)၏ အမှတ်(၁) ဗမာ့ သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်း (ယခု ခမရ-၃၀၀) ဟုပြောင်းရ၏။ စစ်ဆင်ရေးတာဝန်က သံလွင် အရှေ့မြစ်၊ ကျိုင်းတုံဒေသ။

စစ်သားဖြစ်လျှင် ကျိုင်းတုံသို့ ရောက်ဖူးမှပဲ ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြ သည်။ အရှေ့အတွေ့အားလုံးစုံသော ပျော်စရာအဖုံဖုံ မြို့ကျိုင်းတုံဟု သိသူများက ပြောကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျိုင်းတုံသို့ အလွန်ရောက်ဖူး ချင်လှ၏။ သူတို့ပြောသော ပျော်စရာများဆိုတာ ဘာလဲဟု သိချင် လှ၏။

၁၉၈၁ အောက်တိုဘာ နောက်ဆုံးပတ်၌ မကွေးတပ်ရင်း ဌာနချုပ်သို့ ရောက်ရှိသတင်းပို့သည့်အခါ ...

''မင်းများရောက်လာတာ အတော်ပဲဗျာ။ လစာတွေယူပြီး ကျိုင်းတုံကိုပေးလိုက်''

ဟု ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူးက ဆီးပြောသည်။ ထို့ကြောင့် နိုဝင် ဘာလအတွက် ရေ့တန်းစစ်သည်များအတွက် လစာများ သယ်ဆောင် ပြီး အကူရဲဘော်တစ်ဦးနှင့်အတူ ထွက်ခဲ့ရသည်။ တောင်ကြီး ရပ ၏ သတင်းပို့ပြီး ရပမ၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် ဟဲဟိုးမှ ကျိုင်းတုံသို့ လေယာဉ်စီးရ၏။ နာရီဝက်လောက်ပဲ စီးရသည်ထင်၏။ ကျိုင်းတုံသို့ ဆောနှင့်ရောက်သွား၏။

ကျွန်ုပ် ကျိုင်းတုံရောက်ချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ရင်းကလည်း မိုင်းယောင်းဘက်မှ ပကာမျာ၊နှင့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းများ အကြိမ်ကြိမ် ဆင်ပြီး ပြန်ပေါ်ရန်အတွက် ကျိုင်းတုံ၌စုဖွဲ့ကာ အနားယူနေရသည့် ကာလ ဖြစ်၏။

ကျိုင်းတုံမြို့လယ်မှ သစ်တစ်ပင်တောင်ကုန်း၌ တပ်ရင်းဌာန

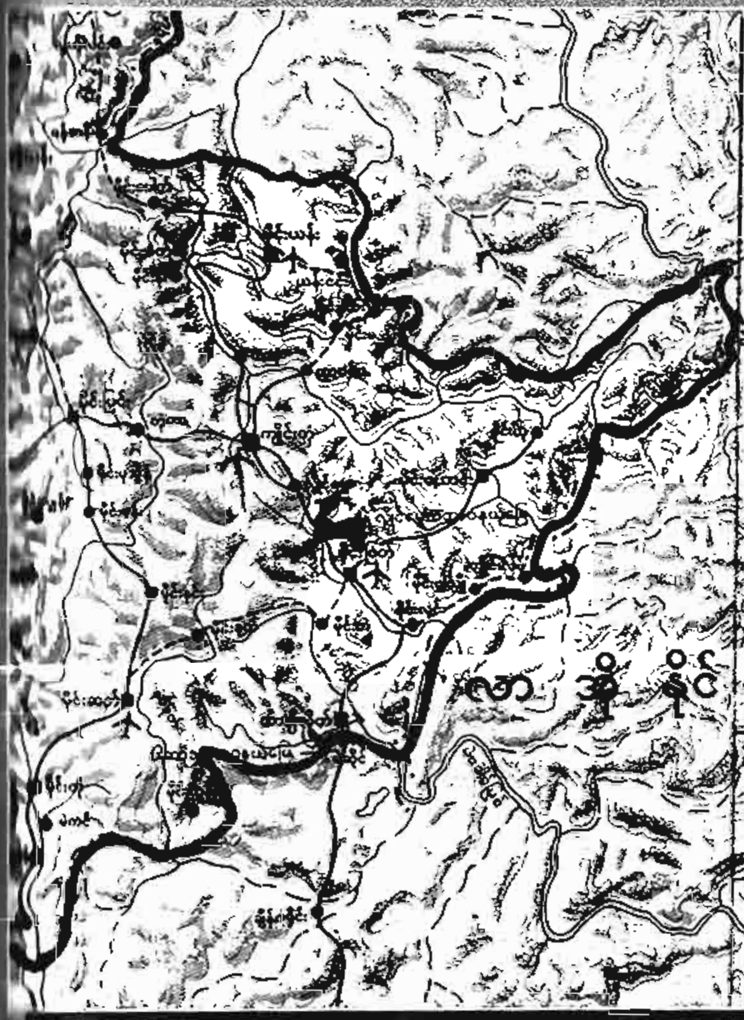

သံလွင်အရှေ့ခြမ်း ကျိုင်းတုံဒေသပြမြေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရှေ့ပိုင်း ရှမ်းပြည်နယ်၏မြို့တော် ခေမာရဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကျိုင်းတုံ။

စစ်သား၊ မြစ်ဖူးလျှင် ကျိုင်းတုံသို့ ရောက်ဖူးမှဟု ဆို စမှတ်ပြုကြ၏။

မြို့ကွင်းမြို့ကွက်က သာယာလှ၏။ ပျော်စရာ ရှင်စရာ များကလည်း ပေါများ၏။ မြို့လယ်တွင် နှစ်ရာချီပြီး ရှိသော ကညွတ်ဖြူပင်ကြီးနှင့် သစ်တစ်ပင်တောင်ရှိ၏။ ဆောင်းတွင် ဖြူနှင်းငွေ့လွှမ်းခြုံနေသော နောင်တုံကန်ကြီးလည်း ရှိ၏။ ရစ်ဝေ့ဝိုက်ဆင်းနေသော နမ့်မခင်ချောင်းလည်း ရှိ၏။ မဟာမြတ်မုနိနှင့် စွန်တောင်ဘုရားလို တန်ခိုးကြီး ဘုရားများလည်း ရှိ၏။

မြို့အနောက်ဘက်တွက် ပေ ၇၀၀၀ကျော်မြင့်သော ဒေါယိန်းတောင်ကြောကြီးလည်းရှိ၏။ မြို့မြောက်ဘက်တွင် လယ်ကွင်းတွေ တစ်မျှော်တစ်ခေါ်နှင့် ကျိုင်းတုံပြန့်ကြီးရှိ၏။ မြို့တောင်ဘက်တွင် ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့တိုင် ပေါက်သွားသော မြည့်တောင်ရကား လမ်းမကြီးရှိ၏။ မြို့အရှေ့ဘက်တွင် လယ်ကွင်းနှင့် ယန်းကွယ် ကျေးရွာရှိ၏။ အရှေ့ဘက် ဟိုတစ်ဝေးဝေးကွင်းမှ နမ့်မလွေချောင်းကြီးရှိ၏။ နမ့်မလွေချောင်းကြီး၏ ဟိုဘက်မှာတွင်ကား နာမည်ကျော် ဝမ်ကျင်းဆ တောင်ကြီး ဖြစ်၏။

ကယ်လောက်မောမော ကျိုင်းတုံရောက်လျှင်အမေ မြူသလိုသည့်သာ။ အငွေ့အတွေ့အားလုံးစုံသော ပျော်စရာ ကောင်းသည့် ကျိုင်းတုံပါပေ။ တကယ်တော့ ကျိုင်းတုံသည်ကား

ကျွန်ုပ်တို့စစ်သားများအတွက် ခဏတာ နားခိုနိုင်သော အိုအေစစ်ကလေးပါပင်တည်း။

ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျိုင်းတုံစတင်ဆုံစည်းရာ နိဒါန်းအစ ပျောမပင် ဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျာ။

❖

တပ်မများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ကျိုင်းတုံသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်သွားချိန်ကား သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် စစ်ရှိန်တက်နေသည့်ကာလဖြစ်၏။ ၁၉၇၉ ၌ မင်းရန်အောင်စစ်ဆင်ရေးကြီးဖြင့် မြန်မာ့တပ်မတော်က ဗကပတို့၏ မော်ဖဒေသနှင့် မိုင်းပြင်း ကျိုင်းတုံမြောက်ခြမ်းမှ ရောင်ခေါက်ပန် မကောက်စခန်းကြီးများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီး ဗကပ ဗဟိုပန်ယန်းပန်ဆန်း ဌာနချုပ်များကို ထိန်းချုပ်ခဲ့သည်။ ဗကပတို့ကလည်း လက်တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ၁၉၈၀ တွင် အရှေ့ဘက် မိုင်းယောင်းနှင့် မြောက်ဘက်က မန်ခွူးမန်ခါး စခန်းများကို ပြန်တိုက်ခဲ့သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ပန်ဆန်း၌ ကျင်းပခဲ့သည့် ဗကပဗဟို စစ်ဆင်ရေးကွန်ဖရင့်၌ ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဖိန်းတင်က ဗကပ တပ်မများဖွဲ့စည်းရန် သဘောတူခဲ့ပြီး တပ်မ ၄၈ နှင့် တပ်မ ၆၈ ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

''တပ်မတွေမှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမရှိရဘူး။ နေရာ အတည်တကျ အခြေပြုနေတာတွေ မလုပ်ရဘူး။ လိုအပ်တဲ့ နေရာတွေကို မှာတိုက်ရမယ်၊ ပျံလွှားကလေးလို ပေါ့ပါးပြီး လင်းယုန်ငှက်လို ချိုမိုက်တဲ့ နေရာတွေကို အပိုင်ထိုးသုတ်ပြီး ချေမှုန်းရေးတိုက်ပွဲတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ဆင်နွှဲရမယ်''

ဥက္ကဋ္ဌ ဗသိန်းတင်က ဖွဲ့စည်းပြီး တပ်မများကို အထက်ပါအတိုင်း မိန့်ခွန်းခြွေ၏။

ဗဟို စစ်ကော်မရှင် ဒုဥက္ကဋ္ဌ အသားမည်း မျိုးမြင့်ကလည်း ထိုအစည်းအဝေး၌ ရာထူးတိုးပေးခြင်းခံရသဖြင့် စိတ်ဓာတ်တေ အလွန်တက်ကြွနေကာ သူကိုင်ရမယ့် တပ်မများကို သူမည်သို့ မည်ပုံကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်မည့်အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း စကားကြွားကြွားပြောခဲ့သည် ဆို၏။

''အခုဖွဲ့စည်းပြီးတဲ့ တပ်မကြီးတွေဟာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်မှာ လှုပ်ရှားပြီး အခွင့်သာတဲ့ နေရာတွေမှာ တိုက်ပွဲကြီးတွေ တိုက်မယ်။ ရန်သူကို ချေမှုန်းမယ်။ ဒီနေရာမှာ လိုအပ်ရင် ဒီနေရာကို ပျွှားမယ်။ ဟိုနေရာမှာ တိုက်လို့ကောင်းရင် ဟိုနေရာမှာ သွားတိုက်မယ်။ ဟိုသွားလိုက် ဒီသွားလိုက်နဲ့ လွှန်းထိုးလှုပ်ရှားမယ်။ ပျံလွှား ဖလေးလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လှုပ်ရှားပြီး လင်းယုန်ကြီးလို ပိုင်တဲ့ နေရာမျိုးမှာ တစ်ခါတည်း ထိုးသုတ်ပစ်လိုက်မယ်။ လိုအပ်ရင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တပ်တွေနဲ့ လိုက်ပြီး ဆင်းတွန်းအားပေးမယ်''

အမှန်လည်း အချို့တိုက်ပွဲများ၌ အသားမည်းမျိုးမြင့်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ ထိုကဲ့သို့ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်၏ တွန်းအားပေးမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်ကျိုင်းတုံရောက်ချိန်၌ ဗကပများ ခွေးလေးများတောအနေဖြင့် ကျိုင်းတုံပြည်နယ်အတွင်း ဟိုကပေါ် ဒီကပေါ် ပေါ်နေသည့် ကာလပါပေ။

ကျိုင်းတုံဒေသ၌ ကျွန်ုပ်တို့ အဓိကရန်သူမှာ ဗကပတိုင်း ကော် ၈၈၅ ၈၈ ကော်ကာမယကာ ဖြစ်သည်။ မိုင်းယမ်းဒေသ၌ အလာ

ကာပင် ရှမ်းတပ်မဟာ၁ ခေါ် တပ်မဟာ ရဇိစ ရှိသည်။ ထိုတပ်မဟာ နှစ်ခုလုံး ဗကပဗဟို၏ ဖိအားကြောင့် ကျိုင်းတုံ၊ မိုင်းယမ်း၊ မိုင်း ယောင်းဒေသများ၌ တိုက်ကွက်ကြီးများ ဖော်ခဲ့၏။ မဖော်နိုင်က ကျွန်ုပ်တို့ တပ်တွေ အနားမရအောင် ဟိုမှ ဒီမှ လှုပ်ပေးနေကြ သည်။ မြို့များအတွင်း စိမ့်ဝင်ကာ အဖျက်အမှောင့် လုပ်ငန်းများ လုပ်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျိုင်းတုံဒေသ တာဝန်ခံ တပ်မှူးကြီး များ မအားရ မနားရအောင် အလုပ်များနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မကွေး ပြန်ဆင်းရမည့် တပ်ရင်းပင် မပြန်ရသေးဘဲ ကျိုင်းတုံအရံ ခေတ္တ နေပေးနေရသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း နယ်မြေအခြေအနေလေ့လာရင်း ကျိုင်းတုံ မြို့လယ် သစ်တစ်ပင်တောင်ကုန်းတွင် ရောက်ရှိနေသည်မှာ ရက် သတ္တနှစ်ပတ်ခန့်ရှိပါပြီ။

တပ်မသို့ တစ်ဆင့်မြင့်ရာထူးဖြင့် ရောက်လာသည့် အရာရှိ များကို တပ်မမှူးကြီးက အမြဲခေါ်ယူတွေ့ဆုံလေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တပ်မ မှူးကြီးမှာ အထက်ဖော်ပြပါ စစ်ရေးတာဝန်များကြောင့် အလုပ် အလွန်များပြားရကား ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်မတွေ့သေးပါ။ တွေ့မည်တောင် မထင်တော့ဟုလည်း ယူဆလိုက်မိသည်။

ယနေ့တော့ ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဆောင်ရွက်ရန် မရှိသည့်အတွက် သစ်တစ်ပင်ကုန်း စစ်ကြောင်းရုံး၌ စစ်တုရင် ထိုးနေမိ၏။

''ဗိုလ်ကြီး . . . ရှေ့တန်းတပ်မရုံးက ဖုန်းဆက်ပါတယ်။ တပ်မမှူးကြီးက ဗိုလ်ကြီးကို တွေ့ပါမယ်တဲ့။ အခုလာခဲ့ပါတဲ့''

ရေးထောက်အရာရှိ ဗိုလ်မြတ်သာက သတင်းပို့လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေ"

ဟု တစ်ခွန်းသာ ပြောနိုင်ပြီး Stand by ကားဖြင့် ရှေ့တန်းတပ်မရုံးသို့ အပြေးအလွှား ထွက်လာခဲ့မိ၏။ တပ်မရုံးရောက်တော့ စစ်ရေးဌာနမှ တာဝန်ရှိသူ စစ်ဦးစီးမှူး(တတိယတန်း)က ကျွန်ုပ် Presonal File ကိုယ်ရေးရာဇဝင် မှတ်တမ်းအား တပ်မမှူးကြီးထံ တင်ပြထားပြီး ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယခုတစ်ခါတည်း ဝင်ရောက်သတင်းပို့ရန် ဆီးပြောသည်။

ထို့ကြောင့် တပ်မမှူးကြီး၏ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ စမတ်ကျကျ သတိဆွဲ အလေးပြုကာ ရောက်ကြောင်းသတင်းပို့လိုက်တော့၏။

"အေး ... ထိုင်ကွ"

ဟု စတင်ပြောကြားပါတော့သည်။

"ပင်းက ကရင်ပြည်နယ်နဲ့ မွန်ပြည်နယ်မှာ ဆယ်နှစ်လောက်နေလာပြီး လားရှိုးနဲ့ တောင်ကြီး တစ်ဝိုက်လည်း နေခဲ့ဖူးတော့ မဆိုးပါဘူးကွာ။ ဗကပ အတွေ့အကြုံလည်း ရှိထားပြီပဲ။ တက္ကသိုလ်မှာ မင်းယူခဲ့တဲ့ ဘာသာတွဲကလည်း နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ၊ ပထဝီနဲ့ သမိုင်းဆိုတော့ တို့စစ်သားတွေ အသုံးတည့်တဲ့ဘာသာရပ်တွေပဲ၊ ကောင်းပါတယ်"

ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ဖိုင်ကို ကြည့်ပြီး တပ်မမှူးကြီးမှ အထက်ပါအတိုင်း ပြောပြန်ပါသည်။ စတွေ့ကတည်းက ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် အကောင်းမြင်ကာ အကောင်း သုံးသပ်ပြောကြားသဖြင့် ဝမ်းသာရပါသည်။

"ဟို့ ဒီဒေသမှာတော့ အဓိက ရန်သူက ဗကပ တပ်မဟာ

၁၅ နှင့် ရဖ၈ ပဲ။ မင်းက အရင်တပ်တွေတုန်းက ဗကပ အတွေ့အကြုံရှိတော့ သိပ်အခက်အခဲ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒီကောင်တွေကို ရင်ဆိုင်နိုင်မှာပါ။ မင်းအခုရောက်တဲ့ သနက(၁)ကလည်း အစဉ်အလာကောင်းတဲ့ တကယ့်တပ်ကောင်းပဲ။ အဲဒီအစဉ်အလာကောင်းကို မပျက်စေပဲ ထိန်းပေးကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ"

"မင်း ဘာပြောချင်သေးလဲ"

"မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ"

"အေး ... အေး။ ဒါဆိုလည်း သွားတော့ ... သွားတော့"

တပ်မမှူးကြီးသည် ထွေလီကာလီတွေ ဘာမှမပြောဘဲ လူကြီးတစ်ဦးအနေဖြင့် ပြောသင့်ပြောထိုက်သည့် လိုရင်းကိုသာ တိုတိုရှင်းရှင်း အေးဆေးစွာ ပြောကြားလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်ကျေနပ်ပြီး တပ်မမှူးကြီးကို စနစ်တကျ အလေးပြုကာ ပြန်ခဲ့ပါသည် ခင်ဗျား။

❖

ကျိုင်းတုံဒေသမှာ လေးနှစ်ကြာ

ကျိုင်းတုံဒေသမှာ လေးနှစ်ကြာသွားသည်။ စစ်ဆင်ရေးပေါင်းလေးငါးခေါက် တက်ပြီးသည်နှင့် စစ်တိုက်သည့် စစ်သားဘဝမှ မြို့ပုံထောက်သည့် စစ်သားဘဝ ခဏရောက်ရပြန်သည်။

စစ်တိုက်သည့် စစ်သားဘဝ၌ လွယ်မွေ၊ မိုင်းပေါင်း၊ မိုင်းယောင်း၊ မိုင်းယု၊ ကော်ဟိုလွယ်၊ ဝမ်ကျင်းဆန်တောက်၊ မိုင်းခတ်၊ မိုင်းဖြတ်၊ အတော်စုံအောင် ရောက်ဖူးသွား၏။ ဗကပတို့၏ လွန်းထိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသော တာဝီမများနှင့်လည်း မကြာခဏ ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး တိုက်ပွဲ သွား၏။ ထို့ပြင် လားဟူအဖွဲ့များနှင့်လည်း ပစ်ဖူးခတ်ဖူးသွား၏။

ဤနေရာ၌ ကြုံကြိုက်၍ ကျွန်ုပ်၏ ကျိုင်းတုံဒေသစစ်ရေး အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို တင်ပြပါရစေ။ ကျွန်ုပ်အရာရှိငယ်ဘဝ အရှေ့တောင်တိုင်း မော်လမြိုင်ဒေသတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က KNU များအလွန်ကြောက်ကြသော ပြောက်ကျားပါရဂူ ဗိုလ်မှူးသီဟသူရကျော်စံက ရန်သူ၏ စခန်းငယ်များကို တစ်ကြောင်းထိုး တပ်ဖြန့်၍ ချဉ်းကပ်ချေမှုန်းရာ၌ စစ်ကြောင်းရှေ့က ပွိုင့်သမားထားရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏ အတွေ့အကြုံပေါ်မူတည်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ဖူး၏။

“ရန်သူ့စခန်းကို တိုက်ဖို့ စစ်ကြောင်းကို တစ်ကြောင်းထိုး ချီတက်တဲ့အခါမှာ ပွိုင့်သမားက အလွန်အရေးကြီးတယ်။ ရန်သူ ရှာဖို့ ကြည့်ဖို့နဲ့ ထိတွေ့ဖို့က သူ့အခရာပဲ။ ဒါကြောင့် ပွိုင့်သမားကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ ရဲဘော်မထားဘဲ အတွေ့အကြုံရင့်တဲ့ ဒုတပ်ကြပ်တို့ တပ်ကြပ်တို့ထားရမယ်။ သူက ကာဘိုင်နဲ့ဆိုတော့ လှုပ်ရှားမှုပေါ့ပါးတယ်၊ ဗိုလွယ်တယ်၊ ပိုကောင်းတယ်၊ ပစ်ခတ်တာလည်းမြန်တယ်၊ အကဲခတ်တာလည်း သုံးသပ်တာလည်း ရဲဘော်ထက်သာတယ်လေ”

ဗိုလ်မှူးကျော်စံသည် သူ၏ စစ်မြေပြင်မှ တကယ့်အတွေ့အကြုံများပေါ် မူတည်ပြီး သူ၏ လက်တွေ့နည်းနာများကို အထက်ပါအတိုင်း ဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်ပြီး စစ်မြေပြင် အောင်မြင်မှုကြီးများ ရခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် နောင်တော်ကြီး ဗိုလ်မှူး သီဟသူရကျော်စံကို အလွန်အားကျ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့လို အောင်မြင်မှုရရန် ကြိုးစားကြည့်သည်။

ကျွန်ုပ် ကျိုင်းတုံဒေသရောက်သည်နှင့် အနေကြာနေသူ အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ်တပ်သားများထံမှ ရန်သူအကြောင်းသိလိုသည်များကို စုံစမ်းမေးမြန်းဖြစ်၏။

“နေစမ်းပါဦး။ ဒီက ဗကပတွေက လူချင်းတွေ့ရင် ဘာသေနတ်နဲ့ အရင်ပစ်လဲ။ ဘာသေနတ်က တို့ကို ဒုက္ခအပေးဆုံးလဲ”

“ငှက်ပျောဖူး လောင်ချာနဲ့ အရင်ပစ်တာများတယ်။ အဲဒါက ကွဲရင် အစကလေးတွေ အများကြီးထွက်ပြီး ပွိုင့်ကလူတွေ အကုန်ထိကုန်တာများတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ဒုက္ခအပေးဆုံးက အနီးကပ်မှာ ငှက်ပျောဖူးလောင်ချာပဲ”

ငှက်ပျောဖူးလောင်ချာဆိုသည်မှာ အများသူငါ အခေါ်ဖြစ်ပါ၏။ အမည်အစစ်မှာ R.P.G (Rocket Propelled Grenade) ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ၌ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများနှင့် အာဖဂန်ဒေသမှ တာလီဘန်များ အများအပြားကိုင်သည့် သေနတ် ဖြစ်၏။ အရှေ့ဥရောပအုပ်စုက စတင်ထုတ်လုပ်ပြီး ယခုအခါ အရှေ့ရော၊ အနောက်ပါ နိုင်ငံအတော်များများက ထုတ်လုပ်သုံးစွဲနေကြ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသေနတ်အကြောင်း အတော်လေးပြည့်စုံအောင်လေ့လာပြီး သူ့ထက် ကျည်ထွက်မြန်သည့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ အမ် ၇၉ ခေါ် ၄၀ မီလီမီတာ ဗုံးပစ်လောင်ချာ 40 mm Grenade Launcher သုံးလေးလက်ကို ပွိုင့်တွင် တင်ထား၍ ဗကပနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့သည်နှင့် အမ် ၇၉ သုံးလေးလက်မှ ဗုံးသီးများကို အဆက်မပြတ် ပစ်လွှတ်စေ၏။ (အမ် ၇၉ အား စစ်သည်များက ခေါက်မော်တာဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။ ဤကား စကားချပ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤနည်းနာကို မိုင်းယောင်းဘက်သို့ ကျွန်ုပ်ရောက်စဉ်က
စတင် အသုံးပြုခဲ့သည်။

၁၉၈၃ နွေဦးပေါက်၌ သနက(၁)စစ်ကြောင်း (၂)နှင့် ဟော
ကွေ့မှ ပါဟုတ်ကို ဖြတ်၍ ကျောကန့်လန့်အထိ လားမြင်း အကော
(၁၀၀)ခန့်ဖြင့် ရိက္ခာပို့ရသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး ပို့သ
ရန်သူက ကျွန်ုပ်ရိက္ခာပို့ စစ်ကြောင်းကို ပါဟုတ်နှင့် ဟောင်ကေ
ကြား၌ ဖြတ်တိုက်သည်။ တိုက်ပွဲစဖြစ်ပြီး ရန်သူဘက်မှ သူ့ထုံ
အတိုင်း ငှက်ပျောဖူး လောင်ချာခေါ် R.P.G ကိုစပစ်သည်။ R.P
သံကျိန်းခနဲ စကြားသည်နှင့် ပွိုင့်မှ လိုက်ပါသွားသော ကျွန်ုပ်
ပွိုင့်တွင် စုဖွဲ့ခဲ့သည့် အမ် ၇၉ လေးငါးလက်ကို ဆက်တိုက်ပြန်
စေသည်။

ဖောင်းခနဲ ဖောင်းခနဲ အဆက်မပြတ် ကျည်များထွက်
ဝုန်းခနဲ ဝုန်းခနဲ ပုံးသီးများက ရန်သူနေရာယူထားသည့် နေရာ
တစ်ပိုက် အဆက်မပြတ် ကျရောက်ပေါက်ကွဲတော့ရာ သာမ
ပစ်ကျင်းလောက်သာ ယာယီတူး၍ အိုဗာဟက်မရှိ၊ ဘာမရှိ
ကျွန်ုပ်စစ်ကြောင်းကို လာတိုက်သော ရန်သူများ ရုတ်ခြည်း အံ့အား
သင့်ပြီး ပစ်ကျင်းထဲမှ ထပြေးကြရသည်။

ထိုအခါ ရန်သူဆုတ်လမ်းကို မှန်းပြီး ၆၀ မီလီမီတာ စိ
ပြောင်းများ၊ အလုံးသုံးလေးငါးဆယ် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီး ပစ်လို
သည်။ ရန်သူက ရိက္ခာပို့ စစ်ကြောင်းသာ ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ Coun
attack တန်ပြန်တိုက်စစ် မြန်မြန် လုပ်မည်ဟု ထင်ထားပုံမရ။ ယ
ကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန်ခံရသောအခါ အတော်ဖြုံသွားပြီး ကျွန်
စစ်ကြောင်းကို တစ်လကြာ ရိက္ခာပို့ ကိစ္စပြီးဆုံးသည်အထိ နော

ပစ်လုံးဝ မနှောင့်ယှက်တော့ဘဲ လက်ရှောင်သွားတော့၏။

"ဒီစစ်ကြောင်းက လက်နက်ကြီး သိပ်သုံးတယ်။ တစ်လုံး
လောက် ထိလိုက်ရင် မလွယ်ဘူး။ သွားမလုပ်နဲ့တော့"

ဟု သူတို့ လူကြီးပိုင်းမှ ပြောသည်ဟု နောင်အခါ ကျွန်ုပ်
တို့နှင့် ရင်းနှီးသော ဟောင်ကွေ့ရွာသားအချို့က ပြောပြကြပါသည်။

ထိုစဉ်က လာတိုက်သော ရန်သူတပ်ဖွဲ့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏
၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းပုံးထိသွားရာ အတော်အထိနာသွားသည်ဟု
ဆိုပါသည်။ သူတို့ အဆုတ်မှာ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း အလုံး
သုံးလေးငါးဆယ် ပစ်လိုက်ရာ မကောင်းသူထိပ် ကောင်းသူထိပ်
တစ်လုံးထိသွားလျှင်ပင် လူလေးငါးဆယ်သေနိုင်ပါသည်။ ကြား
သိရသော သတင်းစကားများအရ နှစ်ဦးသုံးဦးသေပြီး လေးငါးဦး
ဒဏ်ရာရသွားသည် ဆို၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျိုင်းတုံဒေသ၌ အထက်ပါ လက်နက်ကြီးများ
ကို စုဖွဲ့ပြီး စနစ်တကျ အသုံးပြုခြင်း၊ ကျည်ထွက်မြန်သော ခေါက်
မဟ်တာခေါ် အမ် ၇၉ များအား ရန်သူ ငှက်ပျောဖူး လောင်ချာနှင့်
ယှဉ်ပြိုင်ရင်ဆိုင်ကာ လက်ဦးမှု ရှိရှိ Grouping အဖွဲ့လိုက်ပစ်ခတ်
ခြင်း နည်းနာများကို အသုံးပြု၍ နောင်တော်ကြီး ဗိုလ်မှူးသီဟသူရ
ကျင်စံကဲ့သို့ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးများကို စစ်မြေပြင်၌ လက်တွေ့
အကောင်အထည် ဖော်ကြည့်ခဲ့ပါသည်။ သင့်တင့်သော အောင်မြင်မှု
ရခဲ့၍ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အတော်ကျေနပ်ခဲ့ပါသည်။ ကြုံကြိုက်၍ တင်ပြ
လိုက်ရခြင်းပါ။

၁၉၈၄ ခုနှစ်၌ ကျိုင်းတုံရှိ ရှေ့တန်းတပ်မ ဌာနချုပ်တွင်
ဂျီဟူးခေါ် စစ်ဦးစီးမှူး(ဒုတိယတန်း) တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၈၄ ဇူလိုင်မှ ၁၉၈၅ ဩဂုတ်လအထိ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြာ
၏။

ထိုကာလ၌ ထူးထူးခြားခြား ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့မှုက မိုးပါ
(၅)၏ တိုက်ခိုက်ရေးဖြစ်ပါ၏။ ၁၉၈၅ နွေဦးပေါက်တွင် ဆင်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ထိုင်း–မြန်မာနယ်စပ် မိုင်းကွမ်းမိုင်းထလန်း
စည့်ဝေ ဆန်ဆုဒေသများ၌ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
တာဝမှ ဗုတပ်မမှူး ကိုယ်တိုင် တပ်ရင်းသုံးလေးရင်းဖြင့် ဦးစီးဆော
ခြင်းပါပေ။ အောင်မြင်မှုအသင့်အတင့်သာရခဲ့၏။ အကြောင်းမှာ ပုံ
မနွေဦးပေါက်တွင်သာ ဆင်နွှဲခြင်း ဘိန်းသူပုန်များ တစ်ဖက်နိုင်ငံမျ
နှင့် နီးကပ်စွာ အခြေချနေထိုင်ကြခြင်း။ မိမိတို့၏ လေကြောင်းကာ
ထောက်မှုကို ရန်သူမှ ရိပ်စားမိခြင်း။ မိမိတို့ဘက်မှ ဆက်သွယ်ရေ
လမ်းကြောင်းရှည်လျားခြင်း စသည်တို့ကြောင့်ပါပေ။

ကိုအချက်များကြောင့် အဓိကမရဘဲ ရန်သူပင်မတပ်ဖွဲ့မျာ
ကျိုးပွဲ ရှောင်တိမ်းသွားနိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် အောင်မြင်မှုအသင့်အတင့်
သာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ကျိုင်းတုံဒေသကား ထိုစဉ်က မူးယစ်ဆေးဝါးကိစ္စများမှ
လည်း ယှက်နွယ်လျက်ရှိပါ၏။

ကျိုင်းတုံဒေသ၌ ၁၉၈၁ မှ ၁၉၈၅ ထိ လေးနှစ်တာကာလ
၌ မညီညာသည့်သဘာဝအလုကိုမှ မခံစားနိုင်ဘဲ ပထမ သုံးနှစ်မှ
မစ်ဟိုက်ရင်၊ စစ်မြေပြင်မှာသာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရ၏။ နောက်တစ်နှ
မှာ ဆက်သွယ်ရေးစက်များ။ စစ်ဆင်ရေး အစီရင်ခံစာများ။ စစ်သုံ
မြေပုံများကြားတွင် မြေးလိုက်လွှားလိုက် အထက်ဌာနများသို့ တင်ပြ
စရာများကို တင်ပြလိုက် ကိုယ့်လူကြီးကိုသွားပြီး သတင်းပို့စရာ

ပို့လိုက် မြေပုံထောက်လိုက်၊ စက်တက်လိုက်ဖြင့် စစ်ရေးကိစ္စများဖြင့်
သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရပါသည်ခင်ဗျာ။

❖

ဒုတိယအခေါက် ရောက်ရပြန်ခြင်း

၁၉၈၅ ခုနှစ်၌ ကျိုင်းတုံမှ တစ်ဆင့်မြင့်ရာထူးဖြင့် ပြောင်း
လိုက်ရသည်။ သိပ်မကြာလိုက် လေးငါးခြောက်နှစ်အကြာ ၁၉၉၁
ခုနှစ် နွေ၌ တပ်ရင်းမှူးတာဝန်ဖြင့် ကျိုင်းတုံသို့ ကျွန်ုပ်ပြန်ရောက်
သွားသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ ကျိုင်းတုံက အရင်လို မဟုတ်တော့ပါ။
ကျိုင်းတုံတွင် သေနတ်သံတွေ လုံးဝငြိမ်းပါး တိတ်ဆိတ်နေပါပြီ။ Ethnic
Group တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့တော်တော်များများ
လက်နက်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး လဲခဲ့ကြပါပြီ။ ကော် ၈၁၅ မှ မိုင်းမ၊
မိုင်းလားကို အခြေပြု၍ လည်းကောင်း။ တပ်မဟာ ၅၆၈ က ဆီလူး
ကို အခြေပြု၍ လည်းကောင်း။ ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို
ဆောင်ရွက်နေကြပါပြီ။ ဆောင်ရွက်လည်း ဆောင်ရွက်သင့်ပါပြီ။
၁၉၄၈ မှ စခဲ့သည့် ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုများက ယခု ၁၉၉၁
အထိဆိုတော့ အနှစ် ၄၀ ကျော်ခဲ့ပြီပဲ။ တိုင်းပြည် တိုးတက်သင့်
သလောက် မတိုးတက်ဘဲ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကြောင့် သွေး
ချွေးမျက်ရည်များသာ အတိပြီးခဲ့၏။ ယခု လက်နက်နှင့် ငြိမ်းချမ်း
ရေး လဲလိုက်ကြတော့ ငြိမ်းချမ်းရေး၏အရသာကို သိသိသာသာ
ခံစားကြရ၏။ နေရာအတော်များများ ငြိမ်းအေးသာယာစ ပြုနေပါပြီ။

ကျိုင်းတုံရောက်ပြီး တစ်ရက်နှစ်ရက်သာ နားရသည်။ ကိုဂျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဝက မရောက်ခဲ့ဖူးသေးသော မိုင်းယန်းသို့ တစ်ခွဲ သုံးခွဲဖြင့် ထွက်ခဲ့ရ၏။ ကျိုင်းတုံနှင့် မိုင်းယန်းကြားမှာ လမ်းမကောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ဆလက လုပ်သားများက စတင်ပြင်ဆင်နေကြပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်တွေလည်း ပိုင်းပြင်နိုင်သည်များကို ပိုင်းပြင်နေကြပါပြီ။ ဟိုးရှေးယခင်ကတော့ စစ်ချည်းပဲ တိုက်နေရသဖြင့် အဘ တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းမှ မလုပ်နိုင်ပါ။ ယခုတော့ လမ်းဟောင်းတွေပြင်၊ လမ်းသစ်တွေဖောက်၊ တံတားတွေဆောက်နှင့် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ မြိုင်ဆိုင်နေပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ ယာဉ်တန်းနှင့်အတူ မိုင်းယန်းအတွက်လည်း ဆောက်လုပ်ရေး ပစ္စည်းများပါလာ၏။ မိုင်းယန်းတွင် နိုင်ငံတော်မှ အထက်တန်းကျောင်းသစ်တစ်ဆောင် တည်ဆောက်ပေးနေ၏။

မိုင်းယန်းရောက်တော့ ရဗဓ မှ ဒေသခံတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ရသည်။ သူတို့ထဲမှ အသက်ငါးဆယ်ကျော် အသားခပ်ညိုညို၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ...

''ကျွန်တော် အိုက်မြင့်ပါ''

ဟု ဆိုလာတော့ ...

''ဟာ ... ဆွေမျိုးတွေ အခုမှတွေ့ရတယ်''

ဟု ပြန်ပြောကာ ဝမ်းပန်းတသာ နှုတ်ဆက်ရ၏။ တပ်မဟာ ရဗဓ ဖွဲ့စဉ်က အိုက်မြင့်သည် တပ်မဟာမှူး ဖြစ်၏။ ယခု ငြိမ်းချမ်းရေးကာလ၌ သူဘာတာဝန်မှန်း ကျွန်ုပ်မသိပါ။ အထူးဒေသအဖြစ် အသစ်ပြန်ဖွဲ့ထားကြသည်။

ထို ဦးအိုက်မြင့်၏ တူမ မနန်းနွမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သနက(၁)မှ ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဆွေမှ ကြိုက်လှချည်ရဲ့ဟု ဆိုကာ မရမက အတင်းယူခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်သနက(၁)ရောက်တော့ ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဆွေနှင့် ဦးအိုက်မြင့် တူမ မနန်းနွမ်းတို့ ကလေးနှစ်ဦးပင် ရပြီးနေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ဆွေမျိုးစပ်လိုက်ခြင်းပါပေ။ ထိုအကြောင်းကို ဦးအိုက်မြင့်အား ပြန်ပြောင်းပြောပြတော့ ရယ်မောကာ ...

''ကျုပ်တို့ဆွေမျိုးချင်း အေးအေးဆေးဆေးပြန်တွေ့ကြရပြီပေါ့နော်''

ဟု ရင်းနှီးစွာ ဆိုပါသည်။

ထိုစဉ်က ဦးအိုက်မြင့်တို့အဖွဲ့မှာ မိုင်းယန်းအရှေ့ဘက်က ဆီလူးတွင် နေသည်။ ဆီလူးမှ မိုင်းယန်းသို့ ကားလမ်းဖောက်နေသည်ဟု သိခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုတူးဘဝ၌ကား မိုင်းယန်းသည် သေနတ်သံ ဆူညံနေသော ယမ်းနံ့များဖုံးလွှမ်းသော နေရာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲကြီးဖြစ်သည့်အထိ မိုင်းယန်းကား မီးလွှးညှိနံ့လွှမ်းသော ဒေသဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုအခါမူကား တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ငြိမ်းအေးနေပေပြီ။

မိုင်းယန်းသို့ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ခရီးစဉ်အတွက် ကျွန်ုပ်သွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ မိုင်းယန်းသို့ရောက်ရှိလာပြီး အားလုံးနှင့်တွေ့ဆုံ၍ လိုအပ်သည်များ ဖြည့်ဆည်းပေးသွား၏။ ရှေးယခင်ကဆို ယခုလို လာနိုင်ရန်ဝေးပါ၏။ နယ်မြေအေးချမ်းသွား၍ လာနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

မိုင်းယန်းမှ ပြန်ရောက်ပြီး သိပ်မကြာပါ။ မိုင်းမပိုင်းလားသို့ သွားရပြန်ပါသည်။

ဒီတစ်ခေါက်က ကုလသမဂ္ဂ မူးယစ်ဆေးဝါး တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့များကို ဘိန်းချက်စက်ရုံနှင့် ဘိန်းဖြူများ ဖျက်ဆီးပြသည့်

www.burmeseclassic.com

အခမ်းအနားကိစ္စအတွက် သွားခဲ့ခြင်းပါပေ။

ကျိုင်းတုံတွင် ပထမ လေးနှစ်နေခဲ့စဉ်က နမ့်မလွှေ ချောင်းကူး ဝမ်တာပင်း ကြိုးတံတား ဟိုဘက်မရောက်ခဲ့ဖူးပါ။ ယခု တော့ ကြိုးတံတားမရှိတော့။ အလွန်ကောင်းမွန်သော ကွန်ကရစ် တံတားကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ မိုင်းမ ဟိုဘက်မှ ဘိန်းချက်စက်ရုံဖျက်ပြ သည့် အဖွဲ့များကား တခြားသူ ဟုတ်ပါရိုးလား။ ကျွန်ုပ်တပ်ခွဲမှူး မှလီမှူးတဝက ကျိုင်းတုံဒေသ၌ ရောက်လေရာမှာ တကျိမ်းကျိမ်း တဂွမ်းဂွမ်း ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့် ကော် ၁၃ မှ သတ်ဖော်သတ်ဖက် မိတ်ဆွေများပါတည်း။

ခေါင်းဆောင်က ဦးစိုင်းလင်း၊ ဒုတိယခေါင်းဆောင်က ဦးကြည်မြင့်။

ဦးစိုင်းလင်းမှာ ၁၃ မှ တပ်မဟာမှူး စိုင်းလင်းခေါ် လင်မေ ချိန်း ဖြစ်၏။ အချို့က လီမီရှဲဟုခေါ်ကြသည်။ ဦးကြည်မြင့်မှာ ဒုတပ်မဟာမှူး ကျန်စီမြင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အား တွေ့တော့ တစ်ရံတစ်ခါက တောတွင်းသားများဖြစ်ခဲ့ကြ၍ ပုံဆိုးပန်းဆိုးများ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ထား၏။ လူချင်းတကယ်တွေ့တော့ အသား ဖြူဖြူနှင့် ရုပ်ရည်ချောမောသူများပါပေ။

ထိုကြောင့် မိတ်ဆက်ပေးသောအခါ ပါးစပ်အငြိမ်မနေနိုင် သော ကျွန်ုပ်က ...

''ခင်ဗျားတို့က စစ်သားမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဟောင်ကောင်ရုပ်ရှင် မင်းသားတွေပဲဗျ''

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူတို့နှစ်ယောက်လုံး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ရယ်မောကြပါသည်။ လူချင်းလည်း ရင်းနှီးသွား၏။ အလုပ်အတူတူ

ကျိုင်းတုံဒေသကြီးတိုင်းမှူးဗိုလ်ချုပ်သိန်းစိန်
(ယခုနိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသိန်းစိန်)
မှ တရေးသူတို့လေ့လာရေးအဖွဲ့အား ငြိမ်းအေးစည်ပင် ကျိုင်းတုံမြေ၏
တိုးတက်မှုများကိုရှင်းလင်းပြောကြားနေစဉ်(၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်)

www.burmeseclassic.com

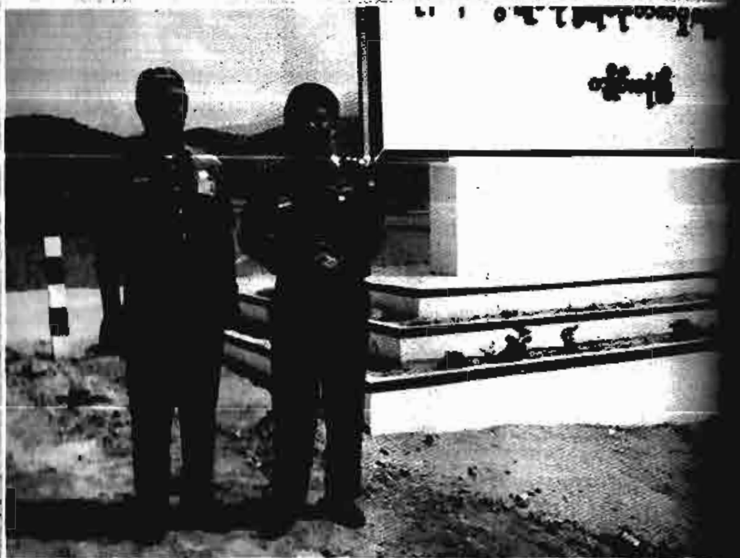

ကျိုင်းတုံဒေသရောက်စာရေးသူနှင့် Y.C.D.C မှလေ့လာရေးအ...
(၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်)

လုပ်တော့ အဆင်ပြေသွား၏။ သူတို့နှင့် တစ်ပတ်ခန့် အတူနေခဲ့ရပါသည်။ ညနေတိုင်း ထမင်းအတူစားဖြစ်ခဲ့၏။ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်စိတ်ဓာတ်ကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့၏။

သို့ရာတွင် မပြန်မီတစ်ညတော့ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်များ စကားများကြသည်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ ခင်ဗျား။

ကိုကြည်မြင့်က ညစာထမင်းဝိုင်း၌ ၁၉၇၇ ခုနှစ်က မိုးမိတ်ကို သူခေါင်းဆောင်၍ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံကို အားပါးတရပြောလေသည်။ ကိုကြည်မြင့်မှာ ယခင်က မြောက်ပိုင်း ဗျူရိုမှဖြစ်ပြီး စစ်ရေးစွမ်းရည် အမှန်ပင်ရှိသူဖြစ်၏။ အသက်လည်းငယ်၏။ လူကလည်း Aggressive ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်မူ အသက် မတိမ်းမယိမ်းရှိမည်။ သူက နည်းနည်း ငယ်ပါလိမ့်မည်။

သူ၏ အပြောအဆို အမူအရာကြည့်ပြီး မိုးမိတ်၌ ဒုတပ်ရင်းမှူး သုံးနှစ်လုပ်လာခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်က မခံချိ မခံသာဖြစ်သဖြင့်

"အဲဒီတုန်းက ကျုပ်လိုလူမျိုးနဲ့ ခင်ဗျားမတွေ့လို့ပေါ့ဗျာ။ တွေ့ရင်ဘယ်ချောင်မလဲ။ မိုးမိတ်ဟော်ကုန်းရောက်ဖို့ နေနေသာသာ ...အထွက်က ကွင်းထဲမှာ ခင်ဗျားလူတွေ လူးလိမ့် မသာပေါ်ပြီး ...ကြောင်းဆိုးသွားမှာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ကို ဟော်ကုန်းက စုခံရ...လောက်အောင် ကျုပ်က စစ်ရေးအံ့တွေးအခေါ် မညံ့ဘူးဗျာ"

ဟု ဒေါနှင့်မောနှင့်ပြောတော့၏။ လူကလည်း ယမကာလေး ...မိတွေထွေနှင့်မို့ ရဲစိတ်ရဲမာန်က အခါတိုင်းထက် ပိုထက်သန်နေ၏။ ...တူပါသူ ရဲမှူးကြီး ငွေစိုးထွန်းက အတင်းတားသဖြင့် ပွဲပြီးသွား...တော့၏။

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

ညဖိပ်ရာဝင်တော့ ...

"ညီလေးက ဒေါ်ချည်းကိုး"

ဟု နောင်တော်ကြီး ကိုငွေစိုးထွန်းက ဆိုပါလေသည်။ ထိုည က သူ့တားလိုက်သဖြင့် ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်များနှင့် အခင်အမ ပျက်မသွားခဲ့ခြင်းပါ ခင်ဗျား။

ကျိုင်းတုံရောက်စက စစ်တိုက်စရာရှိလျှင် စစ်တိုက်၊ တိုက်စရာမရှိလျှင် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကြဟူသော မူ အရ လမ်းဖောက်တံတားဆောက် အလုပ်များကို စလုပ်ရသည် ကျွန်ုပ်တပ်ရင်းသည် ထူးထူးခြားခြား ကျိုင်းတုံတပ်နယ်ကို ပေးနေသည့် တင်းထပ် ရေသွယ်မြောင်းအား မြေသားဘ ကွန်ကရစ်မြောင်း ဘဝရောက်အောင် တစ်လကျော် နှစ်လ လုပ်အားပေးခဲ့ရ၏။ ထိုရေမြောင်းပြီးသွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း တပ်ရင်းမှူးမှ ဂျီဝမ်းအဆင့် တိုးမြှင့်ရရှိကာ တပ်ပြောင်းရတော့

ယခုအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည့် ကျိုင်းတုံကား နောင် ကနိ၌ ရှိရာ လမုန်းပွဲများ ခြိမ့်ခြိမ့်သဲဆင်နွှဲ၍ အသွင်သစ် အမြင်သ နှင့် တကယ်ပျော်စရာစုံသည့်မြို့ ကျိုင်းတုံဖြစ်နေပါပြီ။ ဟိုတုန်းက သေနတ်သံတွေ ဆူညံမနေတော့ဘဲ ဂီတသံများနှင့် သာယ ငြိမ့်ညောင်းနေပါပြီ။

ဒါတွေကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းသာကြည်နူးမိ၏။ တပ်ပြောင်း အတွက် အခြေပြု သစ်တစ်ပင်ကုန်းက ထွက်ခွာသည့်နေ့က ...

"ကဲ ... ကညင်ဖြူပင်ကြီးရေ ခွဲကြဦးစို့။ ဒီတစ်ခါတေ ကောင်းသော ခွဲခွာခြင်းပါ မိတ်ဆွေကြီး။ မိတ်ဆွေကြီးတို့ရဲ့ ကျိုင်း မြို့ကြီးလည်း ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းဖြစ်နေပါပြီ"

ဟု ကညင်ပင်ကြီးကို လွမ်းမောတသစွာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါ သည်။

❖

ငြိမ်းအေးစည်ပေ ကျိုင်းတုံမြေ

၁၉၉၅ နှစ်ကုန်တွင် ကျွန်ုပ်သည်တပ်မတော်မှ နယ်ဘက် ပြောင်းရသည်။ ၁၉၉၈ တွင် သက်ဆိုင်ရာ၏တာဝန်ပေးချက်အရ မိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိ UDO စိုက်ကွင်းကြီးအား ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ယူရသည်။

ကျိုင်းတုံ၌ တြိဂံတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်ဖွင့်လှစ်ထားရှိပြီး ဖြစ် သည်။ ဟိုတုန်းကလို စစ်မတိုက်ရတော့သဖြင့် အလွန်တိုးတက် စည်ကားနေသည်ဟု သတင်းစကားကြားသိရသည်။

"ခင်ဗျား ကျိုင်းတုံသွားလိုက်ပါ။ ဟိုမှာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေ တာတွေ သွားလေ့လာဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်၏ဌာန အကြီးအကဲက တာဝန်ပေးသဖြင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်မှ ကျိုင်းတုံသို့ အဖွဲ့ဝင် နှစ်ဦးလိုက် ပါပြီး လေယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခဲ့၏။ တြိဂံဒေသတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်သို့ သတင်းပို့သည့်အခါ တိုင်းမှူးကြီးက လှိုက်လှဲဝမ်းသာ ကြိုဆိုနှုတ်ခွန်း ဆက်သည်။ ကျိုင်းတုံမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကား စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လိုက်ပြသည်။ တစ်ခါမှ မရှိဘူး သော ကြံစိုက်ခင်းများ၊ သကြားချက်စက်ရုံများ၊ တပ်မတော် သုံး ရမ် အရက်ချက်စက်ရုံများကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရသည်။ မိမိယပ်စိုက်ပျိုးထားသည့် ရာဘာခင်းများကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေရာတွေဟာ ဟိုတုန်းက ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ အသူရာတေ စစ်ခင်းခဲ့ကြသည့် နေရာများ။ ယခုတော့ စိုက်ခင်းများ ဖြစ်နေ ပြီ။ ခြေဪ . . . ကောင်းလေစွ။

ကျိုင်းတုံမှာ နှစ်ရှည်ကြာနေသည့် မြို့ပေါ်က လမ်းဟော များ ချဲ့ထွင်ထားမှု၊ ရပ်ကွက်များ တိုးချဲ့ထားမှု၊ အဆောက်အ အသစ်များ ပြင်ဆင်ထားရှိမှုတို့ကို လှည့်လည်လေ့လာသည ယခင်က မရှိခဲ့သည့် မြို့လယ်က ဟိုတယ်အသစ်ကြီး၌ ကျွန်ုပ် တည်းခိုခဲ့ကြရ၏။ မြို့ပေါ်ပြီးတော့ တောဆင်းသည်။ ကတော ကထိုက်ဘက်က ဆန်စက်အသစ်များ၊ အထွက်တိုး စပါးခင်းများ လှည့်လည်လေ့လာသည်။ ပြီးတော့ မိုင်းဖင်းနှင့် လွယ်မွှေအတ တစ်ဝိုက်က ဝက်၊ ကြက် မွေးမြူရေးခြံများကို လှည့်လည်ကြည့် သည်။ ကျိုင်းတုံ ဒေသခံများအတွက် ဝမ်းစာ စပါးသာမက အခြေခံစားကုန်များ ဖူလုံနေပေပြီ။ ပိုလျှံသည်များကို တာချီလိ နှင့် မဲဆိုင်ဘက်သို့ပင် ရောင်းနေရပြီဟု ဆို၏။ အထူးသဖြ ကြက်ဥနှင့် အသားငါးများပါပေ။ မွေးမြူရေးငါးကန်များလည် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနေပေပြီ။

မပြန်မီတစ်ရက်၌ တိုင်းမှူးကြီးက . . .

"ကြုံကြိုက်တုန်း မိုင်းလားလည်း သွားလိုက်ပါဦး"

ဟု ပြောသဖြင့် မိုင်းလားတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရပါသေ သည်။

၁၉၉၁ ကျွန်ုပ်ရောက်ခဲ့တုန်းက မိုင်းလားတွင် သက်ကယ် အိမ်ကလေး လေးငါးဆယ်နှင့် ဦးစိုင်းလင်း၏ တစ်ထပ်တိုက် ပေါက် ကလေး တစ်လုံးသာ ရှိသည်။ ယခုတော့ မိုင်းလားကား နိုင်ငံ

မြရတနာစာပေ

ကတ္တရာလမ်းများ၊ Road Stall ခေါ် တိုက်တန်းများ၊ ဈေးဆိုင်ကြီး များ၊ Restaurant များ၊ Hotel များ၊ မူးယစ်ဆေးဝါးပြတိုက်နှင့် မှုတာသာ ဘုရားပုထိုးများဖြင့် အထူးပင် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေ၏။ မူနစ်ပြည်နယ်မှ လာရောက်လည်ပတ်သော ကားများကလည်း စဉ်လာမစဲ တသဲသဲ။

ကြခင်းနှင့် သကြားချက် စက်ရုံများကိုလည်းတွေ့ခဲ့ရ၏။ သူတို့၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေကို ဦးစိုင်းလင်း၊ ဦးကြည်မြင့်တို့နှင့် မတွေ့ဆုံရာတွင် ပြောပြကြ၏။ ဟိုတုန်းက သူတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့က ယတ်ဖော်သတ်ဖက်။ အခုတော့ တည်ဆောက်ရေးတာဝန်များ အတူ ဆောင်ရွက်နေကြသည့် ရဲဘော်ရဲဘက်။ ဤသည်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေး၏ ရလာဒ်ပါပေ။

မိုင်းလားတွင် တစ်ညအိပ်၍ နောက်နေ့မိုးလင်းတော့ ဘာလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

မိုင်းလားကား ဟိုတုန်းကလို သာမန်မိုင်းလားမဟုတ်တော့ ပါ။ အားလုံးအသစ် အသစ်တွေဖြင့် အေးချမ်းစည်ပင်သော မြို့ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ မိုင်းလားက ပြန်ရောက်ပြီး တြိဂံတိုင်းမှူးကြီးအား သတင်းပို့၍ ကျိုင်းတုံမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးအခေါက် ကျွန်ုပ်ရောက်ခဲ့သော ကျိုင်းတုံဒေသ ကား ငြိမ်းချမ်းရေးအရသာကို ခံစားနေသော အသွင်သစ် အမြင် သစ်ဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသော ငြိမ်းအေးစည်ပင် ကျိုင်းတုံ မြေပါတကား။

၂၂-၁၂-၂၀၀၇

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားဖြူမြို့က အမှတ်တရများ

ကျွန်ုပ်နှင့် သူငယ်ချင်းတစ်ဦး

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် တာဝန်အရ ဝန်းသိုမြို့ကို ရောက်ရသည်။ ဟိုရောက်လို့ ဝန်းသိုဥက္ကဋ္ဌ ဘယ်သူလဲလို့ မေးတော့ တိုင်း၍ ရက်တဲ့ ဟက္ကုလာ မိုးရွာသည်နှင့် အခန့်သင့်ဆိုသလို ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်ရင်းနှီး ချစ်ခင်ခဲ့သော ဗိုလ်မှူးတင်ငွေးဖြစ်နေသောကြောင့်ပါတည်း။

၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ တပ်မတော်ထဲ စဝင်ကြတော့ သူနှင့် သိပ်မရင်းနှီးသေးသူ။ သူက တပ်စု(၄)၊ ကျွန်ုပ်က တပ်စု(၁) တပ်စု ခြင်း အလှမ်းဝေးလှ၏။ သို့ရာတွင် တစ်နှစ်နီးပါး အတူနေကြရတော့ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားဖြင့် သူ့အစွမ်းအစများကိုသိလာ ရသည်။ သူသည် ဗိုလ်လောင်းဘဝကတည်းက ဟူဒီနီတို့ဒေးဗစ် ကော့ပါးဖီးလ်တို့လို Magic ခေါ် မျက်လှည့်အတတ်ပညာကို တတ် ထားနှင့်ပြီ။ မျက်လှည့်လက်လှည့်များကို သူ ကျွမ်းကျင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်လောင်းဘဝ Function များနှင့် ဖျော်ဖြေရေးပွဲ၌ သူသည် ဘယ်ကဘယ်လိုရလာမှန်းမသိသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပဲအကျီအနက် Long coat ကြီးကို ဝတ်ကာ တရုတ်ပြည်ဖြစ် မျက်လှည့်ဆရာကြီး အနက်ကယ်လ်ပီကင်းအမည်ခံ၍ သူ တတ်ထားသည့် မျက်လှည့်လက်လှည့်များကို ပြသခဲ့ရာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်၏ လက်ခုပ်သံတဖြောင်းဖြောင်းနှင့်ဩဘာပေးခြင်းကို ခံယူနိုင်ခဲ့၏။ Announcer ကိုမောင်မောင်သန်းကလည်း အပြောကောင်းလှရာ သူတို့နှစ်ဦး၊ အလွန်အတိုင် အဖောက်ညီညီဖြင့် ထိုညက အသုံးတော်ခံသွားကြသည်ကို ကြုံတိုင်း ဆုံတိုင်းပြောဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

"ဒီအတွဲက ရှုံသွင်းပြီး မျက်လှည့်ပြစားလို့ရတယ်"

ဟုလည်း အရာရှိကြီးများက မှတ်ချက်ပြုခဲ့ကြ၏။

အရာရှိဘဝ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၌ ပြင်ဦးလွင်တွင် ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးနှင့်ပြန်ဆုံရပြန်သည်။ အအကတွင် ရေးထောက်သင်တန်းအတူတက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ သူသည် မျက်လှည့်လက်လှည့်သာမကတော့ အချို့မသာ ဂမ္ဘီရများကိုပါ တတ်ကျွမ်းနားလည်နေပေပြီ။ လူဖျော်ဖြေသည့် သူတပ်က ပုဏ္ဏကဇာတ်လမ်းမှာ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှ၏။ ထိုအတတ်ပညာတတ်ထားသည့် စစ်သည်ကို တပ်ထဲမှ ပယ်လိုက်ရကြောင်းလည်း သူ ပြော၍သိရသည်။

၁၉၈၃ ၌ ဗထူးတိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းတွင် တပ်ရင်းမှူးသင်တန်းအတူတက်ရပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ သူနှင့်အခန်းချင်းကပ်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ အဆင့်မြင့် Magic များကို အနီးကပ်လေ့လာခွင့်ရတော့၏။ သူသည် ဂဏန်းများကို အလွန်ကျွမ်း၏။ ထို့ကြောင့် ဂဏန်းများနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမျိုးမျိုးအစမ်းသပ်ခံပြီးရာ သင်တန်းတစ်ခုလုံး ရင်သပ်ရှုမော သောသောအုပ်အုပ်

ရှုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့် သူ့အား ချီးမွမ်းကြ၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် သူ၏ ဂဏန်းပြကွက်များ၌ ပါဝင်အသုံးတော်ခံခဲ့ဖူးရာ သူ၏ counterpart ဖြစ်ခဲ့၏။ coordinate ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသင်တန်းများ အတူတက်ပြီးသည့်နောက် သူနှင့်ကျွန်ုပ်သည် ယခင်ကထက်ပိုမိုကာ ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ ရင်းနှီးခဲ့ကြလေတော့သည်။

ယခု ဝန်းသိုမှာ သူနှင့်ပြန်တွေ့ရပြီ။ သူသည် တကယ်တော့ ကောလင်းဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကောလင်းမှာ နေ၏။ ဝန်းသိုကိုမူ တွဲ၍ကိုင်နေရခြင်းဖြစ်သည်။ ဝန်းသိုအသွား ကောလင်းကို ရောက်သွားဖြတ်တော့ ဘူတာမှာ လာစောင့်နေပြီး ...

"ကောလင်းကို လာခဲ့ပါ သူငယ်ချင်း။ တစ်ညလည်း ကိုယ့်အိမ်မှာ အိပ်ပါဦး။ ကြုံတုန်းပြုစုရအောင်"

ဟု ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးက ဖိတ်ခေါ်၏။

ဝန်းသိုတွင် တပ်ကိစ္စများပြီးသွားသောအခါ ဗိုလ်မှူးတင်ဌေး၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ကောလင်းမှာ တစ်ညသွားအိပ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် အတော်ပြောဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဖြစ်ကြသည့် အကြောင်းအရာများတွင် နယ်မြေဒေသအကြောင်း၊ လွယ်မောက်တောင်ဘုရားကြီးအကြောင်း၊ ဝန်းသိုရာဇဝင်နှင့်ကျားဖြူဘုရားသမိုင်းစသည် စသည်တို့ပါဝင်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရသည်အထိ သမိုင်းဘာသာရပ်ကို သင်ယူခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ရောက်လေရာဒေသ၏ သမိုင်းကို စေ့စေ့လေ့လာလေ့ရှိ၏။ ယခုလည်း ကောလင်းနှင့်ဝန်းသိုမြို့များသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာတွင် ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးနှင့်ပြောကြားဖြစ်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်များအနက်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အမှတ်တရ
များကို စာရှုသူများအတွက် ဖော်ပြသွားပါမည်ခင်ဗျာ။

❖

ကျားဖြူနိဒါန်း

ကျွန်ုပ်သည် ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ၁၅ နှစ်ခန့် တာ
ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးရာ သံလွင်အရှေ့ခြမ်း ကျိုင်းတုံဒေသသို့ သုံးလေး
ခေါက် ပြန်ရောက်ခဲ့သဖြင့် ကျိုင်းတုံဒေသနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်
ပြောစရာများလှချေ၏။

ကျိုင်းတုံဒေသက ပုံပြင်များ၌ လူမှကျားဖြစ်သွားသ
ရှေးဟောင်းပုံပြင်များ အများအပြားပါရှိလေသည်။ ထိုအကြောင်း
ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးနှင့်စပ်ဟပ်ပြောမိ၏။

''ဒီမှာလည်း လူက ကျားဖြစ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေရှိတယ်
ဝန်းလိုဆိုတာလည်း ကျားတည်တဲ့မြို့။ အဲ ... ကျားဖြူမြို့ ဝိန်း
မြို့ ဆေကကျား ဝိန်းဆေဆိုတဲ့ ရှမ်းစကားကနေပြီး ကာလရွေ့လျ
လို့ ဝန်းသိုဖြစ်လာတာတဲ့''

''ဩော်''

''ဒီဝန်းသိုတည်တဲ့သူက ကျားဖြူမင်းတဲ့။ ကျားဖြူနေ
နေရာတဲ့။ အမျိုးမျိုးပြောကြတယ်။ အဲဒီမင်းကို ရှမ်းအခေါ်ကတော
စောဝ်ဆေဖိတ်တဲ့''

''အဲဒီ စောဝ်ဆေဖိတ်မင်းသားနဲ့ မျက်စိမမြင်တဲ့ တရ
မင်းသမီး အကြောင်းဆက်ပေါင်းဖက်ပြီး ဒီကောလင်းတို့ ဝန်းသို
ကနေ ဟိုးမိုးညှင်းမိုးကောင်းထိ သူတို့သားတွေက မြို့တွေရွာ

တည်ပြီး စည်ကားသိုက်မြိုက်လာတယ်လို့ဆိုကြတယ်''

''ဩော် ... ဆက်ပါဦး''

''မင်းသားစောဝ်ဆေဖိတ်က လူကနေ ကျားဖြစ်သွားတာ
တရုတ်မင်းသမီးကတော့ ကိန္နရီအဆက်အနွယ် ငှက်ကမွေးတဲ့မင်း
သမီးတဲ့။ ဒီက လူတွေက ကျားနဲ့ငှက်နဲ့ရတဲ့လူတွေပေါ့ ငှက်ကျားတွေ
ပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ...
ဟား''

''မျက်လှည့်ဆရာကြီးကတော့လုပ်ပြီ။ အထူးအဆန်းတွေ''

''ကဲ ... သူငယ်ချင်းက မြို့ရွာတွေ သမိုင်းကြောင်းနဲ့
အထူးအဆန်းကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားတတ်တော့ လူက ကျားဖြစ်
သွားတဲ့ ကျားဖြူသမိုင်းကြောင်းကို စပြောပြမယ်''

''နားထောင်မယ်ဗျာ''

ဤသို့အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အောက်တွင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော
အကြောင်းအရာများကို ကြားနာမှတ်သားရလေတော့သည်။

❖

လူမှကျားဖြစ်သွားသောပုံပြင်တစ်ပုဒ်

ရှေးအခါက လူက ကျားဖြစ်သွားသည်ဆိုသည်ကို ကြားဖူး
ပေါင်းများခဲ့ပြီ။ ယခုခေတ်တွင်မူ လူက ကျားဖြစ်သည်ကို မမြင်ဖူး
ကြ၍ ပုံပြင်မျှ ထင်မှတ်တတ်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ရစာတုကနိပါတ်၌

(က) ဘုရား၏အရာ
(ခ) ရှာန်၏အရာ
(ဂ) ကံ၏အရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ယ) ကမ္ဘာလောကကြီး၏အရာ

ဤအရာလေးပါးကို မကြံအပ်ဟု ဘုရားဟောရှိလေသည်။ ကံ၏အရာသည် အလွန်ဆန်းကြယ်လှ၏။ နိပါတ်တော်တွင် လူစဉ်စစ်က ဗြိတ္တာဖြစ်ကြောင်း ဖတ်ရ၏။

မြန်မာရာဇဝင်တွင် မိခင်ကိုပြစ်မှား၍ အတိကြာမင်းမျောက်ဖြစ်ကြောင်း လာရှိ၏။

ပင်လယ်ကမ်းမှ ပေါက်သော တောရှောက်သီးမှ ငါးမှုတ်ဓကောင် ဖြစ်လေ၏။

နဘူးနွယ်မှ မြွေဖြစ်လာ၏။

သုသောဓိတမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး တတိယတွဲစာမျက်နှာ ၃၀ တွင် လိပ်က မီးထွက်လောင်ကြောင်း ပြထား၏။ စာမျက်နှာ ၂၁၄ တွင် လူစဉ်စစ်က မြွေဖြစ်ကြောင်း ပြထား၏။ ထိုကြောင့် လူက ကျားဖြစ်ခြင်းကား ကံတရား၏ ဆန်းကြယ်ခြင်းမျှဖြစ်၍ အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါချေ။

ဤဇာတ်လမ်းတွင်လည်း လူက ကျားဖြစ်ခြင်းသည် အဓိကပင်မကျောရိုးဖြစ်လေသည်။

ဟိုရှေးပဝေသဏီကဟုပင် ဆိုကြပါစို့။

ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်း မိုးကောင်းချောင်း၏ မြစ်ဖျားခံရာ အင်းတော်ကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အကြီးဆုံးသော သဘာဝအင်းကြီးဖြစ်၏။ အချို့နေရာများ၌ အလျား ၁၆ မိုင်နှင့် အနံ ၇ မိုင် ရှိ၏။ ရေပြင်အကျယ်အဝန်းကား စတုရန်းမိုင် ၄၅ မိုင်ခန့်ရှိပေသည်။

ဤအင်းတော်ကြီးကန်တြီးဖြစ်ပေါ်မလာမီ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ဤနေရာ၌ လူဦးရေကိုးသန်းမျှရှိသော စီခမ်းအမည်ရှိ

မြို့ကြီးရှိခဲ့ဖူးသည်။

ကုဂုရာဇ်တိုင်း ဥတ္တရဌာနီဖြစ်သော ဤစည်ခမ်းမြို့တော်ကြီးကို အစိုးရတော်မူသော မင်းကြီးကား ဥတ္တရစောဖြူမင်းကြီးပင်တည်း။

ထိုစဉ်က ဥတ္တရဌာနီဖြစ်သော စည်ခမ်းမြို့ကြီးသို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော် မသက်ရောက်သေးချေ။ များစွာကုန်သော တိုင်းသူပြည်သားများသည် ကုသိုလ်တရား၊ အကုသိုလ်တရားနှင့်ထိုတရားတို့၏ အကျိုးဆိုသည်ကို လုံးဝ ကြားဖူးခြင်းမရှိကြချေ။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ခွဲခြား၍မသိတတ်ကြသည့်အားလျော်စွာ ကိုယ်ကျင့်တရားများလည်း လွန်စွာပျက်ပြားကြကုန်၏။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ငဲ့ညှာထောက်ထားသော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာဆိုသည့် ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး လွန်စွာ မပါင်းပါး၍ လစ်လျှင် လစ်သလို သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ သူ့သားမယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ သေရည်သေရက်သောက်စားခြင်းတို့ဖြင့် မှောင်ကြီးကျလျက်ရှိချေ၏။

၎င်းတို့၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဝါယမ၊ မိစ္ဆာသမာဓိတို့သည်လည်း ၎င်းတို့နှင့်တူစွာ ယုတ်မာသောအကျိုးကို ပေးတတ်လေသည်။ ထို့ဖြစ်၍ လူသေကို ဖုတ်သွင်းခြင်း၊ သူတစ်ပါးအား ပြုစားခြင်း၊ တစ္ဆေမှုယ်သရဲကို ဆောင်ခြင်း စသော ဝါမတန္တရ အောက်လမ်းဝါဒများ၊ လွန်စွာထွန်းကား၍ အထူးသဖြင့် လူသားစင်စစ်က ကျားဖြစ်သည်ဆိုသော ထမ်သီအတတ်များ လွန်မင်းစွာ ပြန့်ပွားလျက် ရှိလေသည်။

ထိုအတတ်ပညာများ ပြန့်ပွားနေသော စည်ခမ်းပြည့်ရှင် မင်းဥတ္တရစောဖြူမင်းကြီး၌ သားတော်၊ သမီးတော် မြောက်မြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွာ ရှိသည့်အနက် သားတော်ကြီး ဥပရာဇာသည် ထမံသီအတတ်ကို တတ်၍ ထိုအတတ်၌ လွန်စွာ မွေ့လျော်ပြီး ကျားဘဝဖြင့် မကြာခဏ တောကစား ထွက်တော်မူလေ့ရှိ၏။ သားတော်ကြီး ကျားဖြစ်သောအခါ အခြားသောကျားများကဲ့သို့ ဝါခြင်း၊ နက်ခြင်း၊ ပျောက်ခြင်း၊ ကျားခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ဝါဂွမ်းစိုင်ကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသည့် အဆင်းရှိသော ဟူ၏။

ထိုဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော အဆင်းကြောင့် သားတော်ကြီးအား စောဝ်ဆေဖိတ်ဟု ခေါ်ကြကုန်သည်။

စောဝ်	=	အကြီးအကဲ
ဆေ	=	ကျား
ဖိတ်	=	အဖြူ
စောဝ်ဆေဖိတ်	=	ကျားဖြူသခင်

စောဝ်ဆေဖိတ်မင်းသား ကျားဖြစ်သောအခါ လက်ရုံးတော်များသည် မင်းသား၏ အဝတ်တန်ဆာများကို ယူဆောင်ကာ မင်းသားကျားဖြစ်ရာသို့ သွားရောက်ပြီး အဝတ်တန်ဆာများကို ပြခြင်း၊ အမည်ကို ခေါ်ခြင်းဖြင့် ကျားစိတ်ပျောက်၍ လူစိတ်ရောက်အောင် ပြုလုပ်ကာ မင်းသားအား ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ကြရလေသည်။

တစ်ရက်သောအခါ မင်းသား စောဝ်ဆေဖိတ်သည် လက်ရုံးတော်များဖြင့် တောကစားလှည့်လည်စဉ် တစ်ခုသော တောအုပ်၌ တောဝက်များကို တွေ့ရလေသည်။ မင်းချင်းတို့သည် လက်နက်ကိုင်စွဲ၍ တောဝက်များကို လိုက်ကြသော်လည်း မမီနိုင်ဘဲ ကျန်ရစ်ကြလေ၏။ ထိုအခါ မင်းသားက ...

“မင်းချင်းတို့ ... ငါသည် ကျားယောင်ဆောင်၍ ဤတောဝက်များကိုလိုက်မည်။ အချိန်မီ ငါပြန်မရောက်လာပါက ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြလော့”

ဟု ပြောပြီးလျှင် ထမံသီအတတ်ပညာဖြင့် လူစင်စစ်မှ ကျားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ၍ တောဝက်များနောက်သို့ လိုက်လေ၏။

ထိုကာလက လေးမြား၊ သေနတ် မပေါ်သေးချေ၊ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ဓား၊ လှံ စသော လက်နက်များဖြင့်သာ တောကောင်များကို နှိမ်နင်းကြရလေ၏။ ဓား၊ လှံဖြင့် နှိမ်နင်း၍မရသောအခါ ဤထမံသီအတတ်ပညာဖြင့် ကျားအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းကာ တောကောင်များနောက်လိုက်ပြီး ကိုက်သတ်ပြလေသည်။ ထိုသို့ ကိုက်သတ်ရာ၌ လူအဖော်ခေါ်ရသေး၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျားအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျားသည် အဖော်လူသားကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခုန်ထိုးပြီးမှ တောနက်သို့ဝင်၍ သားကောင်များ၏နောက်သို့ လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

ကျားအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ လူအဖြစ်ကိုမေ့၍ အဖော်ကို ပြန်ကိုက်သတ်တတ်သောကြောင့် ကျားအဖြစ်မကူးပြောင်းမီ အဖော်သည် ကျားခုန်၍ မမီနိုင်လောက်သော သစ်ပင်များပေါ်တက်ပြီးနေရ၏။ သစ်ပင်ထိပ်မှ လူသားက ကျားလိုက်၍ သားကောင်အော်သံများကို မှတ်သားထားရလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျားဘဝမှ လူပြန်ဖြစ်လာသောသူသည် မိမိကျားဘဝအကြောင်းများကို မမှတ်တတ်သောကြောင့်ဟုဆိုလေသည်။

ဤသို့လိုက်၍ရသော သားကောင်ကို ကိုက်ပြီး ချီလာသည့်အခါ သစ်ပင်ပေါ်ရှိလူက ကျားဖြစ်သူ၏အမည်ကို ခေါ်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာမည်ကို ခေါ်သံကြားလျှင် ကျားသည် သတိရ၍ လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်ပြောင်းလဲသွား၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ခေါ်ရုံနှင့်သတိမရလျှင် လူသားဘဝက သူ၏ အဝတ်အထည်များကို ပြပေးရသည်။ ထို အဝတ်အထည်များကိုမြင်လျှင် ကျားသည် သတိရ၍ လူ့ဘဝသို့ ပြန်ရောက်ပြီဟု အဆိုရှိလေသည်။

ဤကား ထမ်းသီအတတ်ပညာ၏ ကန့်သတ်ချက်များဖြစ်ပေသည်။

စောင်ဆေဖိတ်မင်းသားသည် တောဝက်များကို ကိုက်သတ်ရန် ကျားအဖြစ်ပြောင်းလဲ၍ တောတွင်းသို့ လိုက်သွားခြင်းဖြစ်၏။ မင်းသားကြီး ကျားဘဝဖြင့် ဤသို့ တောကစားထွက်သည်မှာ ဤ တစ်ကြိမ်သာမဟုတ်။ အကြိမ်ပေါင်းများခဲ့ချေပြီ။ ရှေးအခါကဆိုလျှင် ကျားဘဝဖြင့် ဤသို့တောကောင်များကို ကိုက်ထားခဲ့ပြီး လက်စွဲတော် များ၏ ခေါ်ယူချက်ဖြင့် လူ့ဘဝသို့ မကြာမတင်ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့သည်။ ယခုသော်ကား မင်းသားကြီးသည် နယ်လွန်သွားခဲ့ချေပြီတည်း။

မင်းသားသည် ကျားဘဝဖြင့် စည်ခမ်းမြို့နယ်နိမိတ်မှ တောင်ဘက်သို့ကျော်ဆင်းသောအခါ သစ်ပင်ချုံနွယ်များ အလွ ထူထပ်သည့် တောတောင်များကို ဖြတ်ကျော်ပြီး မှန်ကင်းတောင်ခြေကို နင်းမိလေသည်။

မှန်ကင်းတောင်ကို ကျော်၍ မနားမနေသွားသောအခါ မိုင်း သုံတောင်ကို ရောက်ပြန်တော့၏။ မိုင်းသုံတောင်ထိပ်မှကြည့်လေ မြောက် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကား လွန်စွာသာယာပြ ရှုမငြီးဖွယ်ဖြစ်သောကြောင့် မင်းသားစောင်ဆေဖိတ်ကျားဖြုအရှ သည် လူ့ဘဝကို လုံးဝမေ့လျော့ကာ ကျားဘဝမှာ လုံးဝပျော်ပိုက်ပြ

ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းဝင်ပထမဆုံးဘိုးဘိုးအောင်နှင့်ဇော်ဂျီ

www.burmeseclassic.com

တရုတ်ရာဇဝင်ကြီးထဲဝေါ်လှုသွားသည်ဆိုသော တန္တိရှု အသေတ်ပါနိုင်မြင့်သည့်ဘုရားကြီး

မှိုင်းသုံဒေသမှာပင် ပျော်ရွှင်စွာနေလေတော့သတည်း။

❖

နောက်ထပ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်

"ကဲ ... သူငယ်ချင်း လူကတော့ ကျားဖြစ်သွားပြီ။ နောက်ထပ် ဘာ Magic တွေလာဦးမှာလဲ။ သူငယ်ချင်းက တရုတ်မျက်လှည့်ဆရာကြီးဆိုတော့ ဂန္ဓလရာဇ်တိုင်းက တရုတ်ပုံပြင်တွေ ပြောဦးမှာလား"

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ ဒီတစ်ခါကတော့ တကယ့်ဂန္ဓလရာဇ်ပုံပြင်ပဲ"

"လုပ်စမ်းပါဦး။ ဘာပုံပြင်လဲ"

"ငှက်က လူဖြစ်တဲ့ပုံပြင်"

"နေပါဦး။ အဲဒါတွေက ဒီကောလင်းဝန်းသိုနဲ့ဆက်စပ်မှု ရှိလို့လား"

"ရှိတယ်လေ ... လာမှာပေါ့။ အထူးအဆန်းနားထောင်ချင်တယ်ဆို နားထောင်စမ်းပါဦး"

"ဒါဆိုရင်လည်းလုပ်ဗျာ"

ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးက ကျွန်ုပ်အား ငှက်ကလူဖြစ်မှုသည့် အောက်ပါဂန္ဓာလရာဇ်ပုံပြင်ကို ပြောပြပြန်လေသည်။

❖

ငှက်ကလူဖြစ်သည်ဆိုခြင်း

တစ်ရံရောအခါက တရုတ်ပြည်ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း ရှီရှမ်မြို့

www.burmeseclassic.com

တော်ကြီး၌ နန်းတော်သူနန်းတော်သားများသည် တစ်နေ့နံနက်တွ
တီးတိုးတီးတိုးညှို့ငယ်သောမျက်နှာထားဖြင့် စကားများပြောဆိုလျှ
ရှိကြ၏။

အကြောင်းသော်ကား ၎င်းတို့၏ဘုရင် ဦးတီပွားသခင်ကြီ
မပျောက်နိုင်သော ခေါင်းကိုက်ရောဂါကြီး စွဲကပ်ခဲ့ရာ လပေါ
တတော်ကြာအောင် ဆေးအမျိုးမျိုးဆရာအမျိုးမျိုးနှင့်ကုသခဲ့သေ
လည်း လုံးဝပျောက်ကင်းခြင်းမရှိဘဲ အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် စိုး
ရသည့်အချိန်သို့ ဆိုက်ရောက်နေခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ကံအကြောင်းပေလောမသိ။ တရုတ်ပြ
တစ်ဝှမ်း၌ အလွန်ကျော်ကြားသည့် တရုတ်သမားတော်ကြီးတစ်
သည် ရွှီရွှမ်မြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဘုရင်ဦးတီပွား၏ရော
ဝေဒနာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပေး၍ အောက်ပါအတိုင်း ဆိုလေသည

''အရှင်မင်းကြီး၏ ဝေဒနာကား အပူလွန်ကဲသောဝေ
ဖြစ်ပါသည်။ သာမန် ဥဏှာသီတဆေးများဖြင့် ပျောက်ကင်းရန် ခ
လှပါသည်။ အမဲသား၊ ငါးများ မပုပ်မသိုးအောင် စွမ်းဆောင်
သော ကျောက်စိမ်းခွက်များ၌ အစားအစာများကို ထည့်၍ မပြ
သုံးဆောင်ပါမှ ဤရောဂါကြီး ပျောက်ကင်းလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်
ဘုရား''

ထိုအခါ မင်းကြီးဦးတီပွားသည် မှူးမတ်များကို ခေါ်တေ
၍ သမားတော်ကြီးညွှန်ကြားသော ကျောက်စိမ်းကို ရအောင်ရှာ
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တရုတ်ဘုရင်ကြီးဦးတီပွား၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဂန္ဓာလ
တိုင်းမှ ကျောက်စိမ်းရှာရန် ကျောက်စိမ်းများရှိသည်ဟု ကြား

သော ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း၏ တောင်ဘက်ဒေသများသို့ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ကို
စလွှတ်ခဲ့လေသည်။

ပထမအဖွဲ့မှာ စစ်သူကြီးသံစုန်လောရဲနှင့်လူငါးရာ။

ဒုတိယအဖွဲ့မှာ စစ်သူကြီးသောတူလောရဲနှင့်လူငါးရာ။

ကျောက်စိမ်းရှာဖွေရေးအဖွဲ့များသည် ရွှေလီမြစ်ဝှမ်း မိုင်း
မာဒေသသို့ရောက်ရှိလာကြပြီး မောလူမျိုးတို့အား မည်သည့်အရပ်
၌ ကျောက်စိမ်းရှိပါသနည်းဟု မေးမြန်းစုံစမ်းကြ၏။ ရိုးသားသော
မိုင်းမောဒေသသားများက ဤနေရာမှ နောက်ထပ်နှစ်ရက်သုံးရက်
ခရီးသွားသော် ကျောက်စိမ်းများ ထွက်ရှိသည့်အရပ်သို့ ရောက်မည်
ဖြစ်ကြောင်း ဆိုကာ မြန်မာနိုင်ငံ မိုးကောင်းအနောက်ခြမ်း အင်း
တော်ကြီးနှင့်ဖားကန့်ဒေသသို့ ညွှန်ပြလိုက်ကြလေသည်။

စစ်သူကြီးနှစ်ဦးနှင့် ၎င်းတို့အဖွဲ့များ ခရီးမဆက်မီ မောတို့
က ...

''ထိုဒေသ၌ သင်တို့သည် လူလည်းမဟုတ် ငှက်လည်းမမည်
သော လူလိုလို ငှက်လိုလို ထူးဆန်းသောသတ္တဝါများကို တွေ့နိုင်
လေသည်။ ထို လူငှက်သတ္တဝါများသည် လွန်စွာလှပကြ၍ ကြီးမား
သောတောင်ထိပ်ကြီးပေါ်၌ နေထိုင်ကြပြီး တောင်ခြေရေအိုင်ကြီး၌
လာရောက်ရေကစားပျော်ပါးကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မြင်ဖူးကြသည်။
ရေကစားလေ့ရှိသူများမှာ သတ္တဝါမများသာတည်း''

ဟု ပြောကြားလိုက်ကြသည်။

မောတို့စကားအတိုင်း လုံးခင်း၊ ဖားကန့်နှင့်အင်းတော်ကြီး
ဒေသသို့ရောက်သောအခါ တရုတ်တို့ ကျောက်စိမ်းကို အလွယ်တကူ
ရကြလေသည်။ သို့ရာတွင် မောတို့ပြောလိုက်သော လူလိုလိုငှက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုလို သဏ္ဍာဝါကိုကား သူတို့မတွေ့ကြရချေ။ သံစုန်လောရဲနှင့်အ
သည် ရရှိသောကျောက်စိမ်းကို ရယူပြီး ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်းသ
လျှပ်မြန်စွာပြန်သွားကြ၏။

သောတူလောရဲနှင့်အဖွဲ့ကား မောတို့စကားကို အလွန်စိ
ဝင်စားကာ ကျောက်စိမ်းများတွေ့ရှိသော ဥရုမြစ်ဖျား တောင်
တစ်လုံးအခြေရှိ ရေကန်ကြီးအနီးတွင် ပုန်းအောင်းစောင့်ဆိုင်းက
နေခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ ရေချိုးဆင်းလာသည့် လှနှင့်လှန်စွာတူပြီး လွန်
လှပသည့် ငှက်တစ်မျိုးကို တွေ့မြင်ကြရတော့၏။ ထိုငှက်များကာ
ကိန္နရီများပင်တည်း။ ထိုကိန္နရီများကား ဒေဝကိန္နရာမျိုးဖြစ်၍ လ
ထက်မက လှပကြပြီး တစ်စုံတစ်ရာသော တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်လည်းရှိ
ပေသည်။

စစ်သူကြီးသောတူလောရဲအဖွဲ့သည် ရက်အတန်ကြာအော
ပုန်းအောင်းစောင့်ဆိုင်းကာ နတ်ကိန္နရီမတစ်ဦးကို ဖမ်းဆီးရယူနိုင်
ကြလေသည်။ ကိန္နရီမကို ခေါ်ဆောင်ကာ ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း
အဆောတလျင် ပြန်လည်ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ မိုင်းမောဒေသသို့ရော
သောအခါ သံစုန်လောရဲအဖွဲ့သည် ခရီးပန်းလာသဖြင့် နားနေစေ
ဆိုင်းနေကြရာ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြ၏။

သံစုန်လောရဲအဖွဲ့သည် ကိန္နရီမကို မြင်သော် လွန်
သဘောကျကြပြီး သောတူလောရဲအဖွဲ့အား အကောက်ဉာဏ်ဖြ
လမ်းခရီး၌ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်းသို့ ပြန်ရော
သည့်အခါ မင်းကြီးအား ကျောက်စိမ်းနှင့်တကွ ကိန္နရီမကို ဆက်
ကြလေတော့သည်။

ကိန္နရီမှာ သာမန်ကိန္နရီငှက်ရိုးရိုးမဟုတ်ဘဲ အမျိုးမြင့်မြ

ဆုံးဖြစ်သော နတ်ကိန္နရီမျိုးဖြစ်ရာ ဘုရင်ကြီးက လွန်စွာနှစ်သက်
တော်မူလှသဖြင့် ကိန္နရီဒေဝီအမည်ဖြင့် မိဖုရားမြှောက်တော်မူလေ
သည်။

ဘုရင်ကြီးခေါင်းကိုက်ရောဂါမှာလည်း ကျောက်စိမ်းနှင့်ကုသ
၍ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသွားတော့၏။ ဘုရင်ကြီးမှာ ရောဂါလည်း
ပျောက် ကိန္နရီအမျိုးသမီးနှင့်ပေါင်းဖက်ရ၍ လွန်စွာပျော်မြူးလျက်
ရှိလေတော့သတည်း။

❖

မပြီးဆုံးသေးသော ကျားဖြူကြီးအကြောင်း

"ကဲ . . . သူငယ်ချင်း ဘာတွေ ဆက်ပြောဦးမှာလဲ။ လူက
ကျားဖြစ် ငှက်က လူနဲ့ရန် မဖြစ်နိုင်တာတွေတော့ ဘာမှမရှိတော့
ဘူးနဲ့တူတယ်"

"ဟုတ်တယ် . . . ဘာမှမရှိဘူး။ အခုလည်း လူနဲ့ကျားနဲ့
ရဦးမယ်လေ"

"လူနဲ့ကျားဆို ဟုတ်ပါ့မလား သူငယ်ချင်းရယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ကျားထက်ကြီးတဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့တောင် ရခဲ့
သေးတာပဲ။ ဝင်္ဂမင်းကြီးရဲ့သမီးတော် ကေသရီက လာလလို့ခေါ်တဲ့
ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့ရပြီး သားတော်သီဟဗာဟုနဲ့သမီးတော်သီဟသီဝလိကို
ရရော၊ တောထဲမှာပဲ မောင်နှမချင်းပြန်ရပြီး သားတော်ဝိဇယကုမ္မာရ
မင်းသားကို ဖွားမြင်တယ်လို့ ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးတဲ့ ဝန်းသို
ရာဇဝင်သစ်မှာ ပါတယ်ဗျာ"

"အဲဒါဆို လွတ်စေသူငယ်ချင်း။ ဆက်ပြောဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ... ဆက်ပြောမယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ တစ်မျိုးတစ်ဘာသာပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ"

"လုပ်ဗျာ"

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် လူနှင့်ကျား ညားရသည့်ဇာတ်လမ်းကို အောက်ပါအတိုင်း နားထောင်ရပြန်လေ၏။

❖

ကိန္နရီဒေဝီမှ သမီးတော်လေးဖွားမြင်ခြင်း

ကိန္နရီဒေဝီသည် ငှက်မျိုးရင်းဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်အဆင်းလှွန်စွာလှပသော်လည်း ခြေချောင်းကလေးများမှာ လူသားများကဲ့သို့ ငါးချောင်းမရှိဘဲ ကြက်ဘဲများပမာ ရှေ့သုံးချောင်းနှင့်နောက်တစ်ချောင်းမျှသာရှိရာ၏။ ထို့ကြောင့် ခြေချောင်းကလေးများကို ကြိုးဖြင့်စည်းနှောင်၍ လုပသော ရွှေခြေနင်းကို စွပ်ပေးထားရလေသည်။

ဤအကြောင်းကို ပြည်သူတို့ကသိ၍ ...

"ဟင်း ... ကိန္နရီဒေဝီကလည်း"

ဟု ကဲ့ရဲ့သကြီးဟ်စကားတင်းဆိုသံကို ဦးတီမင်းကြားတော်မူလျှင် ...

"ငါ၏ မိဖုရားကြီးနှင့်တူညီကြစေရန် မိန်းမမှန်သမျှ ငယ်စဉ်ကစပြီး ခြေကို စည်း၍ ဖိနပ်များစွပ်ထားကြစေ"

ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

(ထိုအမိန့်ကြောင့် ရှေးအခါက တရုတ်ပြည်ကြီး၌ တရုတ်မများ ခြေစည်းကြရသည်ဟုအဆိုရှိသည်။ ဤကား စကားချပ်)

နှစ်အနည်းငယ်ကြာသော် ကိန္နရီဒေဝီမှ သမီးတော်လေး

တစ်ပါး ဖွားမြင်လေသည်။ သမီးတော်လေးမှာ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလှပပါသော်လည်း မျက်စိနှစ်ကွင်းကား ရှေးဝိပါကဝဋ်ကြွေးကြောင့် အလင်းမရရှာပေ။ အမည်ကိုကား နန်းမွန်ဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့၏။

မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းမရသော သမီးတော်ကြောင့် ဘုရင်မင်းကြီးသည် ရှက်နိုးတော်မူလှ၍ သမီးတော်အား ဖျောက်ဖျက်စေဟု အမိန့်တော်ချမှတ်လေသည်။ မိဖုရားကြီးက သူသတ်တို့အား လာဘ်ထိုးပြီး သမီးတော်လေး အရွယ်ရောက်သည်အထိ တိတ်တဆိတ် မွေးမြူထားခဲ့ရာ ရှီရှမ်းပြည်ကြီးသည် ဆယ့်ငါးနှစ်တိတိ မိုးခေါင်ခေါင်ယာဟု၏။

ထိုအခြင်းအရာကို ဘုရင်မင်းကြီးက ပညာရှိများအား ခေါ်ယူမေးမြန်းရာ ...

"ဤသို့ ပြည်ကြီးဥပါဒ်ဆိုက်ကပ်ရခြင်းအကြောင်းအရင်းမှာ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းမရသမီးလုကို မစွန့်လိုဘဲ နန်းတော်ထဲမှာ မွေးမြူထားဆဲမို့ပါဘုရား"

ဟု လျှောက်ထားကြလေ၏။

ဦးတီမင်းကြီးကား မိဖုရားကြီးကို ခေါ်ယူမေးမြန်းရာ မိဖုရားကြီးကလည်း အမှန်ကို ဝန်ခံလေသည်။ သမီးတော်လေး၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးရန်လည်း တောင်းပန်ရှာ၏။

ဦးတီမင်းကြီးသည် မိဖုရားကြီးကို ငဲ့ညှာတော်မူပြီး သမီးတော်နန်းမွန်အား ဖောင်တွင်တင်၍ မသိုးထမင်း မသိုးဟင်းများဖြင့် ကပိန်မြစ်အတွင်းသို့ မျှောချလိုက်လေတော့သတည်း။

❖

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသားနှင့်ကျားဖွေကြဖို့

တပိန့်မြစ်ရေသည် တသွင်သွင်စီးဆင်းလျက်ရှိ၏။ မြစ်ရေလျဉ်၌ မင်းသမီးလေးလိုက်ပါလာသော ဖောင်ငယ်သည် တငြိမ့်ငြိမ့်မျောလျက်ရှိ၏။ ဖောင်သည် တပိန့်မြစ်ကို ကျော်လွန်၍ ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း၊ သက်ဆင်းမျောပါပြန်၏။

ဤနေရာတွင် တပိန့်မြစ်အကြောင်း အနည်းငယ်ဖော်ပြပါဦးမည်။

တပိန့်မြစ်သည် မြန်မာ–တရုတ်နယ်ခြားဒေသ ပန်းဝါတောင်ကြားလမ်း ရေဝေစခန်းဆီမှ မြစ်ဖျားခံ၍ တရုတ်ပြည်ဘက်လှည့်ထွက်ပြီးလျှင် ဗန်းမော်မြို့အနီး၌ ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း စီးဝင်ခဲ့လေသည်။ တပိန့်မြစ်ကို တရုတ်တို့က တရင်ဟိုမြစ်ဟုခေါ်ကြ၏။ ထိုမြစ်အတွင်းသို့ နမ့်တီချောင်းနှင့်အခြားသောချောင်းငယ်မြောင်းငယ်များလည်း စီးဝင်ကြသေး၏။ တရင်ဟိုမြစ်၏အဖျားပိုင်းတွင် ခြဲဆီမြို့ရှိ၏။ နမ့်တီချောင်း၏ အထက်ပိုင်းတွင်လည်း ချီကာအိုမြို့နှင့်ကင်ချွင်းမြို့များရှိ၏။ တရင်ဟိုခေါ်တပိန့်မြစ်နှင့် လွန်ကျန်ခေါ်ရွှေလီမြစ်တို့သည် မြစ်ဖျားခံရာ နီးကပ်ကြသော်လည်း အောက်ပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ မြစ်နှစ်သွယ်တို့၏အကြား၌ တောင်ကုန်းများကာကွယ်ထားသဖြင့် တစ်စတစ်စ အလှမ်းကွာသွားကြ၏။ တရင်ဟိုမြစ်သည် တပိန့်ဟူသောအမည်ဖြင့် ဗန်းမော်မြို့အနီး၌ ဧရာဝတီမြစ်သို့စီးဝင်ပြီး လွန်ကျန်မြစ်သည် ရွှေလီဟူသောအမည်ဖြင့် ကသာခရိုင် အင်းရွာအနီး၌ ဧရာဝတီမြစ်ကြီးထဲသို့ပင် စီးဝင်လေ၏။

ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း မျောပါနေသော မင်းသမီးလေး၏ ဖောင်တော်သည် မင်းဝံတောင်စွန်းသို့ရောက်သောအခါ ရုတ်တရက်

ဖောင်ညှို၍ ရပ်တန့်သွားလေ၏။

ထိုအချိန်၌ အနောက်သာလွှာဝတီအရှေ့ ဧရာဝတီမြစ်နှစ်သွယ်အကြား ကျက်စားသွားလာနေသော ကျားဖြူမင်းသည် ရေသောက်လာသဖြင့် ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း ရေဆင်းသောက်ရာ ရှေးအခါက မမြင်ဖူးအရှိထူးသော ဖောင်တော်ကို မြင်တွေ့သဖြင့် အနားသို့ချဉ်းကပ်၍ စုံစမ်းသမှုပြုလေ၏။ လူနံ့ရပြီး လူ့ဘဝပြန်လည်အောက်မေ့မိရသဖြင့် ကျားအသွင်ကွယ်ပျောက်၍ လူအဖြစ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

လူအဖြစ်သို့ ပြန်လည် ရရှိသွားသော မင်းသားစောဝ်ဆေဟ်သည် ဖြူဝင်းလှပသော မင်းသမီးကိုမြင်လျှင် ဘဝဘဝပုဗ္ဗေစကအတူတကွ ချစ်ခင်ခဲ့ဖူးကြသောကံကြောင့် မြင်လျှင်မြင်ချင်း နှစ်သက်[illegible]ဘာကျလှ၍ စတင်စကားပြောဆိုလေသည်။

“အို ... နှမ၊ သင်သည် အဘယ်သူဖြစ်၍ အဘယ်သို့သွားပါမည်နည်း”

“အလို ... အို ... ယခုမေးလာသူကား လူလော နတ်[illegible]လော သိပါရစေ”

“အို ... နှမ ကျွန်ုပ်ကား နတ်သားမဟုတ်ပါ။ လူသားသာဖြစ်၏”

“အို ... အရှင်လူသား ကျွန်မကား ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်းရွှေမြို့ပြည့်ရှင်ဘုရင်ဦးတီပွားနှင့်ကိန္နရီဒေဝီတို့၏ သမီးတော် ဖြစ်ပါသည်။ ပျက်စီးနှစ်ကွင်းအလင်းမရသဖြင့် ဖခမည်းတော်က ရှက်လှ၍ [illegible]သို့ မြစ်အတွင်း ဖောင်ဖြင့် မျှောချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်”

“အို ... နှမတော်၊ နှမတော်စကားကြားရသည်ကို မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်၊ လွန်စွာကရုဏာသက်မိပါသည်။ မောင်တော်သည်လည်း ဂုရုရာဇ်ဝိုင်၊ ဥတ္တရဋ္ဌာနီစီခမ်းပြည်ကြီး၏ သခင်ဘုရင်ကြီး၏ သား တော်ကြီးဖြစ်ပါပေ၏။ ထူးဆန်းသော ထမံသီအတတ်ကြော င့်မြို့မှာမပျော် တောမှာပျော်ကာ တောတောင်ထဲ၌ လှည့်လည်သွား နေပါသည်။ နှမတော်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်စုံမက်နှစ်သက် ပါသည်။ သဘောတူညီမည်ဆိုပါက မောင်တော်ပျော်ပါးရာ မိုင်း ဒေသသို့ ခေါ်ဆောင်ပြီး နှမတော်၏မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းရအော ကုစားပေးပါရစေ''

''အို ... မောင်တော် နှမတော်ကား မောင်တော်၏အ ကြားရုံမျှဖြင့်ပင် မောင်တော့်ကို နှစ်သက်သဘောကျမိပါသ နှမတော်မှာ အတိဒုက္ခဖြစ်၍ မောင်တော်ပြုသမျှနာရမည့်သူသာဖြ သည်''

''သည်သို့ဆိုပါက မောင်တော်ခေါ်ဆောင်ရာသို့ ယုံကြ စိတ်ချစွာ လိုက်ခဲ့ပါတော့ နှမတော်''

ကျားဖြူမင်းသားသည် မင်းသမီးအား ဖောင်တော် ထမ်းပွေ့ခေါ်ယူလာခဲ့၏။ မိုင်းသုံတောင်စခန်း၌ ထားပြီး မင်းသမီး၏ မျက်လုံးအစုံကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တောတွင်းဆေး ဖြင့် ကုသပေးခဲ့ရာ မကြာမတင်ပင် မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းရခဲ့ ၏။

ကျားဖြူမင်းသား စောဝ်ဆေဖိတ်နှင့် ဦးတီပွားနှင့် ဒေဝီ၏သမီးတော် မင်းသမီးနန်းမွန်တို့သည်လည်း မိုင်းသုံဒေ ဝိန်းဆေခေါ် ကျားဖြူမြို့ကို တည်ထောင်၍ အတူတကွနေထိုင် လေတော့သတည်း။

ကျားဖြူမြို့က အမှတ်တရများ

''ကိုင်း ... လူနဲ့ကျားနဲ့ရသွားပြီ အိပ်ကြစို့။ အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် မိုးလင်းသွားမယ်''

''ဒါက ဘာလဲ ဝန်းသိုသမိုင်းလား''

''ဟုတ်တယ်လေ။ ဝန်းသိုဆိုတာ ရှမ်းစကား ဝိန်းဆေက လာတာ''

''နို ... ကျားဖြူကြီးစနေတဲ့မိုင်းသုံဆိုတာရော''

''ဒါလည်း ရှမ်းစကားပဲ မိုင်း၊ မိုန်း၊ ဝိန်း အားလုံး ရှမ်းလို မြို့ကိုခေါ်တာ။ အသံက နေရာလိုက်ပြီး အမျိုးမျိုးပြောင်းတာလေ။ မြောက်ပိုင်းမှာ ရွာကို မန်း၊ တောင်ပိုင်းမှာ ရွာကို ဝမ်၊ နယ်စပ် ရောက်သွားပြီး ထိုင်းနဲ့နီးတဲ့နေရာတွေရောက်သွားတော့ ရွာကို ဟနိတဲ့။ အဲဒီလိုပေါ့''

''ဩော်''

''မိုင်းက ဟုတ်ပါပြီ။ သုံဆိုတာရော''

''သုံက ရှမ်းလို ဇေပြီးတော့သေ၊ သေကနေပြီး ကာလ ရှည်လျားတော့ သုံဖြစ်လာတာတဲ့။ တကယ်တော့ ဝိန်းနဲ့အတူတူပါပဲ။ ကျားဖြူမင်းသားနေတဲ့နေရာပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ။ သုံသဒ္ဒါက ရှမ်း ဘာသာနဲ့စေလို့ခေါ်တဲ့ ကျားပုဒ်လေ''

''အင်း ... အသက်ကြီးတော့ သဒ္ဒါတွေက ကျောင်းပြန် ရောက်ကုန်ပြီသူငယ်ချင်း ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ဟား''

ထိုနေ့က သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် များပြောရင်း တဝါးဝါးတဟားဟားဖြင့် ညသန်းခေါင်ကျော်မှ အိပ်ရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ဖြစ်၏။

"ကဲ . . . ဆရာကြီး အန်ကယ်ပီကင်းရေ . . . ဂွတ်နိုက်ပ
မနက်ကျရင်လည်း ပင်လယ်ဘူးကိုသွားဖို့ကျန်နေသေးတယ်။ အိ
ကြိုဗျ"

မိုးစင်စင်လင်းတော့ ဝန်းသိုသို့ပြန်ခဲ့၏။ ဝန်းသိုတွ
သက်ဆိုင်ရာတပ်မှူးများနှင့်တွေ့ကာ အထောက်ဒွာနစ်၏ မှာကြားချ
အရ ပင်လယ်ဘူးသွားခဲ့ရ၏။ ကျားဖြူကြီးဖြတ်လမ်းပါ မှန်ကင
တောင်ကြီးကို ဖြတ်တက်ရ၏။ ကျားဖြူကြီးအခြေပြုခဲ့သည်ဆိုသေ
မြောက်ဘက်က မိုင်းသုံတောင်ကြီးကို စိမ်းစိမ်းညို့ညို့ဖြင့် လှမ်းမြ
ရသည်။

"အင်း . . . ကျားတွေပျော်မယ်ဆိုရင်လည်းပျော်စရာပ
တကယ့်တောကြီးကိုး"

ဤဒေသ၌ Wingate Expedition စာအုပ်မှ ကျားသော
ကျန်းသည့်ဖြတ်လမ်းများကို ကျွန်ုပ်ဖတ်ဖူးထားပါသည်။ ကျား
ဆင်တွေ တောင်ဆွဲသည်ဆိုပဲ။

ပင်လယ်ဘူးက အပြန်၌ မိုးအတော်ချုပ်သွား၏။ ညရထ
ဖြင့် ပြန်မည်ဖြစ်ရာ ရထားချိန်အမီ အမြန်ပြေးဆင်းခဲ့ရသည်။ မှ
ကင်းတောင်အဆင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ ကားနောက်မှ လိုက်ပါလာသေ
လုံခြုံရေးစစ်သည်များ ပါသည့်ကားက ရုတ်ရုတ်သဲသဲအော်ဟစ်
၍ ကားကို ခဏရပ်ရ၏။

"ဘာဖြစ်ကြတာလဲ"

"ကျားခင်ဗျ။ လမ်းမှာ ကျားကြီး လမ်းဖြတ်ကူးသွားလ

"ဒေသြော် . . . ကျားတွေနေရာပဲလေ။ ကျားတွေ့တာမဆ

ပါဘူး။သွားကြတာပေါ့"

"ဆန်းပါတယ်ခင်ဗျ အဘ"

"ဘာဆန်းတာလဲ။ ဘာတွေ့တာလဲ"

"ကျားက အဝါစင်းမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ"

"အဝါစင်းမဟုတ်ရင် မင်းတို့ကျားက ဘာကျားမို့လဲ"

"ဆွတ်ဆွတ်ဖြူကျားကြီးပါခင်ဗျ"

"ဟေ . . . မင်းတို့ဟာ ကျားမဟုတ်ဘဲ ကျွဲဖြူတို့၊ နွားဖြူ
တို့၊ ဝက်ဝံဖြူတို့၊ မျောက်ဖြူတို့များလားကွာ"

"ကျားကြီးပါခင်ဗျ"

"ဟေ"

သူတို့ပြောတာ ယုံရခက်မယုံရခက်နှင့်သံသယတွေပွားကာ
မှန်ကင်းတောင်မှ ဝန်းသိုသို့ အမြန်ပြန်ဆင်းခဲ့ပါသတည်း။

၁-၉-၂၀၀၈

မှီငြမ်းကိုးကားသောစာအုပ်များ

၁။ ဝန်းသိုရာဇဝင်သစ် – အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတခန္တီးဆရာတော်
ဘုရားကြီး။

၂။ ကျားဖြူရှင်သမိုင်း – မိုးညှင်းကန်ဦးဆရာတော်ဦးပဋ္ဌာ
ဘာသ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျား နဲ့ စစ်သား

ကျားကို စတင်မြင်ဖူးခြင်း

ဝန်းသိုက ကျားဖြူကြီးအကြောင်း ရေးလိုက်မိသည်။ ကျားမြီးဆွဲမိသွား၏။ ထို့ကြောင့် ဆွဲလက်စကျားမြီးကို ဆက်ဆွဲရဦးမည်။ မပြီးဆုံးသေးသော ကျားအကြောင်းဆက်ပြီး ရေးရပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျားကို တစ်ထဲရောက်မှမြင်ဖူးသူဖြစ်၏။ စစ်သားဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း ကရင်ပြည်နယ်ရောက်သွားရာ ကျွန်ုပ်ရောက်သွားသည့် ကရင်ပြည်နယ် ဖာပွန်မြို့ကလေးကား ကျားပေါသောအရပ်ဖြစ်၏။ ဖာပွန်ကမ္ဘမောင်း ကားလမ်းပေါ်တွင် အရွယ်အစားအမျိုးစုံ ကျားများကို မကြာခဏတွေ့ရ၏။

တစ်ရောက်စနှစ်က ဒီဇင်ဘာဆောင်းတွင်းကာလ၌ ကျွန်ုပ်ပါဝင်သော တပ်ခွဲသည် ဖာပွန်ကာမမောင်းကားလမ်းပေါ်ရှိ ဆင်စွယ်တောင်သုံးလုံးနှင့်ကွန်းချောင်းပိန်းချောင်းနယ်မြေတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရ၏။ ထိုဒေသသည် တောအလွန်ထူသည်။ ဂျီဆတ်ကောဝက်စသည့် သားကောင်များသည် အလွန်ပေါသည်။ သား

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်ပေါ်ထသလို ကျားများလည်းပေါလှ၏။ ညညဆို ကျားတစ်သံများကို ဟိုမှဒီမှကြားနေရ၏။ စစ်သားဖြစ်ခါစ ကျားမမြင်ဖူးသေးသည့် မို့ ကျွန်ုပ်အတွက် အထူးအံ့ဆန်းဖြစ်နေသည်။

''ဆောင်းတွင်းဆို ကျားမြူးတယ်''

ကျွန်ုပ်၏ တပ်ခွဲမှူး ချင်းလူမျိုး ဆလိုင်းမောင်နီခေါ် ဗိုလ်ကြီးအောင်နိုင်ကပြောသည်။ သူကတော့ မူလကတည်းက တောင်ပေါ်သား။ တောထဲတောင်ထဲကြီးလာသူဖြစ်သဖြင့် တောကောင်များအကြောင်း ကောင်းစွာသိသည်။

''ဗိုလ်သက်ဦးရေ ... ကျားတွေ ဒီနားမှာ လာမြူးနေလို့ ဒီည ဟိုကောင်နှစ်ကောင်ကို ကျားပစ်ခိုင်းထားတယ်''

ဟိုကောင်နှစ်ကောင်ဆိုသည်မှာ တပ်ခွဲမှ မုဆိုးကျော်နှစ်ဦးဖြစ်သော တပ်သားတင်အောင်နှင့်တပ်သားခင်အောင်တို့ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ဖာပွန်ဒေသမှာ စားစရာသောက်စရာ အလွန်ရှားပါးသည်။ လူနေကျဲပါးသဖြင့် ကျေးရွာများကလည်း များများစားစားမရှိ။ ထို့ကြောင့် အသားရိက္ခာအတွက် ကျေးရွာများကို အားကိုးမရ။ ကိုယ့်အစီအစဉ်ဖြင့် ကိုယ်ရှာစားရသည်က များ၏။ ထို့ကြောင့် အကန့်အသတ်ဖြင့် တပ်ခွဲကို တောလည်ခွင့်ပြုရသည်။ တောလည်ရာ၌ ကန့်သတ်ချက်များရှိသဖြင့် တတ်ကျွမ်းနားလည်သူကို တာဝန်ပေးရ၏။ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ်သူကို တာဝန်ပေး၍ကား အိုးနင်းခွက်နင်းဖြင့် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများဖြစ်တတ်၏။

တပ်သားတင်အောင်နှင့်ခင်အောင်တို့သည် တောလည်အလွန်ကျွမ်းကျင်သောသူများဖြစ်၏။ နှစ်ဦးလုံး အသားမည်းမည်း ခြောက်ခြောက်။ အရက်မသောက်တတ်။ ကွမ်းမစားတတ် ဆေးလိပ်

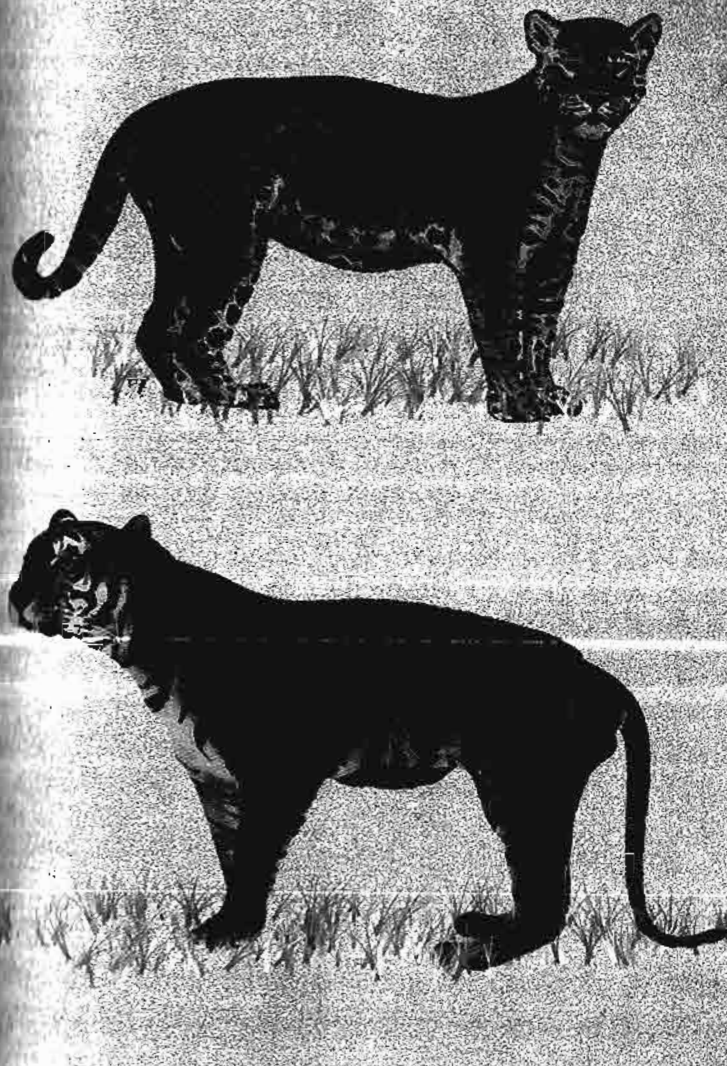

မြန်ပြည်နယ် ဖာပွန်ဒေသ၌ စာရေးသူတို့ မကြာခဏတွေ့ခဲ့ရသည့် ကျား နှင့် ကျားသစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

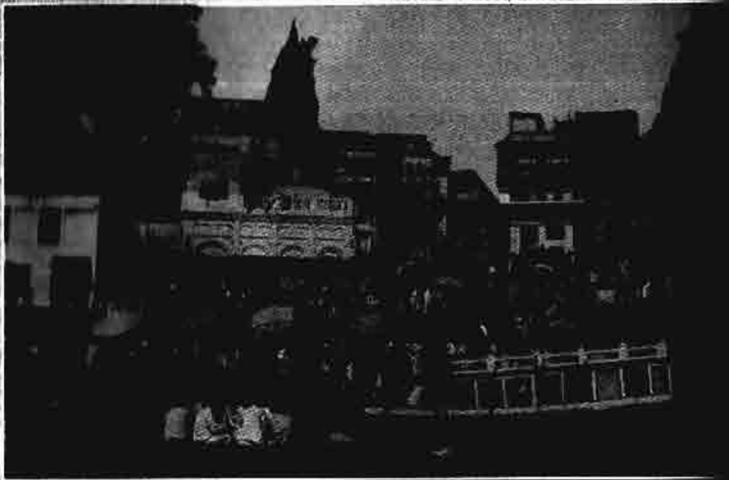

အိန္ဒိယနိုင်ငံဂင်္ဂါမြစ်အတွင်းရေချိုးဆင်းနေကြသူများ

မသောက်တတ်။ သူတို့နှစ်ဦးတွင် တပ်သားတင်အောင်က အသက် ၄၀ ကျော်၊ ခင်အောင်က ၃၀ မရှိတတ်သေး။ တင်အောင်သည် မှော်ကိုဆတ်သွားသော ရွာသားဖြစ်သည်။ အရပ်သားဘဝမှာက ဆရာကြီးက ပဲခူးရိုးမ၌ မုဆိုးကြီးများနှင့်တောလည်လိုက်ပါခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် အမဲပစ်ရာတွင် အရေးကြီးသော ခြေရာခံခြေရာ ကောက်များ၊ ဖက်စုတ်ခြင်းများအလွန်ကျွမ်းကျင်၏။ တောကောင် အမွေးတစ်ပင်စ နှစ်ပင်စတွေ့ရုံမျှနှင့်ဘာကောင် ဘယ်အရွယ် စသည် ပြောနိုင်၏။

တောလည်သွားလျှင် ဘယ်တော့မှ ဖိနပ်မစီး။ ရိုးရိုးခြေဗလာ သက်သက်ဖြင့် သွားကြ၏။

တစ်ခါက သူတို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ် လိုက်ပါသွားဖူးရာ တော ထက်လိုက်ရင်း ခနဲ့တောထဲတိုးရသဖြင့် ကျွန်ုပ်ခြေဗလာတစ်ခုလုံး ဆူးများ စူးကုန်တော့၏။ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာအောင် ဆူးများ ပျောက်၍မဆုံးတော့။ သူတို့နှစ်ဦးကတော့ ဘာမျှမဖြစ်သလိုပါပေ။ ကျွန်ုပ်ကား ထိုတစ်ချီတည်းနှင့်တောလည်ခြင်းကို လက်မြှောက်သွား တော့၏။

တောလည်ရာ၌ ကန့်သတ်ချက်များကလည်း အတော်များ သည်။

တောလည်သွားလျှင် ဖိနပ်မစီးရ။ အဝတ်သစ်အစားသစ် မဝတ်ရ။ အမွှေးနံ့သာမလိမ်းရ။ ဆေးလိပ်မသောက်ရ။ ကွမ်းမစားရ။ အရက်မသောက်ရ။ တောလည်ရင်း အပေါ့အပါးမသွားရ။ စကား မပြောရ။ လေမချွန်ရ။ အစာမစားရ။

ပြီးတော့ သွားခါနီး၌ ကြက်ဥပြုတ်ဖြင့် လမိုင်းကပ်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမိုင်၊ နတ်ကို တင်ရသေး၏။

''နယ်ရှင်ပယ်ရှင်များ တောလမိုင်း တောင်လမိုင်းနှင့်တေ
စောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်များခင်ဗျား ... ကျွန်တော်မျိုးတို့အ
ချိုကျိုး၊ နားရွက်စုတ်သားကောင်ကလေးများ စွန့်ကျဲပေးပါခင်ဗျာ

ဟုလည်း ပသရသေး၏။

ဤသို့ ပြည့်စုံ၍လားမသိပါ။ တင်အောင်တို့အတွဲထွ
သွားလျှင် တောကောင်မရဆိုတာမရှိ။ ရခဲ့သည်ချည်းသာ။ ယ
လည်း တပ်ခွဲမှူးကြီးက ကျားပစ်နိုင်းထားသည်ဆို၏။ ကျားတစ်
မတွေ့ဖူးသေး၍ ကြည့်ရပါဦးမည်။

ထိုညသန်းခေါင်ကျော်၌ ကျွန်ုပ်တို့စခန်းချရာ ပိန်းချော
အရှေ့ဘက်တောမှ တဒိန်းဒိန်းတဒိုင်းဒိုင်း ပစ်ခတ်သံများကြာ
များမကြာမီ တပ်သားခင်အောင်ပြန်ရောက်လာ၏။

''ဗိုလ်ကြီး တပ်စိပ်တစ်စိပ်လောက်ထည့်ပေးပါ''

''ဘာအတွက်လဲ''

''ကျားသုံးကောင်ရထားတယ်။ ထမ်းဖို့''

''ဟာ ... များလှချည်လား''

တပ်ခွဲမှူးကြီး သတင်းပို့ကာ ခုနစ်ယောက်တပ်စိတ်ထ
ပေးလိုက်သည်။ မိုးမလင်းမီမှာပင် ဝါးမီးတုတ်များဖြင့် တောလ
အဖွဲ့ပြန် ရောက်လာသည်။ ကျားသုံးကောင် ထမ်းချလာကြသ

အာ ... လား ... လား ... နည်းတဲ့ကျားကြီးတွေမဟု
ပါလား။ ကျားထီးက နှစ်ကောင်။ ကျားမဒန်းမက တစ်ကော

ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကျားတွေအများကြီးရလာတာပါလ
ကျွန်ုပ်က မေးမိသည်။ ဘေးက နားလည်သည့် ဆရာကြီးချ

ကို ဆရာညွန့်တင်တို့က ဝင်ဖြေသည်။

''ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကျားတွေအများကြီးရလာတာလဲ''

''ကျားလည်း ကြောင်လိုပဲလေ။ ဆောင်းတွင်းဆို''

''ဆောင်းတွင်းဆို ဘာလဲ ဆရာကြီးရဲ့''

''ဟိုစာဆိုအတိုင်းပေါ့ ဗိုလ်ကြီးရာ ... ဟဲ ... ဟဲ''

''ဘယ်စာဆိုလဲ''

''ကြောင်ဆိုပြာသိုလေ။ ကြောင်တွေက ပြာသိုမှာမြူးပြီး
မျိုးများရေးဆောင်ရွက်ကြတော့ ကြောင်ရဲ့တပည့်များကလည်း သူ့
ဆရာကြောင်ရဲ့လမ်းစဉ်အတိုင်း ညမှာ အပျိုလူပျိုလှည့်ပြီး မျိုးပွား
ရေးကြိုးစားပေးကြတာပေါ့''

''ဩော် ... အင်း ... ကျားတွေရဲ့ Night attack ညတိုက်ပွဲ
ကာလကိုး။ ဒါကြောင့် ဒီကောင်ကြီးတွေ မစိတ်မွန်ပြီး ကျဆုံး
များကြတာ''

ဤသို့ဖြင့် ဖာပွန်ရောက်စဉ် ကျားသုံးကောင်ကို စတင်မြင်ဖူး
ပါသည်ခင်ဗျား။

❖

ကျားပစ်မှုဆိုးမြို့တော်ဝန်

ကျွန်ုပ် ငါးနှစ်ခွဲခြောက်နှစ်နေထိုင်ခဲ့သည့် ဖာပွန်တွင် လူနှင့်
ကျားဇာတ်လမ်းများကား အတော်များများရှိခဲ့ဖူးသည်။ ကြုံဖူးဆုံဖူး
သူများက မပြောကြမဆိုကြ၍ မသိကြသည်ဖြစ်၏။ ဇာတ်လမ်းတစ်ခု
ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် နေခဲ့သည့်ဖာပွန်တွင် ကျွန်ုပ် အရင် ကျွန်ုပ်၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပ်ရင်းမှူးဟောင်း ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေး လေးငါးနှစ်နေသွား သည်။ YCDC တွင် သူနှင့်အတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ဖာပ မှာ သူ ကျားပစ်ခဲ့ဖူးသည့်အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်းပြော သည်။

''၁၉၆၃ မိုးတွင်းတုန်းက ကိုယ်က ဖာပွန်တောင်ဘက် ကူးဆိပ်မှာ စခန်းထိုင်ရတယ်။ လက်ဖတင်နှင်လေးပေါ့။ အဲဒီတ က ကူးဆိပ်က ကျွဲနွားဆိတ်ဝက်တွေကို ကိုးတောင်ပြည့်ကျားဆိုး တစ်ကောင်က နေ့တိုင်း တစ်နေ့ တစ်ကောင် ဆွဲဆွဲစားနေလို့ ရွာ ရွာသားတွေ ဒုက္ခရောက်နေကြတယ်။ စားတာလည်း အကုန်မစ ဘူး။ ဗိုက်ဖောက်ပြီး အူအသည်းလောက်ပဲစားသွားတာ''

''တစ်ရက်တော့ သူကြီးဦးဘိုးဒန်ရဲ့ သားစပ်တဲ့ နွားသ ထီးကြီးကို ကျားဆွဲပါလေရော။ နွားသိုးကြီးကလည်း အားကော မောင်းသန်ကောင်ကြီး အတွေ့ကြမ်းတယ်။ ဆိုးလည်းဆိုးတယ်။ ထဲမှာ သူ့ယှဉ်နိုင်တဲ့နွားသိုးမရှိဘူး။ ဒေါင်ကလည်းကောင်းကော နဲ့ အပွဲပွဲနွှဲလာတဲ့ နွားသိုးကြီးကလည်း ကျားဆိုးကြီးကို ခံပြီး တိုက်တာ ကျားကြီး ဆွဲမသွားနိုင်တော့ဘူး။ နွားသိုးကြီးလ အပျိုလည်တာ အလည်လွှန်ပြီး ကျားကိုက်ခံရမှ ရွာကို က ကတန်းပြန်ပြေးလာပြီး ရွာရောက်တော့ ကုပ်ကဒဏ်ရာနဲ့ ဘိုင်းဘို လဲပြီး သေပါလေရော''

''သူကြီးလည်း စခန်းရောက်လာပြီး ကျားကြီးကတေ သိပ်ဆိုးသွမ်းနေပြီ ဗိုလ်ကြီးရေ။ လုပ်ပါဦးဆိုပြီး လာပြောတ အဲဒါနဲ့ ကိုယ့်မှာ တစ်ခါမှ အကောင်ဗလောင်မပစ်ဘူးဘဲ ကျား ထွက်ရတာ ဗိုးသက်ဦးရေ''

''မြို့တော်ဝန်ကြီးက တစ်ယောက်တည်း သွားပစ်တာ လား''

''တောမှမလည်ဘူးဘဲ။ ဘယ် တစ်ယောက်တည်း သွားလို့ ရမှာလဲ။ Grouping လေး ဖွဲ့ရတာပေါ့။ ကျားပစ်မယ့်အဖွဲ့ တော ခြောက်မယ့်အဖွဲ့ ကျားရှာကျားခြောက်မယ့်အဖွဲ့နဲ့အစုံပေါ့။ တစ်ချို တည်းနဲ့ကိစ္စပြတ်အောင်လုပ်ရတာ။ တော်ကြာ ကိုယ်ပါ နာမည်ပျက် နေဦးမယ်။ ရွာကလည်း ကိုယ့်ကို တအားအားကိုးကြတာ''

''ကိုယ်တို့အဖွဲ့မှာ ရွာခံမုဆိုးကြီး ဦးတောင်သူရယ်၊ တောပစ် ကျွမ်းတဲ့ တပ်ကြပ်ထွန်းခင်၊ တပ်သားဇော်ဆိုင်း၊ တပ်သားမောင် ကြည်နဲ့မြားနတ်မောင်ဆိုတဲ့ KNU အလင်းဝင်ရယ်ပါကြတယ်။ တော မောင်းဖို့ရွာသား ဆယ့်လေးငါးယောက်လည်းပါတာပေါ့''

ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေးမှာ အများသိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ရန်ကုန် မြို့တော်ဝန်ဆယ့်ငါးနှစ်လုပ်သွားသူဖြစ်၏။ အရပ်က ခြောက်ပေခန့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဗလကောင်းကောင်း ရေတပ်တွင်နေခဲ့ စဉ်က အဏ္ဏဝါမောင်ဘွဲ့ပင် ရလာသူဖြစ်၏။ သေနတ်ပစ်လည်း အလွန်လက်ဖြောင့်၏။ သူ့အကြောင်းသိသော်လည်း တပည့်တွေ အကြောင်း မသိသဖြင့် မေးရသေး၏။

''ဦးတောင်သူက ကူးဆိပ်က ရွာခံမုဆိုးကြီး။ ဒီဒေသ တစ်ဝိုက်ကို ကျွမ်းတယ်။ တောပစ်ပြီးစားနေတာ။ ဆရာထွန်းခင် က တပ်ခွဲကမုဆိုး။ တပ်သားဇော်ဆိုင်းက ကချင်ကလေး။ စစ်သား မဖြစ်ခင်ကတည်းက ကချင်ပြည်နယ်မှာ တူမီးတွေဘာတွေနဲ့တောပစ် သာတာ။ မြားနတ်မောင်က ဒူးလေး Expert၊ ငါးတောင်ဒူးလေးနဲ့ ပစ်ပ ုးနေတာ။ သူလည်း မုဆိုးကျော်ပဲ။ တပ်သားမောင်ကြည်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ဝါသနာရှင်။ ဦးတောင်သူတပည့်ခံပြီး မုဆိုးလက်သင်လေ
ပေါ့''

''ကျားကြီးကိုရော မိလားခင်ဗျ''

''မိပါတယ်''

''မိပုံပြောပါဦးခင်ဗျ''

''အဲဒီနေ့က ကျားခြေရာလိုက်ခံတော့ အဝေးကြီးမရှာရ
ဘူး။ အကောင်ကြီးက ရှာနားနေရတာ အရသာသိပ်တွေ့ပြီး ရှ
ဘေးက ကျွန်းတောကြီးထဲမှာ ရှာက နွားမကြီးတစ်ကောင် ဖမ်းစာ
နေတာ ဘေးမှာလည်း ရေချောင်းလေးတစ်ခုရှိတယ်။ ကျားကြီးက
ဦးတောင်သူတို့အဖွဲ့ သွားရှာလို့တွေ့တာနဲ့ ကိုယ်တို့တပ်ထုံးစံအတိုင်
ပစ် ကာ ပတ် ဖြတ် အဖွဲ့တွေ နေရာချရတာပေါ့''

''ကိုယ်နဲ့ဆရာထွန်းခင်၊ ဖော်ဆိုင်း၊ မြှားနတ်မောင်တို့က
ကျွန်းတောနဲ့ရေချောင်းကြား တစ်ယောက် ကိုက်တစ်ရာဆီခွာပြီ
နေရာယူထားတယ်။ ဦးတောင်သူနဲ့ရွာသားတွေက ကျွန်းတော
ဟိုဘက်ထိပ်ကနေပြီး ရွာသားတွေနဲ့ ဝါးလုံးတွေ ကုလားတက်တေ
သံပုံးတွေတီးပြီး တောခြောက်ခိုင်းရတယ်။ သူတို့အဖွဲ့မှာ မောင်ကြည
လည်း ထည့်ပေးထားတယ်''

''မြို့တော်ဝန်ကြီးတို့က ဘာသေနတ်တွေကိုင်လဲ''

''ရိုင်ဖယ်ပါပဲ။ အမေရိကန် ရိုင်ဖယ်တွေပေါ့''

''ဩော် ... ဆက်ပါဦးခင်ဗျ''

''အသံကုန်တီးခတ်ပြီး တောမောင်းကြတော့ ကျားကြ
လည်း သူ့ကို တကယ်ဝိုင်းကြပြီဆိုတာသိတော့ ကျွန်းတောကြီးထ
ကနေ ပြေးထွက်အလာ မြှားနတ်မောင်နဲ့တိုးပြီး မြှားနတ်မောင်က

ကမန်းကတန်းရိုင်ဖယ်နဲ့ပစ်တာ ဘယ်ဘက်တင်ပါးရှပ်ထိပြီး နောက်
ပြန်လှည့်ပြေးသွားရော။ နောက်ကလူတွေလည်း အတင်းပဲပြန်မောင်း
ပြီ ခြောက်တော့ ဝေါင်းခနဲ ဝေါင်းခနဲဟိန်းပြီး ကိုယ်တို့ဘက်ပြန်လာ
တော့ ဘယ်အစွန်က ကိုယ်နဲ့တည့်တည့်ကြီးတိုးတော့တာပဲ''

''ကိုယ်က သေနတ်ကျည်ထိုး၊ မြရာပင်ပေါက်ခွကြားမှာ
မှတင်ပြီး စောင့်နေတာ။ ကျားကြီးက သိပ်တော့ကြောက်ပုံမရဘူး။
အေးအေးဆေးဆေး ကိုယ့်ရှေ့မှာ ကျွန်းတောကို ဖြတ်ထွက်ဖို့ ခေါင်း
ကို ဟိုစောင်းသည်ငဲ့နဲ့ကြည့်နေတာ။ ကိုယ်နဲ့မျက်လုံးချင်းဆုံပါလေ
ရော။ ကိုက်နှစ်ဆယ်အစိတ်ပဲဝေးလောက်တယ်။ မျက်လုံးချင်းဆုံတာ
သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံးကြားထဲချိန်ပြီး မောင်းကို အသာညှစ်ထည့်လိုက်
တာ ဒိုင်းခနဲတစ်ချက်တည်းနဲ့ကျားကြီး ဖင်ထိုင်ကျသွားရော။ လှုပ်
တောင်မလှုပ်နိုင်ပါဘူး''

''မှန်ရဲ့လား''

''မှန်တယ်လေ။ ကျည်ဆန်က ကိုယ်ထဲကတောင်မထွက်
ဘူး။ သေချာအောင် နောက်တစ်တောင့်ထပ်ပစ်ထည့်လိုက်တာ
ပထမဒဏ်ရာနဲ့ဒုတိယဒဏ်ရာ လက်မဝက်ပဲကွာပါတယ်''

''မြို့တော်ဝန်ကြီးက အံတော်လက်ဖြောင့်တာပဲ''

''အားလုံးပြေးလာကြတော့ ဒီကောင်ကြီးသေနေပြီ။
ဦးတောင်သူကြီးက ပြေးလာပြီး ကျားလိုဟိန်းပြီး သေနေတဲ့ကျားကြီး
ရဲ့ခမ်းမွေးကို ပါးစပ်နဲ့ကိုက်နှုတ်တော့တာပဲ''

''ဘာလုပ်တာလဲခင်ဗျ''

''စွယ်စုံသုံးလို့ရသတဲ့။ ပီယဆေးလည်း ဖော်လို့ရတယ်။
ဂန္ဓာယသိဒ္ဓိလည်းရတယ်။ ခွေးတွေကြောင်တွေလည်း မဟောင်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကိုက်အောင် ဆောင်ထားနိုင်တယ်။ သူခိုးတက်ပြားကောင်း
ကောင်းလုပ်လို့ရဆိုပဲ''

''ဩော် ... ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ။ ဝီယဆေးဖော်ဖို့ မြို့တော်
ဝန်ကြီးရော ကျားနှုတ်ခမ်းမွေးယူမထားလိုက်ဘူးလားခင်ဗျ''

''ကိုယ်က ကျားနှုတ်ခမ်းမွေးဆောင်စရာမလိုပါဘူးကွာ''

ကျွန်ုပ်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ရယ်စရာလုပ်လိုက်ရာ
မြို့တော်ဝန်ကြီးက အထက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောတော့၏။ ဟုတ်ပေ
လိမ့်မည်။ YCDC တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်မြို့တော်ဝန်ကြီး ပြန်တွေ့ကြချိန်၌
သူ့အသက်မှာ ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီ။ သို့ရာတွင် လက်မောင်း
ကြွက်သား ၁၇ လက်မနှင့် ရင်အုပ်လုံးပတ် ၄၈ လက်မခန့်ရှိသေးရာ
ထိုစဉ်က အသက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်လူပျိုဗိုလ်ပေါက်စလေးဖြစ်ရာ
ပြောဖွယ်ရာဘယ်ရှိတော့မလဲ။ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့နှင်းဆီခိုင်ကြီးပေါ့
ခင်ဗျာ။

''ကျားကြီးက ကိုးတောင်ပြည့်ကျားကြီး ပေါင်ခြောက်ရာ
လောက်တောင်ရှိတယ်။ အရေဆုတ်ပြီးဖျက်လိုက်တော့ ကိုယ်ထဲမှာ
မြားနှစ်ချောင်းနဲ့နှစ်လုံးပြူးကျည်စေ့သုံးလုံးတွေ့တယ်။ ဒီကောင်ကြီး
က ကျားနာကြီးဖြစ်ပြီး ဆိုးနေတာကိုး'' •

''အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းထွ
ဆီက ချီးကျူးတဲ့ကြေးနန်းလေးတစ်စောင်ရတယ်''

''အဲဒါပါပဲကွာ။ ဖာပွန်ဘက်က ကျားအလွန်ပေါတာကွ
ဒီကောင်ကြီးပစ်လို့ရလည်းပြီးရော ကျားပစ်ဖို့ ကိုယ့်ကိုမကြာခဏ
လာခေါ်လို့ မနည်းငြင်းရတယ်ပေါ့။ ခဏခဏ ကျားလိုက်ပစ်နေလို့
တော့မဖြစ်ဘူးကွ''

မြရတနာစာပေ

ကျားပစ်မုဆိုး မြို့တော်ဝန်
ယခု ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေး (အငြိမ်းစားဝန်ကြီး)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားပစ်မုဆိုးမြို့တော်ဝန်

ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေးတို့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဖာပွန်ဒေသမြေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

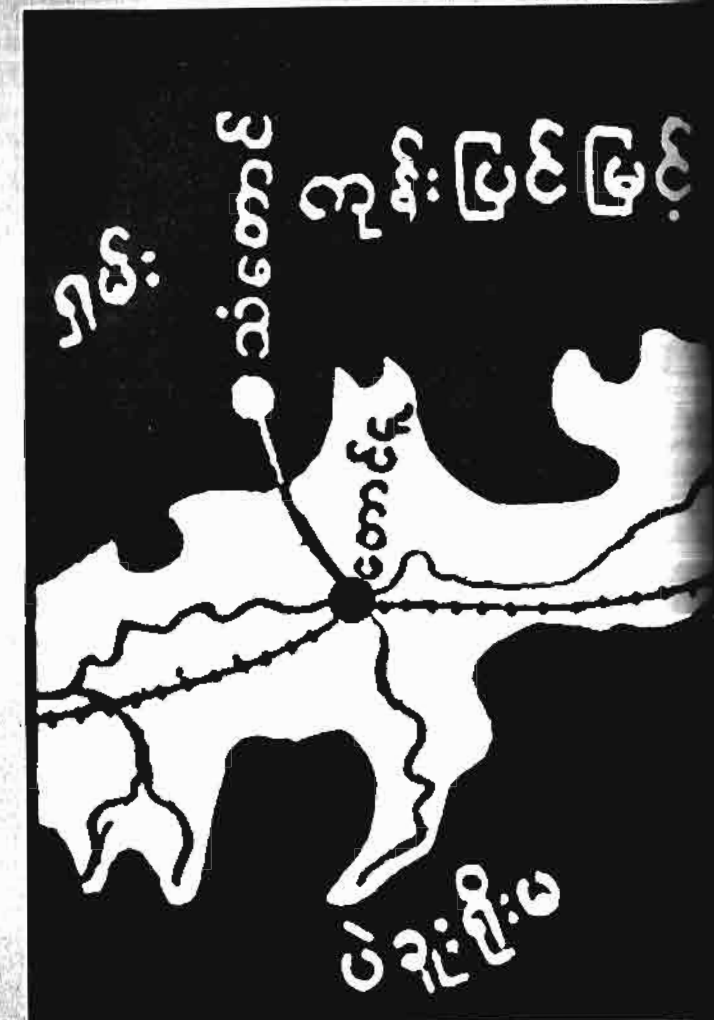

တောင်ငူနှင့်သံတောင်ဒေသပြမြေပုံ

"ဟုတ်တာပေါ့ မြို့တော်ဝန်ကြီးရယ်။ ကိုယ့်အလုပ်မှမဟုတ်တဲ့"

ဤကား ကျားပစ်မုဆိုးမြို့တော်ဝန်အကြောင်းပါခင်ဗျား။

❖

ကျားများအကြောင်းသိကောင်းစရာ

တောထဲတောင်ထဲသွားလာနေရသည့်စစ်သားမို့ ကျားအကြောင်းမသိမဖြစ်၍ လေ့လာခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်လေ့လာထားသည့် ကျားအကြောင်း သိကောင်းစရာများကို အခွင့်ကြုံဖော်ပြလိုပါသေးသည်။

ကျားသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ယနေ့သက်ရှိကျန်နေသေးသော နို့တိုက်သတ္တဝါအမျိုးပေါင်း ၄၂၃၀ ကျော်တွင်ပါဝင်၏။ ကျားသည် အသားစားကျောရိုးရှိသွေးနွေးသတ္တဝါမျိုးဖြစ်သည်။ ခေတ်ပေါ်သိပ္ပံပညာရှင်များ သတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီးများသည် တိရစ္ဆာန်အကြောင်းအသေးစိတ်လေ့လာပြုစုကြရာတွင် ပိုမိုတိကျမှန်ကန်စေရန် မျိုးဂိုဏ်း၊ မျိုးစု၊ မျိုးရင်း၊ မျိုးစဉ်၊ မျိုးပေါင်း စသည်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ခွဲခြားသတ်မှတ်ပြီး စိစစ်လေ့လာခဲ့ကြ၏။

အောက်ဖော်ပြပါ အဆင့်ဆင့်ခွဲခြားသတ်မှတ်သည့်နည်းစနစ်ကို ရှေးဦးစွာ ဆွီဒင်လူမျိုးသိပ္ပံပညာရှင်လင်းနီးယပ် ၁၇၀၇-၁၇၇၈ ဆိုသူက စတင်တီထွင်အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အများအသိအမည်ကျား Tiger တိရစ္ဆာန်ကို သိပ္ပံပညာသတ္တဗေဒနည်းကျကျ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း အမျိုးအစားခွဲခြားထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှတ်စဉ်	မြန်မာအမည်	သိပ္ပံအမည်	အင်္ဂလိပ်
၁။	သိပ္ပံဝေါဟာရ	ဖီလစ်တိုက်ဂရစ်	Felis Tiqris
၂။	မျိုးစိတ်	ပန်သရာရိုက်ဂရစ်	Panthera Tiqr
၃။	မျိုးစု	ပန်သရာ/ဖိလစ်	Panthera Feli
၄။	မျိုးရင်း	ဖလီဒဲ	Felicae
၅။	မျိုးစဉ်	ကာနီဗိုရာ	Craniuora
၆။	မျိုးပေါင်း	မန်မာလီးယား	Manmalia
၇။	မျိုးပေါင်းစုံ	ကိုဒါတာ	Chodale
၈။	တစ်ဆင့်ခံ၊ မျိုးပေါင်းစု	ဗာတီဗလာ	Vertebla
၉။	သက်ရှိလောက	အနီမာလီးယား	Animalia

❖

တွေ့မြင်နိုင်သောနေရာ

ကျားကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် အများဆုံးတွေ့မြင်နိုင်သောနေ မှာ အာဖရိကတိုက်နှင့် အာရှတိုက်တွင်ဖြစ်သည်။ ကျန်နေရာများ တောင်အမေရိကတိုက်မြောက်ပိုင်း၊ ကနေဒါပြည်မြောက်ပိုင်း၊ အာ စကာပြည်နယ်၊ ဩစတြေးလျားပြည်မြောက်ပိုင်းနှင့် ကွင်းစလ ပြည်နယ်တွင် အနည်းငယ်တွေ့ရပါသည်။

ကျားများကို မြေနိမ့်ပိုင်းများတွင်သာမက ပေတစ်သော ကျော်မြင့်မားသည့် ဟိမဝန္တာတောင်တန်းရှိ ရေခဲအရပ် ဒေသမျာ ရေခဲတောင်ဆီးနှင်းတောင်များတွင်လည်း တွေ့မြင်ရကြောင်း သုတေသီမှတ်တမ်းတွင် တွေ့ရ၏။

ကျားအမျိုးအစားများ

ကျားများတွင် အာဖရိကကျား၊ ဟိမဝန္တာကျား၊ အိန္ဒိယကျား၊ ဘင်္ဂလားကျား၊ မိုက်ဆိုးကျား၊ မြန်မာကျား၊ ဘာလီ ကျား၊ ပသျှူး ကျား၊ မလေးရှားကျား၊ အင်ဒိုနီးရှားကျား၊ မန်ချူးရီးယားကျား၊ အာသံကျား စသည်တို့ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိကြပါသည်။

အချို့ ကျားနက်၊ ကျားဖြူ၊ ခြင်္သေ့ကျား၊ ကျားသစ်ကျား စသည်တို့ဖြင့် ခြင်္သေ့နှင့်ဖြစ်စေ ကျားသစ်နှင့်ဖြစ်စေ စပ်ကျသော မိတ်လှောင်စပ်ကျားတို့သည် ရိုးရိုးကျားမျိုးစပ်ထက်ပို၍ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်၏။ ဤသို့မိတ်လှောင်ကျားတစ်ကောင်ကြီးပြင်းလာလျှင် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်နဲ့သားကောင်များ ရှာနိုးချုပ်စပ်ရှိ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် နှင့် လူကိုပါ အလွန်ဒုက္ခပေးရန်ရှာတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

❖

မြန်မာပြည်ရှိကျားများ

မြန်မာပြည်တွင် ဧရာဝတီမြစ်အရှေ့ဘက်မြစ်ဝှမ်းနှင့် အနောက်ဘက်ခြမ်းမြစ်ဝှမ်းရှိ ကျားများမှာ သိပ္ပံပညာ သတ္တဗေဒ ဗီဇကမ္မပိုင်းဆိုင်ရာတွင် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးမတူညီဘဲ ကွဲပြားခြားနား ကြပါသည်။ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတစ်ဝှမ်းရှိ ကျားများကို သိပ္ပံအမည်ရ ပန်သရာတိုက်ဂရစ်ကိုဘက်တီ (Panthera Tiqris Corbittic) ဟူ၍ လည်းကောင်း အနောက်ဘက်ခြမ်းမြစ်ဝှမ်းမှ ကျားမျိုးကို သိပ္ပံ အမည်ရ ပန်သရာတိုက်ဂရစ်တိုက်ဂရစ် (Panthera Tiqris Tiqris) ဟူ၍လည်းကောင်း ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားပါသည်။

ကျားကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတောတောင်ထူထပ်ရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောနက်တိုင်းလိုလိုပင် တွေ့မြင်ရပါသည်။ ချင်းတွင်းနယ် သစ်တော
ကြိုးဝိုင်း၊ ရခိုင်ရိုးမတောင်တန်း၊ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းတစ်လျှော
အရှေ့ဘက်နှင့်အနောက်ဘက်နေရာအနှံ့အပြား၊ ကရင်ပြည်နယ်
မွန်ပြည်နယ်တောနက်ပိုင်း၌ ကျားများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

အထူးသဖြင့် ရခိုင်ရိုးမနှင့်ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းသည် ကျ
အပေါဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီးသည် မြန်မာနိုင်
အလယ်ပိုင်းမြောက်လတ္တီကျူ ၁၇ ဒီဂရီမှ ၂၀ ဒီဂရီအတွင်း မြော
မှတောင်သို့ ဧရာဝတီမြစ်နှင့်စစ်တောင်းမြစ်နှစ်သွယ်အကြားတ
ဆင်းသွား၏။ ယင်းတောင်တန်းကြီးသည် အမှန်စင်စစ် ဧရာဝ
မြစ်နှင့်စစ်တောင်းမြစ်ကြားရှိ ရေဝေကုန်းတန်းကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်
မြောက်မှတောင်သို့ မိုင် ၂၀၀ ကျော်ရှည်လျား၍ ပေပေါင်း ၂၀၀
နီးပါးမြင့်မားသော ပဲခူးရိုးမတောနက်များ၌ ကျားများကို အများဆုံး
တွေ့ရလေသည်။

❖

ကျားဘေးမဲ့တောများ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျားကို ဘေးမဲ့ပေးထားသော သစ်တော
ကြိုးဝိုင်းများမှာ ကချင်ပြည်နယ် မြစ်ကြီးနားမြို့နယ် ပီတောင်တော
သပိတ်ကျင်းမြို့နယ် ရွှေဥဒေါင်းကြိုးဝိုင်း၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကြ
အင်းမြို့နယ် မူလာရစ်ကြိုးဝိုင်းနှင့်ဖာပွန်မြို့နယ် ကဟီးလူသစ်တော
ကြိုးဝိုင်းတို့အသီးသီးဖြစ်ကြပါသည်။

❖

ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ကျားတက်ခဲ့စဉ်က

စာရေးသူငယ်စဉ်က ...

"ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ ကျားတက်တာငါးရက်ကြာ"

ဟု ကလေးများအော်ဆိုသံကြားဖူး၏။ ရွှေတိဂုံဘုရား၌ ကျားတက်နေပုံကို အထူးအဆန်းအဖြစ် ဓာတ်ပုံများ ရောင်းချခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူး၏။

ထိုအကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးကြီးလှအောင်(အငြိမ်းစား)ရေးသားသည့် ကြောင်မျိုးရင်းဝင်တိရစ္ဆာန်ကြီးများစာအုပ် စာမျက်နှာ(၇)တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။ မသိမမီလိုက်သူများအတွက် ဗဟုသုတအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပဲခူးရိုးမတောင်များတွင် ကျားပေါသည်။ ရန်ကုန်မှ (၄၁) မိုင်သာဝေး၍ ဂျီးဖြူရေလှောင်ကန် ဆောက်လုပ်ထားရာ ဖြစ်သော ရိုးမတောင်ခြေအနောက်ဘက်ရှိတောင်စွယ်များသို့ ကျားများသည် ရှေးအထက်ကျော်ကာလက မှန်မှန် လာရောက်လေ့ရှိကြသည်။ ကျားများသည် ထိုကမှ တစ်ဖန် တောင်ဘက်လမ်းလွှဲနယ်ကျွံ၍ မင်္ဂလာဒုံဒေသနှင့် ရန်ကုန် ဆင်ခြေဖုံးဒေသများသို့ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာက ရောက်ခဲ့သည်မှာ အံ့သြစရာမရှိပေ။

၁၉၀၃ ခု မတ်လ (၂)ရက်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်တွင် ကျားမတစ်ကောင်ကို ဗြိတိသျှတပ်သားများက ပစ်သတ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဂျီးဖြူရေလှောင်ကန်မှ လမ်းလွှဲရောက်လာဟန်တူသော ထိုကျားမသည် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်၌ ပစ်သတ်ခြင်းမခံရမီ အချိန်တန်ကြာကာလကပင် ကုက္ကိုင်းနှင့် ပုဇွန်တောင်သားသတ်ရုံပတ်ဝန်းကျင်ဒေသသို့ မကြာခဏ ရောက်လာပြီး ကျွဲနွားတို့ကို ဖမ်းစားနေကျကျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဘုရား၏ ပေ ၈၀ ခန့်မြင့်သော တတိယပစ္စယံပေါ် သို့ ကျားမသည် မိုးမလင်းမီကပင်ရောက်နေဟန်တူ၏။ ထိုအခါက စေတီတော်၏ အထက်ပိုင်းကို ရွှေချရန်ငြမ်းဆင်ထားသဖြင့် ရင်ပြင် မှ ငြမ်းဆီသို့ရောက်ရန် ယာယီဝါးလှေကားဆောက်ထားသည်။ ဘုရား ဂေါပကလူကြီးဦးရွှေပိုင်းက ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နံနက်စောစော ပိုင်းတွင် ရန်ကုန်အရေးပိုင်အား တိုင်ကြားခဲ့သည်ကို ထောက်ကြည့် လျှင် မိုးလင်းပြီးနောက် အချိန်အတန်ငယ်အတွင်း၌ ဘုရားဖူးများက ကျားကို ဦးစွာမြင်ကြဟန်တူပါသည်။ အရေးပိုင်က ဘုရားပတ်ဝန်း ကျင်ရှိ မြို့စောင့်တပ်မှူးဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီး အီးလော့ဖို့ဒ် (Colon E Lawford) ထံသို့ ကျားကိုပစ်သတ်ရန် စာတစ်စောင်ရေးပေ လိုက်၏။

ဗိုလ်ကြီးဘဲဗိတ် Captain Beville နှင့် အမြောက်တပ် ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင် Captain Jenninge တို့နှင့်အတူ ဗိုလ်မှူးကြီးလော့ဖို့ က ဘုရားသွားကြပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင်က နှစ်လုံးပြူးရိုင်ဖယ် တစ်လက်ယူဆောင်လာသည်။ ထိုအချိန်၌ ဘုရားပေါ်ရောက်နေသော ဝတ်လုံတော်ရ မစ္စတာအက်(စ်)အေခရစ္စတိုဖာ (Mr. SA Christo- pher) သည် သေနတ်ဒင်တပ်ဆင်နိုင်သည့် ထပ်ဆင့်ပစ် မော် ပစ္စတိုကို ကိုင်ဆောင်လာပါသည်။

ဘုရားသို့ရောက်သည့်အခါ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်၌ စိတ်လှုပ်ရှ နေသော မြန်မာနှင့်အိန္ဒိယလူမျိုးများ ပြည့်ကျပ်စွာ ရောက်နေကြ ကျားမသည် အဆင့်တစ်ခုပေါ်၌ အိပ်နေသဖြင့် ယင်း၏ ကျောကု နောက်ခြေထောက်တစ်ဖက်အမြီးတို့ကိုသာ ရင်ပြင်မှ မြင်နိုင်ပါသည် ရင်ပြင်မှနေ၍ ကျားကို သေနတ်တစ်လက်ဖြင့် ပွဲချင်းပြီးပစ်သတ်ရ

လွယ်ကူမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး လော့ဖို့ဒ်က ဘုရင်လီဗာပူတပ်ရင်း (King's Liverpool Regiment) မှ ရိုင်ဖယ် သေနတ်ကိုင်တပ်သား ၁၀ ယောက်ကို သွားခေါ်ရာ ဗိုလ်ကြီးဘဲဗိတ် သည် တပ်သား ၁၄ ယောက်နှင့်အတူ ရောက်လာပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးလော့ဖို့ဒ်သည် တပ်သားများကို ခုနစ်ယောက်စီ ပါဝင်သည့်အစုနှစ်စုခွဲ၍ အာရုံခံတန်ဆောင်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် တွင် တစ်စုစီနေရာယူစေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင်က ကျားကို ကောင်းစွာမြင် နိုင်အောင် အာရုံခံတန်ဆောင်းခေါင်မိုးပေါ်သို့ တက်ရောက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်မှူးကြီးလော့ဖို့ဒ်က တပ်သားတစ်စုအား ကျားမကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပစ်ရန် အမိန့်ပေးပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ တစ်ပြိုင် တည်းပစ်လိုက်သဖြင့် ကျားမက ခုန်သောအခါ ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင်က နှစ်လုံးပြူးရိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် ဘယ်ညာနှစ်ချက်ပစ်လိုက်သည်။ သို့သော် ကျားမသည် ချက်ချင်းမသေဘဲ ဒဏ်ရာရသဖြင့် ကုန်းထ ရန် ရုန်းကန်ရင်း အမြီးလှုပ်ယမ်းနေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးလော့ဖို့ဒ် သည် တခြားတပ်သားတစ်စုအား တစ်ပြိုင်တည်း ထပ်မံပစ်ခတ်ရန် အမိန့်ပေးပြန်သဖြင့် ပစ်လိုက်ရာ ကျားမ ဝပ်ကျသွားသည်။

ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင်က နောက်တစ်ချက်ထပ်ပစ်လိုက်ရာ ကျားမ သည် မလှုပ်သာတော့ပေ။ ဗိုလ်ကြီးဂျင်နင်သည် ဝါးလှေကားအတိုင်း တက်၍ ကျားရှိနေရာနေရာအဆင့်သို့ရောက်သောအခါ ကျားမှာ မသေသေးဘဲ ညည်းညူနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျား၏ နှလုံးသားဆီသို့နောက်တစ်ချက်ထပ်မံပစ်ခတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျားကို အောက်သို့ချလာရာ ရှစ်ပေအလျားရှိသော ကျားမပင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း တွေ့ကြရပါသည်။

မြည်လမ်းမှ ရွှေတိဂုံစေတီရှိရာသို့ ခွဲသွားသောလမ်းအတိုင် ကျားမသည် စေတီသို့ရောက်အောင်သွားခဲ့ဟန်တူသည်။ ယင်းလမ် ကို ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပြီးနောက် ဦးဝိစာရလမ်းဟု ခေါ်တွင် သည်။ ယခင်က တိုက်ကားအယ်လီ (Tiger Alley) ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ သည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားကျားတက်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဘုရာ ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ ပြတိုက်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘုရား၏ အရှေ့ တောင်ထောင့်တွင် ကျားရုပ်ကို ကျား၏ နဂိုအရွယ်တိုင်း သစ်သာ ဖြင့် ပန်းပုထုထားပါသည်။ ယင်းကျားရုပ်သည် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်၌ နှစ်ပရိစ္ဆေဒအတော်ကြာတည်ခဲ့ပါသည်။ ကာလကြာသောအခါ ယင်း ကျားရုပ်သည် ပျက်စီးယိုယွင်းသွားသဖြင့် ဘုရားရင်ပြင်တော်မှ ဖယ်ရှားလိုက်ပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးနောက် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းက ကျားတစ်ကောင်သည် မင်္ဂလာဒုံကန်တော်မင်ဒေသသို့ ဝင်ဖူးပါသည်။ ယင်းကျားကို ပစ်သတ်ရန် ရဟတ်ယာဉ်အကူအညီဖြင့် လူအတော် များများလိုက်လံရှာဖွေကြသော်လည်း မတွေ့ရပါ။ ကျား ထွက်ပြေ လွတ်မြောက်သွားလေသည်။

❖

ကျားဖြူနှင့်ကျားနက်များအကြောင်း

ကျားဖြူဆိုသည်မှာ အဖြူခံတွင် အနက်စင်းပါသောကျာ ကို ဆိုလိုသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးလှအောင်၏ စာအုပ်မှာပင် ကျားဖြူနှင့်ကျားနက်

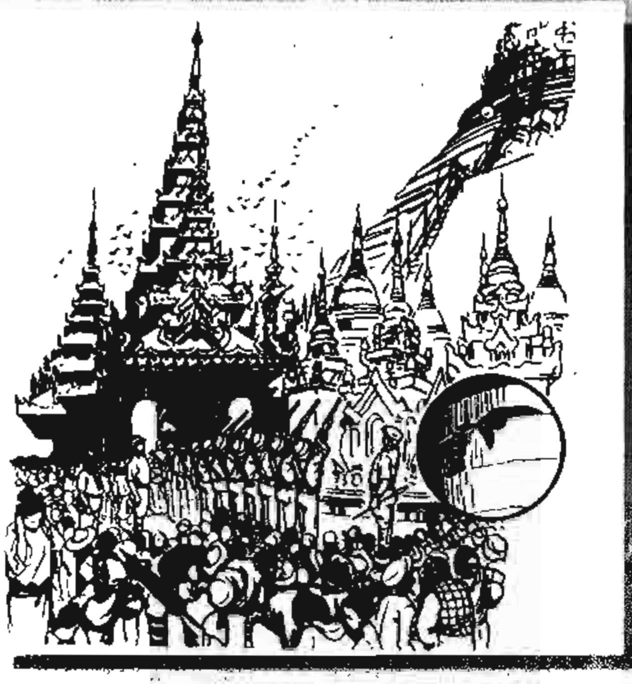

ရွှေတိဂုံစေတီပေါ်သို့ကျားတက်ခဲ့စဉ်က(၁၉၀၃-ခုနှစ်)

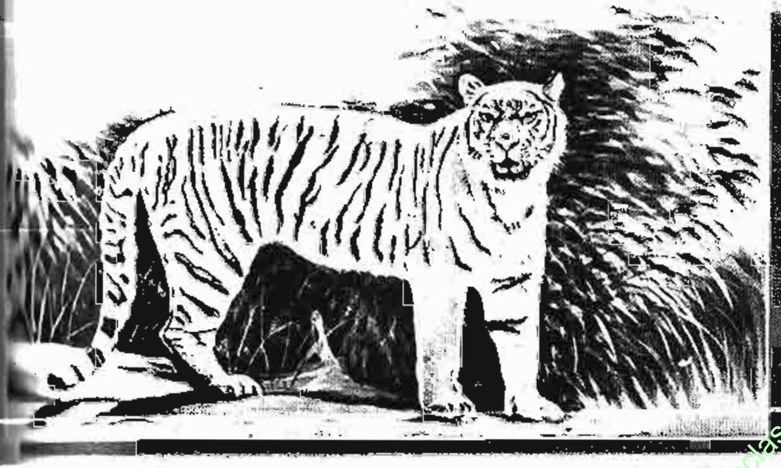

ကာလကတ္တားတိရစ္ဆာန်ရုံတွင် စာရေးသူတွေ့ခဲ့ရသည့်ကျားဖြူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၈၃ တပ်မတော် (ကြည်း)တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း (ဗထူး) တွင် တပ်ရင်းမှူးသင်တန်းတက်ခဲ့စဉ်က ဗိုလ်မှူးတင်ဌေးနှင့် စာရေးသူ

များအကြောင်း ရေးသားသည်ကို ဖတ်ရပြန်သည်။

ကျားဖြူမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌သာရှိသည်ဆို၏။ နှစ်အတော်ကြာကပင် Rewa ရေဝမဟာရာဇာ၏ ပြည်နယ်တွင် ကျားဖြူများရှိကြောင်း သိရ၏။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ရေဝနယ်မြေရှိ တောများ၌ အဖြူတစ်ကောင်ပါသော ကျားကလေးသုံးကောင်နှင့်အတူ ကျားမကြီးတစ်ကောင်ကိုတွေ့ရသည်။ ကျားမကြီးနှင့်သာမန်အဝါရောင်ရှိသော ကျားငယ်ကလေးနှစ်ကောင်ကို ပစ်သတ်ပြီးနောက် ကျားဖြူကလေးကို ဖမ်းဆီးရမိသည်။

ယင်းကျားဖြူကလေးသည် အလွန်ခန့်ညားသော ကျားထီးကလေးဖြစ်၍ မိုဟန်ဟုအမည်ပေးထားသည်။ ရေဝမဟာရာဇာသည် ကျားဖြူများမျိုးပွားအောင် မွေးမြူရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မိုဟန်ကို ဖမ်းမိသောအခါမှ နောက်ထပ်ဖမ်းမိသော ကျားဖြူမငယ်လေးတစ်ကောင်ကို မိုဟန်နှင့်အတူ သူ၏ နွေရာသီနန်းတော်၌ထားရှိပေ၏။ ၁၉၅၅ ၌ မိုဟန်နှင့်ကျားဖြူမလေးတို့မှာ ကျားကလေးသုံးကောင် မွေးသည်။ ၁၉၅၈ တွင် မိုဟန်မှ ကျားကလေးသုံးကောင်အနက် ရွယ်ရောက်လာသည့် ကျားဖြူမလေးတို့သားစပ်၍ နောက်ထပ် ကျားဖြူကလေးလေးကောင်မွေးလေသည်။ ၁၉၆၀ တွင် ကျားဖြူ ထီးကလေးနှစ်ကောင်နှင့်အဝါရောင်ကျားမလေးတစ်ကောင် မွေးပြန်၏။ ၁၉၆၂ ၌ ကျားဖြူနှစ်ကောင်နှင့်ကျားဝါလေးတစ်ကောင် မွေးပြန်သည်။ မဟာရာဇာထံတွင် ကျားဖြူ ၁၁ ကောင်ခန့်ရှိလာလေတော့သည်။

ထိုကျားများထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မဟာရာဇာသည် ငွေအမြောက်အမြားအကုန်အကျခံနေရသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းစရိတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကာမိစေရန် နိုင်ငံခြားတိရစ္ဆာန်ဥယ
များသို့ ကျားဖြူအချို့ကို ရောင်းချလိုသည့်ဆန္ဒရှိလာ၏။ ထိုကိစ္စ
ပတ်သက်၍ အစိုးရနှင့်သဘောတူညီချက်တစ်ရပ်ပြုလုပ်သည်။ ယ
သဘောတူညီချက်အရ ဒေလီတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကာလကတ္တားတိရ
ဥယျာဉ်တို့တွင် ကျားဖြူများပြသရန်နှင့်သိပ္ပံနည်းကျကျ မွေးမြူ
အစိုးရက ကျားဖြူအချို့ကိုရသည်။ ထို့နောက် မဟာရာဇာ
ကျားဖြူအချို့ နိုင်ငံခြားတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်များသို့ ရောင်းချခွင့်
လိုက်လေသည်။

မိုဟန်၏ မျိုးဆက်ဖြစ်သော ၁၉၅၈ ခုနှစ်ဖွားကျားဖြူ
ကောင်အနက် ရာဂျာနှင့်ရာနီအမည်ပေးထားသော ကျားဖြူအ
အမနှစ်ကောင်ကို ဒေလီတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်တွင် မိတ်လိုက်စေခဲ့သ
၁၉၆၅ နှစ်အထိ ကျားဖြူသုံးကြိမ်ပေါက်ပွားသည်။ မိုဟန်မျိုးဆ
ဖြစ်သော ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ဖွား ကျားဖြူအထီးနှစ်ကောင်ကို ကာ
ကတ္တားတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကရသည်။ ယင်းတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်၌ ကျ
မျိုးပွားအောင် မွေးမြူခဲ့ရာလည်း အောင်မြင်ပါသည်။

(ယခု မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်၌ ထိုမို
ကျားမျိုးဆက်ဟုယူဆရသော အဖြူခံအနက်စင်းနှင့် ကျားဖြူ
နှစ်ကောင်ရောက်ရှိနေသည်ဟု သိရပါကြောင်း။ စာရေးသူ)

ကျားဖြူများ၏ အောက်ခံအရောင်သည် သာမန်ကျားမျ
ရှိသော အဝါရောင်မဟုတ်ဘဲ နွားနို့နှစ်ရောင်ဖြစ်သည်။ အစင်းမျ
လည်း နီညိုရောင်မှ အမည်းရောင်သမ်းနေကြသည်။ ကျားဖြူမျ
မျက်စိများသည်လည်း စိမ်းပြာရောင်များဖြစ်သည်။

ကျားဖြူကဲ့သို့ပင် ကျားနက်ရှိကြောင်း လူတော်တော်မျ

က ပြောကြသည်။ သို့ရာတွင် ကျားနက်ကိုတွေ့ဖူးသူကား ရှားပါ၏။
ကျားနက်ကို အချို့က သစ်နက်ဟုလည်းခေါ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည်
ရှားပါးပါး ကျားနက်တွေ့ဖူးသူများတွင်ပါဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ
သည်။

ထိုအကြောင်းကိုလည်း ပြန်ပြောင်းပြောလိုပါသေးသည်။

❖

ကျားနှင့်ကျားနက်

၁၉၇၆ ခုနှစ်ကဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် တပ်ခွဲတစ်ခွဲနှင့်ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း လွယ်
လန်းတောင်ကြောကြီးနှင့် သံလွင်မြစ်ကြား၌ ပိတ်ဆို့ရေး တာဝန်ယူ
ရ၏။ သံလွင်အနောက်ဘက်ကမ်း၌ အခြေပြုနေရသည်။ ဟိုမှာဘက်
အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင်ကား အသူရာတို့၏ မန်မန်ဆိုင်ခရိုင်တပ်ရှိ
သည်။

တစ်ရက်တွင် အထက်ဌာန၏ တာဝန်ပေးချက်အရ သံလွင်
မြစ်ကို ဖောင်များဖြင့် ဖြတ်ကူးပြီး အသူရာမန်မန်ဆိုင် ခရိုင်တပ်၏
မိုပလောက်စခန်းကို လက်ရွေးစင်တပ်ဖွဲ့နှင့်သွားတိုက်ရ၏။ သွား
တိုက်ပြီး နေ့ချင်းပင်ပြန်ခဲ့၏။ အသူရာတို့က နောက်က လိုက်ချလာ
သည်။ ခွာစစ်ဆင်ရာ လမ်း၌ နင်းမိုင်းများခင်းခဲ့ရာ မိုင်းနှစ်လုံး
သုံးလုံးနင်းမိပြီးသည်နှင့် အသူရာတို့ မလိုက်လာတော့။ အနောက်
ဘက်ကမ်းပြန်ရောက်သောအခါတွင်လည်း အသူရာတို့ရန်ကို
ကာကွယ်ရန် ဖြစ်နိုင်ချေရှိသော ကူတို့ဆိပ်များ၌ နင်းမိုင်း၊ တိုက်
မိုင်းများ စေ့နေအောင်ထောင်ထားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုမှ ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့်အကြာ ညတစ်ညမိုးလင်းပိုင်း ကျွန်ုပ်ရှိနေသော နားဟန်စခန်း၏ တောင်ခြမ်းတစ်မိုင်ခန့်အကွ ကူးတို့ဆိပ်ဘက်မှ အုန်းဝုန်းဟု မြည်ဟိန်းပြီး မိုင်းကြီးတစ်လုံးပေါက် သံကြားရ၏။

"ဆရာကြီးမောင်ကြည်ရေ ... ခင်ဗျားမိတ်ဆွေအသူ တွေ မိုင်းနင်းပြီနဲ့တူတယ်။ သွားကြည့်ရင် ကောင်းမယ်"

ကျွန်ုပ်သည် အတူနေခဲ့ရုံးမှ တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးမောင်ကြ အား စစ်သည်လေးငါးဦးနှင့် စေလွှတ်လိုက်၏။ များမကြာမီ ဆ ကြီးမောင်ကြည် ပြန်ရောက်လာ၏။

"ဗိုလ်ကြီးရေ ... အသူရာတွေမဟုတ်ဘူးဗျ။ မိုင်းထိသွ တာ ဒီကောင်ကြီးပဲ"

လား ... လား ... တခြားသူဟုတ်ပါရိုးလားခင်ဗျာ။

အလွန်ကြီးမားသည့် တစ်ကိုယ်လုံးမဟူရာရောင် ဖိတ်ဖိ တောက်နေသော ကျားနက်ကြီးတစ်ကောင်ပါခင်ဗျား။

ကျားနက်ကြီးမှာ သံလွင်ကို ရေဆင်းအသောက် ကျွန်ုပ် ထောင်ထားသည့် အစိတ် ၆၀ တိုက်မိုင်းကို ဝင်တိုက်လိုက် မိုင်းစများပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်ပြီး ဆယ်ချက်ခန့်ထိသွားသဖြင့် သူ့ခ ဘယ်နားကပင် အသက်ထွက်သွားမှန်း မသိရှာတော့ပါ။ ဆရာ မောင်ကြည်တို့အဖွဲ့မှ လူလေးယောက် ဝါးလုံးနှင့်လျှိုပြီး ထမ်းလာ ရပါသည်။

ကျားနက်ကြီးမို့ အထူးအဆန်းဆိုပြီး သံလွင်ကမ်းနား လားဟူရွာများ ရှမ်းရွာများက လာကြည့်ကြ၏။ မြင်ရသူတိုင်း "အို ... အလို"ဟု အမလေးတသွားကြသည်သာ။ သူတို့လည်း

ဤလို ကျားနက်ကြီးမျိုးတစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြသေးဟုဆို၏။ ကျွန်ုပ် လည်း ရှားရှားပါးပါးစစ်သားဘဝမှာ ကျားနက်ကို ထိုတစ်ခါသာ မြင်ဖူးခဲ့ပါသည်ခင်ဗျား။

❖

ကျားနဲ့စစ်သား

ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးခဲ့သည့်ကျားများအကြောင်း တစေ့တစောင်း တော့ ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကျားများအကြောင်းရေးမည်ဆိုက ရေးစရာ အများကြီးပါပေ။

တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အသီးသီးက ကျားများအကြောင်း၊ ကျား နှင့်ဆွေမျိုးရင်းချာများဖြစ်သော ကျားသစ်နှင့်တောကြောင်အမျိုးမျိုး အကြောင်း၊ ကျားပစ်မုဆိုးများအကြောင်း၊ ဉာဏ်များသောကျားများ အကြောင်း၊ လူတွေကို စိတ်နာနေသည့် ကျားဆိုးကျားနာများ အကြောင်း၊ ခြသေ့်နှင့်ကျားသားစပ်သည့်အကြောင်း စသည် စသည် တို့ပါပေ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျားကလည်းပေါလှသဖြင့် နေရာတကာ တိုင်း၊ တောတိုင်းတောင်တိုင်းမှာ ကျားရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျား အမျိုးမျိုး၊ ကျားသစ်အမျိုးမျိုး၊ တောကြောင်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ဖူးခဲ့ ၏။ မြင်ဖူးခဲ့၏။ ရှားရှားပါးပါး ကျားနက်ကိုပင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ခဲ့ရ၏။ ကျားဖြူကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူးပြီ။ ကျားဖြူမှာ ယခု ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်တွင်ရှိသော ကျားဖြူအစင်းကျားမျိုးကို အိန္ဒိယ ရောက်စဉ်က ကာလကတ္တားတိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်မှာတွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဝန်းသိုတစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့စဉ်က ဝန်းသိုရာဇ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်သစ်မှာ ပါရှိလာသည့် ဝန်းသိုအနောက်ဘက် မှန်ကင်းတော
အဆင်းတွင် စစ်သည်များတွေ့လိုက်ကြရသည်ဟုဆိုသော တ
ကိုယ်လုံးဝါဂွမ်းကဲ့သို့ ခွတ်ခွတ်ဖြူနေသည့် ကျားဖြူကြီးမျိုးကိုတော
တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးသေးပါခင်ဗျား။

၂-၉-၂၀၀

အင်းအိုင်ဒါးလှည့်လက်ဖွဲ့များနဲ့

ကျွန်ုပ်နှင့်ထူးဆန်းသောသူတစ်ယောက်

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်က ဘာသာတရားကင်းဝေးသူအဖြစ်နှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။

တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ Political Science ဘာသာရပ်ကို သွားယူမိသည်။ ထိုအခါ Karl Marx ၏ The Capital အရင်းကျမ်းကြီးကို ဖတ်ရသည်။ Surplus Value အရင်းနှင့် အစွန်းထွက်တန်ဖိုးကို ဖတ်ရသည်။ Marx ဝါဒ၏ ရေသောက်မြစ် သုံးသွယ်ကို ဖတ်ရသည်။ ထိုအခါ လူက ရုပ်ဝါဒသမားလိုလိုဖြစ်သွားသည်။ စာသားသွားလုပ်လိုက်မိပြန်တော့ လောကီရေးရာအဖြာဖြာနှင့်လည်း ကင်းဝေးပြီး တောထဲတောင်ထဲ၌သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်က များခဲ့လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လောကီအစီအရင်များကို မယုံကြည်ပါ။ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌမှသာ ယုံကြည်သူဖြစ်တော့၏။ သို့ရာတွင် အရွယ်ရလာသည့်အခါတွင်မူကား ထူးထွေဆန်းပြားသည့် လောကီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစီအရင်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့လာခဲ့၏။ မယုံကြည်နိုင်စရာ များကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်မို့ ယုံခဲ့ရ၏။

၁၉၉၅ ခုနှစ်က သထုံမြသပိတ်တောင် ထီးတင်ပွဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏အထက်အရာရှိကြီးမ လိုက်ပါလာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသွားချိန်၌ ထီးတင်ပွဲက ပြီးခါ သလောက်နီးနီးဖြစ်ပြီး ထီးတော်ပတ်ပတ်လည် ငြမ်းစင်များပေါ် ပုဂ္ဂိုလ်များက ငွေစက္ကူအသစ်များကို ပလူပျံအောင် ကြဲချပေးနေကြ သည်။ အောက်မှ လူထုပရိသတ်ကြီးကလည်း တဟေးဟေး တယား ဟားနှင့် ငွေစက္ကူများကို ပျော်ရွှင်စွာ လိုက်လံကောက်ယူနေကြ ပျော်စရာကြီးပါပေ။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ပရိသတ်ကြီးကိုကြည့်ရှုရင်း မဏ္ဍပ်ထ ကျဉ်းကျဉ်းလေး၌ ထိုင်လျက်ရှိနေကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားထ တော်ဆီမှ အစိမ်းရောင် ပုဆိုးခေတ်နန်းဝတ်နန်းစားနှင့် လူတစ် သည် စက်ကြိုးကို စီးကာ ဆင်းချလာပြီး မဏ္ဍပ်စင်လေးပေါ် ယခုခေတ်တရုတ်သိုင်းကားများမှ သိုင်းမင်းသားတစ်ဦးနှယ် လွှား ရောက်လာ၏။

"တပ်မမှူးတို့ ရောက်နေတာ ကြာပြီလားခင်ဗျာ"

"ဩော် ... အခုလေးတင်ပါပဲခင်ဗျ"

"ထီးတော်တင်ပွဲကတော့ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားပါ ခင်ဗျာ"

"အေးဗျာ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ထိုသူသည် အသားဖြူဖြူနှင့် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်ပြီး အသက် ကမူ ၅၀ ထက်တော့ ကျော်ပုံမရသေး။ ယဉ်ကျေးပျူငှာသည့် အ

ရာလည်းရှိပေသည်။ သူ၏ နန်းဝတ်နန်းစားနှင့် တစ်ကိုယ်လုံး တ်နေအောင် ဝတ်ထားသည့် ရွှေငွေရတနာများကြောင့် ခပ်ဆန်း န်းတော့ဖြစ်နေ၏။ ရွှေဆွဲကြိုးကြီး သုံးလေးငါးကုံးဆွဲထား၏။ ခေတ်က ရွှေလက်ကောက်ကြီးများလည်း ဝတ်ထားသည်။ လက် ယ်ချောင်းလုံး၌လည်း လက်စွပ်များ ဆင်မြန်းထားသည်။ ဘာမှန်း တော့ မသိ။

သူသည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်သောက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ စ်ဦး၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်ုပ်၏အထက် ရာရှိကြီးကို ပြုံးချိုသောမျက်နှာဖြင့် ...

"တပ်မမှူး ... လာမယ့်ဇွန်လမှာ ရာထူးတိုးပြီး ပြောင်းရ မယ်"

ဟု ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမပါ ပြောချလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသိပါ။ ယခင်ကလည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူးပါ။ သူ လုပ်စားမှန်းလဲ မသိပါ။ ထိုသို့ သူပြောလိုက်သောကြောင့် အံ့ဩ သောမျက်နှာများဖြင့်သာ သူ့ကိုကြည့်မိကြ၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်ကို တော့ ကြည့်ရုံသာကြည့်ပြီး ဘာမှမပြောပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယောက်သည် ထီးတင်ပွဲအကြောင်းကိုသာ အနည်းအကျဉ်းပြော ပြီး မြသပိတ်တောင်မှ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက် လုပ်ငန်းတာဝန် များပြားရကား ထိုကိစ္စကို မေ့လျော့သွားခဲ့လေတော့သည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၉ ရက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ပ်မမှူးကား ထိုသူပြောကြားခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ရာထူးတိုးတက် ကာ ပြောင်းရွှေ့သွားရလေတော့သည်။ လောကီရေးရာ အထူး န်းတစ်ခုပါပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီဝတို့ဖြစ်သည်။ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့သည် ဤဘုရားသုံးဆူကို တစ်ဆူစီ ကိုးကွယ်မှုများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဗြဟ္မာရထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို ဖန်ဆင်း ရုံသာ ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်ချေ။ ထိုကမ္ဘာလောကကြီးကို ထိန်း သိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ဖျက်သိမ်းတန်လျှင် ဖျက်သိမ်းခြင်းများ ပြု လုပ်ရသေးသည်။

သို့သော် ထာဝရဘုရားသည် ဤလုပ်ငန်းများကို တစ်လက် တည်းဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ ဖန်ဆင်းသည့်လုပ်ငန်းကို ကိုယ်ပွားဘုရားတစ်ပါးက ဆောင်ရွက်ပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် သည့်လုပ်ငန်းကို ကိုယ်ပွားတစ်ပါးက တာဝန်ယူရကာ အဖျက် လုပ်ငန်းများအတွက် အခြားကိုယ်ပွားတစ်ပါးက ပြုလုပ်ရသည်။ ကိုယ် ပွားဘုရားသုံးဆူတွင် တာဝန်အသီးသီး ရှိကြသည်။

ထိုဘုရားသုံးဆူတွင် ဗြဟ္မာသည် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်၏ ဗြဟ္မာ၏ အဓိကလုပ်ငန်းက ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ထိုလောကကြီး အတွင်းရှိ သက်ရှိသက်မဲ့အရာဟူသမျှကို စနစ်တကျဖြစ်အော ဖန်ဆင်းပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ ဖန်ဆင်းသည့်တာဝန်ဟူသမျှသည် ဗြဟ္မာ၏ လုပ်ငန်းဖြစ်၏။

ဖန်ဆင်းလိုက်ပြီးသော ကမ္ဘာကို ဖြစ်သလို မထားဘဲ အ တစေ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်၍ မွမ်းမံပြင်ဆင်နေရသည့်လုပ်ငန်းသ လည်း ရှိသေး၏။ ထိုတာဝန်ကို ဗိဿနိုးက ကြီးကြပ်ရသည်။ ဗိဿ နိုးဘုရားသည် လူသားတို့၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို အများဆုံးရရှိသေ ကိုယ်ပွားဘုရားဖြစ်သည်။ ဗိဿနိုးသည် လူသတ္တဝါအပေါင်း ကောင်းမြတ်သော သုခချမ်းသာ တန်ခိုးအာနိသင်ကို ပေးတ

သောကြောင့် ဖြစ်၏။

လူသားတို့၏ အသိဉာဏ်ပညာဖွံ့ဖြိုးရေး၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး၍ အထက်တန်းရောက်ရှိနိုင်ရေး၊ လူသားတို့အား တရားလမ်းကို ညွှန် ပြ၍ အဓမ္မတည်းဟူသော မတရားမှုများမှ ရှောင်ကြဉ်ရေး၊ သူတော် ကောင်းတရား ပြန့်ပွားရေးတို့အတွက် ဆောင်ရွက်ရသည်။ ဤတာဝန် များကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဗိဿနိုးသည် အဝတာရခေါ် လူဝင်စား များအဖြစ် လူ့လောကသို့ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်၍ အမှန်တရား ရှင်သန်ရေးအတွက် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ရသည်။

ဗြဟ္မာရ ထာဝရအရှင်သည် အဖို၊ အမ အစုံရှိသော ဘုရား ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဗြဟ္မာ၊ ဗိဿနိုး၊ သီဝတို့ ဘုရားသုံးဆူနှင့် တွဲဖက် ရန် ကြင်ယာတော် သုံးဦးလည်းရှိရသေးသည်။ ထိုကြင်ယာတော် များကား သူရဿတီ၊ လက်ချမီးနှင့် ပါရာဝတီတို့ဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မာ ၏ ကြင်ယာတော် သူရဿတီသည် အသိပညာ အလင်းရောင်ကို ပေး၍ စာပေပိဋကတ် စောင့်ရှောက်သူဖြစ်သည်။ ဗိဿနိုး၏ ကြင် ယာတော် လက်ချမီးမှာ နေ့ဥစ္စာကို တိုးပွားစေတော်မူသော သခင်မ ဖြစ်သည်။ သီဝနှင့်တွဲရသော ပါရာဝတီကား သီဝနှင့် စရိုက်ချင်း တူကာ လောကကို ဖျက်ဆီးရန် တာဝန်ယူရပေသည်။

ဆက်လက်၍ ရှင်းပြပါဦးမည်။

ဟိန္ဒူတို့၏ ဗြဟ္မာရ ထာဝရဘုရား၌ ဂုဏ်သတ္တိသုံးပါးရှိ၏။

(က) လောကကို ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်းသော ဂုဏ်သတ္တိ

(ခ) လောကကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းသော ဂုဏ်သတ္တိ

(ဂ) လောကကို ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းသော ဂုဏ်သတ္တိ

လောကကို ဖန်ဆင်းသည့်အခါ၌ ထာဝရဘုရားသည် ဗြဟ္မာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကကို စောင့်ရှောက်သည့်အခါ၌ ထာဝရဘုရားသည် ဗိရှနိုးခေါ် ဗိသနိုး

လောကကို ဖျက်ဆီးသည့်အခါ၌မူ ထာဝရဘုရားသည် သိဝ

အထက်ပါအတိုင်း တစ်ဆူတည်းသော ဣသွာရထာဝရ ဘုရားသည် ဂုဏ်သတ္တိကို ခွဲ၍ ဘုရားသုံးဆူအဖြစ်ဖြင့် ကွဲပြားသွား ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယောက်ျားလော၊ မိန်းမလောဟု မေးလာ ခဲ့ပါလျှင်လည်း ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ဟုတ်၏။ မိန်းမဘာဝရော ယောက်ျားဘာဝပါ ရယူနိုင်၏။ ထာဝရဘုရား၌ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် နှစ်ခုလုံးရှိ၏။ ဗြဟ္မာ၏မဓာတ်သည် သူရဿတီ၊ ဗိသနိုး၏ မဓာတ် သည် လက်ချမီး၊ သိဝ၏ မဓာတ်သည် ပါရာဝတီ ဟူ၍ ဖြစ်လေ သည်။

နောင်အခါ၌ ဗြဟ္မာနှင့် သူရဿတီကို ကြင်ဖက်တစ်စုံ၊ ဗိသနိုးနှင့် လက်ချမီးကို ကြင်ဖက်တစ်စုံ၊ သိဝနှင့် ပါရာဝတီကို ကြင်ဖက်တစ်စုံ ပြုလုပ်၍ ဘုရားထီး သုံးဆူ၊ ဘုရားမ သုံးဆူ ဖြစ် လာလေသည်။ ထာဝရဘုရား ဣသွာရ၏ ဖိုဓာတ်နှင့် မဓာတ် များကို တကယ့်ယောက်ျား မိန်းမအစစ်များဟု ဟိန္ဒူတို့က ယူဆ ကြသည်။

ထိုအယူအဆအရ ဘုရားထီး ဘုရားမများသည် မွေးဖွားရာ အရပ်များ၌ လာရောက်ကြလေသည်။

ဆက်လက်၍ သူရဿတီနှင့် အပြိုင်ဖြစ်သော ပါရာဝတီ အကြောင်းကို ဆက်စပ်ဖော်ပြပါဦးမည်။

ပါရာဝတီကို တောင်တွင် ဖွားမြင်သောကြောင့် ပဗ္ဗတီ ဟု ခေါ်ကြ၏။ ပဗ္ဗတီသည် ယခင်ဘဝက ပဇာပတိနတ်မင်း၏ သမီး

ဖြစ်သည်။ ထိုဘဝကပင် သိဝ၏ ကြင်ယာတော်ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့ သောအခါ ပဇာပတိ နတ်မင်းက သမက်များကိုဖိတ်ခေါ်၍ ယဇ်ပွဲ ကျင်းပ၏။ ထိုယဇ်ပွဲကို သမက် သိဝကိုမူကား သွေးဆိုးကြမ်းတမ်း သောကြောင့် မဖိတ်ချေ။ သိဝက သူ့ကို မဖိတ်ကောင်းလားဆို၍ ယဇ်ပွဲကို ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးလေသည်။ ယောက္ခမ ပဇာပတိနတ်မင်း ကိုလည်း သတ်ဖြတ်လိုက်တော့၏။ မိမိလင်ကြောင့် မိမိဖခင် သေဆုံး ရာ၌ ပါရာဝတီသည် စိတ်ထိခိုက်ပြီး မိမိကိုယ် မိမိ သတ်သေ လိုက်ရာ ဟိမဝန္တာတောင်ကြီး၌ သွားရောက် သန္ဓေတည်ပြီး ပြန် လည်ဖွားမြင်လာ၏။ တောင်၌ ဖွားသူဖြစ်သောကြောင့် ပဗ္ဗတီဟု ခေါ်ဆို၏။

ပဗ္ဗတီသည် အောင်မဲညိုပွင့်အဆင်းကို ဆောင်သောကြောင့် ဥမာဒေဝီဟုလည်း ခေါ်သည်။ စစ်ပွဲများကို ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ပေး သောကြောင့် ဒုရဂါဒေဝီဟုလည်း ခေါ်သည်။ အသားမည်းနက်သော ကြောင့် ကာလီဒေဝီဟုလည်း ခေါ်သည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော နတ်ဘုရားမဖြစ်သောကြောင့် စဏ္ဍီဒေဝီဟုလည်း ခေါ်ပြန်၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော စဏ္ဍီဒေဝီသည် စုန်း၊ တစ္ဆေ သရဲ၊ ပြိတ္တာ၊ ဘီလူး စသည်တို့ကို နိုင်းစေနိုင်၏။ စဏ္ဍီဒေဝီကို ကိုးကွယ်လျှင် ထို စုန်း၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ ပြိတ္တာ၊ ဘီလူးများကို နိုင်း စေနိုင်သည်ဟု အောက်လမ်းဆရာများက ယူဆ၍ တိရစ္ဆာန်အသွေး အသားနှင့် လူ၏အသွေးအသားကိုပင် ပူဇော်ကြလေသည်။ ထိုသို့ စဏ္ဍီဒေဝီခေါ် ကာလီမယ်တော်ကို ကိုးကွယ်သည့်ဂိုဏ်းကို ဝါမတန္တရ လက်ဝဲဂိုဏ်း သို့မဟုတ် အောက်လမ်းဂိုဏ်းဟု ခေါ်ကြ၏။

သိဝနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဗြဟ္မာသည် ကမ္ဘာလောကကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့်တကွ ယက်ရှိ သက်မဲ့အရာဝတ္ထု မှန်သမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းသူဖြ အရပ်လေးမျက်နှာကို မျက်နှာလေးခုတို့ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေ၏။ ၏ မဝတ် သို့မဟုတ် ၎င်း၏ ကြင်ဖက် သူရဿတီဒေဝီကလ လူတို့အား အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာကို ပေး၍ စာပေကို ရောက်သည်ဟု ယူဆသည့်အတိုင်း သိမ်မွေ့နူးညံ့သည့် နတ် ဖြစ်သည်။ သူရဿတီကို ကိုးကွယ်ပါက ဉာဏ်ပညာ တိုးတ သည်။ ဘုန်းတန်ခိုး တိုးတက်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဤသို့ ဿတီမယ်တော်ကို ကိုးကွယ်သော ဂိုဏ်းအား ဒက္ခိဏတန္တရ လ ဂိုဏ်း သို့မဟုတ် အထက်လမ်းဂိုဏ်းဟု ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

မည်သို့ဆိုစေ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်များကား ဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် မသက်ဆိုင်သော ဟိန္ဒူတို့၏ အယူ အယူအဆများသာတည်း။

❖

သူရဿတီနှင့် စပ်လျဉ်း၍

အငြိမ်းစားဘဝ၌ စာရေးသည့်အလုပ်သာလျှင် လုပ် တော့၍ မကြာခဏ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရောက်တတ်၏။ မဂ္ဂဇင်းတ ဆိုသည်မှာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ဆိုလိုပါသည်

မဂ္ဂဇင်းတိုက်ဆိုတော့ လူစုံလာတတ်၏။ စာရေးဆရာ လာသည်။ ကာတွန်းဆရာ၊ ပန်းချီဆရာများလည်း လာတတ်သ ရံဖန်ရံခါ လက္ခဏာဆရာ၊ ဗေဒင်ဆရာများပါ ရောက်လာ ကြ၏။ မည်သူနှင့်မျှ ကောင်းကောင်း မသိ၍ စကားမပြော ပါ။ သို့ရာတွင် ဉုံမဏိပါဒေဟုံနှင့် သူရဿတီအကြောင်းပြေ

တော့ အသက် ၇၀ ကျော်အရွယ် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့်မှ ကားပြောဖြစ်တော့သည်။ သူက ကုလားနတ်များ၊ တရုတ်နတ်များ၊ မြန်မာနတ်များအကြောင်း ရေးဖူးသည်။ ဂမ္ဘီရဆန်ဆန် ဝတ္ထုများ လည်း ရေးတတ်သည်။ လက္ခဏာဗေဒင်ကျမ်းများလည်း ပြုစုဖူး သည်။ ကျွန်ုပ်ထက် စာပေလောကကို အလွန်စောစီးစွာ ရောက်ရှိ နေသူဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်ထက်လည်း စာပေဗဟုသုတ ပိုမိုပြည့်စုံသူ ဖြစ် ၏။ ထို့ကြောင့် သူရဿတီဒေဝီအကြောင်းကို သူနှင့်တွေ့ဆုံစဉ် ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့သည်။

"သူရဿတီက တကယ်ရော ရှိရဲ့လားဗျာ"

"ဟိန္ဒူတွေရဲ့ ဣရုဗေဒင်ကျမ်း၊ သာမ ဗေဒင်ကျမ်း၊ ယဇု ဗေဒင်ကျမ်းနဲ့ အာတဗ္ဗဏဗေဒင်ကျမ်းကြီးတွေထဲမှာ နတ်ဒေဝတာ တွေ အများကြီးပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ သူရဿတီလည်း ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဟိန္ဒူတွေအတွက်တော့ တကယ်ရှိပါတယ်"

"ရှိရင် သူရဿတီကို ဘယ်သူက မွေးတာလဲဗျာ"

"ဣရုဗေဒင်အဖွင့် ဣရုဝေဒပုရာဏ်ကျမ်းမှာ မဟာမုဒိ ရသေ့ကြီးနဲ့ သမုဒ္ဒနတ်မိဖုရား မိဘနှစ်ပါးတို့က မွေးလာတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်"

"သူရဿတီက သမုဒ္ဒရာမှာ မွေးပြီး ဘယ်မှာနေပြီး ကြီး ပြင်းလာသလဲ"

"ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးရဲ့ တောင်ထွတ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ကေလာ သတောင်မှာနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဟိန္ဒူတွေက သူရဿတီကို နှင်းဝတ်လွှာပုံ အဖြူရောင် ဝတ်ရုံခြုံပေးထားတာပါ"

"ဩော် ... ဒါနဲ့ သူရဿတီရဲ့ခင်ပွန်းကကော ဘယ်သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါလဲဗျာ''

"မဟာဗြဟ္မာပါ။ ဟိန္ဒူကျမ်းစာတွေမှာ ပါပါတယ်"

"မဟာဗြဟ္မာရဲ့အကြောင်းကရောဗျာ"

"မဟာဗြဟ္မာက ဟိန္ဒူအယူဝါဒအရ လောကကြီးတစ်ခု
ဖန်ဆင်းရတဲ့ နတ်ဘုရားပါပဲ။ ဥပနိသျှဒ်ကျမ်းဂန်အလာအရ
ရမယ်ဆိုရင် ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားကြီး သုံးဆူရှိတယ်။ ဗိရှနုးလို့ခေါ်
ဗိဿနိုးရယ်၊ မဟာဗြဟ္မာရယ်၊ သီဝရယ် ဖြစ်ပါတယ်"

"မဟာဗြဟ္မာက တောတောင်ရေမြေ မိုးကောင်းကင်
မကျန် ဖန်ဆင်းရပြီး သူ ဖန်ဆင်းထားတာတွေကို မပျက်စီးရအောင်
ဗိဿနိုးက ထိန်းသိမ်းရပါတယ်။ မကောင်းတာတွေ ဖြစ်လာ
ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ကြတော့ သီဝက တာဝန်ယူရပါတယ်။ မကောင်းတာ
တွေ ဖျက်၊ ကောင်းတာတွေ ပြန်ပြင်တာတွေက သီဝ တာဝန်ပါ"

"သြော် ... ဟုတ်ပါပြီ။ မဟာဗြဟ္မာနဲ့ သူရဿတီတို့
Love Story လေးရော မသိဘူးလား"

ကျွန်ုပ်၏စကားကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပြုံးလေသည်။

"မဟာဗြဟ္မာက Very Powerful တောတောင်ရေမြေ
သမုဒ္ဒရာ မိုးလေနေလကအစ လောကကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ သက်
သက်မဲ့အရာအားလုံးကို ဖန်ဆင်းတဲ့ Creator လေ။ အိမ်ထောင်ဖက်
တဲ့အခါ အလွန်ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သူရဿတီ
နဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်မိတော့ သူ့နတ်မိဖုရားကို အလွန်မြတ်နိုးပြီး သူ့
Power တွေအားလုံး သူရဿတီကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်လို့
ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူရဿတီက ဗေဒင်လေးပုံနဲ့ လက္ခဏာကျမ်း
တွေ ပိဋကတ်ကျမ်းတွေ အပါအဝင် စာပေမှန်သမျှ ဖန်ဆင်းခဲ့သတဲ့

ဗျာ''

"သြော်"

"ဒါနဲ့ သူရဿတီက ဟိန္ဒူနတ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ
နိုင်ငံကိုရော ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ။ ဘယ်တုံးက ရောက်လာ
တာလဲ။ အဲဒါရော ပြောနိုင်ပါသလားဗျာ"

"အဲဒါက ဒီလိုပါ။ သာသနာတော် နှစ် ၃၀၀ လောက်က
အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပါတလိပုတ်ပြည်မှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိတွေကို နှိမ်နင်းပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်မင်းနဲ့ ပြည်သူအားလုံး
ကူးပြောင်းခဲ့ကြတယ်။ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ဟိန္ဒူအယူဝါဒီတွေ
လည်း လာဘ်လာဘကို မျှော်ကိုးပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ လုပ်ကြ၊
ရဟန်းဝတ်ကြနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲရောက်လာကြတယ်။ သူတို့နဲ့အတူ
ဟိန္ဒူနတ်တွေ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပါလာပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို ပုဂံခေတ်
၊၊ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်လာတော့ အဲဒီနတ်တွေပါ ပါလာပြန်ရော။
ဟိန္ဒူနတ်တွေကတောင် စောပြီးရောက်နှင့်နေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်"

"သြော်"

"အဲဒါကြောင့် အနော်ရထာဘုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာ
တော့ အရင်က ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဟိန္ဒူအနွယ် ၃၇ မင်းနတ်တွေကို
သိမ်းချုပ် သံကြိုးခတ်လုပ်တော့တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ အနော်ရထာဘုရင်
နှိပ်ကွပ်လိုက်တဲ့ အတွင်း ၃၇ မင်း၊ အပြင် ၃၇ မင်းတွေထဲမှာ
အစောကြီးကတည်းက ဆရာ အခုရေးနေတဲ့ သူရဿတီမယ်တော်
လည်း ပါပါတယ်ဗျာ"

"သြော် ... တယ်ဟုတ်ပါလား"

"ဒါထက် ပိုပြည့်စုံအောင်ပြောရရင်တော့ဗျာ။ ဟိုးရှေးပဝေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သထိက မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံ
အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်တစ်ဝိုက်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်မလာ
ခင်ကတည်းက ဟိန္ဒူ၊ ဗြဟ္မဏဝါဒက ကြိုရောက်နှင့်နေပြီ။
လက်၁၊ မြန်မာ၊ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို၊ မလေး
ခရူးမားတြား၊ ဂျားဗါး၊ ဖော်နီယိုနဲ့ စက်ာပူကျွန်း အပါအဝင်
ဗျာ။ အဲဒီဒေသတွေမှာ အိန္ဒိယနွယ်ဖွား ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေ
ချလာကြတော့ သူတို့နဲ့အတူ ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏ အယူအဆတွေ၊
ကျမ်းမှာပါတဲ့ နတ်ဒေဝတာတွေ၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကုလား
ကိုးကွယ်တာတွေ၊ သူတို့ကို ပူဇော်တဲ့ အလေ့တွေ ပါလာခဲ့တာ
ဗျာ။ ဒါကို သဘောကျတဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေက မြန်မာ
ပြုပြီး သူတို့ကြိုက်တဲ့ သူရဿတီကို မြန်မာအဝတ်အစားဝတ်ပေး
မြန်မာဟသ်ာစီးခိုင်းပြီး ပိဋကတ်သုံးပုံကို စောင့်ခိုင်းထားလိုက်တာ
ပေါ့ဗျာ''

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပြုံးရပါသေး
သည်။

''နောက်ဆုံးတစ်ခုမေးချင်တယ်ဗျာ''

''မေးပါ''

''ဒီသူရဿတီဆိုတဲ့ ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားမကို ကိုးကွယ်လို့
အကျိုးရှိပါ့မလား။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဘယ်လိုယူဆသလဲ''

''ဒါကတော့ ယုံကြည်မှုပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် ဖတ်မှတ်
လက်ဝဲနော်ရထာလျှောက်ထုံးမှာ ဒီလိုဆိုထားပါတယ်ခင်ဗျ''

''သူရဿတီနတ်သမီးသည် ကမ္ဘာဦးက နတ်ဖြစ်
သည်။ တန်ခိုးကြီးသည်။ စကားတတ်သည်။ ထိုနတ်သမီး

စောင့်ရှောက်လျှင် စကားကောင်းကို ဆိုမိတတ်သည် ဟူ၍
လောကဝါဒ အယူအဆရှိသောကြောင့် ရာမကျမ်း၊ သမကျမ်း၊
ကျကျမ်းများမှာ သူရဿတီနတ်သမီးကို ရှိခိုးတောင့်တ
မထားမပြုရ၍ ကျမ်းပြုကြကုန်သည်တဲ့''

''ဪ''

''ဒါအပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏ မဟာသုတကာရီမဃဒေဝ လင်္ကာသစ်နိဒါန်းပိုင်းမှာလည်း ဒီလို
ဖွင့်ပြန်ပါတယ်ခင်ဗျ''

''ပြောပါဗျာ''

''မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ရာ့ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံသော ခြေတော်အစုံကို ထီးဖြူကဲ့သို့ မိုး၍ သုံးပုံပိဋကတ်
ပါဠိမြတ်ဟု သူရဿတီနတ်ဒေဝီလည်း ယှဉ်မှိုနီစွမပြတ်မ၍
၍ နလုံးသိုက်၌ ပျော်ပိုက်စေကာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်တည်းဟူသော သံဃာတော်၏ အစောင့်
အရှောက်ကို ခံယူ၍ ဤအလင်္ကာကျမ်းကြီးကို ဘေးဘျမ်းကင်း
ကွာ ချမ်းသာစွာနှင့် ပြီးစီးစေကြောင်း ဆုတောင်းပတ္ထန
မထားမပြုခဲ့ပါသတည်း''

လို့ ဆိုထားတယ်ဗျ''

''အဲဒီတော့ နိဂုံးချုပ် Conclusion လေး သိချင်ပါတယ်''

''ချုပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလို
ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတွေက အလေးအမြတ်ထားကြပြီး
ပိဋကတ်သုံးပုံနဲ့ဆက်ပြီး ပညာဉာဏ်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ကောင်းတဲ့
သင်္ကေတတစ်ခုမို့ သူရဿတီကို လက်ခံတာဟာ အကျိုးမယုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တန်ကောင်းမှုလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်အဖြေကို လက်ခံ
ရဲ့လားဗျာ''

''ကောင်းပါတယ် အထူးပြောစရာမရှိပါဘူး''

သူရဿတီနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အထက်ပါအတိုင်း ဆွေးနွေး
၏။ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွမ်းကျင်သူကြီးတို့ ဆွေးနွေးနေကြရာ
တွင် အစ်ကိုမောင်နှင်းဆွေ ဘေးက ရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေး
သို့ ဝင်ရောက်ပြီး စကားတစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ ပြောဆိုခြင်းမပြု
နားထောင်သမားသက်သက်သာ လုပ်နေခဲ့၏။

သို့ရာတွင် နောက်တစ်ခေါက် မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့အရောက်
ဟသ်ာငှက်ကိုစီး၍ ညာလက်က ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ ဘယ်လက်
ကြာဖြူပန်းကိုင်ထားသော လုပတင့်တယ် ချစ်စဖွယ်ကောင်းသည့်
သူရဿတီ၏ မြန်မာထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီနှင့် မြန်မာမကိုဋ်ဆောင်းထား
သော ပုံကြီး ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရှိသာမက ...

''ဟသ်ာဖြူစင်၏ ယာဉ်ထက်ခွင်၌ ဆင်းသွင်ဖြူ
ကိုယ်ရောင်မွတ်လျက် ကြီးမြတ်ဉာဏ ဘုန်းတေဇဖြင့် လက်
ဘယ်မှာ ပဒုမ္မာကြာဖြူ စိန်ရောင်တူကို စွဲယူအံ့ဖွယ် လွှန်
တယ်သည့် မိမယ် သူရဿတီ''

ဟူသော စာတမ်းကြီး ထိုးထားသည်ကိုပါ မြင်ရသော
ကြောင့် နှစ်မြို့က်စွာ ပြုံးမိပါသည်ခင်ဗျား။

သြော် ... တစ်ခါက သူရဿတီကို ပြန်တွေ့နေရပြန်
ပကော။

၁၄. ၉. ၂၀၀

မှီငြမ်းကိုးကားသောစာအုပ်များ

မဃဒေဝလင်္ကာသစ်
မန်လည်ဆရာတော်
မြန်မာ့မိရိုးဖလာဓလေ့နတ်သမိုင်း
Sir Richard Temple ရေး၍ ဦးထွေးဟန်ဘာသာပြန်သည်။
ဘာသာကြီးလေးခုအနှစ်သာရများ
ညိုသောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါနတောင်တန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၂)

ချာန်ပျုံရဟန်းတော်များအကြောင်း

အမှတ်တရ ဒေါနတောင်တန်း

စစ်သား၁၁၀ နောက်ဆုံးကာလ၌ ခေတ္တခဏနေခဲ့ရသည့် ဒေါနတောင်တန်းကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ပါ။

၁၉၉၅ ခုနှစ်စတွင် ကရင်ပြည်နယ် ဖာပွန်မြောက်ခြမ်းတွင် ကြာခို စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲအပြီး သိပ်မကြာလိုက်။ မြဝတီဒေသသို့ ရောက်ရပြန်သည်။ မြဝတီအထိ မသွားရပါ။ ကော့ကရိတ်နှင့် မြဝတီ ကြားက ဒေါနတောင်တန်းကြီးပေါ်မှာ ခေတ္တအခြေပြုနေရသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တပ်ရင်းတစ်ရင်းက ဒေါနတောင်အလယ်က အလယ်ပိုလ်တဲမှာ၊ ကျန်တပ်ရင်းတစ်ရင်းက ကော့ကရိတ်ဘက်က အောက်ပိုလ်တဲမှာ။

ရာသီဥတုက ဆောင်းအကုန် နွေအကူးမို့ ဒေါနတစ်ခိုမှာ မြူမှိုးတွေက ဝေနေတတ်သည်။ အချို့နေရာများတွင် တောမီးများ က လောင်လျက် ရှိသည်။ ရွက်ကြွေသစ်တောမို့ ဒေါနပေါ်ရှိ ကျွန်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျဉ်းကတိုး၊ ပျဉ်းမ၊ ပိတောက်၊ အင်၊ အင်ကြင်းစသော မှတ်သ… သစ်တော ပေါက်ရောက်ပင်များက ရွက်ဟောင်းများ တဖြုတ်ဖြု… မြေခကြွေကျနေကြသည်။ ရောက်ကာစ လေးငါးရက်မှာ ဘာအလု… မရှိသေးပါ။ တောင်ဘက် ကနဲလေ၊ မော်စီးဂွင် ဝင်နေသည့်တ… များ၏ သတင်းပလင်းနားထောင်ရင်း လိုအပ်လာပါက အကူ… ရန် Stand by အသင့်အနေအထားနေရသည့် ကာလဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်မရှိသေးသည့်ကာလမို့ အတူနေတပ်… မှူးနှင့် ရောက်တတ်ရာရာများကိုသာ ပြောဆိုဆွေးနွေးနေမိသည်။

“ဒီဒေါနတောင်တန်းက အဆန်းတကြယ်တွေ ဖြစ်တ… သတဲ့ တပ်ရင်းမှူးရဲ့။ ပြီးတော့ လာမည့် အရိမေတ္တယျဘုရား လ… ထက်မှ ကျွတ်တန်းဝင်ရမယ့် သိုက်စောင့်တွေနဲ့ သိုက်တွေလည်… ဒီဒေါနတောင်တန်းကြီးမှာ အများကြီးဆိုပဲ”

“ဗျူဟာမှူးကြီးကို ဘယ်သူပြောတာလဲခင်ဗျ”

“ကိုယ့်အမျိုးသမီးက တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူးတယ်။ … အဖေကြီးက ကရင်စစ်သားဟောင်းကြီးကွ။ ဒီကော့ကရိတ်မှာ အ… ကြီး နေသွားဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနားတစ်ဝိုက်ကဟာတွေ အဖေ… သိတယ်။ အဖေသိတော့ သမီးလည်း သိတာပေါ့ကွာ”

“ဒါနဲ့ သိုက်တွေက ဘာသိုက်တွေလဲခင်ဗျ”

“ဘုရားသိုက်လို့ ပြောတာပဲကွ။ ဒီအလယ်ဗိုလ်တဲရှေ့… ချောက်ကြီးထဲမှာ ဆင်ဖြူလေးတစ်ကောင်နဲ့ သိုက်ရှိသတဲ့။ … သိုက်မှာ သိုက်စောင့်တွေရှိတယ်တဲ့။ သူတို့က အချိန်ကျရင် သိ… က ရွှေ ငွေ၊ ရတနာတွေကို အရိမေတ္တယျဘုရားကို လှူပြီး ကျွ… တန်းဝင်ကြမှာတဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ။ တခြားထူးဆန်းတာတွေကော ဘာရှိ…သေးလဲ ခင်ဗျ”

“သူတို့ ကရင်ရိုးရာ ဓူဝေကိစ္စတွေ၊ သာသနာကိစ္စတွေ…လည်း ရှိသေးတယ်။ ကိုယ်က ပြည့်ပြည့်စုံစုံတော့ မသိဘူး။ တစ်စွန်း…တစ်စ ကြားဖူးနားဝပဲ”

ကျွန်ုပ်နှင့် တပ်ရင်းမှူး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အေးမြင့်တို့သည် …လေးငါးည ထိုသို့ ရောက်တတ်ရာရာများကို ဆွေးနွေး၍ နေခဲ့ကြ၏။

တစ်ညသည်၌တွင်မူ ကော့ကရိတ်ဘက်မှ လက်နက်ကြီးများ …ဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်း ပစ်ခတ်သံများကြားရ၍ တပ်ရင်းမှူး ဒုဗိုလ်မှူး…ကြီး အေးမြင့်နှင့်အတူ အောက်ဗိုလ်တဲသို့ ကားတစ်စီးနှင့် အပြင်း…ဆင်းကာ စိတ်ပူစွာနှင့် သွားရောက်ခဲ့ကြ၏။ အောက်ဗိုလ်တဲသို့ …ရောက်သောအခါ အောက်ဗိုလ်တဲရှိ တပ်ရင်းမှူးက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် …ကမှ မဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသောအခါ အလွန်အံ့သြကြရတော့၏။ …ထိုထက်ပို၍ အံ့သြစရာကောင်းသည်ကား ယခုလိုညမျိုး၌ အင်္ဂလိပ်…နှင့် ဂျပန်တို့၏ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က တိုက်ပွဲသံများ၊ အင်္ဂလိပ်လို၊ …ဂျပန်လို အော်ဟစ်သံများ၊ ဆဲဆိုသံများကိုပင် ကြားရသည်ဟုပင် …ဆိုလေတော့သည်။ သူပြောသည်ကို မယုံ၍ ထိုညက အောက်ဗိုလ်…တဲမှာ အိပ်ခဲ့ပြီး နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အောက်ဗိုလ်တဲက ဘုန်း…တော်ကြီးကျောင်းမှ ထိုအကြောင်းကိုသိသူ ကပ္ပိယကြီးက ပြောပြ…သည့်အခါတွင်မူ …

“ဩော် … ဒေါနတောင်ကြီးက ဒီလိုကိုး”

ဟု သဘောပေါက်ရပါတော့သည်။

ရက်များစွာ မကြာလိုက်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်တွင် အလယ်ဗိုလ်တဲတစ်ဝိုက်၌ စစ်သည်များ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့် ကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် ဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့ရသည်။ မြဝတီ အတက်အဆင်းလုပ်နေသည့် ခရီး သည်တင်ကားများမှ ယာဉ်စီး ခရီးသည်များလည်း ရင်သပ်ရှုမော သောသောအုတ်အုတ် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေကြသည်။

"ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ"

"ချာန်ပျံရဟန်းတော်တွေ တွေ့လိုက်ရတာပါ"

"အရှေ့တောင်ဘက်က ကြွလာတာကို တွေ့လိုက်ရတာပါ"

ကျွန်ုပ်ကား ထိုစဉ်က တပ်ရင်းမှူးနှင့် စကားကောင်းနေ ဖြင့် ရဟန်းတော်များ ချာန်ပျံကာ ကြွသွားသည်ကို မတွေ့လိုက်ရ

သို့ရာတွင် ဤမြေပြင် ကမ္ဘာလောကကြီး၌ မဖြစ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိဟူသော အတွေးအခေါ်တစ်ရပ်ကို ရရှိထားပြီးဖြစ်သဖြ ဤဖြစ်စဉ်ကို ဒေါနတောင်တန်းကြီးက နောက်ထပ် ဖြစ်ရပ်ဆန်း တစ်ခုဟုသာ မှတ်ယူလိုက်မိပါတော့သည် ခင်ဗျာ။

ဒေါနတောင်တန်းကြီးအား မေ့မရသည်မှာ ဤဖြစ်ရပ်သ လည်း အပါအဝင်ပါပေ။

❖

ဒေါနတောင်တန်းမှ ချာန်ပျံရဟန်းတော်များ

ထိုနေ့က ချာန်ပျံရဟန်းတော်များကို ကိုယ်တိုင် မတွေ့လို ရသော်လည်း ဤနေရာတွင် ယခုကဲ့သို့ဖြစ်စဉ်များ ရှိခဲ့ဖူးသည် ကြားဖူးသောကြောင့် ထိုဖြစ်စဉ်များအကြောင်းကို သိသူများနှင့် ဆုံမေးမြန်းရန် စိတ်ကူးမိပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် စာ

များလည်း ရေးသားစပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း Diary ရေးသားသူဖြစ်သဖြင့် Diary တွင်လည်း ရေးသွင်းထားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းရမည့်သူနှင့် မတွေ့ ခဲ့ပါ။ စာ အထောက်အထားလည်း မရခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စာတစ်ပုဒ်ရေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားခဲ့သော်လည်း မရေး ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ပြီးခဲ့သည့် နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီးကြောင့် ကိုယ်ပိုင် စာကြည့် တိုက်ကလေး အမိုးလန်၍ စာအုပ်အတော်များများ ရေစိုပျက်စီး များခဲ့သည်။ ရေစိုစာအုပ်များကို အခြောက်လှန်းရင်း နှစ်ပေါင်းများ စွာ စုဆောင်းထားသည့် ဘာသာရေးစာစောင် အဟောင်းများကို ဟိုလှန်ဒီလှန် ကြည့်မိသည်။

ထိုအခါ မမျှော်လင့်ဘဲ ၁၉၈၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လထုတ် မြတ် မင်္ဂလာစာစောင်နှင့် ၁၉၈၈ ဇန်နဝါရီလထုတ် မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် များတွင် ဒေါနတောင်တန်းပေါ်မှ ချာန်ပျံရဟန်းတော်များအကြောင်း ကို ဖတ်ရတော့သည်။ ဖော်ပြချက်များမှာ အလွန်ခိုင်လုံလှသဖြင့် ကူးယူဖော်ပြအပ်ပါသည် ခင်ဗျာ။

ချာန်ပျံ ရဟန်းတော်မြတ်များကို ဖူးတွေ့ရသူများ ...

တွေ့ရှိသူ ကိုလှဦး၏ ပထမတင်ပြချက်

အမည်	ကိုလှဦး(ခေါ်) ကိုဝင်းမြင့် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၄၀၁၉)
အဖအမည်	ဦးသိန်းအောင်
အမိအမည်	ဒေါ်သန်းရွှေ
လူမျိုး	ဗမာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသာ ဗုဒ္ဓ
နေရပ် မြဝတီမြို့

၁၉၈၇ ခု မေလ(၂၅)ရက် နေ့လည် ၁၁နာရီ ၅ မိနစ် ၁၁နာရီ ၂၂ မိနစ်ထိ ရဟန္တာများကို ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့လိုက်ရသော ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်မျက်စိကိုပင် ကိုယ်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရ ပါသည်။ ကိုယ်တိုင် ၁၇ မိနစ်နီးနီး ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဝမ်းသာ အယ်လဲဖြစ်ပြီး ထိုနေ့၌ ညစာစားရမှန်းတောင် သတိမရဘဲ ဝမ်းသာ လုံး ဆို့နေမိလေတော့သည်။ နောက်ထပ်လည်း အမြဲတမ်း ဖူးမြင် ပါစေလို့ ဆုအကြိမ်ကြိမ် တောင်းမိလေသည်။ ကျွန်တော့်ကဲ့ အားလုံးကို ဖူးစေလိုသော စေတနာနှင့် ဆုတောင်းပေးလျက်ပါ

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ဘဝမှစလျက် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ပတ် သက်သော စာစောင်များ၊ တရားပွဲများကို ကိုယ်တိုင်နာခြင်း၊ လူကြီး သူမတို့၏ ပြောဆိုသော ဖွဲ့စကားများကို လိုက်နာမှတ်သား လေ့လာ ခြင်းဖြင့်နေလာရာ ယခုရှားနိုရ ရဟန်းများကို ကိုယ်တိုင်ဖူးတွေ့လိုက် ရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာများကို ယခင်ကထက် ပိုမိုလေ့လာ လိုက်စားချင်သော အာသီသစိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြလျက်ရှိပါသည်။ တစ် တစ်ရံ သောက်စားတတ်သော သေရည်သေရက်ကိုပင် ထိုအချိန် မှစ၍ ကျွန်တော် မသောက်စားတော့ပါ။

ကိုယ်တိုင်မဖူးရသေးသော လူများကိုလည်း ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ဖူးရသောအကြောင်းကို မချွင်းမချန်ဘဲ အမြဲပြန်လည် ပြောပြပေးပါသည်။ လူပေါင်းတစ်ရာကျော်မျှ ဖူးရသော ရဟန္တာများ အကြောင်းကို မြန်မာပြည်သာမကပဲ ကမ္ဘာကသိအောင် ဟစ်

...သွားလာအတန်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ဒေါနတောင်တန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြည်ကြွေးလိုက်စမ်းပါဘိ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

(မောင်လှဦး)

❖

တွေ့ရှိသူ ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ဦး၏ ဒုတိယတင်ပြချက်

ကျွန်တော် မှတ်သားမိဖူးပါသည်။

"ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောကြားရာ၌ ရှေးဦးစွာ အရှင်ကောဏ္ဍညတစ်ပါးသာလျှင် သောတာပန်တည်၍ နောက်ရက် နောက်ရက်နေ့များ၌ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဟောကြားတော်မူမှ ကျန်လေးပါးတို့ တစ်ပါးတစ်ရက်စီ သောတာပန် တည်ကြ၏"

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသတည်း။

ဩော် ... အရင့်အမာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင်လျှင် ပါရမီပညာ ရင့်ကျက်ချင်း မတူညီကြပါလားလို့ တွေးမိပါတယ်။ ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် တရားပြဟောကြားရာမှာပင် ကွာခြားချက်များ ရှိခဲ့ပါက ပုထုဇဉ် လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ ပြောစကားကို ဟုတ်ရဲ့လား၊ သေချာရဲ့လား။ ယုံကြည်စိတ်ချရလောက်သလား ဆိုတဲ့ ဝေဖန်မှုတွေ ရှိမှာပဲ၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တိုင်မကြုံတွေ့ဖူးသူတွေဆိုရင် ဝိဝါဒကွဲလွဲမှုတွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမှုကိစ္စ၊ ဓာတ်ပိုင်း၊ ဝိညာဉ်ပိုင်း၊ လောကုတ္တရာ မြင့်မြတ်တဲ့ ပိုင်း ပြောဟောတွေဖြစ်တဲ့ အတွက်လည်း မှန်းစစ်တာမျိုးဟာ မနိုင်းသာတဲ့ အသေးအမွှား၊ မပြောသာတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုလို့သာ မှတ်ယူပါတယ်။

တစ်ခါက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးခဲ့တယ်။ စစ်ဆင်ရေး တာဝန်ဖြင့် ကျွန်တော် ကျိုင်းတုံဘက်ရောက်စဉ်က ဖြစ်ပါတယ်။ ကာလအနေနဲ့ ၁၉၈၁ ခုမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲက ကတောင် ကထိုက် ကျေးရွာများ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လှုပ်ရှားပြီး ဗိုလ်ကြီးဝင်း ဆော်နဲ့ အမှတ်(၁)တပ်ခွဲက ဝမ်လွယ်ကမ္ဘာအေးဘက်မှာ လှုပ်ရှား

www.burmeseclassic.com

ရပါတယ်။ တစ်ရက်မှာ ကမ္ဘာအေးဘုရားပေါ်၌ တပ်ခေတ္တစခန်းချ တုန်း၊ ည (၇) နာရီခန့် ဘုရားထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ရဟန်းနှစ်ပါး ဝတ်ပြုဖနေပြီ။ ကျန်တစ်ထောင့်မှာလည်း ရဟန်းတစ်ပါးဝတ်ပြုနေ တာကို ဗိုလ်ကြီးဝင်းသော် ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန် ကင်း စောင့်နဲ့ စကားပြောနေတာမို့ သူတို့နှစ်ယောက်က ရဟန်းသုံးပါးလို့ မှတ်ယူပြီး နံနက်အာရုံဆွမ်းကပ်တော့ ရဟန်းသုံးပါးစာ ကပ်မိကြ တယ်။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက ဒီမှာနှစ်ပါးပဲ ရှိတယ်။ အာဂ မရှိဘူးလို့ပြောတော့ ညက သူတို့တွေ့တာ ရဟန်းသုံးပါးပါ။ ညက သုံးပါးဖူးရပါတယ်လို့ ဗိုလ်ကြီးဝင်းသော်က ပြန်လျှောက်တယ်။ ဆရာ တော်က သုံးပါးမရှိပါဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဗိုလ်ကြီးဝင်းသော်က တွေ့ သူဖူးရတဲ့ ရဟန်းတော်က ရဟန္တာဖြစ်မှာပဲလို့ ခံယူပြီး ရဟန္တာတစ်ပါး ရှိတဲ့အကြောင်း ဖူးရတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်တို့နဲ့ (၃)ရက်လောက် အကြာမှာ ပြန်ဆုံတော့ ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်တော် အမှန်က ပြောရလျှင် အဲဒီတုန်းက အလေးအနက်မထားမိတာ အမှန်ပါ အသေးစိတ်မေးမြန်းဖို့ မစုံစမ်း၊ မကြိုးပမ်းခဲ့ပါဘူး။ လက်တွေ့ အယူအဆနဲ့ကြည့်ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆလို့ပါ။ (ယခုအချိန်မှာ တော့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မြူမှုန်မျှလောက်သော အသိဉာဏ်လေးနဲ့ မကြည့်သင့်တာတွေကြည့် မဆုံးဖြတ်သင့်တာ တွေ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လို့ပါ)

ဟော အခု ဒေါနတောင်စခန်းတစ်နေရာမှာ ကျွန်တော် တို့တစ်တွေ ချန်ပျံနေတဲ့ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို ဖူးတွေ့လိုက် ပါတယ်။ ဖူးတွေ့ရသူအများက ရဟန္တာမြတ်များလို့ ယူဆကြပါတယ် အခုလို ကောင်းကင်မှာ ချန်ပျံသွားတဲ့ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်(ဝါ) ရဟန္တာ

မြတ်များကို ကျွန်တော်တို့ ကံထူးသူတွေ ဖူးတွေ့ရတာ အမှန်ပါပဲ။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုကို ဦးတည်ပြီးသွားနေတဲ့ ခရီးသွား ချင်းအတူတူ၊ စာရှုသူကို ဦးညွှတ်ပြီး ဝိမိုသက်ဝင် ယုံကြည်ရေး အတွက် အပြင်းထန်ဆုံးဆိုသော ကျိန်စာအားလုံးကို စုပေါင်းပြီး ကျိန်တွယ်ပြောဖွဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်များအပြင် အကြောင်းသင့်လို့ အလယ်ဗိုလ်တဲစခန်းမှာ အတူဖူးခဲ့ရသူများဟာ ရဟန္တာမြတ်များကို အမှန်အကန် ဖူးမျှော်ကန်တော့ခဲ့ရပါတယ်ဆို တဲ့ အကြောင်းပါ။

ကျွန်တော် အသက်(၃၀)ပါ။ မျက်စိမမှုန်သလို ဖူးမြင်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကလည်း ရာသီဥတုဟာ အင်မတန်သာယာပါတယ်။ နေ့လည် (၁၁)နာရီ (၅)မိနစ်ပါ။ တိမ်တောက်ချိန်လည်း မဟုတ်ပါ။ စတွေ့စ မှာတော့ ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောနိုင်လောက်အောင် အံ့ဩရပါ တယ်။ နောက်မှအသိဝင်လာပြီး ထိုင်ဦးချမိပါတယ်။ မျက်စိတစ်ဆုံး မြင်နေရတဲ့ ကာလအတွင်းမှာတော့ ကျွန်တော့်အဖို့ အလွန်စိတ်လှုပ် ရှားပြီး ရင်တွေတုန်နေပါတယ်။ (၅)မိနစ်အကြာမှာ အချင်းချင်း ပြန်ပြောကြရင်း ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ အခုစာရေးနေရင်းလည်း မြင်ခဲ့ဖူး ခဲ့ရပုံကို တစိမ့်စိမ့်တွေးရင်း ပီတိဖြစ်ရတုန်းပါပဲ။

(ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်ဦး)

ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်ဦးရဲ့ တင်ပြချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ကော့ကရိတ်မြို့မှ သတင်းထောက်ဦးသာစိန်း ရေးသားဖော်ပြထားသည့် ဆောင်းပါးကို ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

❖

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဟန္တာများကို ဖူးတွေ့လိုက်ရသော ကံထူးသူများ

၁၉၈၈ ခု၊ မေလ ၃၁ ရက် နံနက်က ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆေ ကိုမောင်မောင်ရှိရာ မြတ်လေးစာနယ်ဇင်းနှင့် ကုန်မျိုးစုံဆိုင်၌ ထိုင် သားသမီးများ ပညာရေးဆွေးနွေးနေခိုက် ပီတိဖုံးလွှမ်းနေသေ အပြုံးဖြင့် လူတစ်ယောက်ဝင်လာပြီး ကိုမောင်မောင်အား "အမှူ သာဓု ခေါ်ပါတော့" ဟု ပဏာမ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်၏။

"ကျွန်တော်တော့ ရဟန္တာမြတ်တွေကို ဖူးတွေ့လာရတာ ဒီတစ်သက်မှာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သွားပြီ" ဟု ဆိုတော့၏။

သူပြောသော မင်္ဂလာသတင်းကို ကြားရ၍ ကျွန်တော်ပ ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်သွားပြီး အထူးစိတ်ဝင်စားမိသွားသည်။

"ကိုလှဦး ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့ရလဲ။ ဘယ်မှာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရလ ဆိုတာ ကျွန်တော်ကို ပြောပြပါဦးဗျာ"

ကိုမောင်မောင်က ဤသို့ပြောရင်း နေရာပေးလိုက်သည်

ထိုအခါ ကိုလှဦးက အောက်ပါအတိုင်း သေချာကျနစွာ ပြောပြလေသည်။

ကိုလှဦးအပါအဝင် ခရီးသည်များလိုက်ပါလာသော ကာ (၁၆)စီးတို့သည် (၁၂ ၊ ၅ ၊ ၈၈)ရက်နေ့တွင် မြဝတီမှ ကော့ကရိတ် မြို့ဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းနှင်ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်း တောင်ကြီးတောင်ငယ် များလှသော ဒေါနတောင် တန်းကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ မောင်းနှင်လာကြသော ကား(၁၆)စီ အနက် ကိုလှဦး စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ထရပ်ကားတစ်စီးနှင့် အခြားကားတစ်စီးတို့မှာ မြဝတီကော့ကရိတ်ကားလမ်းရှိ ဒေါန တောင်စခန်း တစ်နေရာဖြစ်သော အလယ်ဖိုလ်တဲစခန်းသို့ အရောက်

ချင် မမျှော်လင့်ဘဲ စက်ချို့ယွင်းသွားတော့သည်။ ရှေ့ခရီးဆက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့် တောနှင့် တောင်ဆွယ်ပတ်လည်ဝိုင်းနေသော အလယ်ဖိုလ်တဲစခန်း၌ ကားပြင်ဆင်မှုကို စောင့်ဆိုင်းနေရာ မေလ ၂၅ ရက်နေ့သို့ တိုင်ခဲ့၏။

မေလ ၂၅ရက်သည် ကိုလှဦးနှင့် ခရီးသည်တစ်ရာကျော် ကို ကံထူးသောနေ့ဟု ဆိုရမလားတော့ မသိ။ ထိုနေ့တွင် ကားပြင် ဆင်မှုကိစ္စ ပြီးစီးသွား၍ ခရီးသည်များ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးကို မျှော် တွေးရင်း ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။

ကောင်းကင်ယံတစ်ပြင်လုံးမှာလည်း မိုးသားတိမ်လိပ် ကင်း စင်လျက် ငွေရောင်အဆင်းကဲ့သို့ ဖြူဝင်းတောက်ပကြည်လင်နေ၏။

အချိန်ကား နံနက် (၁၁)နာရီ (၅)မိနစ်ရှိလေပြီ။ ဖြူဝင်း တောက်ပကြည်လင်နေသော ကောင်းကင်ယံ၏ အရှေ့တောင် အရပ်တစ်နေရာမှ ရုတ်တရက် မည်းမှောင်သော အရောင်အဆင်း တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး မှုန်ဝါးဝါးအရောင်တစ်ခုသည် အမည်းရောင် အတွင်းမှ ထိုးဖောက်၍ တဖြည်းဖြည်း ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို ကား အမှတ်(၈၄၇၁)မောင်းသူ ကိုမိုးဟိန်းက မြင်လိုက်သည်။ အနီးရှိ မိတ်ဆွေ ကိုလှဦးအား "ဟိုမှာ ဘာလဲ ကြည့်စမ်းပါဦး" ဟု လက်ညှိုး ကို၊ ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ထိုနေရာသို့ ကိုလှဦး အာရုံစိုက်ကြည့်လိုက် သောအခါ အဝါရောင်အဆင်းမှ တဖြည်းဖြည်း ကြည်လင်တောက်ပ မှု ပေါ်လာသော ရဟန်းဝတ်အသွင်ဖြင့် လက်ဝဲဘက်လက်တစ် ဘက်တွင် ယပ်ကိုကိုင်လျက် လက်ယာဘက်လက်နှင့် သပိတ်ပိုက် ထားသော ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို ရှေ့တည့်တည့်မှ ဖူးတွေ့လိုက်ရ သည်။ ကိုလှဦးသည် ဝမ်းသာအားရ အံ့အားသင့်သွားပြီး လက်ခဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်တစ်ဖက်တည်းနှင့် လက်အုပ်ချီလျက်သား ဖြစ်သွားသည်။ ကျန်လက်ယာဘက်မှာ ကျန်ရှိသော ခရီးသည်များကို ဖူးတွေ့ ကြည်ညိုစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် လက်ယပ်ခေါ်ရင်း နှုတ်မှလည်း "ဟော ဟော ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရဟန္တာတွေ ကြွလာတယ်။ ရှိခိုးက တော့ကြ"ဟု အော်ဟစ်ခေါ်လေတော့သည်။

ထိုအခါ ခရီးသည်တစ်ရာကျော်အပြင် အလယ်ဗိုလ်တဲတွ စခန်းချနေသော တပ်မတော် အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ်တပ်သ များလည်း စုဝေးရောက်ရှိလာကြပြီး ရဟန္တာကို ဖူးမြင်ရာနေရာ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးဦးတင် ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ ပေါ်ထွက်လာသော ရဟန္တာသည် နှစ်မိနစ်ကြ ရှေ့တည့်တည့်အနေအထားဖြင့် ရပ်နားပူဇော်ခံသည်ကို ဖူးတွေ့ သည်။ ထို့နောက် အနောက်မြောက်အရပ်ဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာ တော်မူသည်ကို သေးတိုက်ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုရဟန္တာသာမက ပ ရဟန္တာနောက်မှ အလားတူယပ်ကိုကိုင်၍ သပိတ်ပိုက်ထားသော ရဟန္တာ (၉)ပါးကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ကောင်းကင်ယံတွင် ကြွနေတော စဉ် ကိုယ်ရံတော်သင်္ကန်းစများသည် လေအဟုန်ကြောင့် တလူ လွင့်ပါးလူပ်ရှားနေသည်ကို ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်၌ ဖူးတွေ့ဘူးသ ရဟန္တာများ ဈာန်ဖြင့် ကြွနေတော်မူသည့် ပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်း တွေ့နေရသည်။ ဖူးတွေ့ရသူများတွင် အချို့က ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်လွန်း၍ မျက်ရည်များကျကြ၊ မျက်ရည်များဝဲကြ ဖြစ်ကြသ အချို့က ဖူးမျှော်မဝ အကြိမ်ကြိမ်ဦးတိုက်၍ ဆုတောင်းမေတ္တာ သည်။ သူတို့ကို ကြည့်၍ ကြည်နူးဝမ်းသာမိသည်။

မြေပြင်မှ ကိုက် ၅၀၀ခန့် အမြင့်တွင် ဖူးတွေ့လိုက်ရသော ရဟန္တာများသည် အရှေ့တောင်အရပ်မျက်နှာမှ အနောက်မြောက် အရပ်ဆီသို့ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကြွရောက်တော်မူသွားသည်။ နံနက် ၁၁ နာရီ ၂၂ မိနစ်အချိန်တွင် အနောက်မြောက်အရပ်၌ပင် ဆင်းသက် ပျောက်ကွယ်တော်မူသွားလေသည်။

ရဟန္တာများ ဆင်းသက်ပျောက်ကွယ်သော နေရာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပေါ်လောသမ္ဘရာဆိုသော ရွာကလေးတစ်ရွာရှိသည်။ ထိုရွာအနီးရှိ တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ်တွင် ရဟန္တာခြေတော်ရာဟု ယူဆနေကြသော ခြေတော်ရာတစ်ဆူရှိနေကြောင်းကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ပြောကြသည်။ ထိုခြေတော်ရာသို့ပင် ရဟန္တာများ ကြွရောက်လေသလောဟု အချို့က တွေးဆကြသည်။

ရဟန္တာများအား အထက်ကောင်းကင်တွင် ၁၇ မိနစ်အကြာ အားပါးတရ ကြည်ညိုဖူးတွေ့လိုက်ရသည့် ကံထူးသော ခရီးသည်များနှင့် အလယ်ဗိုလ်တဲ၌ စခန်းချထားသော တပ်မတော်အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ်၊ တပ်သား ၁၅၀ကျော်တို့မှာ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်မဆုံး ရှိကြသည်။ ထိုအခိုက် မြဝတီဘက်မှ ခြေကျင်ခရီးဖြင့် ကြွလာသော ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် ကိုရင်လေးတစ်ပါးလည်း အလယ်ဗိုလ်တဲစခန်းသို့ ရောက်လာ၏။

စေတနာ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်နေသော ခရီးသည်များနှင့် တပ်မတော်သားများက ကြွရောက်လာသော ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် ကိုရင်လေးတစ်ပါးတို့အား "တပည့်တော်တို့မှာ ရဟန်းထူးပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ကောင်းကင်ယံမှ ကြွလာသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့သဖြင့် ပြောပြ၍ မတတ်နိုင်အောင် ဝမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြှောက်ကြည်နူး ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဘုရားတပည့်တော် တပည့်တော်မတို့ကို ငါးပါးသီလ ချီးမြှင့်တော်မူပါဘုရား''ဟု လျှောက်ထားကြသည်။

ရဟန်းတော်နှင့် ကိုရင်လေးတို့ကလည်း ငါးပါးသီလ ချီးမြှင့်ပေးရာ ခရီးသည်များ စုပေါင်းသဒ္ဓါတရား ပွားများကြသည်။

တစ်သက်တာတွင် တစ်ခါကြုံခဲ့သော ကောင်းကင်ယံမှ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ကြွလာသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြင့် အားပါးတရ ဖူးတွေ့ရသူများနှင့် စာရေးသူတို့က မြတ်မင်္ဂလာ စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပြည်သူများ ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရား ပွားများနိုင်ရန်နှင့် သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ဆိုနိုင်ရန် ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကုသိုလ်ပြုအပ်ပါသတည်း။

(ဦးဘစိန်)

ဤသည်မှာ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၂၀)ကျော်ကော့ကရိတ်မြို့သတင်းထောက် ဦးဘစိန်း၏ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်တွင် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ၁၉၉၄ ဇူလိုင်လတွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းအမှတ် (၂၂)တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ နွေဝေနှင်း (မန္တလာပြေ) ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် ဈာန်ပျံရဟန်းတော်နှင့် သက်ဆိုင်သော ဖြစ်ရပ် တစ်ပုဒ်ကို ဖြည့်စွက်ဖော်ပြပေးပါဦးမည်။

❖

မန္တလေးမြို့ပေါ်မှ ဈာန်ကြွသွားသော ရဟန္တာတစ်ပါး

၁၃၅၆ ခုနှစ် ကဆုန်လဆန်း (၇)ရက် သို့မဟုတ်

ကောင်းကင်ပျံကြွ ဈာန်ဖြင့်သွားတိုင်း ရဟန္တာဟု မထင်မှတ်သင့်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ တစ်ခုခုကို နှလုံးသွင်းနေသည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပီတိအဟုန်ကြောင့် မြင့်တက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ မြင့်တက်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာဟု သတ်မှတ်တတ်ကြသည်။

အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာတွင် ပုဏ္ဏဝလ္လိကဝါသီ မဟာတိဿမထေရ်သည် လပြည့်နေ့ ညနေချမ်းအချိန်တွင် စေတီရင်ပြင်သို့သွားကာ မဟာစေတီကို အာရုံပြုနေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားကို အာရုံပြုလျက် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ အဟုန်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ပျံတက်ကာ မဟာစေတီရင်ပြင်၌ တည်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဈာန်ရတိုင်း ရဟန္တာမဟုတ်၊ ရဟန္တာတိုင်းလည်း ဈာန်မရဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

❖

ရဟန္တာတန်ခိုးပြခြင်း

ဈာန်ရသောရဟန္တာပင် ဖြစ်စေကာမူ အရာရာတိုင်း၌ တန်ခိုးပြတော်မူသည်မဟုတ်ပေ။

''ငါကဲ့သို့သော ရဟန္တာကို စွဲ၍ သတ္တဝါတို့သည် မပျက်စီးစေပါကုန်''

ဟု သူတစ်ပါးတို့အား သနားကြင်နာတော်မူသောကြောင့်သာ တစ်ခါတစ်ရံ တန်ခိုးပြတတ်၏။

သာဓက ပြပါမည်။

ရှေးသရောအခါက မုလုပုလဝါပီ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ယသသမထေရ်သည် မုလုပုလဝါပီရွာ၌ ဆွမ်းခံကြွ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း။ တစ်ချက်တစ်ချက်၌ အဝါရောင်အလင်းတန်းများ ဖြာထွက်လျက် ရှိကြောင်းဟု ပါရှိလေသည်။

ထိုစဉ်က မန္တလေးမြို့၌ ဗုဒ္ဓစွယ်တော် အပူဇော်ခံထား သောကြောင့် ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်က လာရောက်ဦးခိုက်လေသည် လား မပြောတတ်။ ထိုရက်က ပခုက္ကူမှ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ဓာတ်တော်များ မိုးကောင်းဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်တွင် အပူဇော် ထားရှိချိန်ဖြစ်ရာ ထိုရဟန္တာမြတ်လာ၍ ဦးခိုက်လေသလား မပြော တတ်။ ယနေ့ဆုတ်ကပ်ကာလတွင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဖူးမြင် ရခြင်းမှာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

နောင်ဘဝဆိုတာ မရှိ၊ ဘုရား တရား ၊သံဃာကို မထေ မြင်ပြုသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများနှင့် ရဟန္တာဆိုတာ စာထဲမှာပဲရှိတယ်။ အပြ မှာ မရှိနိုင်ဟု အငြင်းသန်သူများကို ယခု ရဟန္တာမထေရ်က သ သေပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ထင်သည်။

စာရေးသူတို့အိမ်တွင် စာရေးသူတို့ မိဘနှစ်ပါး၏ မိတ် လေယာဉ်ပျံစီးရင်း တိမ်တောင်တိမ်လိပ်များကို ဓာတ်ပုံရိုက် လိုက်သောအခါမှ တိမ်များပေါ်တွင် ဈာန်ကြွနေသော ရဟ အရှင်မြတ် တစ်ပါးပုံက ပီပီသသကြီး ပေါ်နေသောပုံကို လက်ဆေ ပေးရာ ကောင်းစွာ ပူဇော်ထားရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုဈာန်ကြွနေေ ရဟန္တာဓာတ်ပုံများကို မြင်ဖူးရကတည်းက အပြင်က ကောင်းကင် တကယ်မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးရရင် သိပ်ကောင်းမှာဟု တောင်း ဖူးပါသည်။

သို့သော်...၁၆ . ၅ . ၁၉၉၄ နေ့က ဖူးခွင့် မကြုံလို မပြောတတ်ပါ။ မဖူးလိုက်ရ၊ ရတနာပုံသတင်းစာ၌လည်း ဓာ

ကို မတွေ့ရ၊ သတင်းသာ ဖတ်ရသည်။ ရဟန္တာမထေရ်ရှင်ကို မဖူး မြင်လိုက်ရသော်လည်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရေးသားပူဇော်လိုက်ပါ သတည်း။

ဗုဒ္ဓသာသနာဆထက်ထမ်းပိုး သက်တမ်းထွန်း၍ ရှည်ပါစေသော်။

နွေဝေနှင်း (မန္တလာမြေ)

❖

ရဟန္တာအကြောင်း သိကောင်းစရာ

ဤနေရာတွင် ရဟန္တာအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်လေ့လာထား သမျှ တင်ပြလိုပါသေးသည်။

"ရဟန္တ"ဟူသော ဝေါဟာရသည် "အရဟန္တ"ဟူသော ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာသည့် ပါဠိပျက် မြန်မာစကား ဖြစ်သည်။ အရဟန္တမှ "အ"အက္ခရာကို ချန်လှပ်ထား၍ ရေးချကို ရေးထဲ့ခြင်း အားဖြင့် "ရဟန္တာ"ဝေါဟာရ ဖြစ်လာသည်။

မြန်မာလိုပြန်ဆိုက

ကိလေသာအားလုံး သမုစ္ဆေဒပဟာနိဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်း ပြတ် ချုပ်ငြိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ရဟန္တာဟု ဆိုရာတွင်လည်း

လူရဟန္တာ

နတ်ရဟန္တာ

ဗြဟ္မာရဟန္တာဟူ၍ သုံးမျိုးရှိသည်။

လူသည် အသွင်အားဖြင့် ယုတ်ညံ့၏။ မြင့်မြတ်သော ကျက်မရှိ။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးသည် ရဟန္တာဖြစ်သည့်နေ့တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွှာသောကမင်းကြီးအားလည်း ချီးမြှောက်ရာကျလေအောင် မြှ တော်ကာကျပေတော့မည်"

ဟု စဉ်းစားတော်မူ၍ မင်းချင်းတို့လောင်းလှူသော ခွမ်းကို ခံယူပြီး ရှာန်တန်ခိုးဖြင့် မြေမှငုတ်လျှိုးကာ သင့်လျော်ရာဒေသသို ကြွသွားလေတော့သည်။ ထိုသို့ တန်ခိုးပြလိုက်မှသာ မင်းချင်းတို လည်း . . .

"အို . . . အလိုလို"

ဟု မြည်တမ်းကြွေးကြော်ကာ မထေရ်ကြီးကို အရိယာ သူတော်စင် ရဟန္တာမှန်းသိကြ၍ ဦးခိုက်ရှိခိုး ရိုကျိုးပူဇော်ကြကုန်၏

ရဟန္တာတို့သည် အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း မလိုအပ်ဘဲ မိမိ တို့ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားလေ့ မရှိသလို ရဟန္တာ မှန်းသိအောင်လည်း အကြောင်းမဲ့ တန်ခိုးပြခြင်းလည်း မပြုကြပေ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရဟန္တာတို့တွင် အဃာရနှစ်ပါး ရှိ၏ ထိုနှစ်ပါးကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

(က) မိမိသိရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို နုတ်နှင့်တကွသော တစ်လော ကလုံး လျင်မြန်စွာ ထိုးထွင်း၍ သိရှိကြပါမူ ကောင်း လေစွဟု စိတ်၌အကြံဖြစ်ခြင်း။

(ခ) မိမိတရားထူးရရှိသည့်အဖြစ်ကို ရတနာ့အိုး ကောက် သော ယောက်ျားကဲ့သို့ တစ်ပါးသူအား မပြောကြားလိုခြင်း။ ထိုအတူ အောက်ပါ အပ္ပိစ္ဆတရားလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံပြန်၏

(က) ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလိုနည်းခြင်း။

(ခ) မိမိကျေးဇူးစောင့်သည့်အဖြစ်ကို သူတစ်ပါးမသိအော လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားခြင်း။

၁၉၉၄ ခုနှစ် တနင်္လာနေ့ မနက် ၈ နာရီခွဲပြီး ၁၅ မိနစ်အချိန်ခန့်

လူတွေ ရုံးစုရုံးစုဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ စာရေးသူတို့မြို့ က မီးခဏခဏလောင်တတ်ရာ စာရေးသူစိတ်ထဲ မီးဟုသာ ထင် လိုက်မိ၍ ထွက်ကြည့်ရာ မီးမဟုတ်ပေ။ ကောင်းကင်သို့သာ ကျွတ်စီ ကျွတ်စီနှင့် ကြည့်နေကြသဖြင့် တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဟုထင်၍ စပ်စုကြည့်ရာ ရှာန်ဖြင့်ကြွသော ရဟန္တာတစ်ပါးကို မြင်ရ၍ ကြည့်နေ ကြကြောင်း ပြောပြကြသည်။ စာရေးသူမှာ အိမ်ခေါင်မိုးများနားဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရာ ဘာမှ မမြင်ရပါ။

အချို့က "၃၄ လမ်းလောက်ကဆို မြင်ရလောက်တယ်"

ဟုဆိုကာ စက်ဘီးနှင့် ပြေးလွှားကြည့်သူက ကြည့်ကြသည်။ ၃၄ လမ်းဘက်က လူများမှာ မနက် (၈)နာရီနှင့် (၈)နာရီခွဲအတွင်း ၈ လမ်းအရှေ့ဘက် ပွဲရုံနှစ်ရုံ ခေါင်မိုးအစွန်းကြား ကောင်းကင် မြင့်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်မိရာ သတိထားခဲ့မိကြောင်း၊ အံ့ဩမှင် က်မိကြကြောင်း၊ ပုံစံမှာ သပိတ်တော်ကို လက်မှာပိုက်ထားပြီး ဟ်တပ် သက်နှံဝတ်အနေအထားဖြစ်ကြောင်း၊ တောင်မှမြောက်သို့ ရှာန်နှင့်ကြွသွားကြောင်း ခန့်မှန်းခြေ ဝါးသုံးရိုက်ခန့်အမြင့်မှ ကြွ တော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း စုရုံးကာ ပြောဆိုနေကြလေသည်။

စာရေးသူ ထွက်ကြည့်သောအခါ ဖူးမျှော်ခွင့်မထိုက်၍ဘဲ ား မသိ၊ ဖူးမျှော်ခွင့် မရလိုက်တော့ပါ။ ၁၇ . ၉ . ၁၉၉၄ နေ့ထုတ် ကနာပုံသတင်းစာတွင်မူ စွယ်တော်မြတ်ဖူးမျှော်နေသော ရဟန်း မ်လူတို့ပါ အဆိုပါ ရဟန္တာကို ဖူးမြော်လိုက်ရကြောင်း၊ အနောက် ာင်မှ အရှေ့မြောက်ကို ရှာန်ဖြင့် ကြွသွားသည်အား တွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွမ်းခံအိမ်တစ်အိမ်တွင် အမတ်ကြီး၏ သမီးသည် မထေရ်၏ သပိတ်ကိုယူ၍ ကြမ်းပြင်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်လျက် ခင်းထား သောကြောင့် တစ်စပ်ထည်းဟု ထင်မှတ်ရသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ နေရာခင်းကာ မထေရ်မြတ်အား ထိုင်စေ၏။ အမတ်ကြီး၏ သမီး သည်လည်း နိမ့်သော ကြမ်းပြင်တစ်နေရာတွင် ထိုင်လေသည်။ ယသမထေရ်နှင့်အတူနေသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထိုအိမ်သို့ ဆွမ်း ခံကြွလာစဉ် ယသမထေရ်အား မာတုကာမနှင့် တစ်ဆက်တည်း တစ်ခုတည်းသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အတူထိုင်နေကြသည်ဟု ထင်မှတ်လေ၏။

ယသမထေရ်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွ၍ အခန်းတံခါးပိတ်ကာ သီတင်းသုံးနေစဉ် ထိုရဟန်းသည် ယသမထေရ်အား သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် စွပ်စွဲရန် အခန်းတံခါးကို အတင်းတွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်လေသည်။ ယသ မထေရ်သည် ထိုရဟန်း အပြစ်မဖြစ်စေရန် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက် ၍ ခေတ္တရှောင်နေတော်မူ၏။ စွပ်စွဲပြောဆိုရန်လာသော ရဟန်းသည် ယသမထေရ်အား ရှာဖွေသော်လည်း အခန်းတွင်း၌ မတွေ့သဖြင့် ပြန်လည်ထွက်မည်ပြုစဉ် ယသမထေရ်က ကောင်းကင်မှနေ၍ ချောင်းဟန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ စွပ်စွဲလိုသော ရဟန်းသည် ယသ မထေရ်ကို မော့ကြည့်ကာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှန်းသိသော်လည်း အလျှော့မပေးဘဲ သံသယစိတ်ဖြင့် ...

"အို ... ငါ့ရှင် ရဟန်း။ ဤသို့ တန်ခိုးဈာန် အသိဉာဏ် နှင့် ပြည့်စုံသော သင့်အား အလုပ်အကျွေး မာတုကာမနှင့်အတူ တစ်ခုတည်းသော ညောင်စောင်း၌ ထိုင်နေခြင်းသည် သင့်လျော် လျောက်ပတ်ပါရဲ့လား"

ဟု မရှေ့ယစိတ်ဖြင့် စွပ်စွဲမိအောင် စွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းပြုလေ ၏။ ထိုအခါ ရဟန္တာဖြစ်သော ယသမထေရ်က ...

"အို ... အရှင်၊ ရဟန်းတော်တို့မည်သည် တစ်ခုတည်း သော ညောင်စောင်း၌ မာတုကာမနှင့်အတူ မထိုင်ကြပါ။ အရှင် အမှတ်တမဲ့ ကြည့်မိ၍သာ အမြင်မှားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"

ဟု ကောင်းမွန်ချောင်စွာ ပြန်လည်ပြောကြားမှသာ စွပ်စွဲသူ ရဟန်းသည် အလျှော့ပေးလေတော့သည်။ ထိုသို့ ယသမထေရ်က တန်ခိုးပြ၍ မပြောဆိုလိုက်ပါက စွပ်စွဲသူရဟန်းအတွက် ကြီးစွာသော အပြစ်ဖြစ်ပေတော့မည်သာတည်း။

ထိုအတူ သီရိမဗ္ဗာသောက မင်းကြီးလက်ထက်က မဇ္ဈန္တိ က အမည်ရှိသော ရဟန္တာမထေရ်ကြီးသည် အလွန်ဟောင်းနွမ်းလှ သော ဝတ်ရုံသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍ ဘုရင်မင်းကြီး၏ အလှူပွဲသဘင် သို့ ဦးဆောင်သံဃာကြီးအဖြစ် ကြွရောက်တော်မူရလေသည်။

သင်္ကန်းအဟောင်းအနွမ်းကို ဝတ်ရုံလာသည့် ထိုမထေရ် မြတ်ကြီးအား မင်းချင်းတို့က လွန်စွာ အထင်အမြင်သေးကြသဖြင့်

"အို ... အရှင်ရဟန်းကြီး။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အလှူပွဲ သဘင်ကြီးသို့ ဤဝတ်ရုံသင်္ကန်းအဟောင်းဖြင့် အရှင်ဘုရား ဝင် ရောက်ခြင်းငှာ မသင့်တော်ပါ။ ဤနေရာမှသာ ဆွမ်းယူ၍ အပြင် သို့သာ ကြွတော်မူပါ"

ဟု မောင်းနှင်ပစ်ကြလေသည်။

ထိုအခါ မထေရ်မြတ်ကြီးက

"ငါကဲ့သို့သော ရဟန္တာကို ပြစ်မှားကြသဖြင့် မင်းချင်းတို့ အပြစ်ဖြစ်ပေတော့မည်။ သူတို့လည်း အပြစ်လွတ်လေအောင် သီရိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းပြုလိုက ပြုရသည်။ ရဟန်းမပြုလိုပါက ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ေ
သည်။ ဗြဟ္မာရဟန္တာဖြစ်ပါက မိမိသက်တမ်းကုန်အောင် နေလိုက
နေနိုင်သည်ဟု မဲ့ရှိမ ပဏ္ဏာလင်္ကာဋီတော်တွင် ပါရှိ၏။

ရဟန္တာသည် မိမိ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားထူး တရာ
မြတ်ရကြောင်း မည်သူ့မျှ ပြောကြားခြင်းမရှိပေ။ မြတ်စွာဘုရားက
သော်မှ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခြင်းမရှိဟု မှတ်သားရဖူးပါသည်

ရဟန္တာတို့သည် ထိပ်ပေါ်မိုးကြိုးကျသော်လည်း တစ်
တစ်ရာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းမ
ရသတဏှာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် နတ်ဒြ
သော အာရုံကိုလည်း စွဲလမ်းတပ်မက်ခြင်းမရှိဟု မဇ္ဈိမပဏ္ဏာလ ပါ
တော်တွင် ပါရှိလေသည်။

ရဟန္တာတို့သည် ဒါနစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလု
ကြသော်လည်း ပုထုဇဉ်တို့ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကဲ့
မဟုတ်ဘဲ ဆန္ဒရာဂကင်းသော ဒါန ကုသိုလ်ဖြစ်လေသည်။

❖

ရှာန်ပျံတိုင်း ရဟန္တာမဟုတ်

ရဟန္တာတို့တွင်

(က) ဈာန်ရသော ရဟန္တာ

(ခ) ဈာန်မရသော ရဟန္တာဟု နှစ်မျိုး ရှိပါသည်။

ထိုနည်းတူပင် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဈာန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်
များ ရှိတတ်ကြရာ ဈာန်ပျံတိုင်း ရဟန္တာ မဟုတ်သကဲ့သို့ ရဟ
တိုင်းလည်း ဈာန်မပျံနိုင်ဟု မှတ်သားသင့်ပါသည်။

(ဂ) မိမိ ပရိယတ္တိအရာတွင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်သည့်အဖြစ်အား
သူတစ်ပါးမသိအောင် လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားခြင်း။

(ဃ) မိမိဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားထူးစိသေသရရှိသည့်အဖြစ်ကို သူ
တစ်ပါးမသိအောင် လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

❖

ရဟန္တာနှင့် တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဥတ္တမသာရ

ကျွန်ုပ်သည် စာပေများ ရေးသားရာတွင် အတုယူဖွယ်
ရဟန်းဆရာ လူဆရာများ ထားရှိခဲ့၏။

လူဆရာများတွင် ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း၊ ဆရာကြီး ဒဂုန်
ရွှေမျှား၊ ဆရာသော်တာဆွေတို့ကို အဓိကထားကာ နည်းမှီးခဲ့ပါ
သည်။ လူဆရာများတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးသည် ကျွန်ုပ်အတွက် အဓိက
အတုယူရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပါပေ။

ရဟန်းတော်များတွင်မူကား ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရား
ကြီး၊ တောင်မြို့ဆရာတော်ကြီး အရှင်မဟာဇနကာဘိဝံသနှင့် တောင်
တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဥတ္တမသာရတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရဟန်း
တော်ထဲတွင် တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အကြိုက်ဆုံး
ဖြစ်၏။ ကြိုက်ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းအရင်းများမှာ . . .

ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းခြင်း

အရေးအသားရိုးရှင်း၍ ဖတ်ရှုရန်လွယ်ကူခြင်း

မည်သည့်အကြောင်းအရာကိုမဆို စိတ်ဝင်စားအောင် ရေး
သားနိုင်ခြင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားလုံး အသုံးအနှုန်းပြေပြစ်ပြီး အချိတ်အဆက်ကော

မှန်ခြင်း

ဗဟုသုတပြည့်စုံ ကုံလုံကြွယ်ဝ၍ အကြောင်းအရာတို

အား ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြနိုင်ခြင်း

စာဖတ်ပရိသတ် စိတ်ညစ်ညူးအကျိုးမဲ့စေသည့် အ

အသားများကို ရှောင်ကွင်းခြင်း

စာဖတ်သူများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိအောင် ရေးသားနိုင်ခြ

စသောအကြောင်းများပါပေ။

တောင်တန်းဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုရင်းစွဲရှိသ စစ်ကိုင်းတပ်မ၌ နည်းဗျူဟာမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ဆ တော်ဘုရားကြီး စစ်ကိုင်းမြို့တော်ခန်းမ၌ ပရိတ်တရားတော် ဟောကြားရာသို့ သွားရောက်ကာ လူကိုယ်တိုင် ခြေဆုပ်လက် ပြုခဲ့ဖူးပါသည်။

ဒါသာမကပါ ပရိတ်ရေများပွက်သည်ဟု နာမည်ကျော် နေသဖြင့် ပရိတ်ရေများ ပွက်မပွက်ကိုလည်း တိတ်တဆိတ် ကြည့်ခဲ့ပါသည်။ တရားပွဲပြီးတော့ သေချာအောင် ပုလင်း တစ်ရာကျော် နှစ်ရာနီးပါးအား အနီးကပ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ် သွားကြည့်ခဲ့ပါသည်။

ပရိတ်ရေပုလင်းများ ဆူဝေပြီး ကျလာတာတော့ မဟုတ် သို့ရာတွင် ပွက်တော့ပွက်ပါသည် ခင်ဗျာ။ ပုလင်းတိုင်းလိုလို ဘ ရေဆိုဒါ လင်မနစ် ပုလင်းများ ပွက်သလို ရေပူဖောင်းကလေး ပလုံစီကာ အပေါ်သို့တက်နေကြပါသည်။ လူတိုင်းကိုယ့်ပုလင်း လာထားကြသည်ဖြစ်ရာ ပုလင်းတိုင်းပွက်ဖို့ကတော့ မဖြစ်နိုင်

အမှန်တကယ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာကြောင့်သာ ပရိတ်ရေပုလင်းများ ပွက်သည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ထိုသို့သော မေတ္တာရှင် တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ရဟန္တာနှင့် ပတ်သက်သော မှတ်ချက်ကို စာရှုသူများ သိရှိနိုင် ပါရန် ဖော်ပြလိုပါသည်။

"မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရဟန္တာများ ရှိကြတယ်။ ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူး။ တချို့လည်း ကိုယ် တိုင်ကိုယ်ကျ ဆုံတွေ့ကြရတယ်။ တချို့ ဆရာတော်ကြီးများ ပျံလွန် တော်မူပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်တော့ ဓါတ်တော်ကျပြီး အဲဒီဓါတ်တော်တွေက ရဟန္တာဓာတ်တော်များဖြစ်နေမှ ဆရာတော်ကြီးဟာ ရဟန္တာကြီးပဲ လို့ သိရတယ်။ ဒီတော့မှ သက်ရှိထင်ရှားစဉ်က မဖူးလိုက်ရလေခြင်း ဟု ဝမ်းပမ်းတနည်း ရှိကြတယ်။ ရဟန္တာများ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့ များမှာ ရှိတယ်"

ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ဖူးပါသည်။

တောင်တန်းဆရာတော်ကြီးအားလည်း အလွန်ကြည်ညိုသူ များက ရဟန္တာဟု ထင်မြင်ယူဆကြကုန်သည်။

ထိုအကြောင်းကို သိပုံရသည့် ဆရာတော်ကြီးက ...

"ဘုန်းကြီးကို တချို့က ရဟန္တာလို့ ပြောဆိုနေကြပါတယ်။ ဘုန်းကြီးသည် ရဟန္တာ မဟုတ်ပါ။ သမ္မာ သမ္ဗောဓိ ဆုကြီးပန်သာ ဖြစ်ပါတယ်"

ဟု ရိုးသားစွာ ပြောကြားလေသည်။

ရဟန္တာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးက ဆက်လက် ဟောကြားခဲ့ရာတွင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေ့ရာအနှံ့ ရဟန္တာတွေ ခေတ်အဆက်ဆက် ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ အခုလည်း နေရာကြိုကြားမှာ ရှိနေကြပါတယ်။ တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားနေရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်"

"ရဟန္တာတွေက လူသိရှင်ကြား ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် မနေကြပါ။ ပရိတ်သတ်တရုန်းရုန်းနဲ့ လူအုပ်ကြီးတွေ ဝင်ထွက်သွားလာနေကြမှာကို ကြောက်ကြတယ်။ လူတွေကို ကြောက်လို့ လျှို့ဝှက်ပြီး နေကြတယ်"

"မိမိကြောင့် တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားစေတီ ရင်ပြင်တော်တွေပေါ်မှာ လူအုပ်ကြီးတွေ အခါမလပ် ဝင်ထွက်သွားလာနေကြသလို ဖြစ်မှာကို မနှစ်သက်ကြပါ။ အာသဝေါကင်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်ပုဂ္ဂိုလ်မဆိုထားနဲ့ ရဟန္တာမဖြစ်သေးခင် တရားကျင့်ကြံနေထိုင်ရတဲ့ အချိန်ပိုင်းမှာပင် လူတွေတရုန်းရုန်းနဲ့ လာရောက်ဖူးတွေ့ကြတာကို မလိုလားပါ။ တစ်ပါးတည်း တိတ်ဆိတ်စွာ လွတ်လပ်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်လိုကြပါတယ်။ ဒီအကြောင်း လူတွေ နားမလည်ကြပါ"

ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

❖

စာရေးသူ၏ နိဂုံးချုပ်တင်ပြချက်

ကျွန်ုပ်သည် ဘာသာတရားအား နက်နက်နဲနဲ လိုက်စားသူ မဟုတ်ပါ။ ယခုမှ ဖတ်ဆဲ မှတ်ဆဲ လေ့လာဆဲဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာတောင် ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မလုပ်နိုင်သေးပါ။ သို့ဖြစ်၍ ယခု ဘာသာတရားနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ရဟန္တာသူတော်စင် သူတော်ကောင်းမြတ်များအကြောင်းကို မှတ်ချက်ပေးရန် မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ။ မှတ်ချက်

လည်း မပေးဝံ့ပါ။

သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်များက ဒေါနတောင်တန်းပေါ်တွင် ဈာန်ပျံရဟန်းတော်များ ကြွသွားခဲ့သည်မှာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောနိုင်ပါကြောင်း။

၁၇ • ၉ • ၂၀၀၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏ စွန့်စားခန်းများ

ရန်ကုန်တွင် ပြန်ဆုံခြင်း

ဘကြီးကျော်ညွန့်နှင့် မတွေ့ရတာ ကြာခဲ့ချေပြီ။ ၁၉၇၆ နှစ် မော်လမြိုင် ကျောက်တစ်လုံးကနေ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ပြောင်းကတည်းက ကွဲကွာသွားခဲ့ကြရ၏။ စာရေးပါမည်ပြောခဲ့သော်လည်း ဘာစာမှ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ မိုင်းရယ်ကလည်း ဖာပွန်ကဲ့သို့ပင် အလွန်ခေါင်လှသည်။ မြို့ဟုသာ အမည်တပ်ထားပေမယ့် အိမ်ခြေ တစ်ထောင်ပင် မပြည့်။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရန်သူကတော့ သုံးလေးငါးမျိုးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တိုက်ခိုက်ပစ်ခတ်နေရသဖြင့် ဘကြီးတို့ဆီ ဘာစာမှ မရေးအားခဲ့ပါ။

မိုင်းရယ်မှာ ၁၉၇၆ မှ ၁၉၇၉ ထိ သုံးနှစ်ကြာခဲ့သည်။ ၁၉၇၉ ၌ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းက ဗထူးတိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း ပြောင်းရ၏။ စစ်ကျောင်းနည်းပြဆရာလေး လုပ်ရသည်။ သူများ ဆရာလုပ်ရမှာဆိုတော့ နာမည်မပျက်အောင် နည်းပြမှတ်စုမှ ပါတာ ပယ်သည့် ယာဆာအာရာဖတ်ရဲ့ညီ ပါတာဖတ် မဖြစ်အောင် ကြိုးစား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားထုတ်ရသည်။ သင်ခန်းစာတွေကို သင်တန်းသားများအရင် ကိုယ်
က ကြိုပြီး ကျက်ဖတ်မှတ်ရသည်။ ဘကြီးကျော်ညွန့်တို့ကို သတိ
မရအားပါ။

၁၉၈၁ ၌ ဗထူးမှ ရာထူးတက်၍ မကွေးပြောင်းရသည်
စစ်ဆင်ရေးတာဝန်က ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း ကျိုင်းတုံဒေသဖြစ်
တိုက်လိုက်ရတဲ့စစ်ကတော့ မပြောပါနဲ့တော့။ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်မှူ
တာဝန်နှင့် သုံးနှစ်တာကာလမှာ စစ်တိုက်ရင်း ဖြတ်ခဲ့ရသည်ဆို ကုန်လွန်
သည်။

၁၉၈၄ တွင်ကျိုင်းတုံမှာပင် စစ်ဦးစီးမှူးဒုတိယတန်း တာဝ
ထမ်းဆောင်ရပြန်သည်။ ထိုအခါမှ ဘကြီးကျော်ညွန့်ကို သတိ
နိုင်တော့၏။ ကျိုင်းတုံ၌တာဝန်အရ နေ့စဉ်လေယာဉ်ကွင်းကို စစ်ဆေ
ရသည်။ လေယာဉ်ကိုသာ အဓိကအားထားနေရသဖြင့် လေယာဉ်
ကွင်းကို အထူးဂရုပြုနေရသည်။ ဒါသာမကပါ ရှေ့တန်းတပ်မ
ချုပ်မှာ လာတွဲနေသည့် BELL လေတပ်ဆွယ်နှင့်လည်း နေ့စဉ်ဆက်
ဆံ နေရသည်။ BELL ရဟတ်ယာဉ် နှစ်စီး သုံးစီးထားပြီး လူ
ကောက် ရိက္ခာပို့ V.I.P ခရီးစဉ် စသည်များကို ကျွန်ုပ်သည်တာဝ
အရ စီစဉ်ရပြန်သည်။ ဒါသာမကပါ။ တာဝန်အရပင် ထိုရဟတ်ယာ
များကို လိုက်စီးရသည်။ တပ်မတော်အော်တာလေယာဉ် စီးရသည်
ထိုသို့ လေယာဉ်တွေနှင့် နေ့တိုင်းဆက်ဆံလာရတော့ လေသူရဲကြီး
ကပ္ပတိန် ကျော်ညွန့်ကို သတိမရဘဲ မနေနိုင်တော့။

"မေရေ ... အခုမှ ဘကြီးကျော်ညွန့်ကို သတိရတော့တယ်
ဟေ့"

၁၉၈၅ ဩဂုတ်လ ကျိတ္တူးဘဝမှ ဒုတပ်ရင်းမှူး Transfer

ကျ၍ မကွေးမှ ကျိုင်းတုံသို့ လိုက်ချလာသော မေ့အား သူ့ဘကြီး
ကို အခုမှ သတိရကြောင်းပြောမိတော့သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကို"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွာ ... ဒီကျိုင်းတုံက လေယာဉ်မြို့လေ
ကွာ။ ရန်ကုန်သွားလည်း လေယာဉ်၊ တောင်ကြီး ဟဲဟိုးသွားလည်း
လေယာဉ်၊ တပ်ကိစ္စတွေလည်း လေယာဉ်နဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တွေပဲသုံး
နေရတာ။ အဲဒီတော့ နေ့တိုင်း ဒီလေယာဉ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ Aviation
ကိစ္စတွေက ကြုံနေရတာ။ ဒါကြောင့် ဘကြီးကို သတိရတာ"

"ဪ ... အင်းပေါ့"

"ဒါနဲ့ ဘကြီး အခုဆို အသက်ဘယ်လောက် ရှိလောက်ပြီ
လဲ။ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ဖုန်းလေးဘာလေး လှမ်းဆက်ပြီး သတိရ
ကြောင်းပြောရဦးမယ်"

"၇၅ နှစ်လောက်တော့ အနည်းဆုံးရှိရောပေါ့"

"အင်း ... အတော်ကြီးပြီပဲ။ အန်တီ စန္ဒီးပွိုက်ကရော"

"၆၀ ကျော်လောက်ပဲဖြစ်မယ်"

"သားနဲ့သမီးရှိတာ အခုရော ရန်ကုန်မှာပဲနေကြလား"

"ဟုတ်တယ်လေ။ သားကြီးကို ကယ်လ်ဗင်က ရန်ကင်းမှာ
အိမ်ခန်းရလို့ ရန်ကင်းမှာ သူ့မိသားစုနဲ့နေတာ။ သမီးမဒေါ်ရစ်
လည်း သူ့ Family နဲ့ ရန်ကုန်ထဲမှာပဲ။ ဘယ်မြို့နယ်လဲတော့
မသိဘူး။ ကျောက်တံတားလား၊ လမ်းမတော်လား တစ်ခုခုပဲ ထင်
တယ်"

"ဘာတွေလုပ်ကြတာလဲ"

"ကိုကယ်လ်ဗင်ကတော့ သူ့အဖေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် Five

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Star ကြယ်ငါးပွင့်မှာလို့ ပြောတယ်။ အဖေက လေခိုတော့ သာ... ရေပေါ့။ Five Star မှာမို့ တိုက်ခန်းရလိုက်တာလေ''

''မဒေါ်ရစ်ကရော''

''မဒေါ်ရစ်ကတော့ သူ့ယောက်ျားက အစ်ကိုမြင့်ခိုင်ရှင်း... အတူ Custom ကလို့ပြောတယ်''

''ဪ''

''ဘကြီးက တစ်သက်လုံး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေ... တော့ ရန်ကုန်ရောက်ရင် သူ့သားကြီး ကိုကယ်လ်ဗင်ရဲ့ ရန်... တိုက်ခန်းမှာ တည်းတယ်။ မြို့ထဲက ကျဉ်းကျပ်လို့ မနေချင်ဘူး... အန်တီကတော့ သမီးအိမ်တစ်လှည့်၊ သားအိမ်တစ်လှည့်ပါပဲ''

''သူတို့မောင်နှမနဲ့ တွေ့ဖူးလား''

''အပျိုတုန်းကလည်း တွေ့ဖူးပါတယ်။ အခုလိုအိမ်ထော... ကျပြီး လူကြီးတွေဖြစ်သွားတော့ မတွေ့ကြတော့ဘူးလေ။ ... အကြောင်းနဲ့သူ၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ပဲ''

''ဟုတ်တာပေါ့ မေရယ်''

❖

၁၉၈၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကျိုင်းတုံမှ အပြ... ခဲ့ကြသည်။ ကျိုင်းတုံ ရန်ကုန် လေယာဉ်စီးပြီး ပြန်ခဲ့၏။ ရန်ကု... ကန်တော်လေးရှိ မေ့အစ်ကို ကိုမြင့်ခိုင်ရှင်းအိမ်တွင် ခေတ္တတည်း... သည်။ ဂျီတူးမှ ဒုတပ်ရင်းမှူးတာဝန်ဖြင့် အပြောင်းအရွှေ့ကျ... အလံပြဘုရားလမ်းရှိ စစ်ရုံးသို့သွား၍ သတင်းပို့ရသည်။ ကန်... လေးနှင့် အလံပြဘုရားလမ်းမှာ မဝေးလှရာ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမော...

...တွက် အလွန်အဆင်ပြေလှသည်။ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်မို့ ...ကုန်မှာ တစ်ပတ်ကြာနေလိုက်သည်။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ရှိ ...မဆရာမကြီးဒေါ်သိန်းယဉ်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်ဗိုလ်မှူးကလေး မောင် ...က်ဦး ဂျီတူးမှ ဒုတပ်ရင်းမှူးရာထူးတိုးမြှင့်ရရှိကြောင်း မုဒိတာပွား ...ရန် သွား၍ပြောရသည်။ ဂါရဝါစ နိဝါတောစ အနေဖြင့်လည်း ...ကျိုင်းတုံမှပါလာသည့် ဟင်းချိုမှုန့်၊ မုန့်ပုံ။ ဖျော်ရည်ပုလင်း၊ ချိုချဉ် ...စသည့် တစ်ပိုင်တစ်နိုင်ပါလာသော စားသောက်ဖွယ်ရာလေး ...များကို ကန်တော့ရသည်။

အမေက သူ့သား ရာထူးတက်၍ ဝမ်းသာကြောင်းပြောရှာ ...သည်။ ဂျီတူးဘဝ၌ အမေဒေါ်သိန်းယဉ်၏ ဒါးတံဆိပ် ငှက်ဖျား ...ဆေးအား ကျူညီရောင်းချပေးခဲ့ရာ သံလွင်အရှေ့ခြမ်း မိုင်း ...ယောင်း၊ မိုင်းဖြတ်၊ မိုင်းတုံ၊ မိုင်းဆတ်၊ မိုင်းပြင်း၊ မိုင်းခတ်မှ ...ည့် ဟိုမြောက်ဘက် မိုင်းယန်းအထိ မိုင်းအားလုံးသို့ ဒါးတံဆိပ်များ ...သွားတော့၏။ နာမည် အတော်ရသွားသည်။ အမေ့ဆေးနာမည် ...၍ အရောင်းရတွင်ကျယ်သွားပြီး သောက်သုံးသူများ ပျောက် ...ကင်းချမ်းသာကြ၍ အမေ့အတွက် ကျွန်ုပ်က ဝမ်းသာကြောင်း ပြော ...ပြန်သည်။

ကိစ္စဝိစ္စများပြီး၍ ရန်ကုန်မှ မပြန်မီ တစ်ရက်တွင်ဖြစ်၏။

''ကဲ ... အစ်ကိုမြင့်ခိုင်ရှင်းရေ ... ကျေးဇူးပါပဲ။ မနက် ...ဖြန် ပြန်မယ်ဗျာ။ စစ်ရုံးလည်း သတင်းပို့ပြီးပြီ။ တပ်ကိုလည်း ဖုန်း ...ဆက်ပြီးပြီ''

''ကိုယ့်ညီက ဘယ်ကနေပြီး ဘယ်ပြောင်းမှာလဲ''

သူနဲ့ကိုယ်နဲ့က ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ်မို့ ထမင်းစားချိန်တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင် စကားကောင်းကောင်း မပြောဖြစ်ခဲ့ကြပါ။

"မကွေးတပ်ကနေပြီး အောင်လံပြောင်းမှာပါ။ သိပ်မဝေး ပါဘူး။ မကွေးတပ်က အောင်လံအထိ ကားနဲ့လိုက်ပို့ပေးဖို့လည်း စီစဉ်ပြီးပါပြီ"

"အဆင်ပြေတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကိုနဲ့ကြုံတုန်း Dinner လေးကျွေး တယ်။ အစ်မ မကူးကူးပါ ခေါ်ပါ။ စကားလေး ဘာလေးပြော ပေါ့။ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ ဘကြီးကျော်ညွှန့်ရဲ့ သားနဲ့သ လည်း Family လိုက် ဖိတ်ချင်တယ်။ အစ်ကိုဖိတ်ပေးပါဦး။ Dinner ကိုတော့ သမ္မတဟိုတယ်မှာ လုပ်မယ်။ ဒါမှ အစ်ကို့အိမ်နဲ့လည်း နီးအောင်လေ"

"ဒါဆိုအတော်ပဲ ကိုယ့်ညီရေ Uncle ကျော်ညွှန့်ကြီး Aunty စနိုးပွိုက်တို့ ရန်ကင်းက သူ့သားဆီရောက်နေသ သူသမက်က မနေ့ကပဲပြောတယ်။ ကိုယ့်ညီ Uncle နဲ့ Aunty ကြီးကိုပါဖိတ်လိုက်ပါ"

"ဟာ ... ဖိတ်မှာပေါ့ အစ်ကိုရာ။ ဘကြီးပါရင် သိပ်အ ပြေတာ။ ဘကြီးက Very Good Story teller လေ ပုံပြောအ ကောင်းတာ အစ်ကိုရဲ့"

ထိုနေ့က ဘကြီးအား ဖုန်းဖြင့်ဆက်၍ ဖိတ်လိုက်ရာ ဘကြီး က အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ဖိတ်ကြားချက်ကို လက် ကြောင်းပြန်ကြားလာ၏။

ဤတွင် ၁၀ နှစ်ခန့် အဆက်ပြတ်သွားခဲ့သော ဘကြီးကျော် ညွှန့်၏လေယာဉ်စွန့်စားခန်းများမှတစ်ခုကိုကြားခဲ့ရပြန်ပါသည်ခင်ဗျား

ပုံပြင်အစနှင့် သမတကညစာ

အောက်တိုဘာလမို့ မိုးလေကင်းရှင်းနေပေပြီ။ ဒီနှစ်ရန်ကုန် မိုးက စက်တင်ဘာကတည်းက ပြတ်သွားပြီးဟု ဆိုကြသည်။ သမ္မတ ဟိုတယ်ကြီးက နီယွန်မီးများဖြင့် လင်းလက်နေ၏။ ညစာစားပွဲကို ကြိုတင် Booking ဖြင့် အပေါ်ထပ်တွင် ပြင်ဆင်ထား၏။

ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်တွင် မိသားစုများ အသီးသီးရောက် လာကြ၏။

အစ်ကိုမြင့်နိုင်ရှင်းနှင့် ဇနီးမကူးကူး။

မဒေါ်ရစ်နှင့် ခင်ပွန်းကိုဒေးဗစ်တို့ ဦးစွာရောက်လာကြသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်မေကတော့ ဟိုတယ်ကို ကြိုရောက်နေကြ၏။

ခဏအကြာတွင်ကား ဘကြီးကျော်ညွှန့်တို့၏ Toyota Publica အပြာရောင်လေး ရောက်ချလာ၏။ ကားခေါင်း၌ ဘကြီးက ထိုင် လိုက်ပါလာပြီး သားကိုကယ်လ်ဗင်က ကားမောင်းလာ၏။ ဘကြီး သည် ဘိုးတိုင်တပ်ထားသည့် အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို သပ်ရပ်စွာ ဝတ်စားထား၏။

"မင်္ဂလာပါ ဘကြီး"

ကျွန်ုပ်က ကားတံခါး တံခါးကို ဖွင့်ပေးရင်း ခရီးဦးကြိုပြု လိုက်သည်။ အသက် ၇၅/၈၀ ခန့်ရှိသွားသော်လည်း ဘကြီးက ကောင်းစွာ ကျန်းမာသန်စွမ်းလျက်ရှိသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်တွေ့ရ ၏။ ရုပ်ကလည်း သိပ်ကျမသွားသေး။

"မင်္ဂလာပါ တူတော်မောင် Promotion နဲ့ Transfer ဆိုလို့ Congratulation ပါ"

ကျွန်ုပ်တို့ တူအရီးနှစ်ဦးသည် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကားမောင်းသော ကိုကယ်လ်ဗင် ထွက်လာ၍ ကျွန်ုပ်အား လာပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

"ကျွန်တော် ကယ်လ်ဗင်ပါ မေဂျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ သက်ဦးပါ ခင်ဗျာ"

"အဖေက မေဂျာ့အကြောင်း ခဏခဏပြောပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ"

ကျွန်ုပ်တို့ သမီးယောက်ဖနှစ်ဦး ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံရ ကို ဘကြီးကျော်ညွန့်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေရှာ၏။

ဘကြီး၏သား ကိုကယ်လ်ဗင်သည်လည်း ဘကြီးလို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရုပ်ရည်သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်မို့ သူတို့သား အဖကိုကြည့်ပြီး အမေရိကန်ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး Kirk Douglas နှင့် သား Micheal Douglas တို့ကိုပြေး၍ သတိရမိသေးတော့ ကိုကယ်လ်ဗင်၏အသက်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်ပေလိ မည်။

"ကဲ ... ဘကြီးတို့ အပေါ်ထပ်ကိုကြွ"

မေက ကျွန်ုပ်တို့ စကားကောင်းနေစဉ် အိန်တီစနိုးဗိုက် ကိုကယ်လ်ဗင်၏ဇနီး မဒေစီအား ခေါ်ဆောင်သွားနှင့်သည်။

သမ္မတဟိုတယ် အပေါ်ထပ်၌ ကျွန်ုပ်၏ Promotion ညစာ ကို စတင်ဖြစ်တော့၏။ ဟိုးရှေးယခင်ကကဲ့သို့ပင် အဖျော်ယမကာ ညစာစားပွဲက စရ၏။ ဘကြီး၏သားနှင့် သမက်ကလည်း အဖျော် ယမကာကြိုက်ကြ၏။ အစ်ကိုမြင့်ခိုင်ရှင်းကမူ Custom ကအရာရှိ ဖြစ်၍ ညနေတိုင်းအိမ်မှာ Whisky အမျိုးစုံ ကျွန်ုပ်အား တိုက်နေ သူလည်း အဖျော်ယမကာ ကြိုက်ပေသည်။

"ကဲ ... ဘကြီး အမြည်းမျိုးစုံ ဟင်းမျိုးစုံမှာထားပြီးပြီ Cheers"

ကျွန်ုပ်တို့ ယောက်ျားသားငါးဦးအတွက် Black Label ပုလင်းကြီးအား ကိုယ်တိုင်ဖွင့် ကိုယ်တိုင်ယမကာဖြည့် ဆိုဒါရောပေးကာ ကျွန်ုပ်က ဖန်ခွက်ကိုင်ပြီး ပွဲကို စလိုက်၏။

အမျိုးသမီးများအတွက်ကား Fresh Lime မှာပေးလိုက်၏။ သမ္မတဟိုတယ်တွင် Soft Drink လည်းအကုန်ရသဖြင့် Lady များ နှစ်သက်ရာ မှာသောက်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း ပြောရ၏။

"Cheers"

"တူတော်မောင်နဲ့ အခုလို မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆုံတွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်။ တူတော်မောင် ရာထူးတိုးတက်သွားတာကို ပိုပြီး ဝမ်းသာတယ်။ ပြီးတော့ အခုထက်ပိုပြီး ရာထူးတွေ တက်ပါစေလို့လည်း ဘကြီးဆုတောင်းတယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲ ဘကြီး"

"တူတော်မောင် ကျိုင်းတုံမှာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့လဲ"

"လေးနှစ်ပါ"

"အကြာကြီးပါလား"

"ကျွန်တော်ကတော့ စစ်ချည်းပဲ တိုက်နေရလို့ အချိန်က မြန်ခနဲကုန်သွားလို့ အကြာကြီးမထင်မိဘူး ဘကြီးရေ။ ခဏလို့ပဲ ထင်နေတာ"

"ဩော်"

"ပထမ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်မှူးနဲ့ကတော့ စစ်ချည်းပဲတိုက်နေရတာ။ အသက်ဖက်နဲ့ထုပ်ထားရလို့ ဘကြီးကိုသတိမရအားဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုတူးဖြစ်တော့မှ လေယာဉ်စီး၊ ရဟတ်ယာဉ်စီးနဲ့ ဘကြီး ကို သိပ်သတိရတယ်။ ရာသီဥတုဆိုးဆိုးမှာ လေယာဉ်စီးရတာ ကြောက်စရာကြီး ဘကြီးရဲ့။ မောင်းတဲ့သူတော့ ဘယ်လိုနေလဲမသိ ဘူး။ ကျိုင်းတုံဘက်က ပေ ၇၀၀၀/၈၀၀၀ တောင်တွေပိုင်းနေတာ ဘကြီးရဲ့"

"ဘကြီး နေခဲ့ဖူးပါတယ်"

"ဩော် . . . ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် . . . ဒီမှာလည်း စွန့်စားခန်းလေး တစ်ခုနှစ်ခု ပြောဖို့ရှိပါတယ်။ အရင်တုန်းက မပြောဖြစ်ခဲ့တာက တူတော်မောင် ကလည်း ကျိုင်းတုံ မရောက်သေးဘူးလေ။ ဘကြီးမှာ ပြောစရာက လည်း မကုန်သေးတော့ မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူးပေါ့ . . . ဟား . . . ဟား ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

ဘကြီးက သူ့ထုံးစံအတိုင်း ယမကာ တစ်ခွက် နှစ်ခွက်ပေ ပြီးသည်နှင့် အာသွက်ရှာသွက်ဖြစ်လာ၏။

"ကဲ . . . အဲဒါဆို အခုပြောပေါ့ ဘကြီးရာ။ အားလုံး နားထောင်ကြရအောင်"

ကျွန်ုပ်ကလည်း အလိုက်သိစွာဖြင့် ဘကြီးပြောအားရှိအောင် သူ၏ကျိုင်းတုံဒေသ လေယာဉ်စွန့်စားခန်းအကြောင်းပြောရန် လမ်း ခင်းပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဘကြီးသည် သူ၏ ကျိုင်းတုံဒေသ စွန့်စားခန်းကို အောက်ပါအတိုင်း စတင်လေတော့၏။

❖

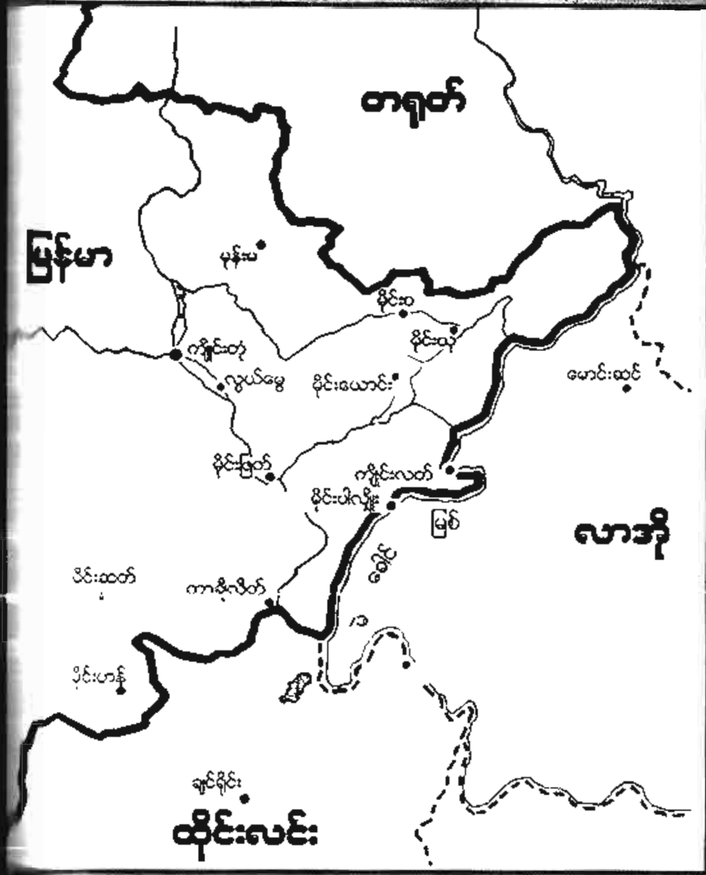

၁၉၄၉ မှ ၁၉၆၁ ထိ တရုတ်ဖြူများ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့သည့်
မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့မြောက်မြေ လေးနိုင်ငံဆက်စပ်ဒေသပြမြေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၆၀ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ရက် ကပါလို့၊ ကျိုင်းလတ်ဒေသ
ရန်သူလေယာဉ်ကို တိုက်ခိုက်ရင်းကျဆုံးခဲ့သော
မြန်မာ့လေတပ်မတော်မှလေသူရဲ ဗိုလ်ပီတာ

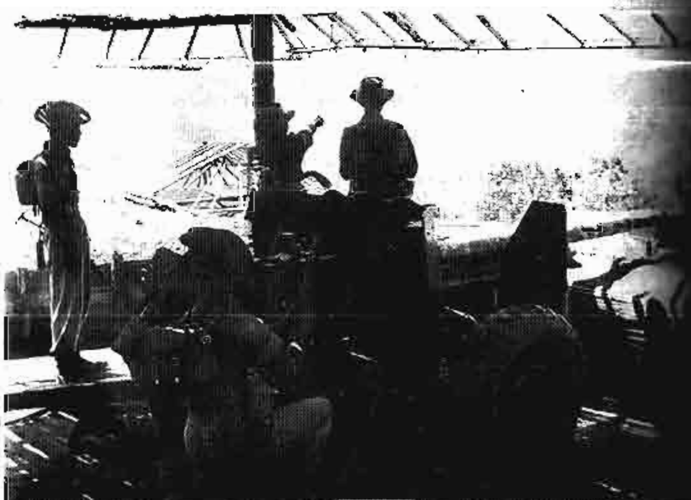

ရန်ကြီးအောင်စစ်ဆင်ရေးတွင် တရုပ်ဖြူများကို ပစ်ခတ်ချေမှုန်း
ကျိုင်းတုံအရှေ့ဘက်ရှိ လွယ်မွေအမြောက်စခန်း(၁၉၅၅)

ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏သံလွင်အရှေ့ကမ်းက စွန့်စားခန်း

ကျွန်ုပ် ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်သည် နိုင်ငံတော်ကို ထိပါးလာသည့် တရုတ်ဖြူအရေးအခင်းကြောင့် သံလွင်အရှေ့ခြမ်း ကျိုင်းတုံဒေသသို့ ရောက်ရပြန်သည်။

ဤနေရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ တရုတ်ဖြူများဝင်ရောက်လာပုံအား ဦးစွာပထမ ပြောပြချင်ပါသေးသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကာလအတွင်းနှင့် တရုတ်ပြည်တွင် ပြည်တွင်းစစ်စတင်သော ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှစ၍ ကောအမ်တီ (တရုတ်ဖြူ) တပ်များမှာ ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းတွင် အလုံးအရင်းဖြင့် လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြပြီးဖြစ်လေသည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်ကား တရုတ်နိုင်ငံ ယူနန်ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၌ကူမင်တန်တရုတ်ဖြူအမှတ် (၈/၂၆)တပ်တော်များနှင့် အမှတ်(၉၃)တပ်မသည် တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော်(တရုတ်နီ) တပ်များနှင့် တိုက်ခိုက်ကြရာ မရေးရှုံးနိမ့်ပြီး ဆုတ်ခွာကြရသည်။ ယင်းသို့ဆုတ်ခွာကြသော တရုတ်ဖြူတပ်များမှ အင်အား ၂၀၀ ခန့်သည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလဆန်းတွင် ကျိုင်းတုံနယ်မြေအတွင်း ဝင်ရောက်ကျူးကျော်ကာ မိုင်းပန်တွင် တပ်စွဲထားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဇွန်လ ပထမပတ်တွင် ကျိုင်းတုံ–တာချီလိတ် လမ်းမကြီးအား မိုင်တိုင် ၈၁ မှ တာချီလိတ်အထိ သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။

တရုတ်ဖြူတပ်များမှာ တရုတ်နီတပ်များ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ယူနန်နယ်မှ ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရာ တဖြည်းဖြည်း မြန်မာပြည်တွင်းတွင် အင်အားတိုးပွား၍လာသည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် လားရှိုးဒေသ အရှေ့တောင်ဘက်သံလွင်မြစ် အနောက်ဘက်

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမ်းအထိ တိုးချဲ့ကျူးကျော်လာကြသည်။ ဝ နယ်တွင်မူ တပ်
စုဆောင်းရေး အခြေခံစခန်းများကို အခိုင်အမာတည်ဆောက်လျ
ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် တရုတ်ဖြူ
အင်အားမှာ ၄၀၀၀ ခန့်အထိ တိုးတက်လာတော့သည်။ အင်
၁၀၀၀ ခန့်သည် မိုင်းဆတ်နယ်မြေ၌ အခြေချနေရစ်ပြီး အင်အ
အချို့မှာ သံလွင်မြစ်ဝှမ်းအတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ကျူးကျေ
သွားကြသည်။

မြန်မာ–ယူနန် နယ်စပ်အနီးတွင် အခြေပြုနေသော
ရယ် လီမီ ခေါင်းဆောင်သည့် တရုတ်ဖြူများသည် ၁၉၅၀
ဇွန်လအတွင်း မိုင်းမော၊ မိုင်းယန်း၊ မိုင်းပုအွန်၊ မိုင်းယောင်း၊ ကျိုင်
တာချီ လိတ်လမ်း မိုင်တိုင် ၅၆ နှင့် မိုင်းပန်အထိ နယ်မြေတိုးချဲ့လ
သည်။ ဇူလိုင်လတွင်မူ မိုင်းပန်ကိုဖြတ်၍ မောက်မယ်နှင့် ကယ
ပြည်နယ်အတွင်း ရောက်ရှိလာကြသည်။ တရုတ်ဖြူတပ်များသ
မြန်မာနိုင်ငံကိုအခြေပြု၍ တရုတ်ပြည်မကြီးအား ၁၉၅၁ ခုနှစ်
နှင့် ဇူလိုင်လအတွင်း တစ်ကြိမ်စီ၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ်အတွင်းတစ်ကြ
ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ကြပေ။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ဖြူတပ်များအား ဂျင်နရ
လူကိုချုမ်မှ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြီး အင်အား ၃၀၀၀ ခန့်ဖြင့် မိုင်း
မိုင်းတုံနှင့် ပန်ယန်းတို့တွင် အခြေခံနယ်မြေ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသ
မြစ်ကြီး နားအရှေ့ခြမ်း၊ ဆမား၊ ဆီမားပော်နယ်မြေသို့လ
အင်အား ၂၅၀ ခန့် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါ
၁၁ ရက်နေ့တွင် မိုင်းယန်းမြို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
ရက်နေ့တွင် မူဆယ်နှင့် ကြူကုတ်ကိုလည်းကောင်း တရုတ်

ပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ တပ်မတော်သည် တစ်ဖက်မှ ရောင်စုံ
သောင်းကျန်းသူများအား တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းနေစဉ် တရုတ်ဖြူ
ကျူးကျော်သူများကိုလည်း ရှိသည့်အင်အားဖြင့် ရှုပ်ရှုပ်ချုံချုံ ခုခံ
တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရကလည်း တရုတ်ဖြူနှင့်
ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်ရှိသော အမေရိကန်နှင့် အိန္ဒိယ အစိုးရ
များမှ တစ်ဆင့် နိုင်ငံရေးနည်းအရ ဖြေရှင်းရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။
သော် မအောင်မြင်ရုံသာမက တရုတ်ဖြူတပ်များ၏အရေအတွက်
မှ ၁၂၀၀၀ ခန့်အထိ တိုးပွားလာခဲ့သည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ဖြူစစ်ဒေသအလိုက် ဖြန့်ခွဲထား
သော ခန့်မှန်းခြေစစ်အင်အားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(က) အမှတ်(၁)စစ်ဒေသတွင် သံလွင်မြစ်အရှေ့ခြမ်း၊ မိုင်းရှူးနှင့် ပန်ယန်းဒေသများပါဝင်ပြီး အင်အား ၄၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။

(ခ) အမှတ်(၂)စစ်ဒေသတွင် အရှေ့မြောက်ဒေသ၊ မိုင်းပန်၊ နမ့်ခမ်း၊ မူဆယ်ဒေသများပါဝင်ပြီး အင်အား ၃၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။

(ဂ) အမှတ်(၃)စစ်ဒေသတွင် မိုင်းဆတ်၊ မိုင်းထလန်းဒေသများ ပါဝင်ပြီး အင်အား ၄၀၀၀ ခန့် ဖြန့်ခွဲထားပါသည်။

(ဃ) ကေအင်ဒီအိုနှင့် ပူးတွဲလှုပ်ရှားသော အင်အားမှာ ၁၀၀၀ ခန့်ရှိပြီး မော်ချီး၊ လွိုင်ကော်နှင့် ကရင်နီနယ်များတွင် ရှိနေသည်။ စုစုပေါင်းအင်အားမှာ ၁၂၀၀၀ ခန့်ဖြစ်၏။

၁၉၅၃ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂ(၇)ကြိမ်
ကျက်ညီလာခံ၌ မြန်မာနိုင်ငံက တရုတ်ဖြူကျူးကျော်မှုကို တင်ပြ
သည်။ ကုလသမဂ္ဂမှ တရုတ်ဖြူတပ်များ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားရေးကို တစ်ခဲနက် မဲပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အရ တရုတ်ဖြူတပ်များသည် ၎င်းတို့တပ် စခန်းများကို မြန်မာ့တပ်မတော်သို့ လွှဲပြောင်းပေး၍ ထိုင်ပေသို့ အပြီး ထွက်ခွာသွားရန်ဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ရာ တရုတ်ဖြူတပ်များသည် အချို့သော စခန်းများကို လွှဲ ပြောင်းပေးရန် ငြင်းဆန်နေကြသဖြင့် ၁၉၅၃ မှစ၍ မြန်မာ့တပ်မတော် က အောက်ပါစစ်ဆင်ရေးကြီးများကို ဆင်နွှဲရတော့သည်။

(က) ဘုရင့်နောင်စစ်ဆင်ရေး

(ခ) ရန်ကြီးအောင်စစ်ဆင်ရေး

(ဂ) မဲခေါင်စစ်ဆင်ရေး

၁၉၅၅ ၌ သံလွင်အရှေ့ခြမ်း မြောက်ပိုင်းဌာနချုပ်မှ တပ် များသည် မိုင်းဆတ်နှင့် မိုင်းတုံဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းကာ မြောက်ပိုင်း ဌာနချုပ် အသစ်အဖြစ်ဖွဲ့စည်းလာကြသည်။ မိုင်းဆတ်တွင် ရှိနေ သော ဂျင်နရယ်လီမိ၏ ဌာနချုပ်ကိုလည်း ထိုင်းနိုင်ငံ နယ်စပ်မှ ငါးမိုင်ခန့်ကွာဝေးသော ပုံပါကျင်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့၏။

၁၉၅၅ မှစ၍ တရုတ်ဖြူစစ်ဆင်ရေးများတွင် မြန်မာ့လေ တပ်မတော်က ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ၁၉၆၁ တွင် မြန်မာ့လေ တပ်မတော်မှ လေသူရဲဗိုလ်ပီတာ တရုတ်ဖြူလေယာဉ်များနှင့် ကောင်းကင်ယံ၌ တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ကျဆုံးခဲ့လေသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်လေသူရဲ ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏ စွန့်စားခန်း မှာ ထိုကာလက ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ပြီးသော မိုင်းဆတ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့်အသွား အမှတ်မထင် ကြုံကြိုက်ရသည့် စွန့်စားခန်း ပင်ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ကျိုင်းတုံမှသည် မိုင်းဆတ်သို့

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်သည် တပ်မတော်ဒါကို တာလေယာဉ်ဖြင့် ကျိုင်းတုံမှ မိုင်းဆတ်သို့ ဒဏ်ရာရလူနာများ သယ်ဆောင်ရန် ထွက်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်အား အသက်အရွယ်ကြီးရင့်စ ပြုနေပြီဖြစ်သဖြင့် လေတပ်မတော်မှ တိုက်လေယာဉ်များ မမောင်းခိုင်းတော့ပါ။ မကြာ သေးမီက ကွယ်လွန်သွားသည့် ဗိုလ်ပီတာတို့လို လူငယ်များကိုသာ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးပြီး ဆီးဖျူရီ Sea Fury တိုက်လေယာဉ်များကို မောင်းနှင်စေပါသည်။

စစ်ဆင်ရေးမှာ တရုတ်ဖြူကျူးကျော်မှုကို ခုခံကာကွယ်ရ သည့် အမျိုးသားရေးမို့ ကျွန်ုပ်သည် Own Request ကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုမှုဖြင့် ကျိုင်းတုံသို့လိုက်ပါခဲ့၏။ လေသူရဲအနေဖြင့် တာဝန် မထမ်းဆောင်နိုင်စေကာမူ အထွေထွေအရပ်ရပ် တာဝန်များကို တော့ ကျွန်ုပ်ထမ်းဆောင်နိုင်ပေသည်။

ရာသီဥတုက မိုးတွင်းကာလဖြစ်၍ ကျိုင်းတုံ၏အနောက် တောင်ဘက်၌ မိုးတိမ်များပိတ်ဖုံးနေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျိုင်းတုံ ၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင်ကား အလင်းရောင်ပျပျကိုမြင်နေရ၏။ လူနာများမှာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်သဖြင့် အရေးတကြီး သယ်ယူရန် လိုအပ်နေ၏။

"ကဲ ... ဗိုလ်ကြီးဝင်းမြိုင် လူနာတွေက သိပ်အရေးကြီး နေတော့ ရာသီဥတုအကြောင်းပြနေလို့ကတော့ မဖြစ်ဘူး။ ရအောင် သွားကြစို့"

ကျွန်ုပ်သည် တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးအား အထက်ပါအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြောကြာ၊ကာ ကျိုင်းတုံလေဆိပ်မှ တက်ခဲ့ကြသည်။ လွယ်မွေမှ မိုင်းဖြတ်လောက်ရောက်မှ လမ်းကြောင်းရှာပြီး မိုင်းဆတ်သို့သွားရန် စိတ်ကူးထား၏။ စစ်ပြန်လေသူရဲကြီးလည်း ဖြစ်ပြီး နည်းပြဆရာ လည်း လုပ်ခဲ့ဖူးရာ ဤအခက်အခဲမှာ ကျွန်ုပ်အတွက် အသေးအမွှားမျှ သာ ယူဆလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လေယာဉ် ကျိုင်းတုံမှတက်ပြီး ၁၀ မိနစ်ရှိ အကြာ၌ လေယာဉ်သည် သိသာစွာ တုန်ခါလာ၏။ လေတိုက်နှုန်းမှာ မိုင် ၅၀ ခန့် ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပျံသန်းချိန်နှင့် လေယာဉ်သွားနှုန်းကို တွက် ချက်၍ မိုင်းဖြတ်ဘက်မှ မိုင်းဆတ်ဘက်ဆီသို့ လေယာဉ်ကို ဦးတည် လိုက်၏။ သွားရင်းသွားရင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်ကျောဘက်တွင် လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်တွင်လည်းကောင်း၊ တိမ်တောင်တိမ် လိပ်ကြီးများက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းလောက်အောင် ဖြိုးဆဲ လာ၏။ မြင်ကွင်းများ ပိတ်ဖုံးသွားတော့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှ မြေ ပြင်ကို ဖျတ်ခနဲမြင်ရ၏။ လေယာဉ်ကို အမြင့်ပေ တစ်သောင်း ကျော်မှ ပျံသန်းနေသည်။ မပျံလို့လည်း မရ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ကျိုင်းတုံ ပတ်ဝန်းကျင်တောင်များက အမြင့်ပေ ရဝဝ ကျော် ၈၀၀၀ ခန့်ရှိကြပါသည်။

အရေးထဲတွင် Location ပြသည့်ကိရိယာက ချွတ်ယွင်း သွား၏။

“ဗိုလ်ကြီးဝင်းမြိုင် တို့ ဘယ်နားရောက်နေလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ လေပြင်းနဲ့မျောပါပြီး မိုင်းယောင်းဘက် ရောက်နေတယ် ထင်တယ်ခင်ဗျ”

“အေးကွ ...ကိုယ်လည်း ဒီဘက် သိပ်ရောက်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ နည်းနည်း မှန်းရခက်နေတယ်။ အရေးထဲအသုံးချရ မယ့် ပစ္စည်းကလည်း ဘာဖြစ်သွားလဲမသိဘူး”

လေယာဉ်မောင်းသူများအဖို့ မိမိရောက်ရှိနေသော တည် နေရာကို မသိခြင်းသည် အမျိုးစုံသောအန္တရာယ်နှင့် သေမင်းကို ဖိတ်ခေါ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤလိုမိုးကြီးလေကြီးထဲတွင် ဗိုလ် ချုပ် ဝင်းဂိတ်နှင့် သူ၏လေယာဉ် ဟိမဝန္တာတောင်စွယ်နှင့်တိုက်၍ ပျက်ကျခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။

လေယာဉ်ဆိုသည်ကား မြေပြင်သွား ကား၊ ရထားများကဲ့သို့ ရပ်ထား၍လည်း မရ။ လမ်းသွားလမ်းလာများအား ဘယ်လမ်း ဘယ်ဒေသလည်းဟု မေးစရာမရှိရကား အတော်တော့ အကျပ် တွေ့နေ၏။ သို့ရာတွင် “ကျော်ညွန့်ပဲလေ ဒီလိုအခက်အခဲမျိုးတွေ ရှိ၊ နေပါပြီ။ ဒီလူနာတွေကို ရအောင်တော့သယ်ရမယ်။ ကဲ ... ကာတဲ့လဲ”

“ငါးဟဲ့ ယောက်ျား”

ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအားပေးရင်း မိမိ၏တည်နေရာ ကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်၍ နောက်ပြန် ဦးတည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ပျံသန်းခဲ့သည်။ ကျိုင်းတုံမှ ငါးမိနစ်ခန့်သာ ပျံသန်းရသည့် လွယ်မွေ ကို မြေပြင်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား ပြန်မြင်လိုက်ရ၏။

“ဟိုက် ... လွယ်မွေပါလား”

လွယ်မွေကိုမြင်လိုက်ရသော်လည်း လေတိုက်နှုန်းက လျော့ သွားပါ။ တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးက ...

“ကပ္ပတိန် ကျွန်တော်တို့ ကျိုင်းတုံကို ပြန်လှည့်ကြမလား”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာဝမ၊လာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ လေသူရဲဘဝတွင် ရည်မှန်းချက် မဖောက်မပြန်ဘဲ လှည့်ပြန်ရရိုး ထုံးစံမရှိခဲ့ပါ။

''ကျိုင်းတုံ လှည့်ပြန်ရင် ငါတို့သိက္ခာကျမှာပေါ့ကွာ။ တစ် ဆက်တည်း လုပ်လာပြီးမှ ဒီတစ်ခါပြန်လှည့်သွားလိုက်တာနဲ့ အကဲ့ရဲ့ ခံရမယ်''

''အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ ကပ္ပတိန်''

''ရည်မှန်းချက်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ကြိုးစားကြည့်မယ်လေ''

ဒုတိယအကြိမ်ရည်မှန်းချက်သို့ ဦးတည်ကာ ပြန်လည် ပျံသန်းကြပါသည်။ ရာသီဥတုမှာ ပထမအခေါက်ထက် အနည်းငယ် ကောင်းလာ၏။ လေတိုက်နှုန်းကလည်း နည်းနည်းလျော့သွားပြီ၊ တိမ်တိုက်ကြီးများကို ဖောက်၍ ပျံရသည်။ တိမ်ထုများထူနေသဖြင့် အတော်ကြာမှ အောက်သို့မြင်ပေါက်တစ်ခုတွေ့၏။ မြင်ပေါက် အတိုင်း နိမ့်ဆင်းလိုက်ရာ ရွာတစ်ရွာပေါ်သို့ ရောက်တော့၏။ ရွာဘေး တွင် ချောင်းတစ်ခု မြောက်မှတောင်သို့ စီးဆင်းနေသည်။

''ဗိုလ်ကြီးဝင်းမြိုင် မြေပုံနဲ့ တိုက်ကြည့်စမ်းပါဦးကွ။ ဒီရွာ ဘာရွာ ဖြစ်နိုင်လဲ''

''မြေပုံအရဆိုတော့ ဒီရွာက မိုင်းနင်းနဲ့ မိုင်းခုတ် တစ်ရွာ ပဲ ကပ္ပတိန်''

''ချောင်းက နမ့်ခုတ်ချောင်းဖြစ်မယ်။ ဒီအတိုင်း တောင်ဘက် ကို ဆက်လိုက်သွားရင် မိုင်းဆတ်ကိုရောက်ပါမယ်ခင်ဗျာ''

ကျွန်ုပ်၏ တွဲဖက်လေယာဉ်မှူး ဗိုလ်ကြီးဝင်းမြိုင်သည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ တစ်ဇွတ်ထိုးစိတ် မရှိသော်လည်း အခက်အခဲကြုံတွေ့ သည့်အခါမှုကား တည်ကြည်သူဖြစ်ပါသည်။ အရေးဟဲ့ အကြောင်း

ဟဲ့ ဆိုပါက အားကိုးရပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့တည့်တည့်တွင် ဝင်လင်းလင်း တိမ်ပေါက်တစ်ခုကို ကံအားလျော်စွာ တွေ့ရှိရ၏။ ရှင်းအပေါက်မှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်နေရာမှ မရှိပါ။ ထိုအပေါက် အတိုင်း အောက်ဆင်း၍ နမ့်ခုတ်ချောင်းရိုးအတိုင်း ဆယ်မိနစ်ခန့် မောင်းမိသည်နှင့် မိုင်းဆတ်မြို့ကို အောက်တွင် ရှင်းလင်းစွာ မြင် တွေ့ရတော့၏။

"ကဲ . . . မိုင်းဆတ်တော့ ရောက်ပြီဟေ့"

ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှသိ ဟူသောစကားရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မိုးတိမ်လေကြမ်းတို့နှင့် နှစ်ပါးသွားလာခဲ့ရသလောက် မိုင်းဆတ် မြို့ပေါ်တွင်ကား ဘာတိမ်မှမရှိ ပကတိ သာယာလျက်ရှိနေ၏။

တိမ်များသည် မိုင်းဆတ်မြောက်ဘက် တောင်ကြောများ ထိသာ ပိတ်နေပြီး မိုင်းဆတ်တွင်မူကား ရှင်းနေသောကြောင့် မြို့တွင် ရာသီဥတုဆိုးနေသည်ဟု ဆိုလျှင်ပင် ယုံချင်စရာမရှိပါ။ မိုင်းဆတ် လေယာဉ်ကွင်းသို့ ထိုးဆင်းလိုက်ပါတော့သည်။

''ဗိုး . . . ခုမှပဲ စိတ်အေးရတော့တယ် ဗိုလ်ကြီးဝင်းမြိုင်ရေ ရောက်သေးလို့ပေါ့။ နာမည်ပျက်တော့မလို့''

သက်ပြင်းချရင်း တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးကို ပြောရသည်။ မိုင်း ဆတ်သို့ရောက်ရှိချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အား ကွင်းမှ မျှော်နေသည့်အဖွဲ့ ဝင်းသာအားရ ကြိုဆိုနှုတ်ခွန်းဆက်ကြပါ၏။

''အခုမှပဲ စိတ်အေးကြရတယ် ကပ္ပတိန်။ ကပ္ပတိန်တို့ လေယာဉ်တက်ပြီး ဆယ်မိနစ်လောက်အကြာမှာ တစ်နာရီ မိုင်လေး ဆယ်ကျော်တဲ့ လေပြင်းကြီးတစ်ခုကျလို့ စိတ်ပူတဲ့အကြောင်း ကျိုင်းတုံ ကွင်းက လှမ်းပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း စိတ်ပူနေကြတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ ကျိုင်းတုံ၊ မိုင်းဆတ်ခရီးက တစ်နာရီလောက်ပဲသွားရမယ့်ဟာ အခု နှစ်နာရီနီးပါးရှိနေတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကပ္ပတိန်တို့ လေယာဉ်အတွက် စိုးရိမ်နေကြတာ''

စောင့်နေသူများက ဆီးပြောကြ၏။

''ဟဲ . . . ဟဲ . . . ကျော်ညွန့်ပဲဗျာ။ လွယ်လွယ်နဲ့ ဒုက္ခရောက်မသွားပါဘူး''

ဟု ကျွန်ုပ်က ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုပြီး ပြောလိုက်ရပါသည်။

''ယုံကြည်ပါတယ် ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်ရယ်''

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူနာများကို တင်ဆောင်ကာ ကျိုင်းတုံ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ အပြန်ခရီးတွင်ကား တိမ်များကင်းစင် သာယာလျက် ရှိသောကြောင့် ကျိုင်းတုံလေယာဉ်ကွင်းသို့ ပုံမှန်ပျံသန်းချိန်အတိုင်း ချောမောစွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပါသတည်း။

❖

နိဂုံး၏နိဂုံး

ဘကြီးကျော်ညွန့်၏ ယခုပုံပြင်ကား သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ထမင်းစားပွဲ၌ ဇာတ်ကို စောစောစီးစီး သိမ်းလိုက်နိုင်၏။ နိဂုံးချုပ်ပြီဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ နိဂုံး၌ အောက်ပါအတိုင်း ဘကြီးကျော်ညွန့်က ပြောတော့၏။

''ဘကြီး အဲဒီတုန်းက ကျိုင်းတုံရောက်တာ သိပ်မကြာသေးလို့ ဒီဒေသအကြောင်းသိပ်မသိသေးဘူး တူတော်မောင်ရဲ့။ ဒါကြောင့် လေပြင်းနဲ့တိုးတော့ နည်းနည်းတော့ထိတ်သွားတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လေသူရဲပြောင်းကြီးပဲ။ တစ်သက်လုံးကြုံခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံ

ရပါ မှီပြီး ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားလိုက်ရတာပေါ့။ ဖွတ်ကရွှတ်လုပ်ချင်တဲ့ ဝသီလည်း ထိန်းရသေးတယ်''

''ဘကြီးပြောမှ ကျွန်တော်လည်းပြောရဦးမယ်။ ၁၉၈၄ ဒီဇင်ဘာမှာ ကျွန်တော်လည်း ကျိုင်းတုံက တာလေကို ရဟတ်ယာဉ်နဲ့လိုက်ဖူးတယ်။ နှင်းတွေပိတ်နေလို့ ရဟတ်ယာဉ်က အပေါ်မတက်နိုင်ဘဲ တဂတ်ဂတ်မြည်ပြီး ကားလမ်းအတိုင်း ကပ်မောင်းရတာ။ လမ်းကကွေ့ကောက်ပြီး တောင်တွေကလည်းမြင့်တော့ တောင်တွေမတိုက်အောင် Pilot တွေက မောင်းတတ်လို့ တော်သေးရဲ့။ တစ်ခါမှ ရဟတ်ယာဉ်မစီးဖူးသေးတော့ ပထမအကြိမ်မှာပဲ ဘုရားဘုရားနဲ့ ဘုရားတပြီး လိုက်ရတယ် ဘကြီးရေ တထိတ်ထိတ်ပဲ''

''ဖြစ်တတ်ပါတယ် တူတော်မောင်''

''Pilot ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ကျော်တို့၊ ဗိုလ်ကြီးလှထွန်းတို့က ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ကြောက်သလားအစ်ကိုကြီးရဲ့ ဆိုပြီးမေးကြတယ်''

''ကံကောင်းလို့ ခပ်ကြောက်ကြောက်နဲ့ တာလေကိုရောက်ခဲ့တာ''

''တစ်ခါ မိုးဟိန်းကိုး စစ်ဆင်ရေးမှာ Air Reconnaissance လေကြောင်းက ကင်းထောက်ရင်း အော်တာနဲ့ ဘကြီးပြောတဲ့ မိုင်း ဆတ်၊ မိုင်းတုံ အရှေ့တောင်ဘက်က နမ့်ခုတ်ချောင်းရိုးအတိုင်း သွားကင်းထောက်လိုက်တာ အောက်ကလှမ်းပစ်လိုက်လို့ အဲဒီတုန်းကလည်း ကံကောင်းလို့ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့တာ။ အဲဒါတွေကြုံတော့ ဘကြီးကို သိပ်သတိရတယ်။ ကျွန်တော်က ကြည်းတပ်သားပေမယ့် လေယာဉ်ကို Very Crazy မို့ ကြုံတဲ့အခါတိုင်း အခုလိုလိုက်လိုက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ဘကြီးခံစားချက်ကို နားလည်နိုင်တာပေါ့ခင်ဗျာ''

''ဟုတ်တာပေါ့ တူတော်မောင်ရဲ့ ... ဟဲ ... ဟဲ ... ဟ''

ဘကြီးက ကျွန်ုပ်၏ အပြောကို သဘောကျကြိုးဆိုး တဟဲဟဲ ရယ်မောလိုက်၏။

ထိုအခါဘေးမှ နားထောင်နေသည့် အန်တီစန်းပွိုက် ကျွန်ုပ်၏ဇနီး မနိုရာ၊ ဘကြီးသမီး မဒေါ်ရစ်တို့က တစ်ဦးနှင့်တ ပြုံးစစဖြင့် ပြောလိုက်ကြ၏။ အားလုံးကခေါင်းညိတ်ပြကြ၏။

''အဲဒီစစ်ဆင်ရေးပြီးတော့ ဘကြီးဘယ်ပြောင်းဖြစ်လဲခင်

''ဟဲဟဲ ... အသက်ကြီးသွားပြီ တူတော်မောင်။ တော်ရုတ်ဖြို့ စစ်ဆင်ရေးလည်းပြီးရော ဘကြီးလည်း Commu Pilot အနေနဲ့ UBA ကို ပြောင်းဖြစ်တော့တာပဲ တူတော်မောင် အသက်ကလည်း ၅၀ ကျော်ပြီလေ''

''ဟုတ်တာပေါ့ ဘကြီးရယ်။ မြန်မာ့လေတပ်မတော်မှာ စွမ်းတမံ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးပြီ၊ တိုင်းပြည်တာဝန်လည်း အ ကြီးကျေပွန်ခဲ့ပြီပဲ။ လူငယ်တွေတစ်လှည့် တာဝန်ယူကြဦးပေါ့''

''မေဂျာက အတော် အပြောကောင်းပါတယ်''

ဘေးမှနားထောင်နေသည့် ကိုကယ်လ်ဗင်က ခပ်ပြုံးပြုံး ဝင်ပြောသည်။

''ဟုတ်တယ်''

အစ်ကိုမြင့်ခိုင်ရှင်းကလည်း ဝင်ထောက်ပေးပြန်၏။

''ဘာ အပြောကောင်းရမှာလဲကွ။ ငါ့တူတော်မောင် ဗိုလ် သက်ဦးက အမှန်တွေပြောနေတာပါကွ။ ဒီလိုမှန်တာတွေတော့ ညစာစားပွဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောပါစေကွာ။ မဟုတ်ဘူး

သမီးတို့ရယ်''

အာသွက်လျှာသွက် ဖြစ်နေသော ဘကြီးက အန်တီစန်းပွိုက် နှင့် အမျိုးသမီးများဘက်သို့ လှမ်းပြီး စကားတောင်းလိုက်ရာ ညစာ စားပွဲတက်ရောက်လာသူ အားလုံးက အလိုက်သိစွာဖြင့် ...

''ဟုတ်တာပေါ့ ဒက်ဒီရယ်''

ဟု အသီးသီးပြိုင်တူပြောလိုက်ကြ၏။ အသံခြင်း ထပ်သွား ကြသဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား လုံး ပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောလိုက်ကြရာ ရယ်သံများက တသောသော ဖြင့် သမ္မတဟိုတယ် အပေါ်ထပ်ကြီးတစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားလေ တော့သတည်း။

''ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား''

၇. ၉. ၂၀၀၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တစ်လုံးက ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်

အဘညီနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

တပ်မတော်တွင် နည်းဗျူဟာမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ၁၉၉၃ ခုနှစ်က ကျွန်ုပ်သည် အထက်ဌာနကြီးများ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်းဒေသဖြစ်သော မြင်းခြံခရိုင်၊ တောင်သာမြို့နယ်၊ ကျောက်တစ်လုံးဒေသ၌ ရေလှောင်တမံကြီး တစ်ခုအား ကွပ်ကဲမှုအောက် တပ်ရင်းသုံးရင်းနှင့်အတူ တည်ဆောက်ရလေသည်။

ထိုသို့တည်ဆောက်ရာ၌ တာဝန်ရှိသည့် ဆည်မြောင်းဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ တပ်မတော်သားများသာမက ဒေသခံပြည်သူများကပါ ပါဝင်လုပ်အားပေးခဲ့ကြ၏။ ယခင်က လူနေအလွန်ကျဲပါးလှသော ကျောက်တစ်လုံးဒေသသည် ဒေသခံပြည်သူများ စုဝေးရောက်ရှိလာကြ၍ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလာခဲ့၏။

ရှေးပဝေသဏီကပင် ဤဒေသသည် ရေချို အလွန်ရှားပြီး သဲနှင့်ကျောက်များ ဖုံးလွှမ်းနေသော ကန္တာရသာဖြစ်ခဲ့၏။ ဤကန္တာရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၌ ပေါက်ရောက်ပင်များမှာ ကန္တာရဆူးပင်များနှင့် ထန်းပင်များသာ ဖြစ်ကြ၏။ ရေချို အလွန်ရှားး၍ ကောက်ပဲသီးနှံ မဖြစ်ထွန်းသော ကြောင့်လည်း လူနေကျဲပါးရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်တစ်လုံးဒေသ၌ သုံးလတာမျှ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရရာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဒေသခံကျေးရွာလူကြီးများနှင့် ရင်းနှီးခဲ့၏။ ထိုအထဲတွင် မော်ကွန်းဝင်ရထားသည့် မကျည်းကုန်း ရွာမှ သူကြီးဦးမောင်ညိုသည် ကျွန်ုပ်နှင့်အရင်းနှီးဆုံး ဖြစ်၏။ သူ သည် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး၌ တပ်မတော်သားဟောင်းကြီး ဖြစ် ခဲ့ဖူးခြင်း၊ အလွန်ရိုးသားခြင်း၊ ဒေသအပေါ်တွင် အလွန် သံယောဇဉ် ကြီးခြင်း၊ ဒေသဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ အလွန်ပြည့်စုံခြင်း၊ ကျေးဇူး ပေးကမ်းလိုစိတ် ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့ကို များစွာ သဘောကျကာ ကျောက်တစ်လုံးစခန်းသို့ ခေါ်ယူထားရှိပြီး ကျွန်ုပ် ၏ တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများအတွက် **Consultant** အဖြစ် အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံခဲ့လေသည်။

သူ့ထံမှ အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းများ ရရှိသဖြင့် တည် ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများမှာလည်း လျင်မြန်စွာ တိုးတက်ပြီးမြောက် ခဲ့၏။ သူနှင့်ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ် နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန်များ၌ ကျောက်တစ်လုံးစခန်းရှိ ယာယီပိုလ်တဲတွင် နှစ်ဦးသား စကားစမြည် ပြောလေ့ရှိ၏။ သူသည် ဗဟုသုတပြည့်စုံရုံသာမက စကားပြော လည်း ကောင်းပေသည်။ သူ ပြောပြသည်များတွင် ဤဒေသ၏ ပထဝီအနေအထားနှင့် ရေရှားပါးရခြင်းအကြောင်း၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးများအကြောင်း၊ ခပ်လှမ်း လှမ်းတွင် မြင်နေရသည့် ပုပ္ပါးတောင်သမိုင်းနှင့် ပုပ္ပါးတောင်မှ နှ

ကျောက်တစ်လုံး ရေလှောင်တမံ စီမံကိန်း
တူးမြောင်းတည်နေရာပြမြေပုံ

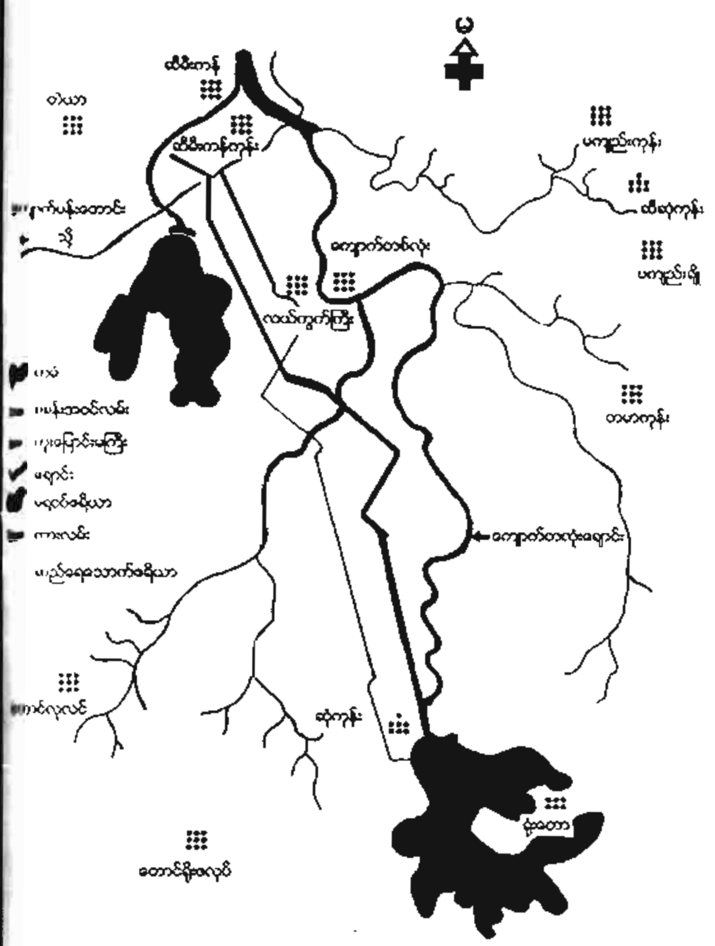

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တစ်လုံးမှ ဝိညာဉ်များ

ကျောက်တစ်လုံးရေလောင်တာမံ တည်ဆောက်ခဲ့စဉ်က စာရေးသူနှင့် ဇနီး ရှုံးတောရွာအနီး။ (၁၉၉၃ ခုနှစ် မတ်လ)

...ရှ ၁၃ ငယ်စဉ်က ပညာသင်ကြားခဲ့သည့် ရှေ့ဦးအထက်တန်းကျောင်း ယခုအ.ထ.က (၁) ရေဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူ၏ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ လက္ခဏ နှင့် ဒေါက်တာနန္ဒမာလ
စာရေးသူအား ရဟန်းဘဝချီးမြှင့်နေစဉ် (၂၀၀၀ပြည့်နှစ်)

တိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိ စီမံကိန်းဝင် စိုက်မွေး စခန်းကြီးအကြောင်း
စာရေးသူမှ သတင်းစာဆရာများအား ရှင်းလင်းနေစဉ် (၂၀၀၁ ...

များအကြောင်း၊ ဤဒေသမှ လူများနှင့် ရွာများအကြောင်း၊ နောက်ဆုံးတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလက ဤဒေသမှ လူထု၏ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ငန်းများအကြောင်း၊ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကာလက တပ်မတော်နှင့် ပြည်သူတို့၏ သောင်းကျန်းမှု နှိမ်နင်းရေးအကြောင်း စသည် စသည် အစုံပါပေ၏။

သူက ဒေသန္တရဗဟုသုတပြည့်ဝသည့် သက်ကြီးရွယ်ကြီး အပြောသမား၊ ကျွန်ုပ်က နားထောင်သမား။

ပူပြင်းလှသော မတ်လ၏နေ့တစ်နေ့တွင် အဘညိုသည် သူကိုယ်တိုင်ပါဝင်သည့် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုအား ပြောပြရာ ဇာတ်လမ်းမှာ လွမ်းမောဖွယ် အလွန်ကောင်း၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရှိလှသဖြင့် စာပေဝါသနာ ထုံစပြုနေပြီဖြစ်သော ကျွန်ုပ်သည် အဘညို ပြောကြားခဲ့သည်များကို ကောင်းစွာ ရေးမှတ်ထားရှိခဲ့၏။

ထိုမှတ်သားထားခဲ့သည်များမှာ ယခုအခါ ၁၅ နှစ်တိုင်တိုင်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အချိန်ကြာလျှင် မေ့ပျောက်သွားမည်စိုးသဖြင့် စစ်သားဟောင်းမျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘညို၏ ပြောကြားချက်များကို ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်သဖွယ် စီကုံးထုံးဖွဲ့၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည် ခင်ဗျား။

❖

အဘညို၏နိဒါန်း

"အဲဒီတုန်းက အဘကလည်း ဂျပန်တော်လှန်ရေးမှာ ခြေထောက်ဒဏ်ရာရခဲ့လို့ တပ်ကထွက်ပြီး ရွာမှာ သူကြီးကလေး လုပ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာပေါ့။ မိန်းမလည်းရ၊ ကလေးလည်းရဆိုတော့ မိသားစုနဲ့ စိုက် ပျိုးရေး၊ ဗာမွေးမြူရေး လုပ်စားကိုင်စားတော့လေ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာ တွေကလည်း အဘကို စစ်ပြန်ဆိုပြီး အားကိုးကြတာပေါ့"

"ဒီဖြစ်စဉ်က လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစ ရောင်စုံသူပုန်တွေ ထနေတုန်း ဖြစ်ခဲ့တာ။ အဲဒီတုန်းက အဘတို့နယ်မြေက ကွန်မြူ တွေ ကြီးစိုးတဲ့ မသုံးလုံးနယ်မြေထဲပါပြီး အဖြစ်အပျက်တွေက အလွ ဆိုးတာကလား။ သူခိုးဓားပြတွေကလည်း အလွန်သောင်းကျန်ကြ တယ်။ ဒါကြောင့် ရွာတွေဟာ ကိုယ့်ရွာကိုယ် ကာကွယ်ကြရတယ် ကျေးရွာကာကွယ်ရေးတွေ ဖွဲ့ထားကြရတယ်။ တချို့ရွာတွေက ဓ မြတွေ၊ သူပုန်တွေကို ခံတိုက်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ခံတိုက်တဲ့ရွာ ကို ဒီကောင်တွေက အပြတ်ရှင်းကြတယ်"

"အဲဒီဓားပြအဖွဲ့တွေထဲမှာ အဆိုးဆုံးကတော့ အလ လူထွက် ယက္ခဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ သူ့အဖွဲ့ပဲ။ ဒီကောင်က လူကော ထွားထွား၊ မိုက်ဂုဏ်နဲ့ ဓားပြဗိုလ်လုပ်နေတာ။ စာတတ်ပေတ တော့မဟုတ်ဘူး။ အဘတို့နယ်မှာ အဲဒီတုန်းက သူ အစွာဆုံးပေ ဆိုးလည်း ဆိုးတယ်။ အလံနီလူထွက်ဆိုတော့ တွေ့တဲ့မိန်းကလေ တိုင်းလည်း ချမ်းသာ မပေးဘူး။ လူကျင်း၊ လုည်းထင်း၊ နွားဟ ဆိုတာ ဒီကောင်တွေပေါ့။ အဲဒီ ယက္ခဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့လိုက်အော အရုပ်ကလည်း ခပ်ဆိုးဆိုး။ အဲဒီကောင်ကြီးနဲ့ အဘက ရင်ဆို ခဲ့ရတာပေါ့ ဗိုလ်မှူးရယ်"

အဘညိုက သူ၏ ဇာတ်လမ်းကို အထက်ပါအတိုင်း ဇာ တော့သည်။

"ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာလဲ အဘရဲ့"

"ယက္ခက သိပ်ဆိုးသွမ်းပြီး တပ်ကထွက် အေးအေးဆေး ဆေးနေတဲ့ အဘတို့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်။ ဗိုလ်မှူးသိတဲ့အတိုင်း အဘက ခြေထောက်ဒဏ်ရာရခဲ့လို့ ခြေထောက်က သိပ်မှ မသန်ဘဲ။ ဒါကြောင့် အေးအေးဆေးဆေး ရွာမှာပဲ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေခဲ့ တာ။ ဒါပေမယ့် သူ ဒုက္ခပေးလို့ အဘ ပထမအိမ်ထောင်ပျက်စီးခဲ့ ရတယ်။ ရွာလည်းပျက်ရတယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း အဘက သူ့ကို ကိုယ့်မိသားစုအတွက်ရော၊ နယ်မြေအတွက်ရော အားလုံးအတွက် ကလဲ့စားချေနိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တာ"

"ချေရော ချေနိုင်ခဲ့လား"

အဘညိုသည် ခပ်ဝေးဝေးရှိ ကျောက်တောင်ကုန်းများနှင့် ဝန်းတောညိုညိုများကို လှမ်းကြည့်ပြီး တိုးတိတ်ညင်သာသောအသံဖြင့်

"အင်း ... ချေနိုင်ခဲ့ပါတယ်"

ဟု ဖြည်းလေးစွာ ဖြေကြားတော့၏။

"ကဲ ... အဲဒါဆိုရင် အဘရဲ့ဖြစ်စဉ်လေး ပြောနိုင်ရင် ပြောပါဦး အဘရယ်"

"အင်း ... ပြောပါဆိုရင်တော့ ပြောပြရမှာပေါ့လေ။ ဒီလို ဗိုလ်မှူးရဲ့"

အောက်တွင်ရေးသားဖော်ပြထားသည်များမှာ ကာယကံရှင် အဘညို၏ ပြောကြားချက်ကို စာရေးသူ နားလည်ထားသည့်အတိုင်း ကိုးရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း။

❖

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ညိုနှင့် သူ၏ရွာကလေး

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးသည်အထိ မောင်ညိုသည် တောင်[illegible] မြို့နယ်၊ ကျောက်တစ်လုံးချောင်းအနီးရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ[illegible] နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ သူတို့ရွာကလေးသည် အတော်အတန်[illegible] ခေါင်လှ ချောင်ကျလှ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ သဲတောများ ဝိုင်း[illegible] သည်။ မောင်ညိုတို့ ရွာကလေးရှိရာ ထန်းတောညို့ညို့က[illegible] အထက်တွင် ကျောက်တောင်လေးတစ်လုံး ရှိ၏။ ထိုကျောက်တော[illegible] ကလေးမှနေ၍ ပတ်ဝန်းကျင် လေးဖက်လေးတန်ကို ကြည့်လိုက်လျှ[illegible] ကျောက်တစ်လုံးဒေသကြီးသည် သဲတောတို့ဖြင့် မျက်စိတစ်[illegible] လှိုင်းထနေ၏။ ယခုလို နွေ၌ တံလျှပ်တို့သည် တဖျပ်ဖျပ် တလ[illegible] လက်နှင့် တောက်ပကာ မြူးတူးကခုန်နေ၏။

အချိန်ကား ပြည်တွင်းစစ်မီး လွန်စွာတောက်လောင်နေသ[illegible] ကာလ၏ နွေတစ်နေ့။

မောင်ညိုသည် ကျောက်တောင်လေးပေါ်တက်ကာ ကျေ[illegible] တုံးတစ်လုံးကိုမှီ၍ မျက်စိရှေ့ရှိ မဆုံးနိုင်သော သဲတောကြီးကို [illegible] စိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။ လောလောဆယ် ဤနေရာ၌ လူ[illegible] သူတစ်ဦးတည်းသာ ရှိတော့၏။

သူ့မျက်နှာကား ညှိုးငယ်ဝမ်းနည်းနေသည်။ သူ့ခန္ဓာကို[illegible] ကား ကြုံလှီပိန်ချုံးနေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လလောက်ကမှ [illegible] သည် မန္တလေး မိတ္ထီလာမှ ပြန်လာသည်။ ကရင်များ လက်အော[illegible] လွတ်မြောက်ပြီးစ မန္တလေးနှင့် မိတ္ထီလာသို့ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ[illegible] သူသွားခဲ့သည်။ အပြန်တွင် မိတ္ထီလာရှိ ဆွေမျိုးများထံ [illegible] ရောက်ခဲ့သေးသည်။ မန္တလေးနှင့် မိတ္ထီလာ မြို့နှစ်မြို့၌ သူ့အရော[illegible]

[illegible]ဝယ်လုပ်ငန်း အဆင်ပြေခဲ့ရာ သူ့မှာ ငွေစ ကြေးစများ ရှင်လာခဲ့၏။

ရွာသို့ သူပြန်ရောက်သောအခါ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ [illegible]နီးနှင့် သူ၏တစ်ဦးတည်းသော သားကလေး အပါအဝင် ရွာသူ [illegible]ရွာသားများကပါ သူကြီးကလေးမောင်ညိုကို ဝမ်းပန်းတသာစောင့် [illegible]ကြို၍ သတင်းစကား မေးမြန်းကြ၏။ သူကလည်း လမ်းခရီးတစ် [illegible]လျှောက် သူ့အတွေ့အကြုံတွေကို ပြန်ပြောရင်း ပါလာသည့် မြို့ပြန် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို အားလုံးကို ဝေငှပေး၏။ ထို့နောက် စကား လက်ဆုံပြောလို့ မကုန်ကြတော့။ ထိုနေ့ညက သူ့ဇနီးကလေး မခင် [illegible]မွေး ချက်ကျွေးသည့် ညစာမှာ အလွန်ကောင်းလှသဖြင့် သူ့အတွက် [illegible]အထူးသတိရစရာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

မကြာသော တစ်နေ့တွင် သူတို့ရွာကလေးသို့ ဓလှိုင်မှ ဝဲလောင်သို့ သွားမည့် အစီး ၅၀ ခန့်ပါသော လှည်းတန်းကြီးတစ်ခု မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ ထိုလှည်းတန်းကြီး၌ အဝတ် [illegible]ထည် အမျိုးမျိုး၊ ဆန်နှင့် စားသောက်ကုန်အမျိုးမျိုး၊ ဆေးဝါး [illegible]အမျိုးမျိုးနှင့် လူသုံးအိမ်သုံးပစ္စည်းအမျိုးမျိုး သယ်ဆောင်ပါရှိလာ [illegible]၏။ ဝဲလောင်နှင့် ကျောက်ပန်းတောင်းဒေသမှ ကုန်သည်များအပိုင် ဖြစ်၏။

လှည်းတန်းကြီးသည် မောင်ညိုတို့ရွာကလေး၌ နှစ်ညအိပ် တစ်ရပ်နားပြီးမှ ခရီးဆက်မည်ဟု ကျောက်ပန်းတောင်းမှ လှည်း [illegible]သမားများက ပြောကြသည်။ သူက ဝဲလောင်နှင့် ကျောက်ပန်းတောင်း [illegible]ကား အဘယ်ကြောင့် လမ်းမကြီးက မသွားရသလဲဟု မေးမြန်းကြည့် [illegible]သည့်အခါ လမ်းမကြီး၌ ဓားပြများ အလွန်သောင်းကျန်းသဖြင့် ယခု [illegible]ကဲ့သို့ လူမသုံးသေးသော ဖြတ်လမ်းကို လိုက်လာကြသည်ဟု ဆို၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုလို အခါသမယတွင် သူတို့လှည်းတန်းကြီး၌ ပါလာသည့် စာ
စစ်ရိကွာနှင့် လူသုံး အိမ်သုံးပစ္စည်းများ အဝတ်အထည်များက
ဓားပြများ သွားရည်ကျချင်စရာပါပေ။

လှည်းတန်းကြီးရွာသို့ ရောက်ရှိပြီး နောက်နေ့မနက်တွ
မောင်ညိုသည် မိမိ၏နိုင်းနွားနှစ်ကောင် ပျောက်နေသဖြင့် လိုက်
ရှာဖွေရန် ရွာအနီးက ကျောက်တောင်လေးဘက်သို့ ထွက်ခဲ့၏
ကျောက်တောင်လေး ဟိုမှာဘက်၌ သူ့ယာတဲနှင့် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း
စမ်းရေထွက်ကလေး ရှိရာ နွားများကရုံဖန်ရံခါ ထိုနေရာ
သွားတတ်ကြောင်း သူသိသည်။

ကျောက်တောင်လေး ဟိုဘက် သူရောက်ရုံရှိသေးသည်
ရွာဘက်ဆီမှ သူ လုံးဝမျှော်လင့်မထားသော သေနတ်သံများကြာ
ရ၏။ အသံကတစ်သံ နှစ်သံမက ဆူညံနေ၏။

"ဒိုင်း ... ဒိုင်း ... ဒိုင်း"

"ဟာ ... ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ မသိဘူး"

သူသည် မျက်ကလဲဆန်ပြာဖြင့် တောင်ကုန်းလေးပေါ် မြ
တက်ခဲ့သည်။ ရွာမှလူများ စူးစူးဝါးဝါးအော်သံများ ပွဲတင်ထပ်
သည်။ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို အကာအကွယ်ယူကာ တော
ထိပ်မှ ရွာကို သူချောင်းကြည့်လိုက်၏။ ရွာနှင့် တောင်ကုန်းလေ
ကလည်း ဝေးလှသည်မဟုတ်။ အားလုံးမြင်နေ၊ ကြားနေရသည်

မြင်ကွင်းကား သွေးပျက်စရာပါပေ။

မည်သည့်နေရာမှ ပေါ်ထွက်လာသည်မသိသော ရှ
ဘောင်းဘီအနက် ကိုယ်စီဝတ်ထားသည့် ဓားပြ ၅၀ခန့် သည်
တကာကို လျှောက်သတ်နေသည်။ သေနတ်များသာမက ဒုတ်

ရော ငှက်ကြီးတောင်ဓားများကိုပါ ကိုင်ဆောင်လာကြ၏။ ဓားကိုင်
ထားသူများက ယောက်ျား မိန်းမ၊ ကလေးငယ်တောင်မကျန် ဓား
က ကွေးနေကြသည်။ လက်လွတ်ထွက်ပြေးသောသူများကို သေ
နတ်ဖြင့် လိုက်ပစ်သတ်သည်။ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ငုတ်တုတ်
ဖြစ်နေသူများကိုမူ ဓားဖြင့်ခုတ်သတ်သည်။ ရွာကလေး၌ ရွာသူ
ရွာသားများ ညှော်သည်လှည်းသမားများ၏ သွေးများဖြင့် ခြင်းခြင်းနီ
သွားတော့၏။

သူ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သူ့ဇနီး မခင်မွှေး အိမ်ထဲမှထွက်
လာသည်။ အသားမည်းမည်းဝဝ ရှမ်းဘောင်းဘီအမည်းနှင့် အရုပ်
ဆိုးဆိုး ဓားပြခေါင်းဆောင်ကြီးက ငှက်ကြီးတောင်ဓား တကားကား
ဖြင့် သူ့ဇနီးလေးအား အိမ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လာခြင်းဖြစ်၏။

"ဘယ်မှာလဲ နင့်လင် စစ်ထွက်"

"ဟိုတလော ငါတို့ကို ချောင်းချခဲ့တဲ့ကောင်"

သူ့ဇနီးက ခေါင်းယမ်းပြတော့ ခေါင်းကိုဓားရှည်ဖြင့်ပိုင်းလိုက်
သည်။ ကောင်းစွာမထိလိုက်။ သူ့မိန်းမခဲဗျာ ဘုံးဘုံးလဲကျသွားရာ
မှ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ကမန်းကတန်းပြန်ထ၍ အော်ဟစ်ငိုယိုရှာ
သည်။ လူ့ဘီလူးကြီးကို မော့ကြည့်ပြီး မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် လက်
အုပ်လေးချီ တောင်းပန်ရှာသည်။ သွေးများရွဲရွဲစိုလျက်ကြားမှ မျက်
ရည်အသွယ်သွယ်ဖြင့် သနားစဖွယ်တောင်းပန်နေသော သူ့မိန်းမ
ကိုယ်ကား လူ့ဘီလူးကြီး၏ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ဟားတိုက်ရယ်သံ
နောက်တွင် နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

ရယ်သံဆုံးသွားသည်နှင့် သူ့မိန်းမ၏ ဦးခေါင်းသည်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြေပေါ်သို့ လွင့်စင်ကျသွားတော့၏။ အမှန်တကယ်ပင် ခေါင်းရေ
ကိုယ် အိုးစားကွဲသွားတော့၏။ ထို့နောက် လူ့ဘီလူးကြီးက ငိုယို
သည့်မောင်ညို၏ သားကလေးဆီ သွားပြန်၏။ ကလေး၏ ခြေမ
ချောင်းကိုကိုင်ပြီး ဘေးနားရှိကျောက်တုံးကြီးနှင့် ရိုက်ပစ်လိုက်
ကလေး၏ခေါင်းခွံနှင့် ကျောက်တုံးကြီး ရိုက်မိသွားပြီး ခေါင်းတစ်
လုံး လုံးဝကျေမွသွားတော့၏။ ထပ်ငိုဖို့ပင် ကလေးမှာ အချိန်မ
ရလိုက်တော့။

ဒီတစ်ခါ တဟီးဟီး ငိုချလိုက်သူမှာ မောင်ညိုသာဖြစ်
''တောက် ... ဟင်း ... ငါလက်စားချေမယ်''
မောင်ညိုသည် ဤလူ့ဘီလူးကြီး မည်သူမည်ဝါဆိုသည်
သိသည်။ ဤသတ္တဝါကြီး၏ ငယ်နာမည်ကား ယက္ခ၊ အသက်ကြ
လာတော့ ယက္ခကြီး။ ဒီကောင်ကြီးအကြောင်း ဒီဒေသက လူတို
ကြားဖူးကြသည်။

သူက ကျန်စားပြတွေထက် လူပိုသတ်သည်။ ပစ္စည်းယူ
မက လူသတ်ရမှ ကျေနပ်သူ ဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်းသွေးဆာနေ
ဖြစ်သည်။ လူသတ်ရသည်ကိုပင် တဟားဟားဖြင့် ပျော်နေလေသည်
တစ်ယောက်ယောက်ကိုများ ဓားဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ရလျှင် အသံကျ
များပင် ဟစ်၍ သီချင်းတစ်ကြော်ကြော်ဖြင့် အူမြူးသွားချေသေး
''တောက် ... ခွေးတိရစ္ဆာန်ကြီး''
သူသည် အလွန်ဆိုးသွမ်းသော ဒီကောင်ကြီးနှင့်အဖွဲ့
အခြားရွာများက အကူအညီလာတောင်း၍ ခရီးမထွက်မီကပင်
လောင်ရွာအနီး လမ်းခွဲတွင် ဒေသခံများနှင့်ပေါင်းကာ စော
တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ယက္ခကြီးတို့အဖွဲ့ အထိနာသွားရာ
...ရှာနှင့်သူ့ကို အငြိုးထားနေ၏။ သူကြီးကြပ်မှန်းလည်း သိသွား၏။
...မှသူ ခရီးထွက်နေစဉ် ကုန်သည်လှည်းတန်းကြီးကို ခြေရာခံလိုက်
...ရင်း တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ် လုပ်သွားခြင်းပင်။

ယက္ခကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် ရွာသားများနှင့် လှည်းသမားများကို
...စ်ယောက်မကျန် အကုန်သတ်ပြီး တစ်ရွာလုံးရှိ အိမ်များကို မီး
...င့်ရှို့၍ လှည်းတန်းကြီးကို အနောက်မြောက်သို့ မောင်းယူထွက်
...သွားကြလေတော့သည်။

တောင်ကုန်းပေါ်မှ မကြည့်ချင် မြင်ရက်သားဖြစ်နေသော
...ောင်ညိုခမျာ သွေးပျက်လုခမန်းဖြစ်နေ၏။ ဓားပြများထွက်ခွာသွား
...ာမှ ရွာတွင်းဆင်းခဲ့၏။ ဇနီးနှင့်သားအလောင်းကို သူကိုယ်တိုင်
...သင်္ဂြိုဟ်ရတော့၏။ နောက်တစ်နေ့အထိ သူ့မှာ အလောင်းတွေ
...ဂြိုဟ်ရ ရှာသည်။ ရွာသူကြီးဖြစ်၍ ဤရွာမှလည်း တော်တော်နှင့်
...နိုင်ခဲ့။ တခြားတစ်နေရာသို့ ထွက်သွားရန်လည်း သူ ဝန်လေး
...၏။ ထို့ကြောင့် စမ်းရေထွက်ကလေးသို့ ပြန်သွား၍ သူ့ယာတဲ
...၌ တစ်ဦးတည်း နေခဲ့၏။ သတင်းစကားကြား၍ အခြားရွာနီး
...ပ်စပ် ကျေးရွာများမှ သတင်းမေးလာရောက်ကြသည်ကိုပင်
...တွေ့မခံခဲ့။ အားလုံးကတော့ သူပါသေသွားပြီဟု ယူဆကြ၏။

''မောင်ညိုတို့ရွာလေးတော့ ယက္ခကြီးတို့ ဓားပြအဖွဲ့ရဲ့
...က်ချက်နဲ့ တက်တက်ပြောင်သွားပြီ''

ထိုအချိန်မှစ၍ မောင်ညိုသည် ရွာကလေးအနီး ယာတဲ၌
...ယောက်တည်းနေခဲ့၏။ သူ့ရွာကလေးတစ်ဝိုက်၌ သက်ရှိ သတ္တဝါ
... လူတစ်ဦးတည်းသာ ကျန်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညစဉ်ညတိုင်း အေသူဝိညာဉ်များသည် သူ့ထံရောက်လာတတ်ကြသည်။ မောင်ညို မည်သို့တတ်နိုင်မည်နည်း။ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလက ဒဏ်ရာရထားသည့်ခြေက သိပ်မသန်။ တစ်က ထွက်ခဲ့တာလည်းကြာပြီ။ တပ်နှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ပြတ်နေပြ ဒီလူဆိုးတွေကို မည်သို့ ကလဲ့စားချေရပါ့အံ့နည်း။ စဉ်းစား ရက်တွေသာ ကုန်ခဲ့သည်။ ညည ခွေးအများက ရွာအတွင်းရှိ မသင်္ဂြိုဟ်နိုင်၍ ကျန်ခဲ့သည့် အသေကောင်များကို တကြွပ်ကြွ ဝါးစားနေသည်ကို အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။ နေ့ခင်းတွင်လည် လင်းတများက အသေကောင်များကို တသဲသဲ စားကြကုန်သည်။ ကု သလောက်ပင် ရှိတော့မည်။ နေ့တိုင်းပင် သူသည် ကျောက်တော ကုန်းလေးပေါ်တက်၍ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးအား မှီလျက် ထန်းတောညိုညိုနှင့် ရွာမီးလောင်ပြင်ကို စိုက်ကြည့်နေတတ်သည် မျက်စိထဲ၌မူ ရွာကအဖြစ်အပျက်များက မထွက်ချေ။ အစားကော စွာ မစားဖြစ်သောကြောင့် လူမှာလည်း ပိန်ချုံးချိနဲ့နေတော့၏။ ပျက်နေသောကြောင့် သေမင်းကိုပင် ငံ့လင့်နေမိ၏။

သို့ရာတွင် ယက္ခကြီးတို့အဖွဲ့ကို လက်စားမချေနိုင်သေး ရွေ့တော့ သူသေလို့ မဖြစ်သေး။

❖

မြန်မာ့တပ်မတော်ရောက်ရှိလာခြင်း

ရက်အနည်းငယ်ကြာသွားပြီး နေ့ခင်းအချိန်ဖြစ်၏။ မောင် သည် ထုံးစံအတိုင်း ကျောက်တောင်လေးပေါ်၌ တစ်ဦးတည်း ထိုင် ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သဲပြင်များ၌ တံလျှပ်များက မြူးတူးကခုန်နေ

ဝင်းဝေးဝေးတွင် သဲတာထောင်းထောင်းဖြင့် လှည်းလေး ငါးစီးကို မြင်ရ၏။ လှည်းများနှင့်အတူ လူတစ်ရာခန့်ပါသော လက်နက်ကိုင် မြန်မာ့တပ်မတော် တပ်ဖွဲ့တစ်ခုသည် သူ့ရွာကလေးဆီသို့ ချီတက်လာခဲ့ကြလေသည်။ စစ်သားများသည် ရွာအတွင်းသို့ ရောက်လာတော့၏။ လှည်းများကိုဖြုတ်၍ ပစ္စည်းများကို သယ်ယူပြီး စခန်းချရန် ပြင်ဆင်နေကြ၏။ နားနေရန်တဲများလည်း ထိုးနေကြသည်။ တပ်စိပ်တစ်စိပ်သည် သူရှိနေရာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာသည်။ သူက ဘယ်မှမပြေးဘဲ စောင့်နေသည်။ တောင်ထိပ်အရောက်၌ သူ့ကိုတွေ့သွားကြ၏။

“ခင်ဗျားက ဘယ်သူတုန်း။ ဒီမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ အကျိုးအကြောင်းသိချင်တယ် ပြောပါဦးဗျာ။ ကျွန်တော်က ဒီအဖွဲ့ရဲ့ တပ်မှူးပါ”

အသံရှင်ကား ခါးတွင်ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက် ပါရှိသည်။ ကျန်စစ်သည်များက လက်ထဲ၌ ရိုင်ဖယ်ကိုယ်စီကိုင်ထားကြ၏။ အားလုံးသည် မြန်မာ့တပ်မတော် ယူနီဖောင်းများ ဝတ်ထားကြ၏။ တပ်မှူးလုပ်သူ၏ အသံမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသည်။ တင်းတင်းမာမာ မရှိ။ ထို့ကြောင့် မောင်ညိုဝမ်းသာသွားသည်။ အသံရှင်ကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့မျက်စိကို သူမယုံနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သွားလေသည်။

“အလို”

တော်လှန်ရေးတုန်းက သူတွေ့ခဲ့ဖူးသော တပ်မှူးကြီး တစ်ဦးပါလား။ ဒီတပ်မှူးကြီးကို မိတ္ထီလာတိုက်ပွဲတုန်းက သူမြင်ဖူးတွေ့ဖူးခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာတိုက်ပွဲတွင် မဟာမိတ်များဖြင့် ရင်ဘောင်တန်း

www.burmeseclassic.com

၍ ဂျပန်တွေကို တိုက်ထုတ်ခဲ့သော တပ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်၏။ မိတ္ထီလာ တိုက်ပွဲတွင် မောင်ညိုသည် တော်လှန်ရေးတပ်သား တစ်ဦးအနေ လိုက်ပါခဲ့ဖူး၏။ တပ်ထဲတွင် လေးငါးနှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ပြီးခဲ့သည့်နှစ် အနည်းငယ်ကမှ သူတပ်က ထွက်ခဲ့သည်။ သူသ ခြေတစ်ဖက်ဆာတာဆာတာဖြင့် တပ်မှူးအား အလေးပြုလိုက်၏

"ကျွန်တော် ဒီရွာကသူကြီးပါ ဗိုလ်မှူး ပြီးတော့ ကျွန်တော် တပ်ထွက်ပါ"

"ဩော်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက စနစ်တကျအလေးပြုတာ တာကိုး၊ ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေတာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့တပ် လည်း ဒီသတင်းကြားတာနဲ့ မလှိုင်ဘက်က လိုက်လာကြတာ မိတ္ထီလာကို သူပုန်တွေ လက်ထဲကပြန်သိမ်းပြီးနောက် အခုချိန် တပ်ရင်းဌာနချုပ်ရှိတဲ့ မကွေးကို မပြန်နိုင်သေးပါဘူးဗျာ"

ဗိုလ်မှူးက အေးအေးသက်သာပဲ ပြောပြနေ၏။

"ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်လဲ ပြောပါဦး"

မောင်ညိုက သူ့အဖြစ်အပျက်ကို ခပ်တိုတိုဖြင့် ပြော လိုက်သည်။ မောင်ညိုပြောသည်ကို နားထောင်ပြီးသည့်နောက် တပ် မှူးက သူ့ကို ရွာသို့ပြန်ခေါ်သွား၏။ သူ၏တဲ၌ အသင့်ချက်ပြု ထားသော အစားအသောက်များကို ကျွေးမွေးသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန်ဖြစ်စဉ်ကို ထပ်မံမေးပြန်၏။ မောင်ညိုက ယခုအချိန် သူ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြန်လည်ပြောပြလေသည်။ သဘောကောင်းပုံရသော တပ်မှူး၏ မျက်နှာကား နားထောင် ရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်းတင်းမာလာပေသည်။ မျက်နှာတွင် အ အကြောင်းများပင် ထင်လာ၏။

"ခင်ဗျားအဖြစ်အပျက်နဲ့တူတဲ့ သတင်းတွေကို ကျွန်တော် ကြားရတာများလှပြီ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်က အဆိုး ဆုံးပဲ၊ ယက္ခကြီးကိုတော့ ရပ်တန်းကရပ်ပစ်ဖို့ လိုနေပြီ။ မိတ္ထီလာ အနောက်ခြမ်းက ကျွန်တော့်တာဝန်ဗျ။ ဒီဒေသက လူထုကို အကာ အကွယ်ပေးဖို့ အထက်ကကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးထားတယ်၊ ဒါ ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာလည်း တာဝန်မကင်းဘူးပေါ့ဗျာ။ ယက္ခကြီး ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ပြီး နှိမ်နင်းမယ်။ ဒီကိစ္စ ပြီးမချင်း ကျွန်တော်လည်း တပ်ရင်းကို မပြန်တော့ဘူး။ ကဲ ... ခင်ဗျား ဟိုတဲမှာ သွားနားတော့"

မောင်ညို့အတွက် တပ်မတော်သားများက တဲကလေး တစ် လုံး ထိုးပေးထားသည်။ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ရောက်လာ၍ သတင်းစကားများ မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ သူ စိတ်ထွက်မှန်းသိ၍ ရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံကြသည်။ တပ်မတော်သားများက ရွာပျက်ကို လိုက်လံရှင်းလင်းသည်။ သူ မသင်္ဂြိုဟ်နိုင်၍ ကျန်နေသော လူအသေ ကောင်၊ တိရစ္ဆာန်အသေကောင်များကို ရှင်းသည်။ ထိုမြင်ကွင်းများ ကြည့်ရင်း ဟိုဟိုဒီဒီစဉ်းစားရင်း ထိုညက မောင်ညို တော်တော် အိပ်မပျော်။ ထို့ကြောင့် အပြင်ကိုထွက်ကြည့်နေမိ၏။

ကောင်းကင်၌မြင်ရသော ကြယ်ကလေးများပင် မနေ့ကမှ ကို သေတွင်းသို့ လက်ယပ်ခေါ်နေသော ပိုးစုန်းကြူးတွေများလားဟု ခဲ့သည်။ ယနေ့မူ ထိုကြယ်ကလေးများက မိမိရှေ့ရေးကို ပြသော မီးအိမ်ကလေးများ ချိတ်ဆွဲထားသည်ဟုပင် ထင်လေ သည်။ အခြေအနေများက အပြောင်းအလဲမြန်လှသည်။ ယခု တွေ့ကြုံ ရပုံမျိုးနှင့်ဆိုလျှင် လောကတွင် မဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်းဟူ၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာမှမမြင် ရတော့ချေ။

"ယက္ခကြီး ... ယက္ခကြီး ... ယက္ခကြီး"

ယက္ခကြီးဟူသော နာမည်သည် သူ့ခေါင်းထဲတွင် ခေါ[illegible] လောင်းထိုးသံလို ဆူညံနေသည်။ ယက္ခကြီးကို ကလဲ့စားချေချင်[illegible] သည်။ လွန်ခဲ့သည့်ရက်အနည်းငယ်က သူ့ရွာကလေးသည် အ[illegible] ပျော်ရွှင်နေ၏။ သူပေးသော လက်ဆောင်များရ၍ လူတိုင်းပင်[illegible] ကြသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပျော်ခဲ့၏။ ယခုမူ အာ[illegible] သေကြရပြီ။ အလောင်းများကို လုလုပပ မသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရ။ [illegible] စာ၊ ကျီးစာ၊ လဒစာသာ ဖြစ်ကြရသည်။ သူတို့တွေ သေကြရသ[illegible] မှာလည်း ယက္ခကြီးကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

သူ့မိန်းမက လက်အုပ်ကလေးတချီချီနှင့် ယက္ခကြီးကို [illegible] ပြီး တောင်းပန်နေရှာပုံမှာလည်း သူ့မျက်စိထဲက မထွက်။ သူ့[illegible] ကလေးကို သူအချစ်ဆုံးဖြစ်သည်။ သူ့အချစ်ဆုံးသားကလေးကို [illegible] ကြီးက သတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဤရွာကလေးမှာပင် သူ့သားက[illegible] သေရသည်။ သူ့အသည်းနှလုံးတို့သည် တွေးရင်းတွေးရင်း ကျ[illegible] တော့သည်။ အထုံးအဖွဲ့တင်းတင်းကြီး ချည်လိုက်သလို အော[illegible] လေသည်။ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များစို့လာသည်။ စို့[illegible] ဥလာသည်။ ဥရာမှ တစ်တွေတွေ စီးဆင်းလာတော့သည်။ [illegible] ငိုချလိုက်၏။ သူ့ဆွေမျိုး၊ သူ့မယား၊ သူ့သားတို့ သေပြီးသည့်[illegible] စပြီး ယခု တစ်ကြိမ်သာလျှင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲငိုချနိုင်[illegible] အကြိမ်ဖြစ်သည်။

တွေးရင်းတောရင်းနှင့် သန်းခေါင်ကျော်လာခဲ့သည်။ [illegible] ကြီးပင် သဲတောကြီးပေါ်တွင် ထိန်ထိန်လင်းနေပေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် သူ့နားတွင်းသို့ ရုတ်ရုတ်သဲသဲအသံများ တိုး [illegible]ဝင်ရောက်လာတော့သည်။ ထိုအသံများကား လေပြင်းမြည်သံနှင့် [illegible]လှသည်။ လူသံလည်း မဟုတ်။ တိရစ္ဆာန်အသံလည်းမဟုတ်။ [illegible]ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက်၊ ပြန်ပေါ်လာလိုက်နှင့် အသံလှိုင်း [illegible]နေသည်။

မောင်ညို၏ တဲအနီးတွင် အိပ်နေသော ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးပင် [illegible]ကြက်လုံးပြူးကို လက်ကကိုင်လျက် သူ့တဲအပြင်သို့ထွက်လာသည်။ [illegible]မောင်ညိုနှင့်ဗိုလ်ကြီးတို့သည် အသံလာရာ ကျောက်တောင်ဘက် [illegible] ငေးကြည့်နေကြသည်။ တစ်အောင့်မျှကြာသောအခါ ကျောက် [illegible]တောင်ထိပ်မှ မသဲမကွဲ ညည်းညူသံများပေါ်လာပြန်၏။ ထိုအသံ [illegible]များက တွန့်တွန့်လိမ်လိမ်ဖြင့် ပြိတ္တာကြီးတစ်ကောင်အသံနှင့် [illegible]လေသည်။ အဝိဒ္ဒူရေသူသေ မြုပ်တဲ့သုသာန်မြေမှာ တစ္ဆေ [illegible]ချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကြိတ်၍ စကားတီးတိုးပြောသံနှင့် [illegible]ည်း တူလေသည်။ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နှင့် ပြောသံများသည် [illegible]ဖြည်းဖြည်း တဝုန်းဝုန်းနှင့် ကျယ်လောင်လာတော့သည်။ တပ်မှူး [illegible] သူ့တဲမှ ထွက်လာ၏။

"ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ"

"မပြောတတ်ပါဘူး တပ်မှူး။ အသံတွေတော့ အသံတွေပါပဲ"

သုံးယောက်သား ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေကြသည်။ အသံများ [illegible] တိုးချည်ကျယ်ချည်ဖြင့် ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်ဖြစ်နေသည်။ [illegible]ဆုံးတွင် ပြိတ္တာကြီးတစ်ကောင် သက်ပြင်းချသကဲ့သို့ ကတုန် [illegible]ယင် ဆွဲဆွဲငင်ငင်ဖြင့် အသံတွေ ငြိမ်ကျသွားလေသည်။ တပ်မှူး [illegible] မတွေးတတ်အောင်ဖြစ်နေပုံရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တာသံတွေလဲ၊ အသံအစစ်တော့ မဟုတ်ဘူး-ဒါပေမယ့် ကြားနေရတာတော့ အသံတွေပဲ"

မောင်ညိုဒ၏ မျက်နှာကား လရောင်အောက်၌ ဖြူဖပ်ဖြူ ရော်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးမရှိသကဲ့သို့ ဖွေးနေ

"ကျွန်ုတော့်အမျိုးတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေပါ တပ်မှူး၊ ယာ ကြီးကို သတ်ပစ်ဖို့လာပြောနေကြတဲ့ အသံတွေပါပဲ"

တပ်မှူးကမူ အသံလာရာသို့သာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဟော့ ... ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဘာတွေမြင်ကြသလဲ၊ မေ ထဲမှာ လွင့်နေတဲ့ဟာတွေပေါ့"

ရွာအစပ်တွင်ကား ပင့်ကူမျှင်များကဲ့သို့ ခပ်ပါးပါး ခပ်လျှ လှပ် သဏ္ဌာန်တွေကို မြင်ကြရပြန်သည်။ လေပွေဝှေ့၍ မြူမှုန်များ တရစ်ရစ်အပေါ်သို့ တက်သလို ပင့်ကူမျှင်သဏ္ဌာန်များသည် လူ ပုံပန်းအသွင်လိုလို ထင်ရှားလာသည်။ လက်နှစ်ဖက်လိုလို သဏ္ဌာ များသည် ကိုယ်ခန္ဓာမှ ဆန့်တန်းထွက်ပေါ်လာလေသည်။ လက် နှစ်ဖက်စလုံးမှပင် လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ကလေးများသည် မြောက် ဘက်ဆီသို့ တဆတ်ဆတ်ထိုးနေပုံကိုလည်း မြင်ကြရသည်။ ထို လက်ညှိုးထိုးသည်ဟုထင်ရပြီးနောက် ထိုပုံပန်းသဏ္ဌာန်တို့သည် လရောင်အောက်တွင်ပင် တရွေ့ရွေ့ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားလေ သည်။

ထိုအခိုက်၌ မြောက်ဘက်ထန်းတောညိုညိုများဆီမှလည်း အခြားပုံပန်းသဏ္ဌာန်များ ပေါ်လာပြန်၏။ ထိုအချင်းအရာများကား ပထမ၌ အပူငွေ့လိုလို မြူမှုန်လိုလိုထင်ရသည်။ တဖြည်းဖြည်း ကြည့် ရင်း ကြည့်ရင်းပင် လူပုံပန်းလိုလိုမျိုး သဏ္ဌာန်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကလေးများအချင်းချင်းလက်တွဲ၍ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်ဒူဝေဝေ ကစား ည်းမျိုးကို ကစားသကဲ့သို့ ထိုပုံပန်းတို့လည်း တဲကလေးများ ခေါင် မိုးတစ်လျှောက်တွင် အချင်းချင်းလက်တွဲ၍ ဝိုင်းဝိုင်းလည်အောင် ပတ်မွှေကြသည်။ သန်းခေါင်ယံလေချိုလေးကလည်း သူတို့ကို ဒန်း ဆင်၍ လွှဲပေးနေသလို တစ်ဖက်ကိုမြောက်လိုက် တစ်ဖက်ကို နှိမ့် လိုက်ဖြင့် ကစားပေးနေသည်။ ဤသို့ မြောက်ချည်နှိမ့်ချည်နှင့်ပင် တဲခေါင်မိုးများမှဝေး၍ဝေး၍ သွားလေရာနောက်တွင် လဝန်း၏ မျက်ဆန်ထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြတော့သည်။

သုံးဦးသားတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားမပြောနိုင်လောက် အောင်ပင် ငေးမောနေကြသည်။ ထိုအချင်းအရာများကို တပ်မှူး တစ်ဦးတည်းသာ မြင်သည်မဟုတ်။ သုံးယောက်စလုံးပင် မြင်ကြ သည်။ တစ်ယောက်ယောက်က သွေးလေချောက်ချား၍ မြင်သည်ဆို လျှင်လည်း သုံးယောက်စလုံးမှုကား သွေးလေ မချောက်ချားနိုင်ပါ။ တပ်မှူးနှင့် ဗိုလ်ကြီးတို့သည် တကယ့်စစ်သားများ ဖြစ်ကြသည်ကို လည်း လေးစားရမည်။ ထိုအရာများသည် တကယ်သာ ထင်ထင် ရှားရှား မဟုတ်ခဲ့လျှင် သုံးယောက်စလုံး သေသေချာချာ မြင်ကြရ မည် မဟုတ်ပေ။ သုံးယောက်သား ထိုသို့ငေးကြည့်နေစဉ် တစ်တီ တူ၊ တစ်ကောင်၏အသံသည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်၏။ မျက်သံတိတ်သွားသောအခါ ထိုနေရာတွင် ရှေးကထက်ပို၍ တိတ် သည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ဆိတ်ငြိမ်သွားလေသည်။ ထိုအရာ တွေကို မြင်ခဲ့ရသော ထန်းတောကလေးနေရာသည် လရောင် အောက်၌ ငြိမ်နေ၏။ ထိုအရာတွေကို လူပ်ရှားလွင့်ပါးစေသော သန်းခေါင်ယံ လေချိုအေးလေးပင် ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ အသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များကိုကား ထပ်မကြားရတော့။ ပုံသဏ္ဌာန်များကိုလည်း ထပ်မမြင်ရတော့။ တပ်မှူးက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

"ဒီလိုအသံမျိုးနဲ့ ဒီလိုပုံပန်းတွေအကြောင်း ကျွန်တော်ကြားဖူးနေတာကြာပြီ။ နယ်သူနယ်သားတွေကလည်း ခဏခဏပြောကြတယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ နေ့ခင်းနေ့လယ်က သိပ်ပူလွန်းရင် ည လရောင်ထဲမှာ တံလျှပ်သဘောမျိုး အပူငွေ့တွေ ထွက်လာတာဖြစ်မယ်။ နေ့လယ်က ပူထားတော့ ညမှာ လေပူတွေတိုက်ပြီး ဟိုဟာ ဒီက အသံမြည်တာတွေလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

မောင်ညိုသည် တပ်မှူးကို တစ်ချက်မျှ မော့ကြည့်လိုက်၏။ သူ့အကြည့်တွင် စောဒကတွေအများကြီး တက်ချင်ပုံပါလာသည်။ သို့သော် တပ်မှူး၏ယုံကြည်ချက်ကို သူ မကန့်ကွက်လို။ သုံးယောက်စလုံး ကြားရ မြင်ရတာချင်း အတူတူမှာ တပ်မှူးက လေနှင့်တံလျှပ်ဟု ယူဆသည်။ သူ့အတွေးနှင့်သူပင်။ ငြင်း၍လည်း အကျိုးမများ။ မောင်ညိုကမူ သူ့ဆွေမျိုးများ၏ ဝိညာဉ်များက သူ့ကိုလက်စားချေဖို့ လာပြီးပြောနေသည်ဟု ယုံကြည်စွဲလမ်းနေသည့်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်၍သာနေလိုက်ပြီး စကားစပြတ်သွားတော့မှ သုံးဦးစလုံး ကိုယ့်တဲ ကိုယ်ပြန်ဝင်ပြီး ထိုင်လိုက်ကြလေတော့သည်။

❖

ယက္ခကြီးတို့အဖွဲ့ကို ချေမှုန်းပြီ

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အထောက်တော်နှစ်ဦး သူ့ရွာသို့ ရောက်လာကြောင်း။ ယက္ခကြီးတို့လူစု တောင်လုလင်နှင့်

တောင်ရိုးဇလုပ်ကြား ကျောက်တစ်လုံးချောင်းဖျား၌ ခိုအောင်းနေကြကြောင်း သတင်းရ၏။ ထိုနေရာသည် ရွာနှင့် ဆယ့်လေးမိုင်လောက် ဝေး၏။ တပ်မှူးက တပ်ခွဲမှူးနှစ်ဦးနှင့် အရာရှိများကို ခေါ်လိုက်သည်။ မောင်ညိုကိုလည်း လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ အားလုံးလူစုံသောအခါ တပ်မှူးက စစ်သုံးမြေပုံကို ဖြန့်ခင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းပြောဆိုလေတော့သည်။

"ကဲ ... အားလုံးနားထောင်ကြ။ ယက္ခကြီးတို့အဖွဲ့ ဟောဒီကျောက်တစ်လုံးချောင်းဖျားမှာ စခန်းချနေကြတယ်။ အဲဒီနေရာကိုငါတို့ရောက်ဖူးပြီးပြီ။ ရေချိုတွင်းကလေးတစ်ခုရှိတယ်။ ပတ်ပတ်လည်က ကျောက်တောင်ကုန်းလေးတွေ ခံကတုပ်လုပ်ရင် အင်မတန်ကောင်းတဲ့နေရာပဲ။ ယက္ခတို့အဖွဲ့သာ ဉာဏ်ရှိရင် တို့တပ်ကိုကောင်းကောင်းခံတိုက်လို့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်ကြီးက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ကျွဲလောက်ရှိပေမယ့် ဉာဏ်ကတော့ ကျွဲကိုယ်ပေါ်ကဖြုတ်လောက်ပဲရှိတာ။ တို့ ဒီမှာရှိမှန်းမသိလို့။ သိရင်တော့ နေချင်မှနေလိမ့်မယ်။ ဒီကောင်တွေကို လွတ်သွားလို့မရဘူး။ အပြတ်ချေမှုန်းပစ်မှရမယ်။ ဒီည သန်းခေါင်လောက်ထွက်ပြီး အရုဏ်ဦးမှာသူတို့ကို ဝင်တိုက်မယ်။ ဟိုရောက်ရင် နှစ်ဖွဲ့ခွဲပြီး ချေမှုန်းမယ်။ ညည်မှန်းချက်ရောက်ရင် ထပ်ပြောမယ်။ ဘာမရှင်းတာရှိလဲ"

"မရှိပါဘူးခင်ဗျ"

"ဒါဆိုရင် ဒီအစီအမံအတိုင်း တို့လုပ်ကြရမယ်"

"ကဲ ကိုမောင်ညို ... ခင်ဗျားလည်း ကျွန်တော်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့။ စစ်သားဟောင်းဆိုတော့ ကျွန်တော့်ဆီက သေနတ်တစ်လက် ခင်ဗျား ယူထား။ လိုအပ်ရင် ယက္ခကြီးကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလွဲတာ၊ မျှော်ပေါ့ဗျာ''

တပ်မှူးက သူ့ကို ကာဘိုင်တစ်လက်ပေးလိုက်၏။

မောင်ညိုသည် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် ဝမ်းသာလှ ဆို့သွား၏။ ခြေတစ်ဖက်ဆာတာဆာတာဖြင့် သတိဆွဲကာ ဗိုလ်မှူး ကို အလေးပြုလိုက်သည်။

''စိတ်ချပါ ဗိုလ်မှူးခင်ဗျာ။ ဒီကောင်ကြီးကို ကျွန်တော့်လက် နဲ့ ကိုယ်တိုင်ရှင်းပါရစေ။ ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကလေးကို သူ့လက်ရဲ့ ရက်ရက်စက်စက်သတ်သွားတာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်ထားတာ ပါ ခင်ဗျာ''

ထိုညသန်းခေါင်ယံတွင် မောင်ညိုလိုက်ပါလာသော မြန်မာ တပ်မတော်သည် အခြေပြုရာ ရွာကလေးမှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထွက်ခွာလာကြသည်။ နံနက်ငါးနာရီမတိုင်မီ သတင်းရရှိသည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ချိန်းဆိုထားသောနေရာမှ အထောက် တော်တစ်ယောက် စောင့်နေသည်။

''ဟိုတစ်ယောက်ရော''

''ရှိပါတယ်ခင်ဗျ။ ယက္ခကြီးရဲ့တဲတွေကို ကုန်းထိပ်က စော ကြည့်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ကြပါ''

ခဏအကြာတွင် ယက္ခကြီးတို့ ခစန်းချနေသော ကျောက် တစ်လုံးချောင်းဖျား ကျောက်တောင်ကြားသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ အ ကပ်စောင့်ကြည့်နေသည့် အထောက်တော်က အောက်ပါအတိုင်း သတင်းပို့လာသည်။

''တပ်မှူးခင်ဗျ … ဟောဟို ထန်းတောအစုမှာ တဲကလေး ဆယ့်ငါးလုံးရှိပါတယ်။ အလယ်တဲကြီးမှာ ယက္ခကြီးနေပါတယ်။ သူ့

စ်တွေ တိုက်ခိုက်လုယက်သွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ရောင်းချပြီး အောင် နေကြပါတယ်။ အရက်ရော၊ ထန်းရည်ရော သောက်လိုက်ကြ ကာမှ အလွန်အကျွံပဲ။ အဲဒီထဲမှာ ယက္ခကြီးက အဆိုးဆုံးပါပဲ။ ည်းတွေလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ ရောင်းစားလိုက်ပါပြီ။ ဒီတဲစုက ကြက်၊ ဝက်၊ ဆိတ်တွေလည်း သတ်စားနေကြပါတယ်။ ဒီကနေ့ည ည်း သောက်ကြစားကြပါတယ်''

''ကင်းတွေချထားတာရောရှိလား''

''ရောက်ခါစနေ့တွေကတော့ ပတ်ပတ်လည် ကင်းတွေ င်ထားပါတယ်။ အခုတော့ မတွေ့တော့ပါဘူး။ ညက အရက်တွေ ကြပြီး အိပ်ပျော်နေကြပါတယ်။ မိန်းကလေးတွေလည်း လေးငါး ယ်ယောက် ခေါ်ထားပါတယ်။ ယက္ခကြီးတဲမှာ မိန်းကလေး သုံး ယောက်ရှိပါတယ်။ သူ့တပည့်နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်က တဲ မှာ အိပ်ပြီး တစ်ယောက်က တဲပြင်မှာ အိပ်ပါတယ်''

''ကောင်းပြီ။ ဒါဆို လုပ်လို့ရသွားပြီ။ ကဲ … ကဲ … တော့ ဒီလိုလုပ်မယ်။ ပွိုင့်တပ်ခွဲက ဟိုဘက်ထိပ်အထိ ချီတက် ။ နှစ်ဖွဲ့ခွဲပြီး ဝိုင်းပိတ်ထား။ တို့ ဒီဘက်က ကျန်တဲ့တပ်ခွဲနဲ့ ရှင်းမယ်။ အဲဒီဘက်က လုံးဝမပစ်နဲ့။ ဒီက စပစ်တဲ့အသံကြားမှ ''

တပ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

''ချေမှုန်းရေးကို အရုဏ်တက်တာနဲ့ စမယ်။ အားလုံး ယ်တာဝန်ကိုယ် ထမ်းဆောင်ဖို့အသင့်ပြင်ကြ။ နေရာယူပြီးကြရင် ကောင်းပို့''

အမိန့်ရသည်နှင့် တပ်အသီးသီးသည် ရည်မှန်းချက်နေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသီးသီးသို့ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ အရှေ့ဘက်မှ ရောင်နီသန်း
ပြီ 'တပ်ဖွဲ့မှူးများအားလုံးကလည်း အသင့်ဖြစ်ကြောင်း သတင်း
ကြ၏။

"ကဲ ... စကြစို့"

မောင်ညိုက တပ်မှူးနှင့်လိုက်ပါသွားပြီး သူ၏ သေနတ်
မောင်းကို လက်ဖြင့် တစမ်းစမ်း ကလိနေသည်။ ဒီသေနတ်မောင်း
ဖြုတ်၍ သူသည် ကမ္ဘာပေါ်ဝယ် သူ အမုန်းဆုံးလူကို ငရဲသို့ ခေ
ထိုးဆင်းအောင်ပို့ရန် စမ်းနေခြင်းပါပေ။

ပို့ုင့်တပ်ဖွဲ့က စခန်းအတွင်းသို့ စတင်ဝင်ရောက်လာသည်
လူဆိုးအားလုံး မူးယစ်သောက်စားပြီး တဲများအတွင်း၌ တုပ်တုပ်
မလှုပ်အောင် အိပ်မောကျနေကြ၏။ စခန်းအလယ်ခေါင်ရှိ တဲ၌ ယက္ခ
ကြီးသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ လက်တစ်
တင်ကာ အိပ်မောကျနေ၏။ မိန်းကလေး၏မျက်နှာ၌ စက်ဆုပ်
သောအသွင်ကား အထင်းသားပေါ်လွင်နေသည်။ တဲ၌ လူ
တစ်ဦးသည် အသေကောင်တုံးလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ တပ်မှူးသ
ထန်းသီးခြောက်တစ်လုံး ကောက်ပြီး ယက္ခကြီးကို လှမ်းပေါက်လိ
သည်။ ယက္ခကြီးက အတူအိပ်နေသည့် မိန်းကလေးကို သိမ်း
ဖက်လိုက်၏။ မိန်းကလေးက ငုတ်တုတ်ထထိုင်လိုက်သည်။ တပ်
က နောက်ထပ် ထန်းသီးတစ်လုံးဖြင့် ထပ်ပစ်လိုက်သည်။ ယက္ခ
ကြီးမျက်နှာကို တည့်တည့်ကြီး မှန်သွား၏။ ယက္ခကြီးကား ထိုအ
ထထိုင် လိုက်၏။

"ဟေ့ ... ယက္ခ အိပ်လှချည်လားကွ။ ထကြည့်စမ်း
ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ။ ဒီမှာလေ မင်းသတ်ခဲ့တဲ့လူတွေရဲ့ ရှု

ကြီးကွ။ မင်းက မေ့ပေမယ့် သူကတော့ မင်းကို ဘယ်မေ့မလဲ။
း၊ သေမှ သူ့အမျိုးတွေ အစိမ်းဘဝကကျွတ်ကုန်ကြမယ်တဲ့။ အဲဒါ
ကြောင့် မင်းကို သတ်မလို့လိုက်လာတာ"

"ဟင် ... စစ်တပ်ပါလား"

"ဟုတ်တယ်။ တို့မြန်မာ့တပ်မတော်ပဲ"

ယက္ခကြီးသည် ခေါင်းရင်းမှ ခြောက်လုံးပြူးကို ကမန်း
ကတန်း လှမ်းယူလိုက်သည်။ တပ်မှူးက အချက်ပြလိုက်၏။ မောင်
ညိုသည် အသင့်မောင်းတင်ထားသော ကာဘိုင်သေနတ်ဖြင့် ယက္ခ
ကြီး၏ခေါင်းကို ချိန်၍ ပစ်ချလိုက်၏။ ထိုအခါမှ အခြားလူဆိုးနှစ်ဦး
လည်း ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည်။ တပ်မှူးနှင့်အတူပါလာသူ
ရာရှိမှ ထိုသူနှစ်ဦးကို ပစ်ရှင်းလိုက်၏။ တခါးဝမှ အိပ်ပျော်နေ
သည့်လူဆိုးကိုလည်း တပ်မှူး၏အကူစစ်သည်မှ ပြောင်းထိုး
စ်လိုက်သည်။ ရုတ်ခြည်း ပေါ်ထွက်လာသော သေနတ်သံများ
ကြောင့် တဲတွင်းရှိ အခြားမိန်းကလေးများက အလန့်တကြား
အော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။

"မကြောက်ကြပါနဲ့။ မင်းတို့ကို လာကယ်တာပါ"

တဲကြီးမှ သေနတ်သံများနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာ အပြင်ဘက်
လည်း သေနတ်သံများ တဖြောင်းဖြောင်း ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။
ည်သံများက တရှိန်ရှိန်ဖြုတ်သန်းပြေးလွှားနေပြီး ရူးရူးရှရှ အော်
စ်လိုက်သည့်အသံများကိုလည်း ကြိုကြားကြိုကြား ကြားနေရ၏။

"ကဲ ... ဒီတဲမှာ ကိစ္စပြတ်ပြီ။ အပြင်ထွက်ကြစို့"

တပ်မှူးနှင့် သူတို့အဖွဲ့ အပြင်သို့ထွက်ခဲ့ကြသည်။

အပြင်တွင် လူဆိုးဓားပြများသည် တဲအသီးသီးမှ ထွက်ပြေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြလျက် ကမယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေကြ၏။ မည်းမည်းမြင်ရာ လှမ်း ပစ်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့အချိန်များများ မရပါ။ အသင့် စောင့်နေရာယူထားကြသည့် မြန်မာ့တပ်မတော်သားများ၏ သေနတ်ပြောင်း များဖြင့် အသက်ပါသွားကြ၏။ ဓားပြများသည် လွတ်လိုလွတ်ငြား တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးလွှားတက်ကြ၏။ အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ပိတ်ဆို့ရေးတပ်၏ အနီးကပ်တေ့ဖြုတ်ခြင်း ခံရပြန်သည်။

ဓားပြတစ်ယောက်သည် အနောက်ဘက်က ကျောက်တော ကလေးကို တွယ်ကပ်တက်နေ၏။

"ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါ တပ်မှူး"

မောင်ညိုက ခွင့်တောင်းကာ ကိုက် ၃၀၀ အကွာခန့်မှ ကျောက်တောင်လေးအား တွယ်တက်နေသည့် ဓားပြကို အသေအချာ ချိန်၍ ပစ်ချလိုက်ရာ ဓားပြမှာ မြေပေါ်သို့ ကားယားကြီးကျလာ၏။

တပ်မှူးက ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ...

"ကိုမောင်ညိုက လက်အဖြောင့်ကြီးပါလား"

ဟု ချီးကျူးလိုက်သည်။

နာရီဝက်အတွင်း တိုက်ပွဲက လုံးဝပြီးဆုံးသွားတော့၏။

ဓားပြများလည်း တစ်ယောက်မှမလွတ်။

"တပ်မှူး နောက်ထပ် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

မောင်ညိုက ယက္ခကြီးနေခဲ့သော တဲအတွင်းသို့ ဝင်သွား သည်။ ခဏအကြာ၌ ယက္ခကြီး၏ခေါင်းပြတ်ကြီးကို ကိုင်လျက် ထွက်လာ၏။

"ဒါမှ ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့အမျိုးတွေက ကျေနပ်ကြမယ်ခင်ဗျ"

မောင်ညိုက ခေါင်းပြတ်ကြီးကို ပြရင်း ပြောလိုက်၏။

"ကဲ ... ခင်ဗျား ကျေနပ်ပြီဆိုရင် အားလုံးသဂြိုဟ်ဖို့ လွှဲလိုက်ပါတော့"

တပ်မှူးက တာဝန်ရှိသူခေါင်းဆောင်ပီပီ အမိန့်ပေးလိုက် တော့၏။

"အားလုံးကို သဂြိုဟ်လိုက်ပါကွာ။ ပြီးရင် တို့ ဒီကထွက် ကြမယ်"

"မိန်းကလေးတွေပါ ပြန်ခေါ်ခဲ့။ သူတို့ရွာတွေကို ပြန်ပို့ပေး ရမယ်"

တပ်မှူးက သူ့လူတွေကို နောက်ဆုံးအမိန့်ပေးလိုက်၏။

ထိုစခန်းမှ ကိစ္စအားလုံးပြီးစီး၍ ပြန်လည်ထွက်ခွာချိန်၌ အရှေ့ဘက်မှ နေမင်းကြီး ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီတည်း။

❖

နိဂုံးကမွတ်အဆုံးသတ်

"ကျွန်တော့်ဇာတ်ကြောင်းကတော့ ဒါပါပဲ ဗိုလ်မှူးရယ်။ အဲဒီကိစ္စဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်လည်း ဒီမန်ကျည်းကုန်းရွာကလေးကို ပြောင်းပြီးနေခဲ့တာ အခုထိပါပဲ။ ဟိုအရင်ရွာကလေးကိုတော့ အဟောင်းတွေ အသစ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ ပြန်မနေတော့ပါဘူး။ အခု အသက်ကြီးပိုင်းမှာတော့ ဘုရားတရားနဲ့ ကျေးရွာအကျိုးပြုလုပ်ငန်း တွေပဲ အာရုံပြုပါတော့တယ်"

"အင်း ... အဘညိုဇာတ်လမ်းက ကြေကွဲစရာကြီးပါလား ဗျာ။ လူလူချင်း ဒီလို အပြစ်မဲ့သူတွေကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ကြတဲ့လူတွေအတွက် အကုသိုလ်ကံက ခွင့်မလွှတ်ပါဘူး အဘ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ်။ ပြေးစရာ မြေလည်း မရှိပါဘူး။ အခုအတိုင်းပဲ ဇာတ်[illegible] မကောင်းဖြစ်ကြမှာ မမွှတာပါပဲ''

''ဟုတ်တာပေါ့ ဗိုလ်မှူးရယ်''

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့စကားဝိုင်းမှာ ညနေမိုးစုပ်စုပ်[illegible] ပြီးဆုံးပါသတည်း။

(၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြင်းခြံခရိုင်၊ တောင်သာမြို့နယ်တွင် ကျောက် တစ်လုံးရေလှောင်တမံ တည်ဆောက်ခဲ့စဉ်က ကြားသိခဲ့ရသည့် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ရေးသားပါသည်။)

၃၀. ၈. ၂၀[illegible]

မဘိမ်းမြို့က ပုံပြင်များ (၁)

ထူးဆန်းထွေလာမြစ်ဆုံမှာ

ကျွန်ုပ်နှင့် ပုံပြောမည့်သူများ

ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၈၅ ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် ရှမ်းပြည်နယ် အနောက်မြောက်ဒေသမှ မဘိမ်းမြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ မြို့ကလေးမှာ ရွှေလီမြစ်ဘေးမှာရှိ၍ အိမ်ခြေမှာ ရာဂဏန်းမျှသာ ဖြစ်၏။ လည်စရာ ပတ်စရာ ဘာမှမရှိ။ တပ်စခန်းမှ မြို့သို့သွား သည့်လမ်းတစ်ကြောင်းသာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က နေခဲ့ရသည့် ကရင်ပြည်နယ်အစွန်က ဖာပွန်မြို့ကလေးလိုပါပေ။ အလွန်ပျင်းစရာ ကောင်းလေသည်။

ကျွန်ုပ်တာဝန်ကျရာ မဘိမ်းဒေသမှာ လူမျိုးစွဲသူပုန်များ လည်း မရှိ၊ ဝါဒစွဲသောင်းကျန်းသူ အသူရာများလည်း မရှိသဖြင့် လုံးဝအဖြူရောင်နယ်မြေဖြစ်ချေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် စစ်သားဖြစ်၏။ စစ်သားဆိုသည်မှာ အအားနေရရိုး ထုံးစံမရှိ။ တပ်နှင့်ဆိုင်သည့် စစ်ရေးစစ်ရာများကို ဆောင်ရွက်နေရ၏။ ထိုသို့မဟုတ်ပါက ပါပသမီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနေရမတိ ဆိုသလို စိတ်က မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်ပြီး အမူ တတ်၏။ မတစ်ထောင်သားများကို အုပ်ချုပ်နေရသည် မဟုတ် လာ။

''ဟေ့ ... ဗိုလ်မှူးတူးအိုင်စီ ဟိုရောက်ရင် သူ့ပုန် ဘူးဆိုပြီး မင်းကောင်တွေကို အအားမထားနဲ့ကွ။ အလုပ် ရှာခိုင်း''

ဟု ကျွန်ုပ်ထက် အသက် (၂၀)ကြီးသော Old Soldier စစ်သားအိုတပ်ရင်းမှူးကြီးက မဘိမ်းသို့မလာမီက မိုးမိတ်တွင် ကျွန်ုပ် အား ဆက်ဆက်မှာလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် မဘိမ်းတပ်စခန်းရောက် သည်နှင့် စခန်းခံစစ်များပြုပြင်ခြင်း၊ စခန်း၌ ဆောင်းတွင်းသီး အမျိုးမျိုးစိုက်ပျိုးခြင်း၊ အခြေခံအလယ်တန်းထိ ကျောင်းနေဖူးသော စစ်သည်များအတွက် ကြေးနန်းစာရေးနည်းနှင့် မြေပုံဖတ်နည်း သင်တန်း ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ စာမတတ်သော စစ်သည်များအတွက် သုံးလုံး သင်တန်း ဖွင့်လှစ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အလုပ်အမျိုးမျိုးရှာပေး တော့၏။ အရပ်သားကျောင်းဆရာဘဝက စစ်သားဖြစ်လာပြီး ကျောင်းနည်းပြဆရာလည်း လုပ်ခဲ့ဖူးသူ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသင်တန်း များ၌ မကြာခဏ ကိုယ်တိုင်ဝင်ရောက်ပြီး စာသင်ပြခြင်းများကို လည်း ပြုလုပ်၏။ စစ်သည်များကိုသာမဟုတ် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း အလုပ်ရှာပေးထားရ၏။ သို့ရာတွင် မဘိမ်းမှာ လုပ်စရာက ကျွန်ုပ် အတွက် များများစားစား မရှိပါချေ။ မိုးမိတ်နှင့် အလွန်ကွာ၏။

မိုးမိတ်တွင်နေခဲ့ရစဉ်က ဂေါက်ကွင်းရှိ၍ ညနေတိုင်း ဂေါက် သီးရိုက်သင်ပြီး ဂေါက်သီးကစားခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည် ဂေါက်သီး ကြောင့် မိုးမိတ်မှ ဌာနဆိုင်ရာလူကြီးများ အားလုံးလိုလိုနှင့် ရင်း

၏။ ယခု မဘိမ်းတွင်ကား ကစားစရာ ဘာမှမရှိပါ။ ပြောရမည် ကြက ဘောလုံးကွင်းပင် ကောင်းကောင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် အလုပ် ဘောအရ ဌာနဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရင်းနှီးရန်အတွက် ကျွန်ုပ် ည် မဘိမ်းရောက်ပြီး များမကြာမီမှာပင် ဌာနဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခ်ကြား၍ ဂျာပ်စခန်း၌ ညစာဖြင့် ဧည့်ခင်းဧည့်ခံလေသည်။ ညစာမစားမီ အာမိရမ်ဖြင့် ဦးစွာဧည့်ခံပြီး Video ကားများကိုပါ ပြသပေး၏။

''ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့ ညစာကတော့ လျှာရော မျက်စိပါ မှုရသာစုံပါပေတယ်ဗျာ။ ခဏ ခဏတောင် လာရမလိုဖြစ်နေပြီ''

အာမိရမ်အား မြေပဲအခွံကျွတ်ကြော်၊ ငါးသလဲထိုးကြော်၊ ာလူးကြော်၊ ငါးမုန့်ကြော်၊ တိုဟူးခြောက်ကြော်၊ ကြက်သားလုံး၊ က်သားလုံးမှသည် ရွှေလီမြစ်ထဲမှရရှိခဲ့သည့် ငှက်သားမျိုးစုံ၊ ခေါ် ရမ်းဘိုဘက်မှ လာပို့သည့် ဂျီ၊ ဆတ် စသော တောကောင် းအမျိုးစုံဖြင့် ကြော်လှော်ဧည့်ခံရာ ဧည့်သည်တော်များ အလွန် ကြိုက်တွေ့သွားကြ၏။

Video အခွေများကလည်း ကျိုင်းတုံဒေသမှ ကျွန်ုပ် တကူး ကသယ်လာသည့် အခွေများဖြစ်ရာ ကြည့်ရှုသူများ ရင်သပ်ရှုမော သောအုပ်အုပ် ရုတ်ရုတ်သဲသဲနှင့် အံ့သြချီးမွမ်းကြရလေသည်။

''ခဏ ခဏ လာကြလည်း ရပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း မှာ တစ်ယောက်တည်းနေရတာ ပျင်းတယ်ဗျ။ Weekend တိုင်း ပ်ပါတယ်။ လာကြပါ''

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ဖိတ်လိုက်၏။

ထိုသို့ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ တပ်စခန်းသို့ အပတ်တိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံမှန်ရောက်လာကြသူများမှာ ...

မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာသန်းလွင်

ဆလကမှ မြို့နယ်အင်ဂျင်နီယာ ဦးလင်းရှိန်

မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး ဦးလှဖေ

မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့မှ လုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ဦးကျော်

တို့လေးဦးဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အားလုံး အသက်လေး... သာ ဖြစ်ကြရာ ကျွန်ုပ်နှင့် အသက်အရွယ် မတိမ်းမယိမ်း... ဝါသနာများကလည်း ခပ်ဆင်ဆင်မို့ သူတော်ချင်းချင်း သတင်း... လွေ့ ပေါင်းဖက်တွေ့ခဲ့လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူများ... မဘိမ်းစခန်းတွင် နေခဲ့သည့်ကာလများ၌ အပတ်တိုင်းလိုလို ... အတူစားဖြစ်ကြ၏။ နောက်ပိုင်း၌ သူတို့မှ တစ်ပြန်တစ်လှည့် ... ကျွေး၍ မဘိမ်းမြို့တွင်းသို့ ထမင်းစား မကြာခဏသွားရ၏။ ... တွင် ရောက်တတ်ရာရာများ ပြောဆိုရာ၌ ကျွန်ုပ်၏တပ်စခန်း... မလွတ်လပ်သဖြင့် ညစာစားပွဲ ခပ်များများအား တပ်စခန်း... လုပ်ဖြစ်သည်က များပါ၏။

ရံဖန်ရံခါ ညစာမစားမီ Video မကြည့်ဘဲ ဇာတ်လမ်း... များ ပြောဖြစ်ကြ၏။

မူဆယ်နမ့်ခမ်းဘက်က ပြောင်းလာသူ အိန္ဒိယသွေး... လူပျိုကြီး ဒေါက်တာသန်းလွင်က သူ၏မလေးရှားအတွေ့အကြုံ... ခေါင်းမြီးခြုံထားသည့် မူဆလင်မလေးများ၏ အချစ်နှင့် မ... မှ ရင်ခုန်စရာများအကြောင်းကို ပြောတတ်၏။

မိုးနဲမောက်မယ်ဘက်က ပြောင်းလာသည့် လ... အင်ဂျင်နီယာ ဦးလင်းရှိန်ကမူ မိုးနဲဒေသ အတွေ့အကြုံများမှ ...

...ရှိုးရွှေအောင် အသတ်ခံရလောက်သည်အထိ ဆွဲငင်အားကောင်း... မိုးနဲသူ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး သေးသေးသွယ်သွယ်လေးများအကြောင်း... မှတ်သားရ ဝမခန်း ပြောတတ်၏။

ဦးလှဖေနှင့် ဦးကျော်အေးတို့က တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ဖြစ်... သူတို့နှစ်ယောက်က နှစ်လုံးပြူးသေနတ်တကားကား လေ... နတ်တကားကားနှင့် အလန်ကွာတာမိန်း အသေးစားများ ဖြစ်... ဝါသာမက သူတို့နှစ်ဦးသည် အင်းအိုင်ခါးလှည့်လက်ဖွဲ့မန္တရားနှင့်... ...ဆန်းအပြားများကို စိတ်ဝင်စားကြသူများ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်... ...ရလိုလို တစ္ဆေပုံပြင်လိုလို ဤဒေသမှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လေး... ...ကို ပြောပြတတ်၏။ ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ နားထောင်... ...ကား ကောင်းလေသည်။

"ကဲ ... တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရအောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ ...တွေ့အကြုံပြောကြဗျာ။ ကျွန်တော့်အတွက် မဘိမ်းမြို့က အမှတ် ...ရ ပုံပြင်တွေပေါ့"

ထိုအခါ စကားအလွန်ပြောသည့် ဦးကျော်အေးက အောက် ...အတိုင်း ပြောလေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ချည်းပြောလို့ ဘယ်ရမလဲ။ ဒုတပ်ရင်းမှူး ...လည်း ပြောရမယ်"

"ရပါတယ်ဗျာ။ ပြောမှာပေါ့။ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီပေါ့"

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ငါးဦးသည် ကိုယ်စိတ်ဝင်စားရာ ဇာတ် ...အသီးသီးကို ညစာစားရင်း ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ပြောဖြစ် ...၏။

ထိုပုံပြင်များထဲမှ ဦးကျော်အေးပြောသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရှုသူများအတွက် ဦးစွာတင်ဆက်လိုပါသည်။

❖

မြစ်ဆုံကပုံပြင်တစ်ပုဒ်

"ဒီမဘိမ်းက ကျွန်တော်တို့ဇာတိ မဟုတ်ဘူး ဒုတပ်ရင်းမှူး ရဲ့။ ပဝတ္တိ။ ကျွန်တော်တို့ဇာတိက ဒုတပ်ရင်းမှူးတို့နဲ့ ရေကြောင်း ကြောဆက် ရွှေဘိုအနောက်ဘက် ဒီပဲရင်းဘက်က အဖေ ပေါ့နော်။ အဖေက အဲဒီဘက်က။ အဖေ အသက် ၃၀ လောက် တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်ဆိုပြီး ရွာကထွက် အလုပ်ရှာ မိုးမိတ်ဘက်ရောက်လာတော့ မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီးဆီမှာ အမှုထမ်း ဖြစ်တယ်။ အဖေက ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နဲ့ လုပ်ရဲကိုင်ရဲဆိုတော့ ရောက်ပြီး တစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ စော်ဘွားကြီးရဲ့ လူရင်း ဖြစ်သွားပြီး အနီးကပ်တာဝန်ယူရတာပေါ့။ အခုအဖြစ်အပျက်က သူ့အကြောင်းပေါ့ဗျာ"

"နေပါဦး ဦးကျော်အေးရဲ့။ ခင်ဗျားအဖေက အခုရော သေးလို့လား။ ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"ရှိပါတယ်။ မိုးမိတ်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး အခုထိ မိုးမိတ် ပေါ်ကုန်းရပ်ကွက်မှာ နေပါတယ်ခင်ဗျာ။ ခုနစ်ဆယ်ကျော် ရှစ်ဆယ် တွင်းပေါ့ခင်ဗျာ"

"ဪ"

"ဒုတပ်ရင်းမှူးက ကိုကျော်အေး ဟိုပြောဒီပြောပြော ဖတွ မယုံရင် သွားမေးမလို့နဲ့ တူတယ်"

အလွန်ပျော်တတ်သော အတွင်းရေးမှူး ဦးလှဖေက

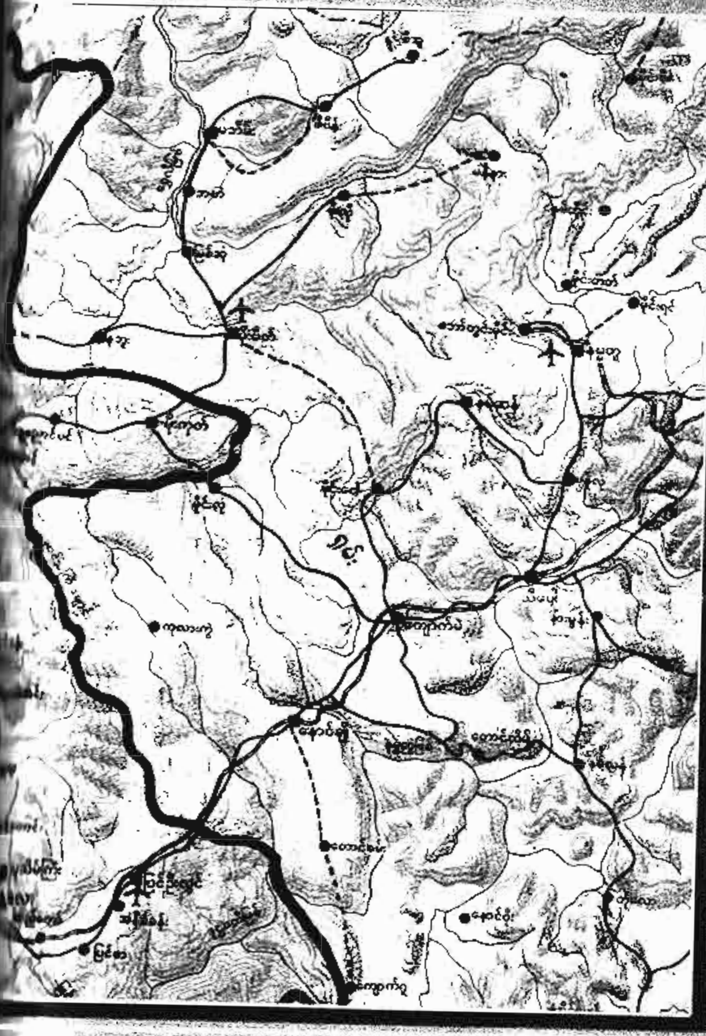

မိုးမိတ်၊ မဘိန်းမြစ်ဆုံဒေသပြမြေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဒုတပ်ရင်းမှူးတာဝန်နှင့် မဘိမ်းမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆော
(စာရေးသူနှင့် ဗိုလ်မှူးသက်ညွန့်)

၁၉၈၆ မဘိန်း စခန်းတွင် တာဝန်ကျစဉ်က စာရေးသူနှင့် အရာရှိများ
(ဘယ်မှမှညာ၊ ဗိုလ်ကြီးစန်းလွင်၊ ဗိုလ်မှူးဌေးညွန့်၊ စာရေးသူ
တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီးအောင်ရွှေဦး)

နောက်လိုက်၏။

"ခင်ဗျားက လုပ်ပြီ။ ခင်ဗျားအလှည့်ကျမှ မဟုတ်က ဟုတ်ကပြောဗျာ။ ဒါ ကျုပ်အဖေရဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ဗျ။ ဒု တပ်ရင်းမှူး မယုံလို့သွားမေးချင်လည်း ရပါတယ်ဗျာ"

ကျွန်ုပ်က ပြုံးရုံပြုံးပြလိုက်၏။

"ကဲ ... ဆက်ပြောဗျာ"

"ဒီလိုပါခင်ဗျာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်ငါးဆယ်လောက်ကပေါ့ ဗျာ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီကလေးကပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့် အဖေ ဦးအောင်ခင်က လူပျို။ မိုးမိတ်ရောက်တာလည်း တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ရှိသေးတယ်။ မိုးတွင်းတစ်နေ့မှာ စော်ဘွားကြီးက သူ့ကို အရေး ကြီးတာဝန်တစ်ခုနဲ့ တစ်ယောက်တည်း မြစ်ဆုံကို လွှတ်လိုက်တယ်။ မြစ်ဆုံမှာ ကိစ္စပြီးရင် မဘိမ်းကို ဆက်သွားခိုင်းလိုက်သတဲ့ခင်ဗျာ"

"ကိစ္စက ဘာကိစ္စလဲ"

"အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ဆိုင်တဲ့ လုံခြုံရေးကိစ္စလို့ အကြမ်းဖျင်း လောက်သိရပါတယ်။ ဘာကိစ္စရယ်လို့တော့ အဖေက အသေအချာ မပြောဘူး။ သူပြောတာကတော့ မိုးတွေရွာနေတုန်းမှာ မြင်းတစ်စီး နဲ့ မိုးမိတ်က တစ်ယောက်တည်းထွက်လာခဲ့ပြီး အခုကိစ္စ သူ ကြုံရ တာကိုပဲ ပြောတယ်ခင်ဗျ"

"ဩော်"

ဤသို့ဖြင့် ဦးကျော်အေးက သူ့အဖေကြီးဦးအောင်ခင်၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်ကို ပြောလေတော့၏။ မယုံပါက မိုးမိတ် ရောက်သည့်အခါ ယခုထက်တိုင် အသက်ထင်ရှားရှိနေသော သူ့ ဖခင်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းနိုင်ပါကြောင်းကိုလည်း ထပ်လောင်း

www.burmeseclassic.com

ပြောပြနိုင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးကျော်အေး၏ ပြောပြချက်များကို နားထောင်ခဲ့ရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သဖြင့် မိုးမိတ်ပြန်ရောက်ချိန်၌ ကာယကံရှင် ဦးအောင်ဒင်ကိုပါ မိုးမိတ်ပော်ကုန်းရပ်တွင် သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပါသည်။

“ဒီကိစ္စ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပါလား အဘရယ်”

“တကယ်ပါ။ အဘကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့တာပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

ကာယကံရှင် ဦးအောင်ဒင်အား ကိုယ်တိုင်ကြုံဆုံပြီး မြင်သဖြင့် ဤစိတ်ဝင်စားဖွယ်ဇာတ်လမ်းအား ကာယကံရှင် ဦးအောင်ဒင်၏အပြောဖြင့် စာရှုသူများအတွက် ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

❖

မိုးသည်းသောနေ့တစ်နေ့

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ် မောင်အောင်ဒင်သည် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ ညွှန်ကြားခိုင်းစေချက်အရ မိုးမိတ်မြို့မှ မြင်းတစ်စီးဖြင့် ထွက်လာချိန်၌ ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်လိပ်တို့သည် မည်းမှောင်လျက်ရှိချေ၏။ လမ်းတွင် မြစ်ဆုံမရောက်မီမှာပင် ပြင်းထန်လှသော မိုးချုန်းသံတို့ကြားမှ မိုးပေါက်များက သဲသဲမဲမဲ ရွာချလိုက်တော့၏။ မိုးသီးမိုးပေါက်များသာမက လျှပ်စီးများကလည်း ဝင်းခနဲ လက်ခနဲ ဟိုမှ ဒီမှ ပြက်လျက်ရှိ၏။ ရံဖန်ရံခါတွင် မိုးကုတ်ကြေးနီတောင်ကြီးဘက်မှ လေခပ်ကြမ်းကြမ်းကလည်း ခပ်ရမ်းရမ်းဖြင့် တဝေါဝေါ တိုက်ခတ်လာနေ၏။

ခရီးတစ်ဝက်လွန်မြောက်သည်အထိ လမ်း၌ လူမဆိုထားဘိ ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြီးမှပင် မတွေ့ခဲ့ရပါချေ။ မိုးမိတ်မြို့မှ မြစ်ဆုံမှာ ၁၈ မိုင်ခန့်ဝေးလေသည်။ လမ်းတစ်ဝက်ခန့်ကျော်လွန်ပြီးသည်နှင့် သဲကြီးမဲကြီး ရွာသွန်းသော မိုးသည် တဖြည်းဖြည်း သိတ်လာတော့၏။ သို့ရာတွင် တဂျုန်းဂျုန်း တဒိန်းဒိန်း မြည်နေသော မိုးချုန်းသံများကား ပျောက်မသွားခဲ့ပါချေ။

မကြာမီ မြစ်ဆုံနှင့်နီးလာ၏။ မြစ်ဆုံတွင် ရွှေကျင်သူများ၊ သစ်လုပ်သားများ၊ ဆင်သမားများ စုစည်းနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ် သိရှိထား၏။ ကျွန်ုပ်သည် တာဝန်အရ သူတို့နှင့် ခေတ္တခဏ တွေ့ဆုံရပါမည်။ အချိန်ရှိသေးက မဘိမ်းသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာပြီး မိုးပုံးပုံးရွာကြီး၌ ညအိပ်အခြေပြုရမည်ဖြစ်၏။ မြစ်ဆုံနှင့် မဘိမ်းကို ရှေးယခင်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ခဲ့ဘူးသေးချေ။ စော်ဘွားကြီးက လူဟောင်းများကို စေလွှတ်ပါက သတင်းပေါက်ကြားသွားနိုင်သဖြင့် လူသစ် ကျွန်ုပ်အား ရွေးချယ်တာဝန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ချေသည်။

မိုးရေများ ရွဲရွဲစိုလျက်ရှိသောကြောင့် လူရော မြင်းပါ ခိုက်ခိုက်တုန်နေအောင် ချမ်းလျက်ရှိ၏။ မိုးမိတ်ဒေသမိုးက ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေဘိုဒေသမိုးထက် အအေးဓာတ်များစွာလွန်ကဲပုံရ၏။ လမ်းတွင် ဆိုသည့်နားခိုစရာမှ မတွေ့ရ။ မြစ်ဆုံရောက်က ခေတ္တနားခိုမှ ရပေမည်။ နားခိုရန် စိတ်စောနေ၍ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ ရေနံရောင် ...ပေါင်းခြေတံရှည် အိမ်အိုကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရ၏။

“နိပ်ပဟ ... ဒီအိမ်ကြီးမှာ ခဏမိုးခိုမှရတော့မယ်”

ကျွန်ုပ် စိတ်ကူးမဆုံးမှာပင် အသားဖြူဖြူ ၀၀ လူကြီးတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးသည် မြင်းညိုကြီးတစ်စီးကို အမြင်းစိုင်းနှင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့နေရာ [illegible] ဘွားခနဲ ပေါ်လာ၏။

"ဦးခင်ဗျာ ဒါ မြစ်ဆုံရွာပါလားခင်ဗျာ"

"ပြော် ... ဟုတ်ပါတယ် တူတော်မောင်။ တူတော်မောင် [illegible] က ဘယ်သွားမှာပါလဲ"

"ကျွန်တော်က မဘိမ်းမြို့ကို သွားမှာပါခင်ဗျာ"

ကျွန်ုပ်သည် လာရင်းကိစ္စအမှန်ကို မပြောဘဲ ထိုလူကြီး [illegible] သိသိသိပ်သိပ်ဖြင့် အသိပေးသင့်သလောက် အသိပေးလိုက်၏။

လူကြီးသည် အသက် ၅၀ ခန့်ရှိပုံရပြီး အသားဖြူဖြူ [illegible] နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားဖြင့် ဥပမိရုပ်ကား တောသူဌေးပုံပေါက် [illegible] သည်။ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများကဲ့သို့ပင် ရှမ်းဘောင်းဘီနှင့် [illegible] တိုက်ပုံများကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ခမောက်တစ်ချပ်ကိုလည်း [illegible] မှာ ဆောင်းထား၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စကားပြောနေစဉ် မိုးက တစ်ကျော့ပြန်ကာ [illegible] မဲမဲ ရွာချလိုက်ပြန်၏။

"မိုးသည်းလာပြန်ပြီ တူတော်မောင်။ ကိစ္စက သိပ် [illegible] အလျင်မလိုရင်တော့ ဒီအိမ်ကြီးမှာ နားနိုင်ပါတယ်။ ညအိပ်လို့လည်း ရတယ်။ ကျုပ်က ဒီအိမ်ပိုင်ရှင်ပါ။ အိမ်က ရွာနဲ့တော့ နည်းနည်း လှမ်းသေးတယ်နော်"

"ပြော် ... ဒါဆိုလည်း ခဏနားချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် မြင်းများပေါ်မှ ဆင်းသက်ကြပြီး [illegible] များကို အိမ်အောက်၌ အနားပေးကာ အိမ်ကြီးပေါ်သို့တက်ခဲ့ကြ [illegible]

အိမ်ကြီးမှာ ရှေးဟောင်းကျွန်းအိမ်အိုကြီးဖြစ်၍ ရှေးလူကြီး [illegible]

[illegible] အသုံးပြုခဲ့ကြသည့် စားပွဲကုလားထိုင်များ၊ ကော်ဇောကြီးများ၊ [illegible] လူမျိုးများ အသုံးပြုတတ်ကြသည့် ဖျာကြီးများ၊ လေးထောင့် [illegible]ပင်းအုံးများ၊ နှီးဒေါင်းလန်းကြီးများ စသည်တို့ကို တစ်ချက် တစ် [illegible]ကြ် ပစ်လိုက်သည့် လျှပ်စီးရောင်လက်လက်တွင် ကျွန်ုပ် တွေ့မြင် [illegible]၏။ သို့ရာတွင် အိမ်ပေါ်၌ကား ပိုးမျှင်များနှင့် ဖုန်များကား တသော [illegible]ကာနှင့်ရှိနေသောကြောင့် လူမှုနေပါရဲ့လားဟု သံသယပင်ဖြစ်မိ၏။

"ဘယ်သူမှလဲ မရှိပါလားခင်ဗျာ"

"အင်း ... ကျုပ်မိန်းမနဲ့ တပည့်တွေ ပြန်မရောက်ကြ [illegible]သေးဘူးထင်ရဲ့"

ကျွန်ုပ်သည် အသင့်ပါလာသော ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်တစ် [illegible]တိုင်အား ဓာတ်မီးခြစ်ဖြင့် ထွန်းညှိလိုက်တော့၏။

လူဝကြီးသည် အိမ်အလယ်ရှိ မီးဖိုတွင် ထင်းများထည့်ကာ [illegible]ရှူးသားဖြင့် မီးမွှေးလျက်ရှိ၏။ မီးပိုး၍ အရှိန်ရလာသောအခါ [illegible]ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် မီးလှုံရင်း အဝတ်အစားများခြောက်သွေ့အောင် [illegible]လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် လူဝကြီးအား အသေ [illegible]အချာကြည့်မိတော့၏။

လူဝကြီးသည် စကားမပြောတော့ဘဲ အရောင်တလက်လက် [illegible]တောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို မကျေမချမ်း [illegible]ဖြစ်နေပုံရသည့်လက္ခဏာဖြင့် အံကြိတ်လိုက်၊ သက်ပြင်းချလိုက် [illegible]ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း စကားတစ်လုံးမှ မပြောတော့ချေ။ [illegible]ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အနေရခက်လျက်ရှိတော့၏။

"ဦးခင်ဗျာ ဖနီးသည်ရော မတွေ့သေးပါလား"

"အင်း ... လာပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ရောက်မှန်းမသိသေးလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မိန်းမတွေများ တယ်ခက်သကိုး တူတော်မောင်ရဲ့။ ကောင်းကောင်းထားလည်း ကောင်းကောင်းမနေ။ ဣတ္ထိဝက် [illegible] ဆိုတာ တယ်မှန်တာပဲ ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား''

လူဝကြီးသည် သူ့ဟာသူပြောပြီး တဟားဟားရယ်မော လိုက်ရာ သူ၏ရုတ်တရက် ရယ်သံကြီးကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ မသိမသာ ချောက်ချားလုမတတ်ပင် ဖြစ်သွားသေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီးလက်အောက်၌ အမှုထမ်းခဲ့ရာ၌ လူအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပြီးဖြစ်ရာ အရေးကြုံလာလျှင် သက်လုံကောင်းရန်ကို ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်၏။

''ရိုင်းတယ် မထင်ပါနဲ့ခင်ဗျာ။ ဦးက ဘာများလုပ်သလဲ ခင်ဗျာ''

''သြော် ... ကျုပ်လား။ ဒီဒေသကထွက်တဲ့ ရွှေအရောင်း အဝယ်လုပ်တယ်လေ။ ဒီရွှေတောက ကျုပ် မသိတဲ့လူမရှိပါဘူး တူတော်မောင်။ ရွှေဒိုင်ဖွင့်ထားတယ်ဆိုပါတော့''

ထိုသို့ အချီအချပြောနေစဉ် အသားဖြူဖြူနွဲ့နွဲ့ လှလှ ချောမောလှပသည့် အသက်အစိတ်ခန့် မိန်းမရွယ်တစ်ဦးသည် [illegible] ကြီးပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာပြီး ...

''ဟင် ... ဦးဝဏ္ဏ ဘယ်တုံးကပြန်ရောက်နေလဲ။ [illegible] ဟောက်ဘက်က ကိစ္စတွေကော ပြီးခဲ့ရဲ့လားရှင်''

အလွန်အံ့သြသောမျက်နှာဖြင့် မေးလိုက်တော့၏။

''မပြီးခဲ့သေးဘူးကွ။ ငါ မကြားချင်တဲ့သတင်းစကားတွေ ကြားရလို့ မြင်းအုန်းစိုင်းပြီး မိုးကြီးလေကြီးထဲ အိမ်ပြန်လာခဲ့တာ''

''ဘာသတင်းစကားပါလိမ့်ရှင်''

ဦးဝဏ္ဏအမည်ရှိ လူဝကြီးသည် ချောမောလှပသည့် မိန်းမ ရွယ်အား ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲယူပွေ့ဖက် နမ်းရှုပ်ပြီး ...

''မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့သတင်းလေ မိန်းမရဲ့။ မင်းနဲ့ပတ်သက် တဲ့သတင်း''

ဟု ပြောလိုက်ပြီး မိန်းမရွယ်အား ဆက်လက်၍ တင်းကြပ် စွာ ပွေ့ဖက်ထားရှိ၏။

ထိုအချိန်၌ မိုးကြီးလေကြီးမှ ပို၍ ပို၍ သည်းလာလေ၏။ ဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် အသံဗလံများက ဆူညံနေချေ၏။ ထိုခဏ မှာပင် အိမ်နောက်ဘက်မှ ဝုန်းခနဲ မြည်သံကြီးတစ်ခု ကြားရပြန် ၏။ ထိုအခါ လူဝကြီး၏ ရင်ခွင်ထဲရောက်နေသည့် မိန်းမရွယ်သည် တင်းရုန်းထွက်လေရာ ...

''ဘာများလဲ မိန်းမရဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဘာလုပ်မလို့လဲ''

''ကျုပ် ကြောက်တယ် ဦးဝဏ္ဏ။ ဘာသံကြီးမှန်းလဲ မသိ ဘူး။ သွားကြည့်မလို့''

''ဟ ... တို့အိမ်မှာ ဘာရှိမှာလဲကွ။ မင်းက ဘာတွေများ ကြောက်နေရတာလဲ။ ငါ တစ်ယောက်လုံးရှိနေမှ ကြောက်စရာ ရှိ သေးလို့လား''

''လွှတ်ပါဦးရှင် ကျုပ် သွားကြည့်ပါရစေဦး''

''မကြောက်ပါနဲ့ မိန်းမရဲ့။ ငါ့ရင်ခွင်ထဲမှာ နေစမ်းပါ မိန်းမ ရယ်''

''ကျုပ် ချမ်းလာပြီ ဦးဝဏ္ဏ။ အနွေးအကျီသွားဝတ်ပါရစေ ဦး''

''ငါ့ရင်ခွင်ထက် နွေးတာ ဘာရှိဦးမှာလဲ မိန်းမရာ။ ငြိမ်ငြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေစမ်းပါကွာ''

ကျွန်ုပ်သည် ထူးဆန်းသော လင်မယားနှစ်ဦးအား အလျှ[illegible] ဖုံးသြစွာနှင့် ကြည့်နေမိတော့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်ရှိနေ သည်ကိုပင် အမှုမထားဘဲ ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးရှိ ရင်တွင်းစကားများ ကို ပြောလျက်နေကြချေ၏။ လူဝကြီးက မိန်းကလေးကို တင်းကြပ် စွာ ပွေ့ဖက်ထား၏။ မိန်းကလေးက အတင်းရုန်းကန်လျက်ရှိ၏။ ရုန်းကန်လျက်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ကြားနေရသောအသံများ ကြောင့် ကြောက်ရွံ့သည့်အသွင်မှာ ပို၍ ပို၍ ထင်ရှားလာ၏။ [illegible] ကြည့်ရသည်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကို အထူးကြောက်ရွံ့နေပုံရ၏။ [illegible] တစ်ရာကိုလည်း ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားနေပုံလည်းရ၏။

''လွှတ်ပါဦး ဦးဝဏ္ဏရယ်။ ကျုပ်ကို လွှတ်ပါရှင့်။ [illegible] သွားကြည့်ပါရစေ''

''ဟော့ ... မအေးမွန် စကားမပြောနဲ့တော့။ [illegible] နေစမ်း''

ထိုအချိန်တွင် နောက်ဖေးခန်းမှ အသက် ၃၀ ခန့်ရှိ [illegible] တင်းကြဲခိုင်သော လူရွယ်တစ်ဦးသည် မီးဖိုအနီးသို့ အေး[illegible] ရောက်ရှိလာသည်။

ဦးဝဏ္ဏနှင့် မအေးမွန်တို့လင်မယားက မှောင်ရိပ်တွင် [illegible] ကြ၏။

''ဗျို့ ... မအေးမွန် ဘယ်များသွားနေရတာလဲဗျာ။ မော[illegible] ရောက်လာပြီလေ။ မျှော်တော်ဇောနဲ့ မောနေပြီလား။ အိပ်ခန်း[illegible] ထွက်ခဲ့ပါတော့ဗျာ''

''မအေးမွန် ... အချစ်ရေ ... မောင်လာပြီလေ ထွက်[illegible]

[illegible]ဗျာ''

လူရွယ်က နောက်တစ်ခေါက်ထပ်ခေါ်လိုက်ပြန်၏။

''ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ ... လာပါပြီဗျာ။ မင်းအချစ်လေး [illegible]အေးမွန် လာပါပြီ''

ဦးဝဏ္ဏသည် မအေးမွန်အား လက်မှဆွဲ၍ အမှောင်ထဲက [illegible]ထွက်လိုက်၏။

''ဩော် ... ဦးဝဏ္ဏကိုး ဘယ်လိုလဲ။ သူများချစ်ခြင်းခွဲတဲ့ [illegible]လူယုတ်မာကြီးရဲ့''

လူရွယ်က မခိုးမခန့်ဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

''ဘယ်လိုမှမလဲဘူး စိုင်းမောင်။ မင်းက ငါ့မယားကို ခုလို [illegible]လာပြီး ကြာခိုနေလို့ ငါ ပြန်လာပြီး မင်းကို စောင့်ဖမ်းနေတာ''

''ကျုပ်က ကြာခိုတာမဟုတ်ဘူး။ မအေးမွန်နဲ့ကျုပ်က ငယ် [illegible]စား။ ယူကြတော့မယ့်ဆဲဆဲမှာ ခင်ဗျားကြီးက ငွေနဲ့ပေါက်ပြီး [illegible]လက်ထဲက အတင်းလုယူသွားတာ ... ဟင်း ... လူယုတ်မာ [illegible]''

လူရွယ်က အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ မကျေမချမ်းနှင့် [illegible]ပြန်၏။

''အေး ... ဟုတ်တယ်။ ငါက လူယုတ်မာ။ မင်းက [illegible]ယားခိုး''

ဦးဝဏ္ဏနှင့် စိုင်းမောင်တို့သည် တစ်ဦးက တစ်ဦးကို စား [illegible]တ် ဝါးမတတ်ကြည့်နေကြ၏။ မအေးမွန်မှာကား လင်ကြီးနှင့် [illegible]ကြား ဗျာများနေရှာ၏။

''ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်က မယားခိုး။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာလုပ်ချင်လဲ''

''ဓါးလုပ်ချင်တယ်ကွာ''

ဦးဝဏ္ဏသည် စိုင်းမောင်အား လွှားခနဲခုန်အုပ်လိုက်တော့ ၏။ ထို့နောက် ယောက်ျားသားနှစ်ဦးသည် အချိန်အတော်ကြာအောင် ထွေးလုံးသတ်ပုတ်ကြလေသည်။ ဦးဝဏ္ဏသည် အသက် ၅၀ ကျော် ဖြစ်သော်လည်း အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လူငယ် လူရွယ် စိုင်းမောင်သည် လွယ်ကူစွာ အနိုင်မရဘဲရှိနေ၏။ သူက လျှင် စိုင်းမောင်အား လက်သီးဖြင့် ဆက်ကာဆက်ကာ ထိုးနေ၏ သို့ရာတွင် ဘေးမှာရှိနေသော မအေးမွန်က ဦးဝဏ္ဏ၏လည်ပင်းကို ဖျစ်ညှစ်ရန်ကြိုးစားနေသည့် စိုင်းမောင်အား ဤနေရာမှထွက်ပြေး စေလိုသဖြင့် ဦးဝဏ္ဏကို သိုင်းဖက်၍ ...

''ကိုစိုင်း ... ပြေး ... ပြေး'' ဟုအော်လေသည်။

ဦးဝဏ္ဏက စိုင်းမောင်အား လက်သီးဖြင့်ထိုးနေစဉ် စိုင်းမောင် က ဦးဝဏ္ဏ လည်မျိုအား ဖျစ်ညှစ်ရန်ကြိုးစားနေ၏။ မအေးမွန်က ပြေးပြေးဟုအော်သည့်အချိန်၌ စိုင်းမောင်သည် လည်မျိုကို ဖျစ်ရန် မကြိုးစားတော့ဘဲ လည်မျိုကို လွှတ်လိုက်ပြီး ထပြေးရန် ပြင်လိုက် သည်။

''ဒီလိုပြေးလို့ ဝဏ္ဏလက်က လွတ်ရိုးလား ကိုယ့်လူရယ်''

ဦးဝဏ္ဏက ပြောပြောဆိုဆို ခါးတွင် အသင့်ဆောင်လာသော ရှမ်းဓားမြှောင်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်၍ စိုင်းမောင်၏ရင်ဝသို့ တစ် တည့်ကြီး ထိုးချလိုက်၏။

''အား''

စိုင်းမောင်သည် အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ကာ လဲကျ

၏။ သွေးများ ပန်းထွက်လာသည်။

ထိုအခါ ဦးဝဏ္ဏသည် မအေးမွန်ကို ကောက်ထမ်းပြီး အိမ် အောက်သို့ ကြောင်ရိုင်းတစ်ကောင်အလား လွှားခနဲ တရကြမ်း ခုန် ဆင်းချသွားတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် တအံ့တသြဖြင့် လိုက်၍ကြည့်မိသည်။ ဦးဝဏ္ဏ သည် မအေးမွန်အား ကလေးငယ်လေးပွေ့သလို ပွေ့ယူပြီး သူ၏ မြင်းညိုကြီးပေါ်တက်ကာ ရွှေလီမြစ်ဆီသို့ အပြင်းစိုင်း၍ ထွက်ခွာ သွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် အကျိုးအကြောင်းသိလိုဇောဖြင့် အိမ် အောက်မှ ကျွန်ုပ်မြင်းကို ဖြုတ်ကာ ဦးဝဏ္ဏ ထွက်ခွာသွားသည့် နောက်သို့ ကဆုန်စိုင်းကာ လိုက်လာခဲ့၏။

ဦးဝဏ္ဏ၏ မြင်းညိုကြီးမှာ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်ပေါက်ပြေး သွားနေရာ ကျွန်ုပ်မှာ သူတို့မီအောင် အပြင်းစိုင်းနှင်လိုက်ပါရ၏။ ကမူ ကောင်းစွာမစဲသေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် မြင်းညိုကြီးအား လျှက်ပြုစ လရောင်အားကိုးဖြင့် မျက်ခြည်မပြတ်အောင်ကြည့်ရင်း လိုက်ပါရ၏။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသော် ရေများ တဝါဝါစီးနေ သည့် ရွှေလီမြစ်ကြီးသို့ ရောက်ရှိတော့၏။ ဦးဝဏ္ဏသည် တုံ့ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ ရေစီးသန်လှသည့် ရွှေလီမြစ်ကြီးအတွင်းသို့ သူတို့လင်မယား စီးရော မြင်းကြီးပါ ဝုန်းခနဲမြည်အောင် ခုန်ဆင်းချလိုက်ပါသတည်း။

ရွှေလီမြစ်ထဲသို့ လွှားခနဲခုန်ချလိုက်သည့်အခါ မအေးမွန် က ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်၏။ သူမ အသံမှာ မိုးသံလေသံများကို ထွင်းဖောက်၍ ရွှေလီမြစ်ရိုးတစ် လျှောက် ပဲ့တင်ထပ်သွား၏။ လူနှစ်ယောက်နှင့် မြင်းတစ်ကောင်မှာ အလွန်အစီးသန်လှသည့် ရွှေလီမြစ်ရေအတွင်း၌ မျောပါသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ကို ကျွန်ုပ်သည် ထွက်ပြူစလရောင်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား ကြီး တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ သခင်က ဖော်ကြိုးကိုဆွဲထား၍ မြင်းညိုကြီး များမှာလည်း ရေဘေးက လွတ်အောင် မရုန်းနိုင်ရှာရောထင့် ရေထဲ တွင် မျောပါသွားတော့၏။ ခဏကြာသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေပြီး နောက်ဆုံး၌ လူရောမြင်းပါ မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်ပြီး စုံးစုံးမြုပ် သွားမှ ရွှေလီမြစ်ကမ်းက လှည့်ပြန်ခဲ့မိတော့၏။

"ဩော် ... အားလုံးသွားရှာပြီကိုး"

ကျွန်ုပ်သည် ရွှေလီမြစ်ကမ်းမှ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် မြင်းကို ပြန်လှည့်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် နားခိုသည့်အိမ်ကြီးနားအရောက်တွင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး တဝင်းဝင်းနှင့် မိုးမိတ်ဘက်မှ မြင်းသုံးစီး ဆင်း စိုင်းနှင်လာကြ၏။

"ဟေး ... ကိုအောင်ဒင် ကျုပ်တို့ပါဗျ"

"ဟာ ... ကိုစိုင်းသော်တာတို့ပါလား။ ဘာများထူးလို့လဲ"

ကျွန်ုပ်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ သက်တော် စောင့်ရဲဘော်များဖြစ်၏။

"အဲ ... ထူးဆို ညနေကမှ စော်ဘွားကြီးက ဗေဒင်ဆရာ တွေ ငါ့ အောင်ဒင်ကို ကိစ္စရှိလို့ မြစ်ဆုံဘက်လွှတ်လိုက်မိတယ် မိုးတွေ လေတွေနဲ့မို့ ဒီကောင် ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်။ မြစ်ဆုံလည်း ရောက်ဖူးသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ မြစ်ဆုံမှာက ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ဒီကောင်မသိတာတွေ အများကြီး။ မင်းတို့ လိုက်သွားပြီး ဒီကောင် ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့တော့ ပြောလို့ လိုက်လာကြတာဗျာ"

"ဩော်"

"ဒီမှာ ဘာများထူးသေးလဲ ကိုအောင်ဒင်"

ကျွန်ုပ်ကား ငိုချင်ရဲ့လက်တို့ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ယခု ကျွန်ုပ်တွေ့မြင်ကြုံဆုံပုံကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြဖြစ်လေသည်။

"အင်း ... လင်ကြီးက လင်ငယ် အဲ ငယ်ရည်းစားကို စောင့်ဖမ်းပြီး သတ်ကြပုတ်ကြနဲ့ ကျုပ်ကတော့ ဘေးက ပွဲကြည့်ပေါ့ ဗျာ။ ပြီးတော့ ငယ်ရည်းစားက ဓားထိုးခံရပြီး သေသလား ရှင်သလား တော့ မသိဘူး။ လင်ကြီးနဲ့ ကောင်မလေးကတော့ ရွှေလီမြစ်ထဲ မျောပါသွားကြလေရဲ့။ သေမယ်ထင်ပါတယ်။ မြင်းကြီးပါ အဆစ် ပါသွားပါလေရော။ မြင်းကြီးက ကောင်းမှကောင်းသနဲ့။ မြင်းညိုကြီး မြင်းညိုကြီးကိုတော့ နမြောလှသဗျာ"

"ဩော် ... အဲဒါတွေအကုန်လုံး ကိုအောင်ဒင် မြင်လိုက် တာပေါ့နော်"

"အေးဗျ ... မြင်လိုက်တယ်"

"အင်း ... ဒါကြောင့် စော်ဘွားကြီးကပြောလိုက်တာကိုး"

"ဘာတွေပြောလိုက်တာလဲ"

"ငါ မေ့လို့လွှတ်လိုက်တာကွ။ ဒီလို မိုးတွင်းကြီး မြစ်ဆုံမှာ ဟိုဝဏ္ဏဆိုတဲ့ကောင်ကြီး စိုင်းမောင်ကိုသတ်ပြီး သူ့မိန်းမနဲ့ ရွှေလီမြစ် ထဲမှာချသေသွားတဲ့ကိစ္စရှိတယ်။ သူတို့သေပြီး ဒီလိုရာသီမှာ ခြောက် လှန့်အားကြီးလို့ မြစ်ဆုံလည်း ရွာပျက်မတတ်ဖြစ်နေပြီ။ လူရှိချင်မှ ရှိမယ်။ အောင်ဒင်ကို မင်းတို့ပြန်လိုက်ခေါ်လိုက်တော့လို့ မှာလို့ လိုက်လာကြတာဗျာ"

"ဩော် ... တကယ်ပဲလားဗျာ"

"တကယ်ပါ ကိုအောင်ဒင်ရဲ့။ မယုံရင် ကျွန်တော်တို့နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ခဲ့ပါ''

ကျွန်ုပ်သည် မြစ်ဆုံရွာတောင်ဘက်အထွက်ရှိ ကျွန်း[illegible] ကြီးသို့ရောက်ရှိသောအခါ အိမ်အပေါ်ထပ်၌ မီးလင်းလျက်ရှိချေ[illegible]

''ဟာ ... မီးလင်းနေပါလား''

''ကျုပ်ထွန်းထားခဲ့တဲ့ ဖယောင်းတိုင်မီးပါ''

ကျွန်ုပ်တို့လေးဦး အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ရောက်သွားချိန်၌ ကျွ[illegible] ထွန်းထားခဲ့သည့် ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်ကား တစ်ဝက်ခန့်ကျန်[illegible] သေးသည်။ မီးလင်းဖို၌ကား မည်သည့်မီးမှ မရှိပါချေ။ [illegible] ၌ သေဆုံးသည်ထင်ရသော စိုင်းမောင်၏အလောင်းကိုလည်း မ[illegible] ပါချေ။

''ဘယ်လိုလဲဗျ။ ဒီလူ ဒီမှာလဲသွားတာ။ ကျုပ် တကယ် သေချာမြင်ခဲ့ပါတယ်။ အခု ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်။ သွေး[illegible] လည်း မတွေ့တော့ပါလား''

''ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီစိုင်းမောင်ဆိုတဲ့လူက ဟောဒီ မီးဖို[illegible] မှာ ခေါင်းမြောက်ဘက်လှည့်ပြီး ရှမ်းဘောင်းဘီပင်နီရောင်နဲ့ [illegible] ကျယ်လက်ပြတ်အဖြူနဲ့ မဟုတ်လား''

''ဟင် ... ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ''

''ကိုအောင်ဒင်ရေ ကျုပ်က ဒီမြစ်ဆုံ ဗဟဲသားဗျ။ အဲဒီ[illegible] ဖြစ်တုန်းက ကျုပ်က လူပျိုပေါက်။ ဒီမှာ ရွှေကျင်နေတာ။ ဒီ[illegible] အားလုံး ကျုပ်ရှိတုန်းဖြစ်သွားတာ။ တစ်ရွာလုံး ဒီအိမ်ကြီးကို [illegible] ကြည့်ကြတာ။ ကျုပ်လည်း ပါသပေါ့ဗျာ။ ကိုင်း ... ခင်ဗျား [illegible] ကြီးမှာ ဘာထူးလဲ သတိထားမိလား။ ကြည့်ပါဦး''

လုံခြုံရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကိုစိုင်းသော်တာက ပြော[illegible]

''အင်း ... ဒီအိမ်ကြီးက ဗိမ်ဗိုကြီး လူမနေတာကြာလို့ ဖုန်တွေကပ်နေတာပေါ့ဗျာ''

''ကဲ ... အဲဒီမှာ ကြမ်းပြင်ကိုသေချာကြည့်ပါဦး။ ခြေရာ ဘယ်နှစ်ခုတွေ့လဲ''

သူမေးမှ ခြေရာများကို ကျွန်ုပ်လိုက်ကြည့်မိသည်။

ဟိုက် ခြေရာများက ကျွန်ုပ်၏ ခြေရာတစ်စုံတည်းပါလား။

''ဟုတ်ပြီဗျို့။ ကျုပ်ခြေရာတစ်စုံပဲတွေ့တယ်။ ကဲ ... အဓိပ္ပာယ်ပြောဗျာ။ ဘယ်လိုတဲ့လဲ''

''အင်း ... ပြောဆိုရင်တော့ ပြောရမှာပဲ။ ဒီဦးဝဏ္ဏက [illegible]ဇာတိမဟုတ်ဘူး။ ဟိုမြောက်ပိုင်း ကွတ်ခိုင် တာမိုးညဲဘက်က။ [illegible]ယ်ကဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိ မိုးမိတ်ကို ရောက်လာပြီး ရွှေ [illegible]တို့ ကျောက်တို့ အရောင်းအဝယ်အသေးလေးတွေလုပ်ရင်းက ကြီး [illegible]လာတာ။ လာတုန်းကတည်းက မိန်းမလည်းမရှိဘူး။ မပါလာဘူး။ [illegible]မိတ်ကနေ မြစ်ဆုံရွှေ့သွားပြီး မြစ်ဆုံ ရွှေတောမှာ ရွှေကောက် [illegible]ရင်းနဲ့ ဒီမအေးမွန်ဆိုတဲ့ကောင်မလေးကိုတွေ့တော့ သူ့အဖေအမေ [illegible]တွေကို မက်လောက်အောင် ပစ္စည်းအစုံတင်တောင်းပြီး ယူလိုက် [illegible]လေ။ တောသူတောင်သားဆိုတော့လည်း ဆင်းရဲရှာကြတယ်။ [illegible]မြင်တော့ သဘောတူလိုက်တာပေါ့ ကိုအောင်ဒင်ရယ်။ ကောင်မ [illegible]လေးက သူငယ်ရည်းစား စိုင်းမောင်နဲ့ ယူကြတော့မယ့်ဆဲဆဲ ကောင် [illegible]လေးကလည်း ဆင်းရဲရှာတယ်ဗျာ''

''ဩော် ... ဒါနဲ့ သူတို့ဇာတ်လမ်းက ဘယ်လိုသိမ်းတာ [illegible]ဗျာ''

''ဘယ်လိုသိမ်းရမှာလဲ ကိုအောင်ဒင်ရဲ့။ ခင်ဗျားမြင်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း သတ်ကြဖြတ်ကြ သေကြကျေကြပေါ့။ အဲဒါ လွန်ခဲ့ရဲ့ လေးငါးခြောက်နှစ် ခုနစ်နှစ်က ခင်ဗျား မိုးမိတ် မရောက်ခင်ကပေါ့ ဗျာ။ သုံးလောင်းပြိုင်အစိမ်းသေတွေဆိုတော့ ခြောက်သလားတော့ မမေးနဲ့။ မိုးတွေ သဲသဲမဲမဲရွာပြီဆိုရင် အဲဒီသုံးလောင်းပြိုင်မသာက ခြောက်ပြီဗျာ။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီအိမ်ကြီးကို ဘယ်သူမှ မထိရဲ မကိုင် ရဲ ဘယ်သူမှ မသွားရဲမလာရဲ မဝယ်ရဲ မနေရဲနဲ့ ပစ်ထားရတာ။ ပြ စော်ဘွားကြီးက မိုးတွေသည်းလာတော့ ဒါကို သတိရပြီး ခင်ဗျား ကို ချက်ချင်းပြန်ခေါ်ခိုင်းတာ''

''ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ''

''ဘာဖြစ်ရမှာလဲဗျာ။ ဒီနေ့ဟာ သူတို့ သုံးလောင်းပြိုင်မသေ တဲ့ ခုနစ်နှစ်နေ့မြောက်နေ့လေဗျာ။ ခြောက်ကို ခြောက်မှာ။ စော်ဘွား ကြီးရဲ့ ပစ်မှုမှတ်တမ်းမှာ အဲဒါရှိတယ်ဗျ။ အဲဒါကြောင့် စော်ဘွား ကြီးက ဟော့ကောင်တွေ အောင်ဒင်ကို လိုက်ခေါ်လိုက်ခေါ်ဆိုပြီး ကျုပ်ကို လွှတ်လိုက်တာလေဗျာ''

''ဩော် ... ဒီလိုလားဗျာ။ အင်း ... ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ သတ္တဝါတစ်ခုကံတစ်ခုပေပဲကိုး''

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါအတိုင်း မြည်ကြွေးကာ ကျွန်ုပ်အား လာခေါ်သည့် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ လုံခြုံရေးအမှုထမ်းများနှင့်အတူ မြစ်ဆုံမှ မိုးမိတ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသတည်း။

❖

နိဂုံးကမွတ်အဆုံးသတ်

''ဘယ်လိုလဲ ကိုကျော်အေး။ ခင်ဗျားပုံပြင်က ဒါပဲလား''

''ဟုတ်တယ် ဒုတပ်ရင်းမှူး။ ဒါပါပဲ ... ဘာလဲ မယုံလို့ လားခင်ဗျာ''

''ခင်ဗျားကလည်းဗျာ ပုံပြင်ပဲဥစ္စာ။ ယုံတာ မယုံတာ အပ ထား။ နားထောင်လို့တော့ ကောင်းပါတယ်ဗျာ''

''ဒုတပ်ရင်းမှူး မယုံရင်တော့ မိုးမိတ်ရောက်ရင် ကျွန်တော့် အမေကြီးကို သွားမေးကြည့်ပါခင်ဗျာ''

''ဘာလဲ ငါ ပြောတာမယုံ ငါ့အမေမေးဆိုတာလား''

ထုံးစံအတိုင်း အတွင်းရေးမှူးဦးလှဖေက ဝင်နှောက်ပြန် သည်။

''ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခင်ဗျား အေးအေးဆေးဆေးနေ။ ဒုတပ်ရင်းမှူး မှုဟာသူ မေးလိမ့်မယ်''

''ကဲ ... ထားပါဗျာ။ မိုးမိတ်ရောက်ရင် မေးကြည့်ပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ မြစ်ဆုံမှာ အဲဒီပုံပြင်ထဲက အိမ်ကြီးရောရှိသေးလားဗျ''

''စစ်အတွင်းက ဂျပန်တွေ လာစတည်းချနေတုန်း ရွှေလီ မြစ်ရိုးမှာ မကြာခဏလာပျံနေတဲ့ ကျွဲညီနောင်က ပစ်လို့ မီးလောင် သွားပြီတဲ့ခင်ဗျာ''

''ဩော်''

ထိုနေ့က စကားဝိုင်းကို ညအတော်နက်မှ သိမ်းဖြစ်၏။ ... မလတွင် ကျွန်ုပ်သည် စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်တက်ရန် မဘိမ်းမြို့မှ ... လည်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး မြစ်ဆုံသို့အရောက်တွင် ထိုပုံပြင်ပါနေရာများ ကို သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့၏။

ထိုကျွန်းအိမ်အိုကြီးရှိဖူးသည်ဆိုသောနေရာတွင်ကား ဈေး ... လေးဖြစ်လျက်ရှိပြီး မြစ်ဆုံသူ မြစ်ဆုံသားများ ထင်း၊ မီးသွေး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်မွှေး၊ ပျားရည်၊ သစ်ခွပန်းနှင့် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းအမျိုး ရောင်းချသည့် ဈေးတန်းလေးအား တွေ့ရှိရပါသည်။ ဦးဝဏ္ဏ ကို မောင်နှင့် မအေးမွန်တို့ဇာတ်ကြောင်းကိုမူ သိသူတစ်စုံတစ်ဦးမှ မ ခဲ့ရပါချေ။

မိုးမိတ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဇာတ်အဖွင့်တွင်ပါသည့်အ ဦးကျော်အေး၏ ဖခင် ဦးအောင်ဒင်ဆိုသည့် ကာယကံရှင် နယ်သားကြီးအား သွားရောက်၍ အကျိုးအကြောင်းမေးမြန် သည်။ ယခု ရေးသားချက်များမှာ ကာယကံရှင် အဘ ဦး ဒင် ပြန်ပြောသည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

မိုးမိတ်တွင် လပေါင်းအတော်ကြာအောင်နေပြီးသည့် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ အမတ်ချုပ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ဦးဘဖြူ၏ညီ လေးတူခေါ် ဦးဘတူနှင့် ကျွန်ုပ် လွန်စွာရင်းနှီးသွား၏။ လေးတူ ကျွန်ုပ်၏ ပထမဆုံးဂေါက်သီးဆရာဖြစ်၏။ လေးတူနှင့် ဦးအောင် တို့မှာ အရွယ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကော သိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ယခုဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြော ပြ၍ ဦးအောင်ဒင်အကြောင်းကို လေးတူအား မေးမိသည်။ က တဟားဟား ရယ်မောရင်း ...

"ဒုတပ်ရင်းမှူးက စကားပြောကောင်းတဲ့ ကိုအောင် မှ သွားတွေ့တာကိုး။ ကိုအောင်ဒင်က ပေါက်တောက်တောက် မြစ်ဆုံက မီးလောင်သွားတဲ့ ကျွန်းအိမ်ကြီးဆိုတာကလည်း P.W.D က ဗိုလ်တဲပါ ဒုတပ်ရင်းမှူးရယ်။ မီးမလောင်ခင်တုန်းက ကျွ တောင် လူကြီးတွေနဲ့ လိုက်သွားရင်း ညအိပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဘယ မှ ရွှေသူဌေးပိုင်တဲ့အိမ် မဟုတ်ပါဘူး"

"ဩော် ... သူပြောခဲ့တာတွေက"

"ကျုပ် ပြောပြီးပါပကော။ ကိုအောင်ဒင်က ခပ်ပေါက် ကောက်တောက်ရယ်။ သစ်တော ဝါးတောတွေထဲ၊ ရွှေတော ကျောက်တောတွေထဲ သွားသွားလာလာဆိုတော့ လူစုံနဲ့တွေ့၊ အစုံ တတ်၊ အစုံလုပ်၊ အစုံကြား အကုန်ကြား။ ဒီကြားထဲ ငှက်ဖျားက လည်း မိ၊ ဆေးကလည်းသုံးဆိုတော့ သူသိတာ ကြားတာတွေ သူ ဇာတ်လမ်းလုပ်ပြီး ဒုတပ်ရင်းမှူး ပြန်ပြောလိုက်တာဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

လေးတူခေါ် ဦးဘတူက ရယ်ရင်းမောရင်း စကားကို အဆုံး သတ်လိုက်တော့၏။

လေးတူ ဘယ်လိုပြောပြော ရွှေဘိုနယ်သားကြီး အဘ ဦးအောင်ဒင်၏ ဤ **"ထူးဆန်းတွေလာမြစ်ဆုံမှာ"** ဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ရှုသူများအနက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထိပ်ဆုံးမှပါဝင်နေသည်ကိုမူ ဖော်ပြလိုပါကြောင်း။

(ကွယ်လွန်သူ မိုးမိတ်ဂေါက်သမားကြီး လေးတူခေါ် ဦးဘတူ ၏ ပြောကြားချက်ကို ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ ရေးသားပါသည်။)

၁၈. ၈. ၂၀၀၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဘီမ်းမြို့က ပုံပြင်များ (၂)

နမ်ပုံးပုံးက မြင်းခွာသံများ

မှရတဲ့အဆုံး နမ့်ပုံးပုံး

ယခုအပတ်ပုံပြောရန်အလှည့်ကျသူကား ပျော်တတ်သော အတွင်းရေးမှူးကြီး ဦးလှဖေဖြစ်၏။

ဦးလှဖေသည် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ထဲတွင် အသက်အကြီးဆုံးနှင့် အမျိုးစုံဝါသနာပါသည့် လူစုံကြီးတစ်ယောက်ပင်။ သူသည် ယမကာနှစ်သက်သလို အဆက်မပြတ် ကွမ်းလည်းဝါးနေတတ်သူ ဖြစ်၏။ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတတ်သည့် အာဝါဒေးများ၌ ဥဏ် ကောင်ထီထိုးခြင်း၊ ပါဆောင်တိုခေါ် အံကလုံများ ပေါက်ခြင်း၊ ဖိုက်ကြူးနှင့် ဖိုက်မန်းခေါ် ရှမ်းဖဲများ ကစားခြင်းကိုလည်း ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၏။ ဒါသာမကပါ အနုအလှနှင့် သမုဒယ ဘာတ်လမ်းကလေးများသည်လည်း သူ့ထံ၌ ရှိ၏။ အင်းအိုင်ခါးလှည့် ပေက်ဖွဲ့ဂါထာမန္တရားနှင့် အဆန်းအပြားများကိုလည်း စိတ်ဝင်စား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူဖြစ်၏။ ဒေသရှိရိုးရာနတ်ကိုးစွများ ပူဇော်ပသနည်းများကိုလည်း သူ နားလည်၏။ ရုံးပိတ်ရက်များ၌ နှစ်လုံးပြူးသေနတ် တကားကား ဖြင့် ရွှေလီမြစ်ရိုးတွင် လှေတစ်စင်းဖြင့် သီချင်းသည်လှပ်ရ၏၊ အကောင်ပလောင်များကို လိုက်လံပစ်ခတ်တတ်၏။ တကယ့် လူစုံကြီးပါပေ။

''ကဲ ... ဒီအပတ်မဲကျတာတော့ မောင်လေးလှဖေဖြစ်ပါ တယ်''

''မောင်လေးရေ ... မမတို့ပျော်ရအောင် သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်လောက် အရင်ဆိုပြပါလားကွယ်''

သူ့အလှည့်တုန်းက အေးမှ အမျိုးမျိုး ဂျိုဂျောင်လှ၏ သည့် ဦးလှဖေအား ကိုကျော်အေးက ရမ်တစ်ခွက်တစ်ဖလား သောက်သုံးပြီးသည်နှင့် စတင်ထိုးစစ်ဆင်လေသည်။

''ကဲ ... ဒီအပတ်တော့ မမအပတ် အဲ ... မမအလှည့်ကျ တော့ အလှည့်ကျ မနွဲ့စတမ်းပေါ့လေ''

''ဆိုပြဆိုတော့လည်း ဆိုပြရတော့မှာပေါ့''

လူစုံကြီးဦးလှဖေက ရမ်နှစ်ခွက်နှစ်ဖလား သောက်သုံးပြီး ဖြစ်၍ အာစလျှာစရှင်ကာ စကားပလ္လင် စတင် ခင်းလိုက်တော့၏။ ဖြူသောသူ၏ အသားအရေသည် အာမီရမ်တာနှိုးဖြင့် အနီရောင် သန်းစပြုနေပေပြီ။

''ဒုတာပ်ရင်းမှူးကို ကျွန်တော်တို့ မဘိမ်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာချိုးလေးတစ်ခုဆိုပြချင်ပါတယ်။ ကြားဖူးပြီလားတော့ မသိဘူး''

''မကြားဖူးပါဘူး။ ဒီရောက်တာ သိပ်မှမကြာသေးတဲ့ ကျွန်တော့်မှာ မိတ်ဆွေဆိုလို့ ခင်ဗျားတို့ပဲရှိတဲ့ ဥစ္စာ''

''ဒါဆိုရင် ဆိုပြမယ် နားထောင်ကြနော်''

''မယားလို မိုးလို သွား၊ မရှာသာလဝါသွား။ လဝါမှာ ...ကုန်းခါသွား။ မရတဲ့ အခုံး နမ့်ပုံးပုံးတဲ့ခင်ဗျ''

''ဟော့လူ ... ခင်ဗျားက အတွင်းရေးမှူးဆိုပြီး ချိုမထားနဲ့။ ...ခင်ဗျား မဘိမ်းကျန်သေးတယ်လေဗျာ''

ထုံးစံအတိုင်းပင် ကိုကျော်အေးက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

''ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ ... ပွဲသိမ်းတော့ မဘိမ်းလေဗျာ။ ...တာမှာပါ။ မောင်လေးတို့က လောရန်ကော''

''ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခင်ဗျားပုံက နတ်ကတော်ပုံပေါက်နေပြီ''

ဒေါက်တာသန်းလွင်က ဝင်ပြောသည်။

''ပေါက်မှာပေါ့။ နတ်ဝင်သည်ပဲဥစ္စာ။ သူက ကိုကြီးကျော် ...စားတာလေ။ အဲဒီ ဘာညာကွိကွ နတ်ကိုးစွစိုးစွတွေလည်း အကုန် ...ပါသဗျာ''

ကိုကျော်အေးက ထပ်ထောက်ပေးလိုက်၏။

''ကဲ ... ထားပါဗျာ။ ခုနကဟာလေး ဆက်ပါဦး''

''ဒီလို ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့ ကျွန်တော်တို့ မဘိမ်းက မိန်းမ ...ပါတယ်။ ယောကျ်ားကောင်းရှားတယ်။ သားမှတ်မှတ် မယား ...တ်မှတ်နဲ့ မိန်းမကို လုပ်ကျွေးတဲ့ယောကျ်ား နည်းနည်းရှားတယ် ...ပါ့ခင်ဗျာ''

''အဲဒါကြောင့် မဘိမ်းဒေသက မိန်းကလေးတွေက ...ခြားက လူပျိုယောကျ်ားကောင်းကောင်းတွေ ဒီရောက်ရင် အမိဖမ်း ...တာ။ ကိုကျော်အေးတောင် ဒီမဘိမ်းက မိန်းမရတာလေ။ ...ကြောင့် ပွဲသိမ်းတော့ မဘိမ်းကို သူ မမေ့တာပေါ့''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့လူကြီး ချောတောင်ေ့မသွားနဲ့။ ပြောမှာပြော"

"အဲ . . . မိန်းမလိုချင် မိုးလိုသွား။ မရတဲ့အခါလဝါသွား... လဝါနဲ့ မိုးလိုက မိန်းမပေါ်တယ်လေ။ ပြီးတော့ ဗိုလ်မှူးစခန်း... ကုန်းခါးပေါ့။ ဘယ်မှာမှမရရင် မရတဲ့ အဆုံးနမ့်ပုံးပုံးပေါ့ခင်... တစ်နေရာမရ တစ်နေရာရမှာကတော့ အသေအချာပဲ။ အဲဒါပြော... တာပါ"

"သြော် . . . ဒါဆို ဦးလုဖေက အင်မတန်စုံတဲ့ လူ... ဆိုတော့ ဒီနေ့ပြောမယ့် ပုံပြင်က နမ့်ပုံးပုံးက ကောင်မလေး... အကြောင်းလား။ လုပ်ဗျာ . . . နားထောင်ရအောင်။ မရတဲ့ အ... နမ့်ပုံးပုံးပေါ့"

"ကောင်မလေးတွေ အကြောင်းမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ။ ဒီနေ့... ကျွန်တော်ပြောမယ့်အကြောင်းကတော့ နမ့်ပုံးပုံး ရွာအထွက်... နတ်စင်ကြီးအကြောင်းပါခင်ဗျာ"

"မရတဲ့အဆုံး နမ့်ပုံးပုံးနဲ့ နတ်စင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲဗျာ"

ကျွန်ုပ်၏စကားဆုံးသည်နှင့် နားထောင်နေသူအားလုံး... ရယ်စရာမပါသော်လည်း မပြုံးဘဲနှင့် ဝါးလုံးကွဲ ရယ်လိုက်ကြပါသ... ခင်ဗျား။

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

❖

နမ့်ပုံးပုံးရွာထိပ်ကနတ်စင်ကြီး

"ဒုတပ်ရင်းမှူး နမ့်ပုံးပုံးကို ရောက်ဖူးပြီနော်"

"ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ဦးလုဖေရယ်။ Aren C...

...ander ပဲ ရောက်ဖူးပြီကောဗျာ။ ရွာထဲလည်း ရောက်ဖူးတယ်။ ...ကျောင်း ဆရာတော်ဦးသူရိယလည်း သိတယ်။ သူ့ကျောင်းအောက် ...မှာ Video လည်း ပြဖူးတယ်။ သူ့ထုံးဖိုက္ခ ထုံးလည်း ခိုးဖူးတယ်။ ...ရဲ့ Loudspeaker ကြီး ငှားပြီး ပြန်မပေးဘဲလည်း နေဖူးတယ်။ ...ရွာထဲက အပျိုကြီးနာမည်ခံထားတဲ့ စားနေကြကြောင်ဖားမယ် ...မအေးသွယ်ကြီး ကိုလည်း သိတယ်ဗျာ"

"ဟာ . . . ဒုတပ်ရင်းမှူးက ဆရာတော်ဦးသူရိယတင်သာ ...မကဘူး ဟိုကောင်မကြီးကိုပါ သိတာတော့ အလွန် တော်တယ်ဗျာ။ ...လေးစားသွားပြီ။ ဒါဆို တစ်ခုမေးမယ်နော်"

"မေးဗျာ"

"နမ့်ပုံးပုံးရွာထိပ်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်က နတ်စင်ကြီး ...ကို ရောက်ဖူးပြီလား"

"မရောက်ဖူးသေးဘူးဗျာ။ ဦးလုဖေက စစ်သားနဲ့ နတ်စင် ...ဘာဆိုင်လို့လဲဗျ။ ရောက်ခြင်းရောက် သူကြီး အိမ်တို့၊ ဘုန်းကြီး ...ကျောင်းတို့၊ ဈေးဆိုင်တို့၊ ဟိုကောင်မကြီးအိမ်တို့လောက်ပဲ ရှိမှာ ...ပေါ့ဗျ"

ထုံးစံအတိုင်း မဘိမ်းသားတစ်ပိုင်းဖြစ်နေသည့် ကိုကျော် ...အားက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။ စကားနည်းသော လမ်းအင်ဂျင် ...နီယာကိုလင်းရှိန်ကမူ အာမီရမ်ကို တစိမ့်စိမ့်သောက်ရင်း ပြုံးစိ ...ပြုံးစိလုပ်နေ၏။ လောလောဆယ် သူက မဘိမ်းနှင့် နမ့်ပုံးပုံးကြား ...လေးငါးမိုင်ကို လမ်းပြင်နေ၏။ လမ်းအင်ဂျင်နီယာကိုလင်းရှိန်၊ မြို့နယ် ...ဆရာဝန် ဒေါက်တာသန်းလွင်တို့မှာ အသက် ၄၀ မပြည့်တတ်ကြ ...သေးပါ။ ရာထူးအရသာ ဦးတပ်ခေါ်နေရခြင်းဖြစ်ရာ အသက် ၄၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်ထက် အသက်ငယ်ကြသူများဖြစ်ကြ၏။ အလ... ပါပေ။ လုံခြုံရေးတာဝန်ခံကိုကျော်အေးသည်လည်း အသက် ... ...ာက်ဖြစ်၏။ မှတ်မိသူနှင့်ရသဖြင့် မတိမ်းက မောင်ကြီး မပြ... တယ်ဖြစ်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ကိုကျော်အေး ငြိပြာတာမှန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ... ရွာကြီးကို ရောက်သော်လည်း ရွာနတ်စင်ကို မရောက်ဘူး... နတ်စင်ရှိမှန်းပင် မသိပါ။ ကျွန်ုပ်အား မည်သူကမှလည်း နတ်... အကြောင်း မပြောပါ။ နတ်စင်ကို ကျွန်ုပ်တို့စစ်သားများက စိတ်... စားတတ်ကြပါ။ စစ်သားတွေ နားလို့ခိုလို့ရသည့် ဘုန်းကြီးကျော... ဇရပ်၊ စာသင်ကျောင်း စသည်များကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့၏စစ်သားများ... က စိတ်ဝင်စားတတ်ကြပါသည်။

"အခု ကျွန်တော်ပြောမယ့်ဟာက အဲဒီနတ်စင်က နတ်... နဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အကြောင်းပါ"

"လုပ်ဗျာ။ ဘာတွေဆန်းသလဲ။ နတ်စင်ကရော ဘာ... တွေလဲ"

"ဆန်းတာရှိပါတယ်။ ဒုတပ်ရင်းမှူးအပြောနဲ့ဆိုရင်... လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ပေါ့ခင်ဗျာ"

"အဲဒါဆိုလုပ်ပါဦးဗျာ"

"စီပိန်းဘက်အထွက်က ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်ကြီးအောက်... နတ်စင်ကြီးကြီးမှာ နတ်ရုပ် ၁၁ ရုပ်တောင် ရှိတယ်ခင်ဗျ"

"ဩော် ... ဘာနတ်ရုပ်တွေပါလိမ့်။ များလှချည်လား"

"ကိုကျော်အေး ခင်ဗျားက လုံခြုံစည်းကမ်းကိုင်တာဆို... နတ်စင်သွားပြီး ညှိစာရင်းစစ်မှဖြစ်မယ်ဗျို့။ တော်ကြာ ဂရှာ...

...ိုင်းက ကျစ်ဆံနီနတ်တွေပါ။ အာဂန္တုဆိုပြီး ရောက်နေဦးမယ်"

အိန္ဒိယသွေးမကင်းသည့် မလေးရှားပြန် ဆရာဝန်ကြီး ...ေါက်တာသန်းလွင်က ဖြတ်ပြောလိုက်၏။

"အင်း ... လိုရင် စစ်ရမယ်လေ"

"ကဲ ... ဆရာဦးလှဖေ ဆက်ဗျာ"

"နတ်တွေကတော့ ကိုးမြို့ရှင်နဲ့ နှမ ပုလဲယဉ်ရယ်၊ ကိုးမြို့ ...ရဲ့ ခမည်းတော်နဲ့မယ်တော် ပုဂံပြည့်ရှင် ဘုရင်ကြီးမင်းလုစည်သူနဲ့ ...မိဖုရားကြီး ကူနီဒေဝီရယ်၊ ကိုးမြို့ရှင်ရဲ့ မွေးစားသား ရှမ်းမင်းသား ...ပါးဖြစ်တဲ့ ခွန်ချို၊ ခွန်သာရယ်၊ ပုလဲယဉ်ခင်ပွန်း မောင်လတ်ရယ်၊ ...တို့ကရတဲ့ သမီးလေး သဲသဲရယ်။ အဲဒီဇာတ်လမ်းမှာ အဓိကကျတဲ့ ...llain ကြီး ပုခန်းမြို့စား ကိုကြီးကျော် ခေါ် ဦးမင်းကျော်ရယ်၊ ...မင်းကျော်ရဲ့ မယ်တော် ရွှေကိုင်းမယ်တော်ကြီးရယ်၊ အိမ်တော်ဝန် ...ညိုခေါ် အဘညိုရယ်၊ အားလုံး နတ် ၁၁ ပါးတောင်ရှိတယ်"

"ဟာ ... တယ်များပါလား။ ပုံစံ ၁၀ ဝင်ရမယ်ဆိုရင် ...ောင် ခပ်ခက်ခက်ပဲ။ ဇာတ်တွေက ခပ်ရှုပ်ရှုပ်။ အဲဒါဆို ခင်ဗျား ...ယ်လိုလုပ်မလဲ"

ဒေါက်တာသန်းလွင်က ကိုကျော်အေးကို မေးလိုက်၏။

"မောင်လေးတို့ကလည်း မမအလုပ်များရင်လုပ်ပြီ။ အလုပ် ...် များစေ၏။ နွားကို ယားစေ၏။ ခလုတ်ကို တားစေ၏။ သုတ်ကို ...စေ၏။ ကဲ ... တော်ပြီ။ ငြိမ်ကြ"

ဦးလှဖေက နောက်သလို ပြောင်သလို ဖြန်လုပ်လိုက်ရာ ...လုံးငြိမ်သွား၏။

"အင်း ... ဆက်ပါဦးဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖဲဒီမှာ ဒီနတ်တွေထဲက တချို့က လကွယ်ည လမိုက် တွေမှာ အထူးသဖြင့် တပေါင်းလကွယ်ညမှာ မြင်းတွေ ထွက်ပျော ၊ နမ့်ပုံးပုံးမယ် အဲဒီလိုညမျိုးတွေမှာ မြင်းခွာသံတွေ ဆူညံ သတဲ့ ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့ တစ်ခါ တစ်ခါ ဆင်အော်သံတွေလည်း ကြားရသတဲ့"

"ဟုတ်ရဲ့လား ဦးလုဖေရယ်"

"ကျွန်တော်လည်း ဒီမှာနေလာတာ အနှစ်လေးငါး နီးပါးရှိပြီ။ တွေ့တွေ့ဆိုင်ဆိုင်တော့ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ သူ လူပြောနဲ့ သိနေတာတော့ ကြာပြီ"

"ဒါဆို တစ်ရက်ရက် စမ်းကြည့်ရအောင်"

"ရတယ်လေ။ လုပ်ကြည့်ကြတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ က နယ်မြေတာဝန်ခံတွေပဲ။ ဒါပေမယ့် ဇာတ်ကြောင်း ဒုတပ်ရင်းမှူး သိဖို့တော့လိုဦးမယ်"

"အဲဒါဆိုပြောဗျာ"

ထိုအခါ ဦးလုဖေသည် မြန်မာလူမျိုးအတော်များ ပူဇော်ပသနေကြသည့် ကိုးမြို့ရှင်၊ နမ ပုလဲယဉ်၊ မွေးစားသား ညီနောင် ခွန်ချို ခွန်သာနှင့် ထိုဇာတ်လမ်းတွင် အဓိကလူ အဖြစ် ကပြအသုံးတော်ခံခဲ့ရသည့် ပုခန်းကိုကြီးကျော်ခေါ် ဦး ကျော်တို့အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေတော့

❖

၃၇ မင်းနတ်စာရင်းတွင်မပါသော နတ်များ

"ဒုတပ်ရင်းမှူး ၃၇ မင်းနတ်တွေ သိလား"

"မသိပါဘူးဗျာ။ ပြောပါဦး"

"ပုဂံခေတ်က လူတွေ နတ်ကိုးကွယ်လွန်းလို့ အနော်ရထာ မင်းကြီးလက်ထက်မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားလာတော့ ဘုရားမှ လွဲပြီး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘူး။ နတ်တွေ သိပ်ကိုးကွယ်မနေကြနဲ့။ မင်းတို့နတ်တွေ အကုန် ခေါ်ခဲ့။ ငါဘုရင် အနော်ရထာအမိန့်ဆိုပြီး အနော်ရထာဘုရင်က နတ်ကွန်းနတ်အိမ်တွေ ဖျက်၊ နတ်ရုပ်တွေ အားလုံး ရွှေစည်းခုံဘုရားတံတိုင်းထဲထည့်ထားပြီး သံကြိုးနဲ့ ခတ် ထားတာ။ ဘုရားဝင်းထဲ ထည့်ထားတာ၊ အဲဒါ အတွင်း ၃၇ မင်းပေါ့ ဒုတပ်ရင်းမှူးရယ်"

"ဪ"

"အတွင်းမှာနေရာမရှိတော့လို့ တံတိုင်းအပြင်ဘက်မှာ ထားတဲ့ နတ်ရုပ်တွေကတော့ အပြင် ၃၇ မင်းပေါ့"

"ဪ သူ့Class နဲ့သူ ခွဲထားတာဖြစ်မှာပေါ့။ ခုခေတ် ကျွန်တော်တို့ ရထားစီးသလို၊ လေယာဉ်စီးသလိုနဲ့ တူပါတယ်။ အထက်တန်းနဲ့ ရိုးရိုးတန်းခွဲထားသလိုများ ဖြစ်မလားမသိဘူး"

ကိုကျော်အေးက ဝင်နောက်လိုက်၏။

"ကဲ ...ထားပါ။ ဆက်ပြောပါဦး"

"အဲ အခုဒီကိုးမြို့ရှင်နဲ့ နမပုလဲယဉ်တို့က အတွင်း ၃၇ မင်းမှာရော အပြင် ၃၇မင်းမှာ မပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့သမိုင်း ကြောင်းကတော့ ရှိနေတာပါပဲ။ အခု အဲဒီအကြောင်းကို အရင်ပြော ပါမယ်"

"ကဲ ...ပြောဗျာ"

အောက်ဖော်ပြပါအကြောင်းအရာများသည် ဦးလုဖေပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် ကိုးမြို့ရှင်၊ နမပုလဲယဉ်၊ ခွန်ချို ခွန်သာနှင့် ပုခန်းကိုကြီးကျော် အကြောင်းများပါတည်း။

❖

ကိုးမြို့ရှင်သမိုင်း

ရှေးသရောအခါက သက်သာပန်းတောင်းပြည်ကြီး (အချို့က ပုဂံပြည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။) ဘုရင်ကြီး မင်းလုစည် နှင့် ကူနီဒေဝီမိဖုရားကြီးတို့၌ သားတော်အိမ်ရှေ့မင်းကိုးမြို့ရှင် သမီးတော်ပုလဲယဉ် ဟူ၍ သားတော်တစ်ပါးနှင့် သမီးတော်တစ် ရှိခဲ့လေသည်။

မင်းလုစည်သူမင်းကြီးသည် စိတ်သဘောထား ကောင်း တော်မူပြီး သူကောင်းပြုတတ်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် အထူးချစ် ယုံကြည်အားထားသော အထိန်းတော်ကြီး ဗလကျော်ထင် ကွယ် အနိစ္စရောက်သွား သောအခါ အထိန်းတော်ကြီးကိုယ်စား ရင်း မင်းကျော်စွာကို ဗိုလ်မှူးအရာပေးကာ သူကောင်းပြုတော်မူသ သားသမီး နှစ်ပါးရှိရာမှ မင်းကျော်စွာကိုပါ ထည့်သွင်း၍ သား သုံးပါးဟု သတ်မှတ်တော်မူခဲ့၏။

မင်းကျော်စွာသည် မြင်းစီးအလွန်ကောင်းသူဖြစ်၏။ သို့ တွင် သူကောင်းပြုခံရချိန်မှစ၍ အိမ်တော်ဝန် ဦးညိုနှင့်အတူ အရ သောက်၊ ကြက်တိုက်၊ မိန်းမလိုက်ဖြင့် အသောက်အစား အ အပါးများနှင့်သာ အချိန်ကုန်တော့၏။

အခါတစ်ပါးဝယ် ရှမ်းပြည်နယ်၌ မိုင်းပြင်းနယ်နှင့် ကျိုင်း တောင်းနယ်တို့ စော်ဘွားချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်ကြ ရာ နယ်မြေဒေသ

လေး ဆင်နွှဲကြလေတော့သည်။ မင်းလုစည်သူ၏ ရာဇမဟာမိတ် မိုင်းပြင်းစော်ဘွား စပ်ခွန်ကြည်က စစ်ကူတောင်းလာရာ မင်းလုစည် သူသည် သားရင်းကိုးမြို့ရှင်နှင့် မွေးစားသား မင်းကျော်စွာတို့ကို ခေါင်းကဲစေ၍ တပ်ကူစေလွှတ်လိုက်၏။ မိုင်းပြင်းသို့ တပ်ကူများ ရောက်ရှိသွားချိန်၌ မိုင်းပြင်းစော်ဘွား စပ်ခွန်ကြည်သည် ကျိုင်း တောင်းစော်ဘွား စပ်သီဟလက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ကိုးမြို့ ရှင်နှင့် မင်းကျော်စွာတို့သည် မိုင်းပြင်းနယ်ကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် ပြီး၍ စပ်ခွန်ကြည်၏ သားတော်ကလေးနှစ်ဦးဖြစ်သော ခွန်ချို နှင့် ခွန်သာတို့ကို နေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ကာ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

နေပြည်တော်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဘုရင်ကြီး မင်းလု စည်သူက အကြောင်းစုံကို ကြားနာပြီးနောက် စပ်ခွန်ကြည်၏ သားတော်လေးနှစ်ဦးကို ကိုးမြို့ရှင်နှင့် နမ ပုလဲယဉ်တို့အား မွေးစား ၍ ပေးသနားတော်မူလိုက် ၏။ ဤမင်းသားငယ်နှစ်ဦးကို တစ်လမ်း ၊ ဂရုစိုက်၍ ခေါ်လာသူမှာ မင်းကျော်စွာဖြစ်၏။ မင်းကျော်စွာ၏ ရေး ဆင်ဖရေးနှင့် ဓားခုတ်၊ လှံထိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ခွန်ချိုနှင့် ခွန်သာတို့က များစွာသဘောကျကြ၏။

သို့ရာတွင် မင်းကျော်စွာကို ပေးလိုက်ပါက ဤမင်းသားငယ် ဦးသည် မင်းသားတို့တပ်အပ်သော အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကို မက အရက်သောက်၊ ကြက်တိုက်၊ မိန်းမလိုက်ဖြင့် မတတ်အပ် အတတ်များကို စောစောစီးစီး တတ်သွားပြီး၊ ပျက်စီးသွားနိုင် သည့်အရေး မြင်သဖြင့် ဘုရင်ကြီးက စရိုက်ကြမ်းသော မင်းကျော် မထားဘဲ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် ပုလဲယဉ်တို့ထံ အပ်နှံလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းကျော်စွာ ဤကိစ္စ လုံးဝမကျေနပ်။ ကလေးနှစ်ဦး... သူနှင့်ကိုးမြို့ရှင်တစ်ဦးစီ ပေးသင့်ပါလျက် ပုလဲယဉ်ကို ပေးလိုက်ခြ... အတွက် ဘုရင်ကြီးအပေါ်တွင် ရက်စိတ်နာကြီးဖြစ်ကာ အမြဲအ... ထားခဲ့တော့၏။ ဘုရင်ကြီးကမူ မင်းကျော်စွာကို နှစ်သိမ့်သ... အနေဖြင့် ထိုအချိန်က ထန်းပင်များလွန်စွာပေါ်များသည့် ပုခန်း... ကို အပိုင်စားပေးခဲ့လေသည်။

"သားတော်မင်းကျော်စွာ၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ... ကျေနပ်လှသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ပုခန်းမြို့ကို စားစေ"

ဟု ညီလာခံတွင်ပင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့၏။ ပုခန်းမြို့က ထ... နှင့်ထန်းရည်ပေါ်သောကြောင့် ညီလာခံ တက်ရောက်လာသူများ... ထိုအမိန့်သံကို ကြားရသောအခါ ပြုံးကြ၏။

ထိုအခါမှစ၍ "ပုခန်းမင်းကျော်စွာ" "ပုခန်းကိုကြီးကျော်" "ပုခန်းဦးမင်းကျော်" ဟူ၍ မင်းကျော်စွာကို အမည်အမျိုးမျိုး... မှည့်ခေါ်ကြ၏။ မင်းကျော်စွာသည် သူစားရသော ပုခန်းမြို့... မကြာခဏသွားရောက်ကာ မုဆိုးယစ်ချောက်စားပျော်ပါးလျ... နေတတ်၏။ ထန်းရည်သောက်၏။ ကြက်တိုက်၏။ ချိုးတယ်ငါ... တယ်၏။ မြင်းစီး၏။ စားခုတ်လုံထိုးအမျိုးမျိုးလည်း လေ့ကျ... လူစုကာ အချိန်တန်လျှင် မင်းလုစည်သူမင်းကြီးကို ပုန်က... ကြံစည်၏။ အကြံအစည်က ဒါလောက်သာမကပါ။ အရေးတော်... အောင်မြင်ပါက ချောမောလှပသော ပုလဲယဉ်ကိုပါ မိဖုရားမြှောက်... ထည့်သွင်းပါရှိလေသည်။

နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ရှမ်းမင်းသားနှစ်ပါးဖြစ်သော ... ခွန်သာတို့ အရွယ်ရောက်လာ၏။ မင်းသား လေးနှစ်ပါးသည် ...

...င် မောင်နှမနှင့် ဘုရင်ကြီးမင်းလုစည်သူကို လွန်စွာချစ်ခင်... ...တ်နိုးရိုးကျိုးကြ၏။

ဤသည်ကို မင်းကျော်စွာ မြင်တွေ့လာသည့်အခါ ...

"အင်း ... ဒီနှစ်ကောင် အရွယ်သိပ်ရောက်လာရင် ...အကြံအစည်မှာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရော့မယ်။ အခုကတည်းက ...နိုင်တာ ရှင်းပြီး လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်ထက်ထက်လုပ်မှ"

ဟုစဉ်းစားကာ တစ်နေ့၌ ဘုရင်ကြီးမင်းလုစည်သူထံ ...ရောက်တွေ့ဆုံခစားပြီး မိုင်းပြင်းဒေသနှင့် အချို့သောမြို့နယ်များ ... သူပုန်သူကန်နှင့် ခိုးသားဓားပြများ ဆူပူသောင်းကျန်းနေကြ ...ည်ဟု အထောက်တော်များထံမှ သတင်းစကားကြားရကြောင်း၊ ...တော်ငယ် ခွန်ချိုနှင့် ခွန်သာကို စေလွှတ်ကာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် ...ောင်ရွက်သင့်ပါကြောင်း၊ ထိုဒေသနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်တွင် ...သားနှစ်ပါးအား နယ်မြေကျွမ်းကျင်သွားအောင် သုံးနှစ်ခန့် ...ဝန်ပေးသင့်ပါကြောင်း လိမ်လည်လျှောက်ထားလေသည်။

သဘောထားဖြူစင်သည့် ဘုရင်ကြီးမင်းလုစည်သူက ...ကျော်စွာ လျှောက်တင်သည်ကို ယုံကြည်တော်မူသည့်အတိုင်း ...ချိုနှင့် ခွန်သာတို့ကို ရှမ်းပြည်နယ်သို့ စေလွှတ်လိုက်၏။

"သားတော်လေးတို့ ဟိုမှာ သုံးနှစ်သုံးမိုးနေပြီးမှ ပြန်ခဲ့ကြ"

ဟုလည်း မှာလိုက်လေသည်။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ရောက်သွားသော် ...သည့်သူပုန်သူကန်မှ မတွေ့ရဘဲ အေးချမ်း သာယာနေသည်ကို ... တွေ့ရ၏။ ရောက်လေရာတိုင်း၌ ရိုးရာဓလေ့ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများနှင့် ...ကားသိုက်မြိုက်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ဘုရင်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က သုံးနှစ်သုံးမိုးနေခဲ့ပါဟု အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်ရာ ကျိုင်း
မိုင်းပြင်းမှသည် ရှမ်းပြည်နယ်တစ်လွှား မြို့ရွာများသို့ နောက်လိုက်
နောက်ပါ ဆင်မြင်းဗိုလ်ပါများဖြင့်လှည့်လည်သွားလာကြလေတော့
(ထိုသို့သွားလာခဲ့ရာတွင် ယခု ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်လျက်
ရှိနေကြသည့် မဘိမ်းနှင့် မိုးမိတ်ဒေသသို့လည်း ခွန်ချို၊ ခွန်သာ
ရောက်လာကြဖူးသည်ဟု ပါးစပ်စကား ကြားသိရပါသည်။ ဤ
စကားချပ်)

ခွန်ချို၊ ခွန်သာ မရှိတော့သည်နှင့် မင်းကျော်စွာသည်
နောက်လိုက်နောက်ပါများနှင့်အတူ ဘုရင်ကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး
နန်းတော်တွင်း ဝင်ရောက်လုပ်ကြံ၍ ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်လိုက်
ကိုးမြို့ရှင်ကိုပါသတ်ပြီး နမတော် ပုလဲယဉ်ကို မိဖုရားမြှောက်
ကြံရွယ်သော်လည်း ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီးသည် နမတော်ပုလဲယဉ်
ကိုထမ်းကာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့၏။ မင်းကျော်စွာ
ကင်းဝေးလောက်သည့် ကျောက်ထပ်ရွာသို့ ရောက်ရှိသွားသော
ကျောက်ထပ်ရွာသူဌေးကြီး ဦးသာမြတ်မှ အကာအကွယ်ပေး
စောင့်ရှောက်ထားခဲ့လေသည်။ မောင်နှမနှစ်ဦးမှာ မင်းကျော်စွာ
မအေးသဖြင့် ဆင်းရဲသားအသွင်ဖြင့် နေခဲ့ရ၏။

မင်းကျော်စွာ လုပ်ကြံခံရသော ဘုရင်ကြီးမင်းလှစည်
မိဖုရားကြီးကား နတ်ဖြစ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

ကျောက်ထပ်ရွာတွင် လအနည်းငယ်နေပြီးသည့်နောက်
ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီးက မွေးစားသား ခွန်ချို၊ ခွန်သာ
ရှာဖွေရန် ထွက်ခွာသွားတော့၏။ မထွက်ခွာမီ ညီမတော် ပုလဲယဉ်
အား ဒီတစ်သက်တွင် မောင်နှမ နှစ်ဦး အိမ်ထောင်မပြုတော့

ပိုကြီး အပိုကြီးဘဝနှင့်သာ အတူတကွနေရင်း အရိုးထုတ်ကြမည့်
ရေး သစ္စာရေတိုက်ကာ အသေအချာမှာကြားသွားခဲ့လေသည်။

ပုလဲယဉ်ကလည်း ကတိပေးလိုက်၏။

ကိုးမြို့ရှင်သည် ရုပ်ဖျက်၍ ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့အား
ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင် မြင်းဖြင့် လှည့်လည်၍ ရှာဖွေခဲ့လေသည်။
ခဲ့ရာတွင် မတွေ့ခဲ့။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာ ညီနောင်နှစ်ဦးသည် နှစ်ဧ၍ နေပြည်တော်
သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဦးမင်းကျော်က ဘုရင်အဖြစ်နှင့်
စံလျက်ရှိသည်ကို တအံ့တဩ တွေ့ကြရ၏။

''ဦးကြီးတော်က မင်းတို့ညီအစ်ကိုအတွက် ဒီထီးနန်းကို
သိမ်းလိုက်ရတာပါ။ ထီးနန်းကို မင်းတို့ တစ်ခါတည်း လွှဲပေးမယ်။
မပေးမယ့် ကတိတစ်ခုတော့ပေးပါ''

''ဘာကတိပါလဲ ဦးကြီးတော်''

''ကိုးမြို့ရှင်နဲ့ သူ့ညီမလွတ်သွားတယ်။ ကိုးမြို့ရှင်ရှိနေရင်
မင်းတို့ထီးနန်းစံရတာ အနှောင့်အယှက် ရှိမယ်။ ဒါကြောင့်
ကိုးမြို့ရှင်ကို ရအောင်ရှာ။ ခေါင်းဖြတ်ပြီး ဦးကြီးတော်ကို ဆက်ပါ''

ခွန်ချိုနှင့် ခွန်သာက ကတိပေးရတော့သည်။ ထိုအခါ
မင်းကျော်က သစ္စာရေတိုက်ပြီးမှ ထီးနန်းကို ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်
လွှဲပေးလိုက်လေသည်။

ခွန်ချိုနှင့် ခွန်သာသည် ကိုးမြို့ရှင်ကို လိုက်လံရှာဖွေကြရ
တော့၏။ ရှမ်းပြည်နယ်တစ်နေရာတွင် ကိုးမြို့ရှင်ကို ပြန်လည်
တွေ့ဆုံကြရာ မွေးစားဖခင် သူတော်ကောင်းကြီးအား ခေါင်းဖြတ်
သုတ်သင်ရက်၍ အကျိုးအကြောင်း ကို ပြောပြကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေး ...ငါ့ခေါင်းမပါရင် ၊မင်းတို့ ကတိမတည်မှု အသတ်ခံရနိုင်တယ်"

ဟုဆိုကာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး သူ၏ခေါင်းကို သူကိုယ်တိုင် ဖြတ်၍ပေးလိုက်လေတော့သည်။ ကိုးမြို့ရှင်သည် နတ်ဘဝ ကျရောက်သွားရ၏။ နတ်ဖြစ်သည်နှင့် ညီမတော်ပုလဲယဉ်ထံ ရောက်ခဲ့ရာ အစ်ကိုတစ်သက် ညီမတစ်သက် အိမ်ထောင်ဖက်မယူ လူပျိုကြီး အပျိုကြီးဘဝနှင့် နေကြမည်ဟု သစ္စာပြုထားကြပါသော် လည်း ညီမ ပုလဲယဉ်သည် သူဌေးကြီးဦးသာမြတ်၏ တစ်ဦးတည်း သောသား မောင်လတ်နှင့် မေတ္တာမျှကာ သမီးကလေးတစ်ယောက် ပင် ရရှိခဲ့လေပြီ။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် အဘိုးအဘွားများကပါ သဲ လှုပ်အောင် ချစ်ကြ၍ သမီးတော်ကလေးအား "သဲသဲ"ဟု အမည် ပေးထားကြ၏။

ကတိမတည်သော နှမတော်ကို ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီး က လိပ်ပြာနှုတ်ပြီး နတ်ဘဝသို့ခေါ်ယူလိုက်၏။ ပုလဲယဉ်ကလည်း သမီးလေးသဲသဲကို မခွဲနိုင်ပြန်သဖြင့် ပုခက်တွင်းသို့ ကြောင်ယောင် ဆောင်ကာ ခုန်ချလိုက်ရာ သမီးတော်လေး သဲသဲ လိပ်ပြာလွင့် သေဆုံးကာ နတ်ဖြစ်ရပြန်သည်။ ဖခင်မောင်လတ်မှာလည်း ဇနီးလည်း ဆုံး၊ သမီးလည်း ဆုံးသဖြင့် ရင်ကွဲနာကျကာ သေဆုံး နတ်ဘဝသို့ ရောက်ရပြန်လေသည်။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ညီအစ်ကိုသည် ကိုးမြို့ရှင်၏ဦးခေါင်းကို ယူဆောင်ကာ နေပြည်တော် ပြန်ရောက်ချိန်၌ ဦးမင်းကျော်က ငွေးချိုတောင်စကားဝါပင်ရိပ်သာ ယာယီတဲနန်းတွင် စံမြန်း၍ မျှော် စောင့်နေ၏။ ကိုးမြို့ရှင်၏ဦးခေါင်းကို ရသည်နှင့် ယခင်ကြွေး

ထားသည့် အကောက်ဉာဏ်အတိုင်း ခွန်ချို၊ ခွန်သာကို ရုတ်ခြည်း ဖမ်းဆီးပြီး ချက်ချင်းပင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းလိုက်တော့၏။ ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ညီနောင်နှစ်ဦးသည်လည်း နတ်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားရ ရှာသည်။

နတ်ဘဝ၌ မိမိတို့အပေါ် အကောက်ကြံခဲ့သော ဦးမင်းကျော် အား ထိုယာယီတဲနန်းမှာပင် မူးယစ်သောက်စား အောင်ပွဲခံနေစဉ် ရှင်းတို့၏ဝိညာဉ်စီးနေသော ကျားဖြင့် တိုက်သတ်ရာ ဦးမင်းကျော်နှင့် အကြပေးအိမ်တော်ဝန် ဦးညိုတို့ ကျားကိုက်၍ သေဆုံးကြရ၏။ ထိုအခါ သူတို့နှစ်ဦးလည်း အယူတိမ်း၍ နတ်စိမ်းဖြစ်ကြရလေတော့ သည်။

ဤတွင် စောစီးစွာနတ်ဖြစ်သွားသည့် ဘုရင်ကြီးမင်းလှ စည်သူက သားတော်ကြီးကိုးမြို့ရှင်အား လူ့ဘဝက ကိုးမြို့ကိုးတံခါး ကိုးဖလားနှင့် ကိုးဓားကို ပိုင်စေဟု ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်ရှိ မောက်ကိုး ပြည်ထောင်ကို ပေးသနားထားခဲ့ရာ ယခု နတ်ဘဝတွင် ကိုယ်တော် ကြီးကို ထိုဒေသရှိ လူအများဘေးအန္တရာယ်မကပ်ရောက်ရအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် မြို့ရွာများကို စောင့်ကြပ်သည့် နတ်အဖြစ် တာဝန်ပေးလေတော့သည်။ ပုလဲယဉ်နှင့် ခင်ပွန်းမောင်လတ်၊ သမီးသဲသဲလေး၊ ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ကိုမူ ကိုးမြို့ရှင်၏ အခြွေအရံများ အဖြစ် နေထိုင်ကြစေဟု အမိန့်ချမှတ်ပေးအပ်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိလေ သည်။

ဦးမင်းကျော်ကိုမူကား ပုခန်းမြို့ကို ဆက်စားကာ နေစေဟု မှတ်မှတ်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုပြန်၏။

ဤသည်တို့ကား ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်တွင် အများသိကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော ကိုးမြို့ရှင် ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် အပေါင်းပါနတ်များ အကြောင်းပါ
မြင်တည်း။

❖

နမ့်ပုံးပုံးက မြင်းခွာသံများ

ဦးလှဖေ၏ နတ်ပုံပြင်ဆုံးသောအခါ ည အတော်နက်လေပြီ

"ဦးလှဖေရဲ့ နတ်တွေကလည်း ကြောက်စရာကြီးပါလား။ ဦးမင်းကျော်ကလည်း အတော်ဆိုးပါကလား။ ထန်းရည်သောက်၊ ကြက်တိုက်၊ မိန်းမလိုက်၊ လူသတ်၊ ကျေးဇူးရှင်ပစ်မှားနဲ့"

"ဟဲ ... ဟဲ ... ဒါပေမယ့် ဦးမင်းကျော်က အရက်သောက်ရ ကောင်မလေးတွေနဲ့ ကချေမြူရတော့ နတ်ကတော်တွေ ကြိုက်တယ် ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့"

"ခင်ဗျားလည်း ကြိုက်တယ်မဟုတ်လား"

"ကြိုက်မှာပေါ့။ ဝါသနာတူတွေကိုး"

"ကဲဗျာ ... အဲဒါဆိုရင် ဒီမှာထူးတာပြောခဲ့ပါဦး"

"ထူးတာကတော့ အဲဒီနမ့်ပုံးပုံးနတ်စင်ကြီးမှာ လမိုက်ည လကွယ်ညတွေရောက်လို့ တစ်ခါတစ်ခါကျရင် မြင်းခွာသံတွေ မြင်းဟီသံတွေ၊ ဆင်အော်သံတွေ ကြားရသတဲ့ ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့"

"ဟုတ်ရဲ့လား ဦးလှဖေရယ်"

"ပြောကြတာပါပဲ"

"ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ တစ်ရက်သွားရအောင်လေဗျာ"

"ရတယ်လေ"

"ကိုင်း ... ဒါဆို ဒီနေ့ ပွဲသိမ်းကြစို့"

ကျွန်ုပ်က ပွဲသိမ်းလိုက်သောအခါ၌ ကိုကျော်အေးက ...

"မောင်လေးရယ် ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲကွယ်"

ဟု ပွဲသိမ်း မဘိမ်း လုပ်လိုက်သဖြင့် အားလုံးက မပြုံးဘဲနှင့် ါးလုံးကွဲ ရယ်လိုက်ကြပါသည်ခင်ဗျား။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

❖

ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ထိုကိစ္စကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးနောက် ရှိပိတ်ရက်တစ်ရက်၌ မြို့နယ်အင်ဂျင်နီယာ ဦးလင်းရှိန်၏ ဝီလီဂျစ် ကားလေးဖြင့် နမ့်ပုံးပုံးရွာကြီးသို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

နမ့်ပုံးပုံးရွာကြီးသည် ရှေးအထက်ကျော်ကာရီကပင် ရှမ်း ကဒူးများ နေခဲ့ကြသော ရွာကြီးဖြစ်၏။ အိမ်ခြေမှာ သုံးလေးရာခန့်ပင် ရှိလေသည်။ မဘိမ်းမှ ဗန်းမော်သို့ သွားသည့် ကားလမ်းမကြီး ဘေးတွင် ရှိ၏။ မဘိမ်းနှင့်ကား သုံးမိုင်ကျော်ဝေး၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ဗန်းမော်ဘက်အသွား ကားလမ်းဘေး ရှိ ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်ကြီးအောက်၌ ကြီးမားသော နတ်ကွန်းကြီးကို တွေ့ရတော့၏။

နတ်ကွန်းကြီးတွင် ဓားထမ်း၍ ရှမ်းရိုးရာအဝတ်အစား ဝတ်ထားသော ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် နမတော် ပုလဲယဉ်တို့ကို သာမက ခွန်ချို၊ ခွန်သာ ညီအစ်ကို၊ မောင်လတ်နှင့် သဲသဲလေး သားအဖ အရုပ်များကို တွေ့ရ၏။ ပုခန်းကိုကြီးကျော်အရုပ်ကိုကား မတွေ့ရပါ။ ဒါသာမက နတ်တင်ထားသည့် အောက်ပါပစ္စည်းများကို လည်း တွေ့ကြရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ဇာနန်းသီး ၉လုံး
- ငှက်ပျောသီး ၉ ဖီး
- သပြေပန်း ၉ ခက်
- မုန့်နီ ၉ ချပ်
- မုန့်ဖြူ ၉ ချပ်
- လက်ဖက်ထုပ် ၉ ထုပ်
- ရှမ်းခေါက်ဆွဲ ၉ ထုပ်
- ပဲပုတ် ၉ ပုံ
- ခေါပုတ် ၉ ခု
- ဖယောင်းတိုင် ၉ တိုင် တို့ဖြစ်၏။

"ကိုကျော်အေးရေ ခင်ဗျား သန်ခေါင်စာရင်းလာစစ်တဲ့မျှ နတ်တွေက မစုံပါလားဗျာ"

ဒေါက်တာသန်းလွင်က ပြော၏။

"အင်း ...ညကျမှ တစ်ခါလာစစ်ရဦးမယ်"

"ဩော် ...ညဆိုလို့ မေးရဦးမယ်။ ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲဗျ"

"တပေါင်းလကွယ်နေ့လေဗျာ"

"ဒါဆိုရင် ရွာထဲဝင်ပြီး အကျိုးအကြောင်းမေးကြည့်မယ် ဦးလှဖေပြောတာ ဟုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ည တစ်ခေါက် လာကြရင် မကောင်းဘူးလား"

"ကောင်းတာပေါ့ ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့"

နမ့်ပုံးပုံးရွာကြီးသို့ ဝင်ရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းစုံစမ်း ကြည့်ရာ၌ လူငယ်များက ဘာမျှမသိကြသော်လည်း အချို့လူကြီး ပိုင်းကမူ ယခုလို တပေါင်းလကွယ်ညများ၌ မြင်းခွာသံများ မြင်းမ

မင်းကျော်စွာခေါ်ပခန်းကိုးကြီးကျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုးမြို့ရှင် နှင့် နမပုလဲယည်

သံများ၊ ဆင်အော်သံများ ကြားကြရကြောင်း။ သူတို့ငယ်ရွယ်စဉ်က ထိုအသံများကို ကြောက်ကြသဖြင့် ထိုညသို့ အိမ်မီးငြိမ်းကာ စောစော စီး အိပ်ရာဝင်လေ့ရှိကြောင်း ပြောပြကြလေသည်။

ထိုအခါ ဦးလှဖေက ဘယ်နှဲ့ရှိစဟူသော အမူအရာဖြင့် မှုဇာတ်လမ်းအတွက် ဂုဏ်ယူဟန်ပြလေသည်။

ယနေ့ နတ်စင်မှာ နတ်တင်ထားသည်မှာလည်း တပေါင်း လကွယ်နေ့ဖြစ်၍ ရွာမှလူကြီးများက သွားရောက်ပူဇော်ပသ ကားခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ထပ်လောင်းပြောပြကြ၏။

ထိုနေ့ည ဆယ့်တစ်နာရီ၌ ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ဗန်းမော်၊ မော်မိ်း၊ မိုးမိတ်လမ်းဆုံရှိ ဦးလင်းရှိန်၏ ဗိုလ်တဲ၌ စုဖွဲ့ပြီး ဦးလင်း မှိ၏ဂျစ်ကားဖြင့်ပင် နမ့်ပုံးပုံးရွာနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ နတ်စင်ကြီးသို့ မှက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

နတ်စင်ကြီးကား ဖယောင်းတိုင်မီးများ ငြိမ်းလျက် အမှောင် တွင်း၌ လုံးဝငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာကား နစ်ရံခါ သစ်ရွက်များ လေတိုးသံမှတစ်ပါး ဘာသံမျှ မကြားရပါချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ငါးဦးသည် ည ၁၂ နာရီထိုးပြီး သန်းခေါင်ချိန်ထိ ကား ပါတွင် ထိုင်ကာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြ၏။

သန်းခေါင်ကျော်သွားသောအခါတွင်မူကား ဘာမှမထူး ဖြင့် ပြန်ကြရန် ကျွန်ုပ်က ပြောသဖြင့် ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်း ကာ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကို စခန်းအထိ လိုက်ပို့ကြမည်ဖြစ်သည်။ စခန်းနှင့် ဆလကဗိုလ်တဲမှာ လယ်တစ်ကွက်သာသာမျှသာ ခြားပါ၏။ အားလုံး စကားမပြောဘဲ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် လိုက်ပါလာကြသည်။ ကားကိုမူ ဒေါက်တာသန်းလွင်က မောင်းလာ၏။

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော . . . ဘာသံလဲဗျို့။ နားထောင်လိုက်ကြစမ်း"

ဦးလှဖေကပင် စပြောသည်။

"ကျီ . . . ကျီ . . . ကျီ"

"အလို . . . ဆင်အော်သံတွေပါလား"

"ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း"

"ဟာ . . . မြင်းခွာသံတွေလည်း ကြားတယ်ဗျို့၊ နားထောင်ကြ . . . နားထောင်ကြ"

"ဝိုး . . . ဝိုး . . . ဝိုး"

လေတိုက်သံကြီးများပါ ကြားရ၏။

"ဝုန်း . . . ဒိုင်း"

သစ်ပင်များ လဲပြိုသံပါကြားရပြန်သည်။

ကားရပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ နားထောင်နေစဉ် နောက်ထပ်မြင်းမ[...]သံ၊ မြင်းဟီသံ၊ ဆင်အော်သံနှင့် လေတိုက်သံကြီးများ၊ တောတိုး[...]များကို တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ထပ်မံကြားရပြီး အသံများသ[...]မြောက်ဘက်စီပိန်းဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ ဝေး၍ သွား[...]ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကားလေးသည် ထိုအသံများ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားချိန်မှ နတ်စင်အနီးမှ ကားလမ်းမကြီးအတိုင်း ပြန်လည်ထွက်[...]လာခဲ့ပါတော့သည်။

ထိုညက ယုံရခက် မယုံရခက်နှင့် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာဝင်[...]တော့၏။

❖

နောက်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့မနက်တွင် ဒေါက်တာသန်းလွင်နှင့် [...]ကျော်အေးတို့နှစ်ဦး စောစောစီးစီး ကျွန်ုပ်၏ တပ်စခန်းသို့ [...]စိပြုံးစိဖြင့် ရောက်ရှိလာကြ၏။

"ဘယ်လိုလဲ ဒုတပ်ရင်းမှူး ညကဟာ ဘယ်လိုသဘောရ[...]"

"အင်း . . . ပြောရခက်ခက်ပဲဗျာ"

"ပြောရခက်မနေနဲ့တော့ ဒုတပ်ရင်းမှူး။ ဒီနေ့မနက် [...]ပုံးပုံးသူကြီး ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာပြီး လာပြောတယ်ဗျာ"

"ဘာတွေလာပြောတာလဲ"

"ညက မိုးမိတ်က စီပိန်းသွားမယ့် သစ်ထုတ်လုပ်ရေးက[...]င်အဖွဲ့ ရွာမြောက်ဘက်က တောထဲမှာ စခန်းချကြတာ၊ ဗန်းမော်[...]က်မယ့် လားမြင်းအဖွဲ့တွေလည်း ပါလာပြီး ကျားဝင်ဆွဲလို့ [...]င်းတွေလည်း လွတ်ပြေး၊ ဆင်တွေကလည်း အော်လို့ အတော်ပွဲ[...]ကျသွားသတဲ့။ ရွာက ဒီမနက်မှာ ဝိုင်းရှာပေးကြရလို့ ဒီနေ့မှ ခရီး[...]က်သွားကြရတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒါ ကျွန်တော့်ကို သူကြီးကိုယ်တိုင် [...]ကသတင်းပို့တာဗျာ၊ ဆင်အဖွဲ့ကလည်း စီပိန်းတက်မယ့်အကြောင်း [...]တပ်ရင်းမှူးတို့စခန်းကို သတင်းပို့ပေးပါတဲ့။ သစ်ဆွဲတဲ့ဆင်ကြီး [...]ုံးလေးကောင်တောင် ပါတယ်တဲ့ခင်ဗျ"

"ဩော် . . . ဒီလိုလား၊ ဒီလိုဆိုရင် ညက ဆင်အော်သံတွေ၊ [...]င်းဟီသံတွေ၊ မြင်းခွာသံတွေ၊ တောတိုးသံတွေ၊ သစ်ပင်တွေ [...]ပြိုသံတွေက ဘယ်လိုသဘောရလဲ။ အဲဒီအဖွဲ့က အသံတွေလား"

"အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ဒုတပ်ရင်းမှူးရယ်"

"ခင်ဗျားအတွင်းရေးမှူးကြီးကိုရော ပြောပြီးပြီလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မပြောရသေးပါဘူး"

"ပြောစရာမလိုရင်လည်း မပြောပါနဲ့ဗျာ။ သူ့အတွေးမျိုး ... နေပါစေ"

"အင်း ... ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဲဒီအဖွဲ့ကို မတွေ့လိုက်ရတော့ ညကကိစ္စက တကယ်လို့ထင်ရတယ်ဗျ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်တယ်လည်း ဘယ်သူကမှ အတတ်ပြောနိုင်ကြတာ မဟုတ်ဘူး"

"အတွင်းရေးမှူးကြီးပြောတာကလည်း မှန်ပြင်ပဲ ... ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေ့ါ။ ဒုတပ်ရင်းမှူးရယ် မယုံရင်လည်း ... ပေါ့"

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ ဟုတ်ပ ... ဟုတ်ပ"

ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကာ နှစ်မြို့က်စွာ ရယ်မောလိုက်ကြပါ သတည်း။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

၂၉၊ ၈၊ ၂၀...

မှီငြမ်းကိုးကားသည့်စာအုပ်များ

၁။ အမျိုးသားပညာဝန်ဦးဖိုးကျား၏ မြန်မာ့နတ်သမိုင်း၊

၂။ တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ (ဓမ္မာစရိယဘီအေ)၏ မြန်မာ့နတ်များ ပူဇော်ပသနည်း၊

၃။ ဦးထွေးဟန်ဘာသာပြန်သည့် Sir Richard Temple ၏ မြန်မာမိရိုးဖလာဝလေ့နတ်သမိုင်း

မဘိမ်းမြို့က ပုံပြင်များ (၃)

ထူးဆန်းသော လူသတ်မှု

ကျွန်ုပ်သိသော ဒေါက်တာသန်းလွင်

ယခုအပတ်စကားဝိုင်း၌ ပုံပြောရန်အလှည့်ကျသူကား ဒေါက်တာသန်းလွင်ဖြစ်၏။

ပုံပြင်မစတင်မီ ဒေါင်တာသန်းလွင်၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို အနည်းငယ်ကြိုတင် အစီအရင်ခံထားမှုရပေမည်။

ဒေါက်တာသန်းလွင်သည် မဘိမ်းမြို့ကလေးသို့ T.M.O ခေါ် Township Medical Officer မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီးအဖြစ် ကျွန်ုပ်နှင့်ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်ရှိလာသူဖြစ်၏။ အသက်အရွယ်က ကျွန်ုပ်ထက် ၂နှစ် သုံးနှစ်ငယ်ပေသည်။ မြစ်ကြီးနားဇာတိ ဖြစ်ပြီး B.M.O သွေးမကင်းပါပေ။ မိန်းမမရှိသော လူလွတ်တစ်ဦး လည်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ရံရောအခါကမူ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးသည် ဟုဆို၏။ သို့ရာတွင် ယခုအခါတွင်ကား တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီး ... ရှိ၏။ သူသည်B.M.O သွေးမကင်းသော်လည်း ယမကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုကား အလွန်နှစ်သက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မဘိမ်းရော... မကြာခဏမိမှာပင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး Weekend တိုင်း ဆုံ... လေ့ရှိ၏။ သူသည် ထမင်းချက်လည်း အလွန်ကောင်း၏။ ကျွေး... မွေးချင်စိတ် လည်းရှိ၏။ ကျွန်ုပ်အားလည်း သူ့လက်ရာနေ့လယ်... ညနေစာ များကို မကြာခဏ ချက်ကျွေးတတ်လေသည်။

မဆလာနံ့သင်းသော ကြက်သားဟင်း
မွှေးပျံ့သော ဘဲပေါင်းဟင်းချို
ဘာဘီကျူးလုပ်ထားသော ဂျီသား ဆိတ်သားတုံးလေး...
ကင်ထားသောရွှေလီမြစ်အတွင်းမှ အရှယ်အစားငါးမျိုး...
အသီးအရွက်နှင့်အသဲအမြစ်ရော ကြော်ထားသည့် ...
ကြော်အမျိုးစုံ
ခေါက်ဆွဲအရှယ်အစားအမျိုးစုံ စသည်စသည်တို့ပါပေ။

"တယ်ဟုတ်ပါလား ဒေါက်တာကြီးရယ်။ လက်ရာ... ဇာတော့ ကုလားစာရော၊ တရုတ်စာရော အစုံပါလားဗျ။ ... လိုမျိုးတတ်လာတာလဲ"

"အဲ ... မလေးရှားမှာ တစ်ယောက်တည်းနေရ... ပျင်းပျင်းနဲ့ ချက်ကြည့်ရင်းတတ်လာတာ"

"ဩော် ... ဟိုမှာတော်တော်ကြာခဲ့လား။ ဘယ်တွေမှာ... ခဲ့ရတာလဲ "

"ရောက်စကတော့ ကွာလာလမ်ပူက ဆေးရုံကြီးမှာ တစ်နှစ်လောက်နေပြီးတော့ ပီနန်ကျွန်းကိုပြောင်းရတယ်။ ... အချက်အပြုတ်တွေက ပီနန်မှာတတ်လာတာလေ"

"ဩော် ... ပီနန်ရိုးရာဟင်းတွေက ကောင်းဗျာ"

ကျွန်ုပ်နှင့်သူသည် ရုံဖန်ရံခါ၌ နှစ်ယောက်တည်းလည်း ...တွေ့ဆုံလေ့ရှိ၏။ ရုံးပိတ်ရက်များတွင် သူနှင့် ကျွန်ုပ်သည် Scrabble ...ကစားကြ၏။ သူက Scrabble သူရဲ၊ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝါသနာအိုး၊ ...လက်ရည်ကလည်း မတိမ်းမယိမ်းမို့ အလွန်ကစား၍ ကောင်းလှ ...ပေသည်။

Scrabble ကစားရင်းသူ၏ မလေးရှား အတွေ့အကြုံများကို ...မရ၏။ ဆိုအခါသူနှင့် မလေးရှားမှ ခေါင်းမြီးခြုံ မွတ်စလင်မလေး ...များ၏ အချစ်အကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စသိရ၏။ သူ့အချစ်ဇာတ်လမ်း ...များမှာ ရင်ခုန်သံ မြန်စရာတွေ များလှ၏။ ဒါ့ပြင်မကပါ မလေး ...လူမျိုးများ၏ စုန်းကဝေတစ္ဆေဆိုင်ရာ တရစ္ဆရနည်းပညာများနှင့် ...ယူသီးသော ယုံကြည်မှုများအကြောင်းကို သိလာရ၏။ ပီနန်ကျွန်း ...နဲ့ဒါဝီကျွန်းလို မြန်မာနှင့် မဝေးသောကျွန်းများမှ မြန်မာနွယ်ဖွား ...လေးများ အကြောင်းလည်းသိလာရ၏။ ပီနန်ကျွန်းမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ...အကြောင်းအရာ တစ်စွန်းတစ်စသိရ၏။ ယုတ်စွအဆုံး မလက္ကာရေ ...လက်ကြားမှ ပင်လယ်ဓားပြများအကြောင်းပါ ပါဝင်လေသည်။

ဒေါက်တာသန်းလွင်သည် ထမင်းချက်ဟင်းချက် ကောင်း ... Scrabble တော်သလို ဆေးကုလည်းကောင်းလေသည်။ သူ၏ ...ဆေးရုံ၌ ခွဲစိတ်ခန်း Operation Theatre တစ်ခုပြုလုပ်ထားရှိပြီး Mi-...Case များကို ကိုယ်တိုင်ခွဲစိတ်လေသည်။ ခွဲစိတ်မှုအတွက် မီး ...က်တစ်လုံး ဝယ်ယူထားရှိပြီး ဆောင်ရွက်၏။ အတွင်းလူနာဆောင် ...လည်း Upgrade ပြုလုပ်ပြီး လူ ၂၀/၃၀ ဆံ့အောင်ပြုလုပ်ထား၏။ ...ခန်းမှ ငှက်ဖျားရောဂါ စစ်သည်အတော်များများကို သူ့ ...ဆောင်မှာ မကြာခဏထားခဲ့ရ၏။ ဦးနှောက်ထိငှက်ဖျားပိုးဝင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားသည့်စစ်သည်အချို့ကို သူကယ်တင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ ဆေး ကုစောင့်ကာတာဝန်ကို အလေးအနက်ထားသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗျ အားမြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့သာမက နယ်သူနယ်သားများကပါ ကြိုက်ကြပေသည်။ သူသည်စကားပြောလည်းကောင်း၏။ နောက် တတ်ပြောင်တတ်၏။ ရယ်စရာများလည်းပြောတတ်ပေသည်။

ဤကား ကျွန်ုပ်၏ ရောင်းရင်းကြီး ဒေါက်တာသန်းလွင်၏ အကြောင်းတစ်စေ့တစ်စောင်းပါတည်း။

❖

ယုံချင်ယုံ မယုံရင်ပုံပြင်မှတ်

"ကဲ . . . ကြွရောက်လာသောလူကြီးမင်းခင်ဗျား မင်္ဂလာ ညချမ်းပါ။ ဒီဇာတ်လမ်းက ပီနန်ကျွန်းမှာ ကျွန်တော်တာဝန်ထမ်း ဆောင်စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဇာတ်လမ်းပါ။ ဇာတ်လမ်းက အဆ တကြယ်မို့ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိလို့ထင်စရာပါ။ ဒါကြောင့်ယုံ ချင်မှယုံ မယုံရင်လည်းပုံပြင်လို့ မှတ်လိုက်ကြပါခင်ဗျား။"

ဒေါက်တာသန်းလွင်၏ ပဏာမစကားဆုံးသည်နှင့် အာ က ဖြောင်းဖြောင်းဖြောင်းဖြောင်းနှင့် လက်ခုပ်တီးကာ အားပေးကြ

"ရပါတယ်ပြောစမ်းပါ၊ ပီနန်ကျွန်းက ခေါင်းမြီးခြုံမလေး တွေရဲ့အကြောင်းလား "

အာမီရမ် အရှိန်ရစ ပြုနေသော လမ်းဗိုလ်ကိုလင်းရှိန် မစဖူး စလိုက်သည်။ သူသည်ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ထဲ၌ စကားအနည်း လူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်ဒေါက်တာသန်းလွင်နှင့်ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်ခင်သူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် Family မရှိသူ သက်

ယ်တူများဖြစ်၍ ငါးထန်းရှက် နှစ်ကောင်လို တပူးတွဲတွဲဖြင့် မိုးမိတ်၊ ကုတ်နှင့် မန္တလေးမြို့များသို့ မကြာခဏ ယာယီတာဝန် သွားတတ် ကြ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ ဒေါက်တာသန်းလွင်က ကိုလင်းရှိန်၏ကားကို င်မောင်းတတ်ပေသည်။ မန္တလေး၌ ရုံဖန်ရံခါ ကားတစ်စီးနှင့် လင်းပေါက် လှည့်လည်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။

"ခင်ဗျားက လုပ်ပြီ။ ဇာတ်လမ်းက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ါဆိုနေ။ ခေါင်းမြီးခြုံမလေးတွေအကြောင်းလားလို့"

"ဟဲ . . . ဟဲ . . . ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတာ ကိုယ်မေးရတာ လေဗျာ"

"ကဲ . . . လုပ်ဗျာ . . . ပြောဗျာ။ အားလုံးကြားကြရ အောင်"

ကိုကျော်အေးက ဝင်ပြောလိုက်တော့၏။

ထိုအခါ ဒေါက်တာသန်းလွင်က ပီနန်ကျွန်းတွင် နေခဲ့စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့သည့် ဇာတ်လမ်းကို အောက်ပါအတိုင်း စတင်ပြောပြ လေတော့သည်။

"ပီနန်မှာနေခဲ့တုန်းက ထူးဆန်းတဲ့ လူသတ်မှုတစ်ခုကို ကြုံ ရတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က ခဏမှုခင်းဆရာဝန် လုပ်နေရ တာ၊ Case က လည်ပင်းကို အချွန်နဲ့ တစ်ချက်တည်း ထိုးသတ်ခံရတဲ့ မှုတစ်ယောက်ရဲ့ Case ပဲ။ သေသူဟာ အသား ညိုညို ထောင် ထောင်မောင်းမောင်း ဗလကောင်းကောင်းနဲ့ အသက်က သုံးဆယ် အသာလောက်ရှိတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်"

"သူ့ကိုသတ်တယ်လို့စွပ်စွဲခံရသူက ဖြူဖြူဖျော့ဖျော့နဲ့ သက် ၃၆ နှစ်လောက်ရှိတဲ့သူ။ အရပ်ကလည်းခပ်ပြတ်ပြတ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Business man တစ်ယောက်။ ဟိုမှာ တကယ့်လူကြီးလို့ကောင်း
ကြပါစို့''

''ဘာဖြစ်လို့သတ်တာတဲ့လဲ''

''သေသူနဲ့အစွတ်စွဲခံရသူ ဇနီးက လူမှုရေးရှုပ်ထွေး
သည်းမခံနိုင်ပြီး သတ်တာလို့ စွပ်စွဲခံရတယ်''

''သူသတ်တာရောဟုတ်ရဲ့လား''

''မျက်မြင်သက်သေတော့မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျ
အထောက်အထားတွေအရတော့ သူသတ်တာလို့ပဲ စွပ်စွဲရမယ်
ဒီနေရာမှာကျွန်တော့်ရဲ့ Medical Report က အရေးကြီးလာတယ်''

''ဒေါက်တာရဲ့ တွေ့ရှိချက်ကရော''

''ကျွန်တော်ရဲ့တွေ့ရှိချက်ကတော့ 'သေသူကို အချွ
လည်ပင်းထိုးတာမှန်တယ်။ ဒီဒဏ်ရာကြောင့် သေတာလည်းမှ
တယ်။ ဒါပေမယ့် အစွပ်စွဲခံရသူရဲ့ လက်ရာခြေရာတော့ မ
နိုင်ဘူး။ သူ့မှာ ဒီလောက်ခွန်အားဗလမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ထိုးတာ
ဘာနဲ့ထိုးတယ်ထင်သလဲ''

''ဘယ်သိမလဲ ဆရာဝန်ကြီးရယ်။ ခင်ဗျားတွေ့လာ
ခင်ဗျားပြောမှာပေါ့''

''အရုပ်လက်ထဲက သံလျက်နဲ့ ထိုးလိုက်တာ။ အရုပ်
သံလျက်ကိုင်ထားတဲ့အရုပ်ကြီး''

''ဘာအရုပ်ကြီးလဲ။ ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိလဲ''

''ဘာလီကျွန်းက ဘီလူးရုပ်ကြီး လက်ထဲမှာ သံလျ
ရာမဇာတ်တော်ထဲက ဘီလူးရုပ်လို့ပြောကြတယ်။ အရွယ်က
လူလောက်နီးနီးပါပဲ''

''ကြော်''

''ကျွန်တော်က ဘယ်လိုပဲ Report ပေးပေးမယ့် အစွပ်အစွဲ
ရသူကို သက်ဆိုင်ရာက ရုံးတင်ပြီးတရားစွဲတယ်''

''ကြော် ... ဘာဖြစ်သွားလဲ''

''တရားရုံးမှာ အမှုရင်ဆိုင်တော့ အစွပ်အစွဲခံရသူက သူ့
ထွက်ဆိုချက်ကို စာနဲ့ရေးပြီးထွက်ဆိုချက်ပေးပါရစေလို့ တရားရုံးကို
တင်ပြတယ်။ ခွင့်ပြုချက်ရလို့ ထွက်ဆိုချက်ပေးတဲ့အခါမှာ အဲဒီ
အရုပ်ကြီးကိုသက်သေတင်ပြတယ်ဗျာ''

''ကြော် ... အဲဒီတော့တရားရုံးကဘယ်လိုဆုံးဖြတ်လိုက်
လဲ''

''ယုံချင်စရာတော့ မကောင်းဘူး။ ဒါပေမယ့် တရားရုံးက
အစွပ်အစွဲခံရသူကို တရားသေလွှတ်လိုက်တယ်ဗျာ''

''ဟာ ... ဟုတ်လား''

''ဟုတ်တယ်။ အဲဒီတုန်းကကျွန်တော့် Report ကလည်း
ရေးပါတော့ အစွပ်စွဲခံရသူက အမှုကကွင်းလုံးကျွတ်လည်းလွတ်
ရော ကျွန်တော့်ကိုလာတွေ့ပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောရှာပါတယ်။
အခါမှာ ယုံချင်စရာမကောင်းတဲ့ သူ့ထွက်ဆိုချက်ကို စိတ်ဝင်စား
လို့ တောင်းထားလိုက်တယ်။ အခုပြောမယ့် အကြောင်းကအဲဒီ
အကြောင်းပါ''

''ကောင်းတယ်ဗျာ ... ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကလည်း မယုံ
ချင်စရာမှယုံချင်တာ''

''ဒါပေါ့ ... ဒါပေါ့။ မယုံရင်လည်း ပုံပြင်မှတ်ကြတာပေါ့ဗျာ
ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဖွဲ့လုံးသည် အားရပါးရရယ်မောလိုက်ကြ... ထို့နောက်ဒေါက်တာသန်းလွင်က သူဖတ်ခဲ့ရသည့် ...ခံရသူ၏ ထွက်ဆိုချက်ကိုဖတ်ပြလေတော့သည်။

အောက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်များမှာ ဒေါက်တာသန်း... ဖတ်ပြသည့် ကာယကံရှင်၏ ထွက်ဆိုချက်မိတ္တူမှန်ဖြစ်ပါကြော...

❖

အစွပ်စွဲခံရသူ၏ထွက်ဆိုချက်

အမည် – လျှကိုချောင်ခေါ် မစ္စတာလျှ

အသက်– ၃၆ နှစ်

လူမျိုးနှင့်ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာ – တရုတ်လူမျိုး။ ... ဘာသာ

ကျွန်တော်လျှကိုချောင်သည် ပီနန်ကျွန်းတွင် ... စက်လှေများဖြင့် စက်ာပူ၊ မြန်မာ၊ အင်ဒိုနီးရှား ဟောင်ကော... ဖိလစ်ပိုင်၊ ထိုင်း စသောနိုင်ငံများကို လှည့်လည်သွားလာကာ ... ပွားရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ မိမိနေ... ရာမှ ခရီးဝေးမကြာခဏ သွားလာနေခဲ့ရသဖြင့် အရွယ်ရောက်... လည်း စောင့်ရှောက်သူတစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် နှစ်အတ... စက်လှေနှင့် ပင်လယ်ခရီးသွားလာခဲ့၍ အထိုက်အလျောက် ... ဝလာခဲ့ပြီး ပီနန်ကျွန်းတောင်ခြမ်း၌ ကျယ်ဝန်းသောခြံကြီး တစ်... ဝယ်ယူကာနေထိုင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကလေးဘဝကစ၍ ကာ... အရုပ်ကလေးများကို အလွန်မက်မောတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ...

...အမျိုးစုံကို စုဆောင်းထားတတ်၏။ ထိုဝါသနာသည် အသက်ကြီး... ပိုင်းသို့ရောက်လာသောအခါ ပိုမိုထက်သန်လာပြီး အရုပ်မျိုးစုံဝယ်ယူ... ခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်း စသည်တို့ကိုပြုလုပ်ခဲ့ရာ ကျွန်တော့်ထံတွင် ...တရုတ်လူမျိုးတို့နှစ်သက်ကြသော အံကုန်းဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ကွမ်ရင် ...ယ်တော်ရုပ်အမျိုးမျိုး၊ နဂါးရုပ်အမျိုးမျိုး၊ မျောက်ရုပ်အမျိုးမျိုး၊ ...အိန္ဒိယလူမျိုးများနှစ်သက်ကြသော ရာမလက္ခဏာ သီတာဒေဝီ၊ ...ဟာနုမန်နှင့်မဟာပိန္နဲနတ်အပါအဝင်၊ လက်ချမီး ပဘာဝတီ၊ စသော ...နတ်ရုပ်များ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မလေးရှားမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး များ၏ ...ိတူရုပ်များ၊ ကျားဆင်စသော တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်ရုပ်များ၊ ...က်အမျိုးမျိုးအရုပ်၊ ငါးရုပ်၊ မိချောင်းရုပ် များစသည်တို့ကိုစုဆောင်း ...ထားရှိနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အရုပ်တော်တော်များများမှာ သစ်သားဖြင့်ပြု ...လုပ်သည်ကများပါ၏။ အချို့သောအရုပ်များကား ကြေး၊ သံ၊ ...ကျောက်၊ စသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အရုပ်များလည်းပါဝင် ...လသည်။ အရုပ်များစုဆောင်းတတ်သည့် ကျွန်တော်၏ ဝါသနာမှာ ...၏အမှု၌ အရေးကြီးအံချက်ဖြစ်ပါသဖြင့် ထည့်သွင်းတင်ပြရခြင်းဖြစ် ...ပါသည်။

ဆက်လက်ပြီးတင်ပြလိုသည့် အချက်မှာ ကျွန်တော်၏ အိမ် ...ထောင်ရေးပင်ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်သည် အသက်သုံးဆယ်ကျော်သည်အထိ အိမ် ...ထောင်မပြုဘဲ တစ်ကိုယ်တည်းလူပျိုကြီးအဖြစ်ဖြင့်သာနေခဲ့၏။ သို့ရာ ...တွင် ယခုကဲ့သို့ သားသမီးမရှိဘဲ လူပျိုကြီးဘဝနှင့် အရိုးထုတ်သွား ...မည်ကို မလိုလားသော ကျွန်တော်၏ ကျေးဇူးရှင်ပီနန်သူဌေးကြီး ...ဂမ် အမည်ရှိသူ၏ သမီးငယ်တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပါရန် ကျွန်တော့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား ခေါ်ယူပြောဆိုလေသည်။

စုဇီဝမ်သည် သူဌေးကြီးမစ္စတာဝမ်၏ ဒုတိယဇနီး မလေး အမျိုးသမီးမှ မွေးဖွား၍ မလေးတရုတ်ကပြား ဖြစ်၏။ ရုပ်ရည်မှာ ကပြားဖြစ်သဖြင့် အဖေ့ဘက်မှ အလှအပများနှင့် အမေ့ဘက်မှ အလှအပများ ပေါင်းစပ်ထားမှုကြောင့် မျက်လုံး၊ မျက်ခုံးကော၊ ကောင်း ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအဆစ်ကျကျ ပယင်းရောင်လဲ့လဲ့ အသား အရည်ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်ပင်။ သွက်သွက်လက်လက်လည်းရှိပေ သည်။ ကျွန်တော်ထက်ကား အသက် ၁၀ နှစ်ကျော်ခန့် ငယ်ပေ၏။ အထက်တန်းထိကျောင်းနေခဲ့ပြီး ဖခင်၏ ခြံလုပ်ငန်းများဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ပေးနေသူဖြစ်သည်။ သူဌေးကြီးမစ္စတာဝမ်သည် စက်ရုံ များပိုင်ဆိုင်ရုံသာမက ဆီအုန်းခြံကြီးများလည်း အများအပြား ပိုင်ဆိုင် ထားသူဖြစ်၏။

ကျွန်တော့်အား ငွေအရင်းအနှီးများထုတ်ပေးကာ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူအဖြစ်ရောက်အောင် ဆောင်ကြဉ်ပေးသည့် ကျေးဇူးရှင်၏ သမီးဖြစ်ခြင်း၊ လှပချောမောသောရုပ်ရည်ရှိခြင်း၊ ထို့ကြောင့် စုဇီ ဝမ်ကို လက်ထပ်ရန်သဘောတူခဲ့လေသည်။

"ငါ့သမီးနှင့်လက်ထပ်ပြီးရင်တော့ မင်းခရီးမသွားနဲ့တော့ ကွ။ အိမ်မှာနေတော့"

ဟု မစ္စတာဝမ်က လက်ထပ်ပွဲပြီးသည့်နေ့က ကျွန်တော့် အား ပြောကြားလိုက်လေသည်။

လက်ထပ်ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် ကျွန် တော်၏ ကိုယ်ပိုင်ခြံနှင့် အိမ်ကြီးတွင်နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော့် ခြံမှာ ၅ ဧက ကျယ်ဝန်းပြီး အိမ်ကြီးမှာ ဝိတိုရိယ ဘုရင်မခေတ်က

အင်္ဂလိပ်ပုံစံဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ၂ ထပ်တိုက်ကြီးဖြစ်ပေ သည်။

စုဇီသည် အိမ်နှင့်ခြံကို အလွန်သဘောကျ၏။ ဧည့်ခန်း အတွင်းရှိ ကျွန်တော်၏အရုပ်များကိုလည်း ရောက်စနေ့ကပင် အား လုံးလိုက်လံကြည့်ရှုပြီး ...

"ဧည့်ခန်းထဲမှာ အရုပ်တွေများလှချည်လားအစ်ကိုကြီးရယ်" ဟုဆိုလေတော့သည်။

"စုဇီမကြိုက်လို့လား။ မကြိုက်ရင်ရှင်းလိုက်လေ။ ကြိုက်တာ ချန်ထားပေါ့"

"နည်းနည်းများသလားလို့ပါ အစ်ကိုကြီး"

"ဒါဆိုလည်း မလိုတာတွေသိမ်းထားလိုက်ပါ။ အစ်ကိုကြီး သဘောတူပါတယ်"

စုဇီရောက်ပြီးဧည့်ခန်းတွင် သူမနှစ်သက်သော အရုပ်သုံး လေးရုပ်အားထားရှိပြီး ကျန်အရုပ်မျိုးစုံကို စတိုခန်းထဲ၌ သိမ်းဆည်း ထားရှိလိုက်လေတော့သည်။

စုဇီသည် အချက်အပြုတ်နှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးများ ကို ဝါသနာပါသူဖြစ်၍ ကျွန်တော့်အတွက် အဆင်ပြေပါသည်။ သူမ၏ မိခင်ဘက်မှ အဒေါ်တစ်ဦးကို သူမနှင့် အတူခေါ်ယူခဲ့သော် လည်း ကျွန်တော်နှင့်ပတ်သက်သည့် ကိစ္စအဝဝကိုကား သူမကိုယ် တိုင်ဆောင်ရွက်သည်က များလေသည်။

ကျွန်တော်၏ အိမ်ထောင်ရေးမှာသာယာသည်ဟုပြောရပါ မည်။ တစ်ခုပဲပြောစရာရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည်အိမ်ထောင်ရေး၌ သွေးအေးသူဖြစ်ပြီး သွေးသားဆူဖြိုးတက်ကြွနေသူ စုဇီ၏ အိမ်ထောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးလိုအင်ဆန္ဒများကိုပြည့်ဝအောင်ကား အမြဲတမ်းဖြည့်ဆည်းမပေး
နိုင်ခဲ့ပါ။ မကြာခဏလုပ်ငန်းကိစ္စများ ခေါင်းထဲဝင်လာတတ်ပါသည်
ဟောင်ကောင်တွင်တိုးချဲ့ထားသည့် စီးပွားရေးကိစ္စများ အင်ဒိုနီး
ဖွင့်လှစ်ထားသည့် လုပ်ငန်းခွဲများက ကျွန်တော့်ကို စိတ်မ
အောင် ဖြစ်စေပါသည်။

လူကြီးမင်းများသိတော်မူကြသည့်အတိုင်း လင်ခန်းမ
ခန်းကိစ္စများမှာ စိတ်လက်ကြည်လင်မှုသာ ရာနှုန်းပြည့် အထ
အောင်မြင်ကာ နှစ်ဦးနှစ်ဝ ကျေနပ်မှုရရှိစေပါသည်။ ကျွန်တော်
သည် ဇနီးငယ်လေး စုဇီအတွက် ထိုအချက်တစ်ချက်က
လိုအပ်သည်များကို အားလုံးဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့သည်သာဖြစ်
ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး စုဇီက တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုခြင်းမပြုခဲ့ပါ

အိမ်ထောင်ကျပြီးလအနည်းငယ်အကြာ၌ ကျွန်တော်သ
အင်ဒိုနီးရှားမှ လုပ်ငန်းများကို ပစ်ထားမဖြစ်သဖြင့် မဖြစ်မနေ
ရောက်ကြည့်ရှုရ၏။ လုပ်ငန်းများစစ်ဆေးပြီးအပြန်၌ ဘာလီ
သို့ ခေတ္တဝင်ရောက်ခဲ့ရာ အထူးအဆန်းပစ္စည်းရောင်းချသော
ယိုဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် အလွန်ဟန်ပါလှသည့် ရှေးဟောင်းအနု
လက်ရာ သံလျက်ကိုင်ထားသော ဘီလူးရုပ်တစ်ရုပ်ကို တွေ့
ကျွန်တော်မှာ မဝယ်ဘဲမနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာ၍ ထိုဘီလူးရုပ်
ဆိုဈေးဖြင့်ပင် ဝယ်ယူခဲ့မိလေတော့သည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်သည့်နေ့မှာပင် ထိုဘီလူးရုပ်ကို ဧည့်
ထဲ၌ နေရာချထားရာ စုဇီက ...

"ဟယ် ... အစ်ကိုကြီး ဘီလူးကြီးက ကြောက်စရာကြီး
လား အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ခြောက်သလိုလို၊ လှန့်သလိုလို

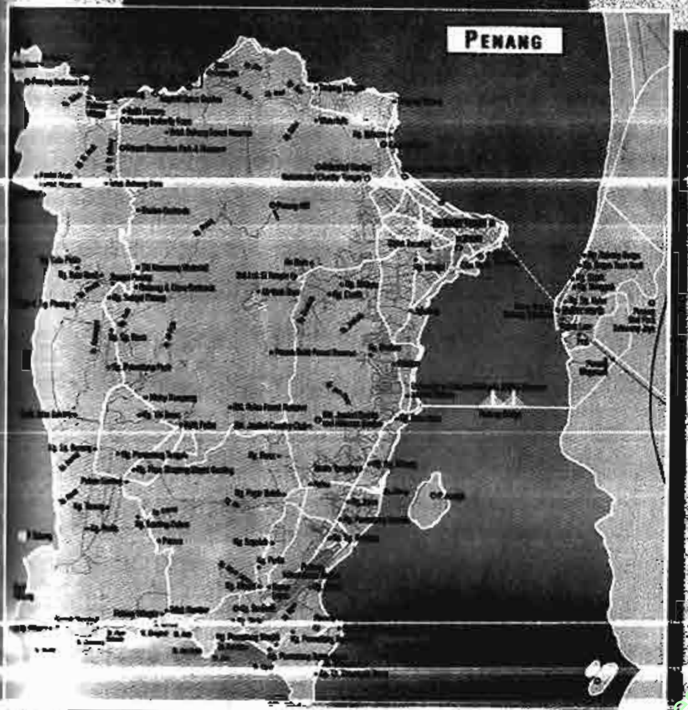

...ကတ်တာသန်းလှည့်ရောက်ခဲ့သည့် ဆိုသော မလေးရှားနိုင်ငံ ပီနန်ကျွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာလီကျွန်းမှ နတ်ရုပ်ကြီးနှင့် နတ်စင်တစ်ခု

…ပြုံးကြီးနဲ့''

ဟု စတင်ပြောကြားလေတော့သည်။

''အစ်ကိုကြီးက ဒီအရုပ်ကို သိပ်သဘောကျလို့ စုဇီရဲ့။ …ဘက်က သံလျက်ကိုင်ပြီး ဘယ်ဘက်က လက်ညှိုးထိုးသလိုလိုနဲ့ …က သိပ်ဟန်ပါတာ''

''အဲဒါကြီးကို ကြောက်တာ အစ်ကိုကြီးရဲ့''

''ကြောက်ရင်လည်းနောက်တော့ သိမ်းထားကြတာပေါ့။ …လာလောဆယ်တော့ အစ်ကိုကြီးစိတ်ကျေနပ်အောင် ဒီဧည့်ခန်းထဲ …မှာ ခဏထားကြရအောင်နော်''

''ဒါဆိုလည်းထားပါလေ''

ကျွန်တော်သည်စကားဆုံးသည်နှင့် အခန်းဝတွင် ခေတ္တချ …ထားသော ဘီလူးရုပ်ကြီးကိုကြည့်လိုက်ရာ ဘီလူးကြီးက ဖျတ်ခနဲ …ကျွန်တော့်အား ပြုံးပြလိုက်သည်ဟု ထင်လိုက်မိ၏။

''အလို ဘယ်လိုပါလိမ့်''

ထိုနေ့က ညစာစားချိန်၌ စုဇီက ကျွန်တော်မရှိစဉ်ကာလတွင် …မှသည် သူမ၏မိခင်ဘက်မှ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်မကင်းသော သူတစ်ဦး …အားခေါ်ယူထားကြောင်း။ ထိုသူအားကျွန်တော်တို့ ခြံဝန်းထိန်းသိမ်း …ရေးကိစ္စများနှင့် အထွေထွေအရပ်ရပ်ကိစ္စများတွင် တာဝန်ပေးလို …ကြောင်းပြောဆိုလေတော့သည်။

ဇနီးချောငယ်ငယ်၏ တောင်းဆိုမှုအား လွယ်ကူစွာပင် ကျွန် …တော်လိုက်လျောခဲ့ပါသည်။

စုဇီနှင့်ဆွေမျိုးမကင်းဟုဆိုသော အလီအာမက်သည် …စွာအသက်မကြီးလှချေ။ ကျွန်တော်နှင့် မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသားညိုညိုထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ကျစ်လစ်တောင့်တင်း သန့်စွမ်းသူဖြစ်လေသည်။ စကားများစွာမပြောဘဲ ခြံလုပ်ငန်း၊ အိမ်လုပ်ငန်းများကို ဦးစီးဆောင်ရွက်နိုင်၏။ သူကကျွန်တော့်ထက်အသက်ငယ်သဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုလည်းစူဇီနည်းတူ အစ်ကိုကြီးဟုခေါ်ကာ ရိုသေ လေးစားစွာဆက်ဆံလေသည်။ စကားနည်းသော်လည်း အလုပ် ကြိုးစားခြင်း၊ အအားမနေတတ်ခြင်း၊ အလုပ်ကိုရှာ၍ လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း၊ အလိုက်သိတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် များမကြာမီမှာပင် ကျွန်တော်သည် အာမက်အား သဘောကျခဲ့တော့၏။ အာမက်အား ခြံဝန်းထဲရှိ သီးခြားအိမ်ငယ်လေးတွင် နေစေပြီး ခြံကွပ်ကဲမှုကိုသာမက ကျွန်တော့်အိမ်ကြီးအား နေ့စဉ်သန့်ရှင်းရေး နေသာထိုင်သာရှိရေးကိုပါ တာဝန်ပေးထားလေသည်။

တစ်ရက်တွင်ဧည့်ခန်းအားရှင်းလင်းနေစဉ် သူက ကျွန်တော့်ကို အောက်ပါအတိုင်းပြောတော့၏။

"အစ်ကိုကြီးခင်ဗျား ဒီအရုပ်ကြီးကို ဘယ်ကရလာပါသလဲ"

"ဘာလီကျွန်းကဝယ်ခဲ့တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာလီကျွန်းကအရုပ်တွေက အသက်ရှိသလိုပဲ၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ဘီလူးရုပ်ကြီးက မနေ့ကဧည့်ခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းရှိနေတုန်း နောက်ကျောကိုအချွန်နဲ့ လှမ်းထိုးလိုက်သလို ရှိလိုက်တယ်ထင်လို့ ကျောမနုပ်နှံ့ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သွားတွေဖြဲပြလိုက်တယ်လို့ ထင်တာပဲခင်ဗျာ"

စကားနည်းသော အာမက်၏စကားကြောင့် ကျွန်တော်မှာ ပြုံးရသေး၏။

"မင်းစိတ်ထင်လို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ကွာ"

ထိုမျှသာပြောဖြစ်ပြီး ပြီးသွားခဲ့၏။

သို့ရာတွင် များမကြာမီ၌ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့၏။ စူဇီသည် တိရစ္ဆာန်များချစ်တတ်သောကြောင့် ခွေးကလေး ကြောင်ကလေးများကို မွေးမြူထားခဲ့ရာ ချစ်စရာကောင်းသော ကြောင်ဝါထီးတစ်ကောင် ရှိခဲ့၏။ တစ်ရက်တွင် ကြောင်ဝါထီးကြီးသည် လည်ပင်း၌ အချွန်နှင့်ထိုးမိသောဒဏ်ရာနှင့် ဧည့်ခန်းထဲ၌ သေဆုံးနေခဲ့လေသည်။

သူမ၏ ကြောင်သေဆုံးမှုကြောင့် စူဇီသည် တဖျစ်ဖျစ်တောက်တောက် လုပ်တော့၏။ ဧည့်ခန်းထဲတွင် လိုက်လံကြည့်ရှုကာ ကျွန်ုပ်၏ ဘီလူးရုပ်ကြီးကို အသေအချာကြည့်ပြီးသည်နှင့် ...

"ဟင်း ... အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဘီလူးကြီးက သတ်လိုက်တာ"

"သူက အရုပ်ပဲ စူဇီရယ်။ သူက ဘယ်ကလာ သတ်နိုင်မှာလဲ"

"အို ... ဒါကြီးသတ်တာ။ ကြည့်ပါလား သွေးသံလျက်ကြီးမှာ သွေးတွေ"

"မင်းကြောင်က ခုန်ချရင်းမတော်တဆ ခိုက်မိသွားတာဖြစ်မှာပါ"

"အို ... မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ဒီကောင်ကြီးကို မီးရှို့ပစ်မယ်။ ကိုအာမက် ဒါကြီးကို ယူသွားပြီး မီးရှို့ပစ်လိုက်၊ အစ်ကိုကြီးဘီလူးကြီးက ရောက်ကတည်းက ကောင်းကျိုးမပေးဘူး"

ကျွန်တော်သည် သူမကို အတော်နှစ်သိမ့်ယူရ၏။ နောက်တစ်ကြိမ်ယခုလို ဖြစ်လာပါက ယခုဘီလူးကြီးအား ဧည့်ခန်း၌ထားတော့မည်မဟုတ်ကြောင်းကိုပါ ကတိပေးပြောဆိုလိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ပြောပြီး ဘီလူးရုပ်ကြီးကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အရုပ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်ကို ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရပြန်၏။

''ဟိုက်''

ထိုက်စွဖြစ်ပျက်ပြီး ရက်အနည်းငယ်အကြာ၌ ကျွန်တော်သည် ရှောင်လွှဲမရသည့် စီးပွားရေးကိစ္စတစ်ခုနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရ၏။ မိမိ အရုပ်ကြီးနှင့် ဖနီးသည်အား ကောင်းစွာ စိတ်မချသဖြင့် လုပ်ငန်းများ လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်ပြီး အမြန်ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်အိမ်သို့ရောက်ရှိသောအခါတွင် အိမ်၌ စူဇီအား မတွေ့ရချေ။

တစ်အိမ်လုံးလိုက်ရှာရာမတွေ့ရသဖြင့် ဧည့်ခန်းသို့အရောက်

''စူဇီ ဘယ်ရောက်သွားနေပါလိမ့်''

ဟု ပါးစပ်မှ လွှတ်ခနဲပြောလိုက်မိ၏။

အခန်းထောင့်ရှိ ဘီလူးရုပ်ကြီးဆီသို့ မျက်စိရောက်သွားရာ သူ၏ခပ်ကွေးကွေး ဘယ်ဘက်လက်က ဖြောင့်တန်းနေပြီး တစ်ဖက်တစ်ရာကို ညွှန်ပြနေသလိုလို ဖြစ်နေသဖြင့် အရုပ်ကြီးပြရာ ပြတင်းပေါက်ကိုကျော်၍ လှမ်းကြည့်မိ၏။

''အို''

စူဇီသည် သူမနှင့် ဆွေမကင်းမျိုးမကင်းဆိုသော အာမက်နှင့် Royal Palm ပင်ကြီးများအလယ်ရှိ Pavilion တဲကလေးအတွင်း၌ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တင်းကြပ်စွာပွေ့ဖက်လျက်ရှိသည်ကို ခပ်ရေးရေး မသဲမကွဲ လှမ်းမြင်ရ၏။

''ဩော် ... မစ္စတာလူ ပြန်ရောက်လာပြီးကိုး။ မြန်လှချည်လားနော်''

စူဇီအဒေါ် မစ္စအင်နာရုတ်တရက်ရောက်လာသဖြင့် အတွေးစပြတ်သွား၏။ ကျွန်တော်က ဣန္ဒြေဆောင်ပြီး ...

''စူဇီရော မစ္စအင်နာ''

''ခြံထဲဆင်းသွားပါတယ်။ အန်တီလိုက်ခေါ်လိုက်ပါ့မယ်''

ခဏအကြာ၌ စူဇီသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ ပြန်ရောက်လာ၏။

''ဘယ်သွားနေလဲစူဇီ''

''ဩော် ... Royal Palm တွေ ပိုးကျနေတယ်ဆိုလို့ သွားကြည့်နေတာပါ အစ်ကိုကြီး။ ကိုအာမက်ကိုလည်း အပင်တွေ ဂရုစိုက် ဖို့ မှာခဲ့ရသေးတယ်''

''ဩော်''

စူဇီသည် ကျွန်တော့်ကို ပိရိစွာလိမ်ညာလျက်ရှိသည်ထင်၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုညကကောင်းစွာအိပ်မပျော်ပါ။ တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်နှင့်သာရှိခဲ့ချေ၏။

ကျွန်တော်သည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့် စူဇီကိုစောင့်ကြည့်နေခဲ့၏။ သူမသည် ညတိုင်းစောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်သွား၏။ ညနေပိုင်းများ၌ ခြံအတွင်းသို့ဆင်း၍ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရင်း အာမက်နှင့် ပန်းပင်များပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးကို အကြောင်းပြကာ စကားစမြည် ပြောဆိုတတ်၏။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် ကျွန်တော်သည် သူမကို စိတ်မချ နိုင်ဘဲ အတူလိုက်ပါသွားတတ်၏။ ကျွန်တော်လိုက်ပါခြင်းကို စူဇီက ကြိုက်ပုံမရချေ။ သူတို့နှစ်ဦး၏ မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲကို ကြည့်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်၏သံသယမှာ တိုးခဲ့ချေပြီ။ ကျွန်တော့်မှာဖန်းရော့ဝေ ယော်ကို ကွာရှင်းရန်ဆန္ဒမရှိပါ။ ကျေးဇူးရှင်၏သမီးလည်း ဖြစ်နေပြီ ကြောင့် ဤမသေချာမရေရာသေးသောကိစ္စကြောင့် အိမ်ထောင် ရေး အပြိုကွဲလည်းအဖြစ်မခံ နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူမကို အလစ်မပေး ခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု သဘောရလေသည်။

တစ်ရက်တွင် မုန်တိုင်းမိသဖြင့် ဘန်ဒါဝီကျွန်း၌ ဆိုက်ကပ် ထားသည့် ကျွန်တော့်စက်လှေတစ်စီး ပီနန်ကျွန်းမြောက်ဘက်၌ ဆိုက် ကပ်လိုက်ရာ မရှောင်လွှဲနိုင်၍ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ကြည့်ရှုရ၏ အကျိုးအကြောင်းကို စူဇီအားပြောခဲ့ရသည်။

အိမ်မှခပ်စောစောကားဖြင့် ထွက်လာခဲ့ပြီး စက်လှေကို စစ် ဆေးကြည့်ရှုကာ လိုအပ်သည်များမှာကြားခဲ့၏။ လုပ်ငန်းမှာ စော တော်နှင့် မပြီးပြတ်သဖြင့် နေဝင်ချိန်မှ ပြန်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် သည် အိမ်နားရောက်ခါနီးမှ စိတ်ကူးတစ်ခုပေါ်လာသဖြင့် ကားကို မိုတ်ပြီး စက်သံမထွက်အောင် ညင်သာစွာမောင်း၍ပြန်ခဲ့၏။ ကားကို ဆင်ဝင်အောက်ရပ်ထားခဲ့၏။ အိမ်ပေါ်သို့ အသာအယာ တက်လာ ခဲ့ရာ အိမ်ပေါ်၌မည်သူတစ်စုံတစ်ဦးမှ မတွေ့ရချေ။

အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ရာ အိပ်ရာ၊ ခေါင်းအုံး ခြင်ထောင် များမှာမနက်က ကျွန်တော်သွားစဉ်ကကဲ့သို့ပင် နေသား တကျရှိ၏။

စူဇီပျောက်နေချေပြီ။

ကျွန်တော်သည် အောက်သို့ဆင်းကာ ခြံထဲရှိ အာမက်၏ အိမ်ကလေးသို့ လိုက်လံချောင်းမြောင်းရန် စိတ်ကူးရသဖြင့် အိမ် အတွင်းမှ ထွက်ခဲ့၏။

ထိုအခိုက် အိပ်ခန်းနှင့်ကပ်လျက် အခန်းငယ်ဘက်ဆီမှ ညည်းညူသံသဲ့သဲ့ ကြားမိသဖြင့် အလျှင်အမြန် ဝင်ကြည့်မိ၏။

အလိုလေး စူဇီသည် အခန်းတွင်းကော်ဇောပေါ်၌ မိမွေးတိုင်း မမွေးတိုင်း နီးပါးဖြစ်နေပြီး အဝတ်အစားများ ကျွတ်လျက် ပက် လက်လန်ကာ ညည်းညူ၍ နေ၏။ သူမနှင့် တစ်လန်သာသာ အကွာ၌ ကျွန်တော်၏ဘီလူးရုပ်ကြီးနှင့် အာမက်တို့သည် ဖက်လျက် လဲကျနေကြ၏။ အာမက်ကား အောက်ခံဘောင်းဘီတိုနှင့် အပေါ်ပိုင်း ကားဗလာကျင်းလျက်။ ဘီလူးကြီး၏ ညာလက်မှ သံလျက်သည် အာမက်လည်မျိုကို ထုတ်ခြင်းပင်ထိုးဖောက်လျက် ရှိ၏။

အာမက်ကား လည်ချောင်းသွေးခြင်းခြင်းနီကာ အသက် ပျောက်လျက်ရှိချေ၏။ ဘီလူးကြီး၏ ဘယ်လက်က အာမက်၏ ခေါင်းကိုကိုင်ထားပြီး မျက်နှာကမူ အာမက်၏မျက်နှာနှင့် ထိလုနီးနီး ဖြစ်နေ၏။ သွေးစုပ်နေသည့်ပုံပင်။

ကျွန်တော်သည် စူဇီကိုပြေးပွေ့ဆွဲထူကာ သတိရအောင် ပြု လုပ်မိ၏။ စူဇီသည် တဖြည်းဖြည်းသတိရလာပြီး ...

"ဘီလူးကြီး ... ဘီလူးကြီး ... ဘီလူးကြီး သတ်တာ"

ဟုသာရေရွတ်နေတော့၏။

ထိုအခါမှ ကျွန်တော်လည်းသတိရကာ ဘီလူးရုပ်ကြီးကို အာမက်ကိုယ်မှ ဆွဲခွာမိတော့၏။ ထိုအချိန်တွင် အခန်းတွင်းသို့ မစ္စအင်နာဝင်လာ၏။

"မှာယ် ... အာမက်ကို မစ္စတာလျူ သတ်လိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား"

"အာမက်က ငါ့မောင်အရင်း။ နင့်ကိုရဲတိုင်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ကျယ်လောင်စွာပြောဆိုလေတော့၏။ ခဏအကြာ၌ ခြံအလုပ်သမားများသာမက တာဝန်ရှိ ရဲများပါရောက်လာပြီး သေသူ ၏ သွေးများပေသည့် ကျွန်တော့်အား လူသတ်မှုနှင့်ဖမ်းဆီးလေ တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် အာမက်ကို မသတ်ရပါ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်မှာသက်သေပြစရာလည်း ခိုင်ခိုင်မာမာမရှိပါ။ ဘီလူးရုပ် ကြီးကို သွားကိုင်မိသဖြင့် ဘီလူးရုပ်ကြီးပေါ်၌ ကျွန်တော်၏ လက်ရာ များသာရှိပါသည်။ ထိုအချက်တစ်ခုတည်းနှင့် ကျွန်တော့်အား စွဲချက်တင်ရန်လုံလောက်နေသည်ကိုလည်းသိပါသည်။

ဤနေရာတွင် စူဇီ၏ အဒေါ်မစ္စတာအင်နာ၏ ထွက်ဆိုချက် များကလည်းကျွန်တော်ကို တရားခံဘဝရောက်စေပါသည်။ အာမက် သည် မစ္စအင်နာ၏ မောင်အရင်းဖြစ်ပြီး သူမ၏မောင်နှင့် စူဇီကို ဖောက်ပြန်သည့် ကိစ္စ၌ အလိုတူအလိုပါဖြစ်၏။ ကျွန်တော်မရှိပါက အိမ်ကြီးနှင့်ခြံကြီးအား သူ့မောင်နှင့် ရယူပိုင်ဆိုင်ကြရန် စိတ်ကူးယဉ် နေသူဖြစ်ပါ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်တော်သည် အာမက်ကို မသတ်ရပါ ကြောင်း ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီးဤတင်ပြလွှာကို ရေးသားတင်သွင်း ပါသည်။ ဤတင်ပြလွှာနှင့်အတူ ဘာလီကျွန်းမှ ကျွန်တော် ဝယ်ယူခဲ့ သည့် ဘီလူးရုပ်ကြီးအား တရားသူကြီးမင်းများစစ်ဆေး ကြည့်ရှု နိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျာ။

လျှို့ကိုချောင် ဒေါ် မစ္စတာလျှ

❖

ဓာတ်လပ်းဓာ် နိဂုံး

"ကဲ ကလေးတို့ရေ ပုံပြင်လေးတွေကတော့ ဒါပါပဲကွယ်"

ဒေါက်တာ သန်းလွင်က မြန်မာ့အသံ ဌေးဌေးစိန်လေသံ ဖြင့် ပြောလေတော့သည်။

"ဒါပါပဲကွယ်နဲ့တော့ ဘယ်ရမလဲ။ လိပ်ပတ်လည်အောင် တော့ ရှင်းပြဦးလေဗျာ"

"ဘာတွေ ရှင်းပြရမှာလဲ"

"ဩော် ... ဓာတ်သိမ်းသွားပြီဆိုတော့ ဘယ်လိုနိဂုံးချုပ် လဲ။ တရားရုံးမှာ ဘယ်သူကဘယ်လိုထွက်ဆိုသေးလဲ။ သူ့မိန်းမ သူ့မိန်းမအဒေါ်က ဘာလဲပေါ့ဗျာ။ ဒေါက်တာကြီးကလည်းသိရဲ့ သားနဲ့"

လုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ကိုကျော်အေးက ယခုကဲ့သို့ တရားရုံးကိစ္စ ၏ အကြိမ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ဖူးသူပီပီ မေးခွန်းထုတ်တော့၏။

"အဲ ... တရားရုံးကတော့ တရားခံရဲ့ ထွက်ဆိုချက် တင်သွင်းလွှာကို ဖတ်ပြီး အရုပ်ကြီးကို အသေအချာကြည့်ကြတယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ Medical Report ကိုလည်းသူတို့ဖတ်ပြီးပြီ။ Report က လည်းသေဆုံးချိန်အနည်းဆုံး နာရီဝက်ရှိပြီလို့ ဖော်ပြထားတယ်။ မှုကတော့ ဖစ်ဖတီး ဖစ်ဖတီး ဝဲ။ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာပဲရှိတယ်။ သံသယအကျိုးကတော့ တရားခံပဲခံစားရမှာပေါ့ဗျာ။ ဒီတော့ တရားခံဘက်က အလေးသာတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် တရားလိုပြ ဘက်သေ မစ္စအင်နာကတော့"

"သေသူကိုတရားခံက အရုပ်ကြီးနဲ့ရိုက်ပြီး အရုပ်ကြီးလက် ၏ သံလျက်အချွန်နဲ့ လည်မျိုကို ထိုးဖောက်တာသူမြင်ပါတယ်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်ဆိုထားတော့ တရားသူကြီးအဖွဲ့ကလည်း ဆုံးဖြတ်ရခက်ခက် ဘဲ။ နောက်ပြီးတော့ အိမ်ကြီးက အလုပ်သမားတွေကိုလည်း သူ ငွေပေးစည်းရုံးထားတော့ အလုပ်သမားတချို့ကလည်း သူတို့မြေ နေတုန်း မစ္စတာလူက အာမက်ကို သတ်တာမြင်ပါတယ်လို့ ဆိုကြပြန်တယ်''

''မစ္စအင်နာက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ''

''သေသူက သူ့မောင်အရင်းလေ။ မစ္စတာလူမရှိရင် ကြီးကို စူဇီပိုင်မယ်။ ပြီးတော့စူဇီနဲ့ သူ့မောင်ရမယ်။ ဒီတော့ သူ ပိုင်ပြီပေါ့။ စူဇီနဲ့သူ့မောင်က အရင်က အိပ္ပိနဲ့ကွာလာလမ်ပူကြား ဆီအုန်းခြံတွေမှာအလုပ်အတူ လုပ်ကတည်းက ငြိနေကြတာ ခင်ဗျာ။ သူတို့က ဘာမှမတော်စပ်ပါဘူး။ ဆွေမျိုးတော်တယ်ဆို အလိမ် အညာတဲ့။ အဲဒါကို သူ့ဌေးကြီးမစ္စတာဝမ်ကြား မဖြစ်ချေဘူးဆိုပြီး သူ့သမီးကို သူ့တပည့်နဲ့ပေးစားတော့တာပဲတဲ့''

''ဩော် ... ဆက်ပါဦး''

''တရားသူကြီးအဖွဲ့က အဆုံးအဖြတ်ပေးဖို့ စဉ်းစား တစ်ရက် တရားခွင်မှာ မထင်မှတ်တာတစ်ခုဖြစ်သွားတယ်''

''ဘာဖြစ်တာလဲ''

''ဘယ်ကမှန်းမသိတဲ့ အတင်းပျံလာတဲ့ ခိုတစ်ကော သက်သေခံအရုပ်ကြီးဆီကို အရှိန်အဟုန်နဲ့ ပျံအလာ သံလျက် နဲ့ လည်ပင်းအောက်တည့်တည့် ထိုးမိပြီး သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ထွက် ပါလေရောဗျာ။ တရားခွင်မှာရှိတဲ့ပရိသတ်ကလည်း ဟာခနဲ နဲ့ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ပါလေရော။ အဲဒီနေ့က တရား ချက်ချင်းပဲ ရုပ်သိမ်းလိုက်ရတယ်''

''နောက်တော့ရော''

''နောက်အပတ်စီရင်ချက်ချတော့ တရားခံကို တရားသူကြီး အဖွဲ့က ကွင်းလုံးကျွတ်လွှတ်လိုက်တာပါပဲ''

''တရားနတ်စောင့်ပေါ့ဗျာ''

''နေပါဦး။ ခိုက ဘယ်ကရောက်လာတာလဲ''

''မသိဘူးလေ။ တစ်နေရာရာက ပျံလာတာနေမှာပေါ့''

''အမှုပြီးတော့ ဒီဘီလူးရုပ်ကြီးကို ဘာလုပ်လိုက်ကြလဲ''

''ဘာလီကျွန်းက နတ်စင်တစ်ခုက ဘီလူးရုပ်ကြီးလို့ စုံစမ်း သိရတဲ့အတွက် သူ့နေရာသူ ပြန်ပို့ပေးလိုက်ကြသတဲ့ခင်ဗျာ။ မလေးရှားကလည်း အစ္စလမ်ဘာသာဝင်တွေများပေမဲ့ စုန်းတစ္ဆေ ကဝေနဲ့ ရှေးဟောင်းတန္တရ အယူအဆတွေကအများသား ခင်ဗျာ။ ဒီအရုပ်ကြီးက ရာမလက္ခဏာဇာတ်ထဲက ဟာနုမာန်မျောက်မင်းနဲ့ မျောက်တပ်ဖွဲ့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ဒဿဂီရိရဲ့ ဘီလူးတပ်ဖွဲ့ကြီးက အကြီးအကဲ ဘီလူးကြီးတဲ့ခင်ဗျား။ တယ်ပြီး သွေးဆိုး ဆိုပဲ''

''သူက တစ်လတစ်ခါလောက်သွေးမသောက်ရရင် မနေနိုင် ဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့်တစ်လ တစ်ခါသွေးမတိုက်ရင် သူ့ဟာသူရှာပြီး သောက်တတ်သတဲ့။ ဒါကြောင့် အကောင်ပလောင်တွေကို သူက ရှာကြံသတ်ဖြတ်ပြီး သွေးသောက်တာတဲ့ဗျာ။ ဆက်ထားရင်လည်း ဒီလိုဘဲ နီးစပ်ရာကို ဒုက္ခပေးဦးမှာလို့ဆိုကြတယ်။ ဒါကြောင့် အမြန် ပြန်ပို့တာ''

ကျွန်ုပ်တို့စကားဝိုင်းမှာ အာမီရမ် တန်ခိုးကြောင့် အားလုံး အတော်ပင် အာသွက် လျှာသွက်ဖြစ်နေကြပေပြီ။ ညသည်လည်း တော်နက်သွားခဲ့ပေပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခုထူးဆန်းသော လူသေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(သို) လူသတ်မှုအား အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဆွေးနွေးလျက်ရှိကြ၏။ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် အလွန်စကား ကျဲ့သော လမ်းဗိုလ်ကြီးကိုလင်းရှိန်က ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြီး

"ဒေါက်တာ သန်းလွင် ... မိတ်ဆွေကြီး ခင်ဗျားပုံပြင်ကို တော့ မယုံဘူးဗျာ"

အထက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်သည်တွင် ဒေါက်တာသန်း လွင်က ...

"အစကတည်းက ယုံချင်မှယုံလို့ ပြောပြီးသား။ မယုံရင် လည်း ပုံပြင်ပဲ မှတ်ပေါ့ဗျာ။ လမ်းဗိုလ်ကြီးကလဲ ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

ဟု ရယ်မောပြောလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဖွဲ့လုံးကလည်း သဘောတူကြသဖြင့် တညီ တညွတ်တည်း ဝိုင်းဝန်းရယ်မောလိုက်ကြရာ အာမီရမ်ကြောင့် ရယ်မောသံများမှာ ဆူညံသွားရာ ရွှေလီမြစ်ကြီးထိပင် ရောက်ရှိ သွားသည်ဟု ထင်မိပါသတည်း။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

၁၂၊ ၉၊ ၂၀၀၈

မဘိမ်းမြို့က ပုံပြင်များ (၄)

ရာမဘုရင်၏ နန်းစဉ်ရတနာများ

ကိုလင်းရှိန်ပြောသော ပုံပြင်

၁၉၈၆ ခုနှစ် ဧပြီလ၏ တစ်ခုသော ရုံးပိတ်ရက် ညဦး ပိုင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အလှည့်ကျပုံပြင်များ မပြီးဆုံးသေးသဖြင့် မိတ်ဆွေကြီးလေးဦးကို မဘိမ်းတပ်စခန်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး ညစာဖြင့် တည်ခင်းဧည့်ခံကာ ပုံပြောစေပြန်ပါသည်။

"ဟဲ ... ဒီတစ်ခါအလှည့်ကျတာကတော့ မောင်လေး ကိုလင်းရှိန်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကိုလင်းရှိန်ခင်ဗျား အလှည့်ကျ မနွဲ့ တမ်းမို့ နားထောင်၍ ကောင်းသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ချီးမြှင့်ပါ ခင်ဗျား"

အာမီရမ်တစ်ခွက်နှစ်ခွက်ဝင်၍ အာသွက်လျှာသွက်ဖြစ်နေ သည့် မြို့နယ်လုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ကိုကျော်အေးက ခပ်ရွှင်ရွှင်ဖြင့် စကားဝိုင်းကို စတင်လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်သည် ထမင်းစားပွဲမစတင်မီမှာပင် မိတ်ခွေကြီးများကို ဗွီဒီယိုကားများဖြင့် ညှော်ခံလျက်ရှိ၏။ မိုးကုတ်မှ ယနေ့ညနေ ရောက်လာသည့် ဒိုင်နာကားဖြင့် အခွေအသစ်များပါလာရာ စစ်ကားများ၊ စွန့်စားခန်းများသာမက အစ်ကိုကာလသားများအကြိုက် အနုအလှကားများပါ ပါလေသည်။ လောလောဆယ်မှာမူ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်မှ Miss Universe မယ်စကြာဝဠာရွေးပွဲ ကိုပြပေးလျက်ရှိ၏။

"အင်း ... မယ်စကြာဝဠာလောင်းလေးတွေကတယ်ဗျာ"

ဝါသနာရှင်ကြီး အတွင်းရေးမှူး ဦးလှဖေက ကြိုးသားတာ ကျူးတုံးလေးများကိုဝါးစားရင်းဆို၏။

"ကဲ ... အရှိန်ကြီး ခင်ဗျား ပုံပြင်ပြောတော့။ မယ်စကြာဝဠာလောင်းတွေချည်း စားမတတ်ဝါးမတတ်ကြည့်မနေနဲ့။ ခင်ဗျားအလှည့်။ နောက်တစ်ပတ် ဒုတပ်ရင်းမှူးကြီးရဲ့အလှည့်"

ဆရာဝန်ဒေါက်တာသန်းလွင်ကပြောသည်။

"ပြောအားရှိသွားအောင် ဒီအခွေလေးပြီးတဲ့အထိ ကြည့်ပါစေဗျာ။ ပြောပါ့မယ်။ ပြောနိုင်အောင် မှတ်တမ်းမှတ်ရာလေးတွေတောင် ယူလာပါတယ်"

"ဘာ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေလဲ"

"ဩော် ... မယုံကြမှာစိုးလို့ သတိရတာလေးတွေမှတ်ထားတာပါ"

မကြာမီမှာပင် မယ်စကြာဝဠာရွေးပွဲအခွေ ပြီးဆုံးသွား၍ ကျွန်ုပ်ကနောက်တစ်ခွေထိုးလိုက်ရာ King Solomon M... အမည်ရ မှဆိုးကြီးအလန်ကွာတားမိန်း ရတနာရှာသွား...

ဇာတ်ကား ဖြစ်နေ၏။ မင်းသမီး ရှာရွန်စတုန်းနှင့် မင်းသား ရစ်ချတ်ချိန်ဘာလိန်တို့ ခေါင်းဆောင်ပါဝင်ထားသည့်ကား ဖြစ်ပေသည်။

"ကဲ ... မပြောမပြီးမတီးမမည်ဆိုတော့ ပြောရတော့မှာပေါ့လေ။ ကျွန်တော်ပြောမယ့်ဇာတ်လမ်းကတော့ ဒီရုပ်ရှင်ကားလိုနန်းစဉ်ရတနာတွေနဲ့ စွန့်စားခန်းတစ်ခုအကြောင်းပါပဲ"

"ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် စွန့်စားတာလား။ ခင်ဗျားပုံကတော့စွန့်စားမယ့်ပုံမဟုတ်ပါဘူး"

"ကျုပ်စွန့်စားတာလို့မပြောပါဘူးဗျာ။ ဒါက ကျုပ်ဘကြီးအကြောင်းပါ"

"အင်း ... ခင်ဗျားလည်း ဦးကျော်အေးလို ကျုပ်မယုံရင် ကျုပ်ဘကြီးမေးလို့ ပြောတော့မှာပေါ့လေ"

"အေးလေ ... ခင်ဗျားတို့က ပုံပြင်ပြောပါဆိုတော့ ဒါကပုံပြင်ပဲလေဗျာ။ ယုံတာမယုံတာက နားထောင်သူတွေရဲ့အလုပ်။ ပြောတာက ကျွန်တော့်အလုပ်ပဲလေ"

"ကဲပါဗျာ ပြောမှာသာပြောစမ်းပါ"

အလွန်စကားနည်းသော လမ်းမိုလ်ဦးလင်းရှိန်သည် အာမီရမ်ကြောင့်ယနေ့ည၌ အတန်ငယ်စကားသွက်လျက်ရှိ၏။

"ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော့်ဇာတိက မော်လမြိုင် မုဒုံက။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်အဖေဘက်က ဆွေမျိုးတွေရှိတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အဖေ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဘကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူကလူစုံကြီး။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက တရုတ်တို့၊ ယိုးဒယားတို့၊ အိန္ဒိယတို့ကိုရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ယိုးဒယားမှာ ကျောင်းတောင်နေခဲ့ဖူးသေးတယ်။ နာမည်က ဦးမွန်ထော်တဲ့၊ အင်္ဂလန်ကိုလည်းသွားဖူးတယ်။ မွန်သွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကောင်းဘူး။ မှန်သူဌေးကြီး ဦးနိုင်အောက် ခေါ် ဦးနာအောက်နဲ့လည်း ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သတဲ့။ မိဘတွေကလည်း ချမ်းသာကြတယ်။ ရာဘာခြံသူဌေးတွေ"

"ဩော် ... သူဌေးသားကိုး"

"အခုဟာက ဘာလုပ်မှာလဲ။ ဘာစွန့်စားတာလဲ"

"လာမယ်လေ ဒေါက်တာသန်းလွင်ရဲ့ မလောပါနဲ့ဗျာ"

"ဘကြီးက ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်တာဗျ။ ငယ်ငယ်က ကျွန်တော်က သူ့ဆီမှာပဲ အမြဲသွားနေတာ။ ဒါတွေကို သူ ခဏခဏ ပြောလို့ မှတ်မိနေတာ။ အရွယ်ရောက်တော့လည်း သူနဲ့အတူ ဓနုဘိတ်၊ ထားဝယ်ဘက်လိုက်သွားဖူးတယ်။ မုဒုံနားတစ်ဝိုက်ကတော့ ကျိုက်မရော၊ ဘီလူးကျွန်း၊ သံဖြူဇရပ် အစုံရောက်ဖူးတယ်ဗျာ"

"ဟော့လူ ... ခင်ဗျားနိဒါန်းက ရှည်တယ်ဗျာ။ လိုရင်း တိုရှင်းလုပ်ဗျာ"

ဆရာဝန်ကြီးဒေါက်တာသန်းလွင်နှင့် ဦးလင်းရှိန်တို့ အချီ အချပြောနေသည်ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်ုပ်တို့မှာပြုံးရ၏။

"ကဲ ... အဲဒါဆိုရင် ဘကြီးပုံပြင်စပြီဗျာ။ ကျွန်တော် ပြောတာကို ဘကြီးပြောတယ်လို့သဘောထားပြီး နားထောင်ကြပေါ့ ဗျာ။ ဇာတ်လမ်းကတော့ ၁၉၅၃ လောက်ကလို့ မှတ်ကြပေါ့ဗျာ အဟဲ ...ဟဲ ....ဟဲ"

❖

ခုနစ်ခွေတောင်ပေါ်က မိန်းကလေး

ကျွန်ုပ်၏အမည်မှာ နိုင်မွန်ထော် (ခေါ်) ဦးမွန်ထော်ဖြစ်၏

အချိန်ကား သောင်းကျန်းသူများ ဆူပူလှုပ်ရှားနေသည့် ၁၉၅၀ ကာလ ပါပေ။ မော်လမြိုင်ခရိုင်တွင် ဆူပူသောင်းကျန်းမှုများကား မချုပ်ငြိမ်းသေး။ ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်၍ ယခုအခါ အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။ မိဘများမှာ မုဒုံနှင့်သံဖြူဇရပ်ဒေသများ၌ ရာဘာခြံများပိုင်ဆိုင်ခဲ့သဖြင့် ယခုအချိန်အထိ ကျွန်ုပ်မှာ မိဘအမွေဖြင့် မတောင့်တ၊ မကြောင့်မကျ နေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မော်လမြိုင် မော်တင်လိန်းအထက်တန်းကျောင်းမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်နောက် ရန်ကုန်ယူနီဗာစတီတွင် အိုင်အေတန်းအထိတက်ရောက်ခဲ့ကာ ကျောင်းမှထွက်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ယိုးဒယား နိုင်ငံသို့သွားရောက်ပြီး ဇင်းမယ်နှင့် ဘန်ကောက်မြို့များတွင် နှစ်အတန်ကြာနေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ယိုးဒယားနိုင်ငံ ချူလာလောင်ကွန် ယူနီဗာစတီတွင်လည်း တစ်နှစ်ခန့် စာသင်ခဲ့ဖူး၏။ ယိုးဒယားနိုင်ငံမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ ပုလိပ်အဖွဲ့တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့လေသည်။ မင်းမှုထမ်းဘဝကို ကောင်းစွာမပျော်ပိုက်သော ကျွန်ုပ်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလ၌ အလုပ်မှ တစ်ခါတည်းနုတ်ထွက်ကာ မိဘ၏လက်ငုတ်လက်ရင်း ရာဘာခြံလုပ်ငန်းများကိုသာ ဦးစီးလုပ်ကိုင်ရင်း ဘဝကို ပျော်ပျော် ကြီးရင်ဆိုင်ခဲ့၏။ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလ၌ တော်လှန်ရေးတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့်အခါတွင်မူကား စစ်မှထွက်၍ မူလခြံလုပ်ငန်းကိုပင် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ...ကောပ်ချိန်များ၌ စာဖတ်ခြင်း၊ ရာဘာခြံလုပ်သားများ၏ ကလေး ...ကို စာသင်ခြင်း၊ ကျေးရွာကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရပ်ဝေးရပ်နီး မိတ်ဆွေများထံ [illegible] ဗရောက်လည်ပတ်ခြင်းစသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်လေ့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် [illegible] အားလုံးထဲ၌ ကျွန်ုပ်အနှစ်သက်ဆုံးမှာ သေနတ်တစ်လက်[illegible] ဘာလည်ခြင်းသာဖြစ်၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်က အဖော်များနှင့်[illegible] တောင်တန်းသို့ မကြာခဏ တောလည်သွားခဲ့ဖူး၏။ ယခုအခါတွင် [illegible] ကားကျေးလက်များ မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသော ကာလဖြစ်၍ [illegible] လံလံမသွားတော့ပါ။ မော်လမြိုင် မုဒုံနှင့် ကျိုက်မရောကြား[illegible] သည့် ခုနစ်ခွေတောင်တန်းလောက်ကိုသာ ရံဖန်ရံခါသွားလေ့ရှိ[illegible]

ယနေ့လည်း ကျေးရွာကာကွယ်ရေးခေါင်းဆောင် နိုင်ရွှေ[illegible] အောင်နှင့် ခုနစ်ခွေတောင်တန်းသို့ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကိုယ်စီ[illegible] တောပစ်ထွက်ခဲ့ကြ၏။ တောင်ခြေရင်းအထိ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ပိုင်[illegible] ဖြင့် လာခဲ့ပြီးတောင်ခြေတွင် ကားမောင်းသမားနှင့် ကားကို[illegible] ကာ ခြေလျင်ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ခုနစ်ခွေတောင်ထိပ်ရောက်သည်အထိ [illegible] ကောင်တစ်ကောင်မှမတွေ့ကြရပေ။ ခုနစ်ခွေဘုရားတွင် [illegible] နားကာ တောင်ကျောအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ ဆက်ထွက်ကြ[illegible] နိုင်ရွှေအောင်သည် ဂျီတစ်ကောင်ကို လှစ်ခနဲမြင်လိုက်ရ၍ [illegible] ပြူးဖြင့် ထိုးပစ်လိုက်၏။

"မှန်သွားပြီ ဘကြီး။ ဒါပေမယ့် မလဲဘူး"

"လိုက်ကြစို့ကွာ"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဂျီသွေးစက်များကိုခံကာ တောင်[illegible] အတိုင်း တောင်ဘက်သို့လိုက်ခဲ့ကြ၏။ အတန်ငယ်သွားမိကြ[illegible] အခါ ဂျီခြေရာနှင့်သွေးစက်များသည် ကျိုက်မရောဘက်သို့ [illegible]

သွားသည့် ချောင်းများလျှိုဦးတို့ တစ်ခုသို့ ညွှန်ပြနေ၏။

"ဟော့ ... ဒီလျှိုထဲ ဆင်းသွားပြီထင်တယ်ကွ"

"ဟာ ... ဘကြီး ဟိုမှာကြည့်စမ်း"

ကျွန်ုပ်တို့သည် တောတိုးသွားနေကြစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းဟောင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ကြရ၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌လည်း ရှေးဟောင်းသစ်သားအိမ်ကြီးတစ်လုံးကိုပါ တွေ့ကြရလေသည်။

"ဟိတ် ... နိုင်ရွှေအောင် မင်းဒီနေရာ အရင်ကရောက်ဖူးလား။ ဒီကျောင်းကြီးကိုရောသိသလား"

"ဘကြီးရော အရင်ကရောက်ဖူးလား"

"မရောက်ဖူးဘူးကွ"

"ကျွန်တော်လည်း မရောက်ဖူးဘူး ဘကြီးရဲ။ ဂျီက အရေးမကြီးပါဘူး ဘကြီးရာ။ လာပါ ဘုန်းကြီးကျောင်းနဲ့ အိမ်ကြီးကိုသွားကြည့်ရအောင်"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဦးစွာပထမ ဘုန်းကြီးကျောင်းကြီးအား ချဉ်းကပ်ကြည့်ရှုကြ၏။ သစ်သားဖြင့်ဆောက်ထားသည့် ခြေတံရှည်နှစ်ထပ်ကျောင်းအိုကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ဘုန်းကြီးမရှိဘဲ ပစ်ထားခဲ့သည်မှာ နှစ်အတန်ငယ်ပင်ရှိပြီထင်ရ၏။ ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီး သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ဝန်းရံပိတ်ဖုံးလုမတတ်ဖြစ်နေ၏။

"ဘုန်းကြီးမရှိတာ ကြာပြီနဲ့တူတယ်ကွ"

"ဟုတ်မယ် ဘကြီး"

"ဟိုဘက်က အိမ်ကြီးလည်း လူမရှိဘူးနဲ့တူတယ်"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အိမ်အိုကြီးသို့ ဆက်လက်ချဉ်းကပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ကြ၏။ ကျောင်းကြီးနှင့်ကား ကိုက်သုံးလေးရာခန့်ဝေးဝေးသည့် အိမ်အိုကြီးမှာ ကျောင်းအိုကြီးကဲ့သို့ပင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ပိတ်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် လူအဝင်အထွက် မကြာသေးမီကမှ လုပ်ထားသည့် လူသွားလမ်းကြောင်းအသစ်ကလေးကို တွေ့ရသဖြင့် ၎င်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးကိုလိုက်သွားကြရာ အိမ်ခြံဝင်းအဝအထိ ရောက် သွားကြလေသည်။ အိမ်ကြီးမှာသစ်သားခြံဝန်းကာထားပြီး တံခါးကြီးကိုလည်း သော့ခတ်ထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ သော့မှာ အသစ်ဖြစ်၏။

"ဟော့ ... ဒီအိမ်မှာ လူရှိတယ်ကွ။ လူနေတယ်"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးပြောဆိုပြီး အိမ်ဝ၏ တံခါးကြီးရှေ့၌ ရပ်နေကြစဉ် အပေါ်ထပ်ပြတင်းတံခါး ရုတ်တရက်ပွင့်လာ၍ အလွန်တရာချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ဦးမျက်နှာကိုလှမ်းမြင်ရလေသည်။

"ဟာ ... ဟော့ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါလား"

မိန်းကလေးသည်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟိုဟိုဒီဒီလှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ကျိုက်မရောမြို့ဘက်သို့ အတန်ကြာမျှော်ငေးလျက်ရှိရာ ခဏအကြာတွင် ပြတင်းတံခါးအားပိတ်လိုက်လေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထို Oval Shape မျက်နှာလေးကို တစ်နေရာရာတွင် မြင်ဖူးသလိုလိုရှိသည်ဟု ထင်မိ၏။ ဘယ်မှာများတွေ့ခဲ့ဖူးပါလိမ့်။

"ဘယ်က မိန်းမပါလိမ့် ဘကြီးရာ တယ်လှပါလား"

"အေးကွ ... တောထဲ တောင်ထဲမှာ ထူးတော့အတော်ထူးတာပဲ တို့မေးမြန်းစုံစမ်းပြီး မင်းလူတွေနဲ့ တစ်ခေါက်တော့ပြန်လာကြည့်ဦးမှကွ။ အခုဟာက ခြံကို သော့ခတ်ထားတာဆိုတော့ အရမ်း

သွားဝင်လို့လည်း မသင့်တော်ဘူးနဲ့တူတယ် ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိနဲ့"

"ကိုင်း ... ဂျီလည်း လွှတ်၊ နေလည်းမြင့်ပြီ ပြန်ကြစို့"

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ခုနစ်ခွေတောင်တန်းမှ ကားထားခဲ့ရာ တောင်ခြေသို့ တောတိုးဆင်း၍ ပြန်လာခဲ့ကြတော့၏။ မုဒုံမြို့သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည်ထိုကျောင်းအိုကြီးနှင့် အိမ်အိုကြီးအကြောင်းကို လှည့်လည်စုံစမ်းမိတော့၏။ သိလိုသည်များသိသည်နှင့် ဖြစ်နိုင်ချေများကို စဉ်းစားခန်းဝင်ခဲ့ပြန်၏။

ထိုနေ့ညက ကျွန်ုပ်သည် အိမ်အိုကြီးမှ မိန်းကလေးမျက်နှာကို တစ်ရေးရေး ပြန်လည်မြင်ယောင်မိရာမှ ဤကိစ္စအမှန်ကို သိရအောင် စုံစမ်းဖော်ထုတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေတော့သတည်း။

❖

အကြောင်းမှန်ကိုသိရပြီ

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် မော်လမြိုင်၊ မုဒုံကားလမ်းဘေးရှိ နိုင်းပရိုင်နှင့် ကွေ့ဝမ်းရွာများကြား ရာဘာခြံများသို့ ဂျစ်ကားဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်းထွက်ခဲ့၏။ ထိုရာဘာတော၌ ကျွန်ုပ်ပိုင်ရာဘာခြံ ဆယ်ဧကခန့်ရှိပြန်သေးရာ မောင်တက်ထွန်းအမည်ရှိ ထွေရိပ်မျိုးရိပ်မကင်းသူ လူငယ်တစ်ဦးအား ခြံလုပ်ငန်းများကွပ်ကဲရန် တာဝန်ပေးထားခဲ့၏။ မောင်တက်ထွန်းသည် ခေတ်ပညာတတ်လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဖျတ်လတ်ရဲရင့်မှုလည်းရှိသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏ကိစ္စအတော်များများ၌ မျက်နှာလွှဲရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုလည်းကျွန်ုပ်စိတ်ဝင်စားနေသော ဤကိစ္စအားသူ့ကို တာဝန်ပေးရန် စဉ်းစားထားချေ၏။

"ကိုင်း ... မောင်တက်ထွန်း ဟောဟို ခုနစ်ထွေတောင် တန်းပေါ်က ဘုရားကိုမြင်လား"

ကျွန်ုပ်သည် မောင်တက်ထွန်းအားပါလာသည့် စစ်သုံးမှန် ပြောင်းဖြင့် ကြည့်စေသည်။

"မြင်ပါတယ်"

"အေး ... အဲဒီဘုရားရဲ့တောင်ဘက်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်း ပျက်ကြီးတစ်ဆောင်နဲ့ သူနဲ့မလှမ်းမကမ်းမှာ အိမ်အိုအိမ်ဟောင်း တစ်လုံးလည်းရှိတယ်။ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးပဲ။ ဘုန်းကြီး ကျောင်းကြီးကတော့ အတော်ပျက်စီးနေပြီ။ အိမ်ကြီးကတော့ နည်းနည်းကောင်းသေးတယ်။ ရာဇဝင်ကိုစုံစမ်းတော့ ဒါတွေကို မော်လမြိုင် စစ်ကဲကြီး ဦးထော်လေးရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေက ဆောက်သွားကြတယ်ရယ်လို့ သိရတယ်။ ကျိုက်မရောမှာသူ့မျိုးဆက်တွေ အခုအထိရှိသတဲ့။ ဒါကြောင့် ကျောင်းကြီးရော၊ အိမ်ကြီးရော ကျိုက်မရောဘက် မျက်နှာလှည့်ဆောက်ထားတာ။ ဒီဘက်က ကြည့်ရင် ဘုရားသာမြင်ရတာ ကျောင်းကြီးနဲ့အိမ်တော့မမြင်ရဘူး"

"အဲဒါ ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ ဘကြီး"

"အေး ... ပြောမယ်။ မနေ့က ဘကြီးနဲ့ နိုင်ရွှေတော် တို့ တောလည်ရင်း အဲဒီရောက်တော့ ကျောင်းအိုကြီးကတော့ လူမှ လုံးဝ မရှိတော့ဘူး။ အိမ်အိုကြီးကတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း မိန်း ကလေး လှလှလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်ကွ။ အပေါ်ထပ်မှာ"

"ဘကြီးက ဘယ်လိုတွေ့တာလဲ"

"တို့က ခြံတံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်ကြည့်မယ်လုပ်တော့ တံခါးက သော့အသစ်ခတ်ထားတာကို ကြည့်နေတုန်း လူသံကြားလို့နဲ့ တွေ့ ရတယ် အပေါ်ထပ် ပြတင်းတံခါးတစ်ခုဖွင့်ပြီး အဲဒီမိန်းမလှလေးက ကျိုက်မရောဘက် အတော်ကြာအောင် လှမ်းကြည့်ပြီး တံခါးကို ဖြုန်းခနဲ ပြန်ပိတ်သွားတယ်ကွ"

"ဘကြီးကဘယ်လို ထင်လို့လဲ။ ဥစ္စာစောင့်ထင်လို့လား"

"ကြီးကြီးစည်ရာကွာ၊ ဘကြီးက ဒါမျိုး သိပ်ယုံတတ်တဲ့သူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သိပ်ပြီး ရိုးရိုး သားသားတော့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး။ ဒီအိမ် ကို ဝင်ထွက်သွားလာနေတဲ့ ခြေရာလက်ရာတွေလည်း တွေ့နေတော့ မိန်းကလေးကို မတရား ချုပ်နှောင်ထားတယ်လို့ ထင်တယ်ကွ။ အဲဒါဆိုလည်း ကယ်တင်ရတာပေါ့ကွာ၊ ပြန်ပေးဆွဲပြီး လာပို့ထား တာလို့ ဘကြီး ထင်တယ်ကွ"

"အဲဒီတော့ မင်းကို အခုတာဝန်ပေးချင်တာက အဲဒီကို သွားဖို့ပဲကွ"

"ရပါတယ် ဘကြီး"

မောင်တက်ထွန်းက မဆိုင်းမတွပင် ပြန်ပြော၏။

"မင်း ဒီကနေပြီး မင်း လူလေးငါးယောက်ခေါ်သွား။ ဘာလဲ ဆိုတာ စုံစမ်းခဲ့၊ လိုအပ်ရင် အဲဒီအပေါ်ထပ်က မိန်းကလေးနဲ့ ရ အောင်တွေ့ပြီးတော့ ညနေအကျိုးအကြောင်းပြန်ပြောကွာ၊ ဘကြီး ကအောက်က စစ်တပ်ကို သွားဦးမယ်၊ အရေးအကြောင်းဆို အကူ အညီ တောင်းရတာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့လည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ် ဖို့ လိုအပ်တာလေးတွေ ဆောင်သွား ယူသွားကြကွ"

မကြာမီပင် မောင်တက်ထွန်းသည် တုတ်၊ ဓား၊ တူမီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ခြံလုပ်သားလေးဦးနှင့်အတူ ရှေ့ ထွေတောင်တန်းသို့ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဖားအောက်ရှိ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ မေဂျာတင်ဦးထံသို့ ထွက်ခဲ့ သူသည် ကျွန်ုပ်နှင့်ကျောင်းနေဘက်ဖြစ်ပြီး တပ်မတော်ထဲသို့ ဝင် ကမ္ဘာစစ်ကာလကပင် ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ယခုအခါ တပ်ရင်း တာဝန်နှင့် ဖားအောက်၌ သူ့တပ်နှင့်အတူ ခေတ္တရောက်ရှိနေ ဖြစ်၏။ ဤကိစ္စ၌ လိုအပ်ပါက သူ၏အကူအညီကို တော ရန်လည်း စဉ်းစားထား၏။

ဖားအောက်၌ သူငယ်ချင်းမေဂျာတင်ဦးနှင့် ရှေးဟော နှောင်းဖြစ်များပြောဆို၍ သူနှင့်အတူ နေ့လယ်စာပါ စားသုံးပြီး ညနေ စောင်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် ရာဘာခြံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိတော့ မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည့် မောင်တက်ထွန်းတို့ အဖွဲ့ကိုလည်း အဆင့်သင့်ပင် တွေ့ရသည်။

"ဘယ်လိုလဲဟဲ့ မောင်တက်ထွန်း၊ တွေ့ခဲ့ရဲ့လား၊ အကြောင်း အကျိုးရော သိခဲ့ရရဲ့လား"

"သိခဲ့ရပါတယ် ဘကြီး"

"ဒါဆို သိတာလေး ပြောပါဦးကွ"

"ကျွန်တော်တို့ အဲဒီအိမ်ကြီးရောက်တော့ လူခွဲပြီး စော ကြည့်ကြတယ်။ အိမ်အောက်ထပ်မှာ အစောင့်နှစ်ယောက် ယောက် တွေ့တယ်။ လက်နက်တွေ ဘာတွေတော့ ကိုင်မထားဘူး အတော်ကြာတော့ ဘကြီးပြောတဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘဲ မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ ကြည့်တယ်"

"မိန်းကလေးကို မတွေ့ဘူးလား"

"ပြန်ခါနီးမှတစ်ချက် တံခါးဖွင့်ကြည့်တာ တွေ့တယ်၊ ဘကြီး ပြောသလို အသားအရေ ဝါဝါဝင်းဝင်းနဲ့ အလွန်လှတယ်"

မောင်တက်ထွန်းစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပြုံးရပါသည်။

"နောက်တော့ ဘာသိရသေးလဲ"

"အိမ်ကြီးက ပြန်မယ်အလုပ်မှာ ကျိုက်မရောဘက်က ရိက္ခာ ပို့တဲ့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာလို့ လူအုပ်နဲ့ ပိုင်းပြီး ချော့ တစ်ခါ ခြောက်ချည်တစ်လှည့်မေးတော့ အမျိုးသမီးလေးက ဒယားမင်းသမီးလေးတဲ့ခင်ဗျ"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကဘယ်လို ဒီရောက်လာရ တာလဲ"

"ယိုးဒယားကပြေးလာကြတဲ့ မင်းဆွေမင်းမျိုးတွေတဲ့ ခင်ဗျ။ တို့လူတွေစောင့်ရင်း ဒီခုနစ်ခွေတောင်ပေါ်မှာ လာပုန်းနေတာတဲ့။ အဖော် စောင့်နေတာတဲ့ခင်ဗျ။ အစက ကျိုက်မရောမှာနေတာ။ ရေးစိတ်မချရလို့ ဒီတောင်ပေါ်ရွှေ့လာတာတဲ့ခင်ဗျ။ ဒီရောက်တာ စ်ပတ်ပဲရှိသေးတယ်ခင်ဗျ"

"ကောင်းပြီ မောင်တက်ထွန်း၊ မင်း တာဝန်ကျေပါပြီကွာ၊ မဆိုးပါဘူး။ ဒါလောက်ဆို ရပြီ ရပြီ"

ပြော် ... ယိုးဒယားက ပြေးလာတဲ့ မင်းသမီးလေး ဆိုပါ လား။

ထိုညကလည်း ကျွန်ုပ်သည် အမျိုးမျိုး အတွေးပွားကာ အိပ်ရာ ဝင်ခဲ့မိ၏။ နောက်ဆုံး၌ကား ထိုမင်းသမီးဆိုသူလေးအား ကိုယ်တိုင်ပင် သွားရောက်တွေ့ဆုံမည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းသမီးလေးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်ုပ်သည်နောက်နေ့တွင် နိုင်ရွှေအောင်၊ မောင်တက်ထွန်းနှင့် အလုပ်သမားလူငယ် နှစ်ဦးတို့ကို ခေါ်ဆောင်ပြီး ခုနစ်ရွှေတောင်သို့ ထွက်ခဲ့၏။ ဂျစ်ကားကို တောင်ခြေမှာပင်ထားကာ နေမထိ တောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။ အိမ်ကြီး၏အပြင်ဘက် တောချုံများကြား၌ ပုန်းအောင်းကာ လထွက်သည်အထိ စောင့်ခဲ့ကြသည်။

လထွက်သည်နှင့် အိမ်ခြံဝင်းအား ရနိုင်သည့်နေရာမှ ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်ပြီး အသင့်ပါလာသည့် ဝါးလှေကားဖြင့် မီးကလေးရှိနေသော အခန်းသို့ ကျွန်ုပ်နှင့်နိုင်အောင်ရွှေတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အတွင်းမှ မှိန်ပြပြအလင်းရောင်ကလေးကို တွေ့ရသဖြင့် တံခါးကို အသာခေါက်လိုက်သည်။

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက်"

"Who are you? "

"သင်တို့မည်သူတွေလဲ"

" Friends "

"မိတ်ဆွေတွေပါ"

" Come in "

"ဝင်လာပါ"

ဟု မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ တိုးညှင်းသာယာသော အသံကြားရပြီး ပြတင်းတံခါးဖွင့်ပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်နိုင်ရွှေအောင်တို့ ဝင်ရောက်သွားကြ၏။

"အလို ... မင်းသမီးလေး သီရိကလျာပါလား"

ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရသည့်နှစ်

ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ကြီးတစ်ဖွဲ့နှင့်အတူ လိုက်ပါခွင့်ရခဲ့ရာ မင်းသမီးလေး သီရိကလျာအား ဘန်ကောက်မြို့ မြို့တော်ဝန်၏ ညစာခံပွဲ၌ တစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးလေသည်။ သူမသည် အမေရိကန်တွင် ကျောင်းနေဖူး၍ အင်္ဂလိပ်စကားကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောနိုင်ပေသည်။ ထိုစဉ်က သူမနှင့် တစ်စားပွဲတည်း အတူကျခဲ့သဖြင့် သူမကိုကောင်းစွာ မှတ်မိနေခြင်းဖြစ်၏။ သူမ၏ ခင်ပွန်းနှင့်ပင် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ရပါသေးသည်။ စောစောကမူ သူမကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မှိုးတဝါးသာမြင်ခဲ့ရ၍ ဖော်မရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

" Do you know me? "

"ကျွန်ုပ်ကို သိပါသလား"

" No, I don't remember you. "

"ရှင့်ကို ကျွန်မ မမှတ်မိဘူး"

" I am Mr.Mon Htaw, three years ago we have met at the dinner of Bangkok Mayor. "

"ကျွန်ုပ် မစ္စတာမွန်ထော်ပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ဘန်ကောက်မြို့တော်ဝန်ရဲ့ ညစာစားပွဲမှာ တွေ့ခဲ့ကြတာလေ"

" Oh, Sorry Excuse me. "

"အို ... ခွင့်လွှတ်ပါရှင်။ ဝမ်းနည်းပါတယ်"

မင်းသမီးလေး သီရိကလျာသည် လွန်စွာဝမ်းသာသွားပြီး ကျွန်ုပ်အားလှိုက်လှဲစွာ နှုတ်ဆက်စကားပြောတော့၏။ သို့ရာတွင် အသံကိုကား တိုးတိုးသက်သာနှင့် ပြောခြင်းဖြစ်၏။

"What happened, What can I do for you,any help."

"ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ကျွန်ုပ် ဘာကူညီရမှာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်၏ စကားကိုကြားသည်နှင့် မင်းသမီးလေးသည် အလွန်ရွှင်ပျသွားပြီး သူမ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း မဆိုင်းမတွ ပြောကြားလေတော့သည်။

သူမသည် ၁၇၈၂ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်လာသည့် ပထမ မြောက် ရာမမှဆင်းသက်လာသည့် ရာမမင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်ကြောင်း ယခုနန်းတက်လာသည့် ဘုရင်ဗာဂျီရာလက်ထက်တွင် နန်းတွင်း ရေးများ မငြိမ်မသက်ဖြစ်ပြီး ဝန်ကြီးချုပ် Phibul Song Gram ဦးဆောင် ဆွန်ဂရမ်လူများနှင့် ဘုရင်၏လူများ အာဏာလုကြရာ ဘုရင်၏ ဘက်တော်သားများ အရေးနိမ့်၍ ထွက်ပြေးတိမ်း ရှောင်ကြရကြောင်း သူမနှင့်မောင်တော် သုဝဏ္ဏကုမ္မာတို့လည်း ထွက်ပြေးကြရကြောင်း သူတို့ဖနီးမောင်နှံကား ဘုရင့်ဘဏ္ဍာထိန်း များဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့ဖနီးမောင်နှံနှင့်အတူ ဘုရင်၏နန်းစဉ်ပစ္စည်းများ နှင့်ရတနာများ တစ်ပါးတည်းပါလာကြောင်း၊ အစကနဦးပိုင်းက ဝန်ကြီးချုပ်၏ လူများက မသိကြောင်း၊ သိသွားသည့်အခါ ဖမ်းဆီးရန် လိုက်ပါ ရှာဖွေသဖြင့် ပထမဖင်းမယ်သို့ထွက်ပြေးခဲ့ကြောင်း၊ ဖင်းမယ် တွင်လည်း ကြာရှည်မလုံခြုံတော့သဖြင့် မြန်မာ–ယိုးဒယားနယ်စပ် မဲဆောက်မြို့မှတစ်ဆင့် မြန်မာမိတ်ဆွေများ အကူအညီဖြင့် ဒေါနတောင်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဤနေရာတွင် ခိုလှုံနေရကြောင်း မောင်တော်သုဝဏ္ဏကုမ္မာသည် နန်းတွင်းသတင်းများ ထောက်လှမ်း ရန် ကန်ချနာဘူရီဘက်သို့ ခရီးထွက်နေကြောင်း၊ မကြာမီ ပြန်လာ မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်လာပါက ဤနေရာမှ ထွက်ခွာမည်ဖြစ်ကြောင်း ယခု ကူညီနေကြသောသူများသည်လည်း ရတနာသတင်းများ ကြား သိသွားကြ၍ စိတ်မချရတော့ကြောင်း၊ မိမိအားဖမ်းဆီး၍ တစ်ဖက်

ဂိုဏ်းနှင့် ပေါင်းကာ ရတနာများကို တောင်းကြတော့မည့်ထင် ကြောင်း၊ မိမိမှာ ယခုအခါတစ်ကိုယ်တည်း သူများနိုင်ငံတွင် အန္တရယ် နှင့် ကြုံတွေ့နေရပြီဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုနေတော့ သည်။

"ကောင်းပါပြီ၊ မင်းသမီးလေး ဘာအကူအညီလိုပါသလဲ ပြောပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မမှာ လောလောဆယ် ကူ ကယ်မယ့်သူ မရှိပါ။ ဤအိမ်ကြီးကိုစောင့်နေသူများမှာလည်း ဆန့် ကျင်ဘက်လူများနှင့် အဆက်အသွယ်ရသွားပြီလို့ ကျွန်မ သိနေ ပါပြီ။ သူတို့မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်မထံက ရတနာများကို တောင်းကြ တော့မည်ဟုလည်း သိထားပါပြီ၊ ကျွန်မဒီနေရာက မောင်တော် ပြန်မရောက်မချင်း မသွားနိုင်သေးပါ၊ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ပြန်ရောက်ပါမယ်။ သူရောက်ချိန်အထိ ဒီကပဲ စောင့်ချင်ပါတယ်"

"ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ပေးရပါ့မလဲ"

"ပထမတစ်ချက်က ကျွန်မရဲ့နန်းစဉ်ရတနာတွေကို ခဏ သိမ်းထားပေးပါ။ ဒုတိယတစ်ချက်က ကျွန်မနဲ့မောင်တော် ပြန် ရောက်တဲ့အထိ ကျွန်မကို ဒီနားတစ်ဝိုက်ကနေပြီး စောင့်ရှောက် ပေးပါ"

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ကြိမ်တွေ့ဖူးရုံမျှဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည် နန်းစဉ်ရတနာများကို အပ်နှံသဖြင့် မင်းသမီးလေးကို အထူးအံ့အား သင့်သွား၏။ ကရုဏာလည်း သက်သွား၏။

"ရှင့်ကို ကျွန်မ ယုံပါတယ်"

သူမက ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် ငါဟာနိုင်ငံခြားက မင်းဆွေမင်းမျိုးတွေကတောင် ယုံကြည်ရသူပါလားဟုလည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် စိတ်ကြီးဝင်မိပြန်၏။

"စိတ်ချပါ မင်းသမီး သိမ်းထားပေးပါ့မယ်။ အချိန်တန်ရင်လည်းပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်။ ဘယ်နေရာကို လိုက်ပို့ရမယ်ဆိုတာသာ ပြောပါ။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။ ဘယ်တော့မှလည်း မမေ့ပါဘူး"

ထိုသို့စကားကောင်းနေစဉ် ထူးဆန်းသော ညဥ့်ငှက်ဖော် သံတစ်ခုကို ကြားရ၏။

"ဟော ... သူတို့လာကုန်ကြပြီထင်တယ်"

အောက်မှ စောင့်ကျန်ခဲ့သည့် မောင်တက်ထွန်းထံမှလည်း လေချွန်၍ အချက်ပေးသည့်အသံ ကြားရပြန်၏။

မင်းသမီးကလေးသည် ကမန်းကတမ်းပင် ဘုရင်တံဆိပ်ခတ်နှိပ် ချိတ်ပိတ်ထားသော ယိုးဒယားပန်းခတ်များဖြင့် အလှဆင်ထားသည့် ငွေသေတ္တာအား ကျွန်ုပ်လက်သို့ အပ်နှံလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်နှင့် နိုင်ရွှေအောင်တို့သည် ရတနာသေတ္တာကို ပွေ့ပိုက်လျက် မင်းသမီးလေးအခန်းမှ လျင်မြန်စွာအောက်သို့ ပြန်ဆင်းကြ၏။ မင်းသမီးလေးလည်း ထွန်းထားသည့်မီးအိမ်ကို အမြန်ငြိမ်းလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မြေပေါ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ခြံဝန်းကြီးထဲမှ လူသံသူသံများ ကြားရပြီး ခြံတံခါးဖွင့်သံကြားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် အမြန်ပြေးထွက်ခဲ့ကြရ၏။ သို့ရာတွင် ခြံစောင့်ကင်းသမားမှ ကျွန်ုပ်တို့လူစုအားတွေ့သွား၍ ရုတ်တရက်အော်ဟစ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သွေးထွက်သံယို ရှောင်ရှားလိုကြသဖြင့် လေ၏လျင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့် ထိုတောင်ပေါ်အိမ်ကြီးမှ လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်ခဲ့ကြ၏။

သတည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ငါးဦးသည် ရတနာသေတ္တာအား သယ်ဆောင်၍ အလျင်အမြန် ဆင်းခဲ့သော်လည်း နောက်မှလူစုသည် ဖွဲမလျှော့ဘဲ တောင်အောက်အထိ လိုက်ပါလာကြ၏။ အသင့်စောင့်နေသည့် ဂျစ်ကားကြောင့်သာ ထိုလူစုကို အဆက်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုညက ကျွန်ုပ်သည် မုဒုံသို့မပြန်ဘဲ မုဒုံမော်လမြိုင် ကားလမ်းဘေးရှိ ရာဘာခြံတွင်း၌သာ အိပ်စက်ခဲ့တော့၏။

❖

ရတနာသေတ္တာနှင့် အန္တရာယ်

နောက်တစ်နေ့ မိုးစင်စင်လင်းသည့်အခါတွင်ကား ကျွန်ုပ်၏ ရာဘာခြံသို့ လူတစ်ဦးမှ စာတစ်စောင်လာပေးပြီး လျင်မြန်စွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏။

စာတွင်အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားပါရှိ၏။

မိတ်ဆွေကြီး ဦးမွန်ထော်

မနေ့ညက သီရိကလျာမင်းသမီးလေးထံမှ ယူဆောင်သွားသည့် နန်းစဉ်ရတနာသေတ္တာအား ကျွန်ုပ်တို့ထံ အမြန်အပ်နှံပါ။ မအပ်နှံပါက သင်၏အသက်ကို တာဝန်မယူပါ။

ခုနစ်ခွေဘုရားတွင် ပြန်လည်တွေ့ဆုံကြမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စောင့်နေမည်။ သင့်အသက်ကို မနှမြောပါက သင့်သဘောအတိုင်းသာ။

နဂါးနက်ဂိုဏ်း

ကျွန်ုပ်သည်စာကိုဖတ်ပြီး ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးမိ၏။ လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာချေသေး။ အသက်ကို တာဝန်မယူပါ။ နဂါးနက်ဂိုဏ်းတဲ့။ မှန်ထော်ကို ဗီလိုလာလုပ်လို့ ဘယ်ရမှာလဲ။"

နိုင်ရွှေအောင်နှင့် မောင်တက်ထွန်းတို့အား ခေါ်ယူကာ ကျွန်ုပ်၏ အစီအမံများကို ရှင်းပြသည်။ စာကိုလည်းပြလိုက်၏။

"ကိုင်း ... မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘကြီးမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်စရာရှိတာသာ လုပ်ကြတော့"

ကျွန်ုပ်သည် မုဒုံမြို့သို့ မပြန်တော့ဘဲ ကားလမ်းဖြင့် မော်လမြိုင်သို့ ထွက်ခဲ့၏။ မော်လမြိုင်အသွား၌ အခြားဂျစ်ကားတစ်စီးသည် ကျွန်ုပ်၏ကားနောက် မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်ပါလာ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ မောင်တက်ထွန်းကိုလည်း ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာ ဖားအောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မေဂျာတင်ဦး၏ စစ်တပ်သို့ဝင်ရောက်ပြီး စစ်ကားတစ်စီး အကူအညီတောင်း၍ မောင်တက်ထွန်းကိုမူ လာသည့်ကားဖြင့်ပင် မုဒုံဘက်သို့ ပြန်လည်စေလွှတ်လိုက်သည်။ မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်ပါလာသော ကားသည်လည်း ဖားအောက်မှပင် ကျွန်ုပ်၏ ဂျစ်ကားနောက်သို့ ပြန်လည်လိုက်ပါသွားတော့၏။

စစ်တပ်မှကားဖြင့် မော်လမြိုင်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာပြီး မော်လမြိုင်မြို့ရှိ လှိုက်ဘဏ်၌ ရတနာသေတ္တာကို တစ်ခါတည်း အပ်နှံသိမ်းဆည်းလိုက်တော့၏။ လမ်းတွင်အရေးပေါ် တစ်နေရာတော့ ခဏဝင်ခဲ့ရသေး၏။

ကျွန်ုပ် မုဒုံသို့ပြန်ရောက်သောအခါ မောင်တက်ထွန်းအား ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် အနည်းငယ်နှင့် တွေ့ရတော့၏။ ကျောက်တစ်လုံးဘုရားအနီး၌ နောက်မှဂျစ်ကားနှင့် ရှေ့မှဂျစ်ကားတစ်စီးတို့က ညှပ်ဖက်ညှပ်၍ ကားပေါ်ပါသူများက တုတ်၊ ဓားများ၊ လှပ်သေနတ်များ

ဖြင့် မောင်တက်ထွန်းတို့ကားအား ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြရာ နိုင်ရွှေအောင်နှင့် ကျေးရွာကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များ အချိန်မီလာရောက်ကာကွယ်ကြ၍ အသက်မသေရကြောင်း ပြောပြလေသည်။

"အင်း ... နိုင်ရွှေအောင်ကို ဘကြီးပဲ မှာခဲ့တာကွ၊ ထင်တော့ထင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျောက်တစ်လုံးတစ်ဝိုက်မှာ ကြိုတင်ပြီး ကင်းပုန်းဝပ်စောင့်ခိုင်းထားတာ မောင်တက်ထွန်း ကံကောင်းသွားတယ်ဟေ့"

"အသက်နဲ့တော့ အဝေးကြီးပါခင်ဗျာ"

မောင်တက်ထွန်းမှာ သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ရုံသာမက မှန်ကားခြင်းကိုပါ ဝါသနာပါသူဖြစ်၍ ဤကိစ္စအတွက်လုံးဝ တုန်လှုပ်ပုံမရပါချေ။

"ကိုင်း ... အန္တရာယ်ကတော့ ရှိနေပြီ၊ လိုတာတွေ ထပ်စဉ်ပြီး သတိဝီရိယနဲ့တော့ နေမှဟေ့၊ လုပ်စရာရှိတာအမြန်လုပ်ကြစို့"

ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ရွှေအောင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီး နဂါးနက်ဂိုဏ်းအား ခုနစ်ခွဲဘုရားတွင် နက်ဖြန်လာရောက်တွေ့ဆုံမည်ဖြစ်ကြောင်း ကပြန်လိုက်လေသည်။

စာပို့သည့်အဖွဲ့ကို ထိုဘုရားအထိသွားပြီး ပို့နိုင်းရာ ထိုအဖွဲ့ကို နိုင်ရွှေအောင်ပင် ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ နိုင်ရွှေအောင်သည် ကျေးရွာကာကွယ်ရေးအတွက် နှစ်အတော်ကြာပင် ကျွန်ုပ်နှင့်လက်တွဲကာ စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ရာ တောင်၏အရှေ့မြမ်းမှ လူမိုက်ဂိုဏ်းက အနောက်ခြမ်းသို့ လာရောက်လူတွင်ကျယ်လုပ်နေခြင်းအား လုံးဝမလိုလားနိုင်ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့လူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချို့ကို တောင်၏အရှေ့ခြမ်း ကျိုက်မရောဘက်သို့လည်း စေလွှတ်ထားခဲ့၏။ ရရှိသောသတင်းများကိုလည်း အဆက်မပြတ်ပို့စေ၏။

သူပြန်အရောက်တွင် စာတစ်စောင်ပါလာ၏။ မင်းသမီးလေး အတွက် စာဟုဆိုသည်။ ရန်သူ့ဂိုဏ်းသားများလက်ထဲ ရောက်မှု၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှတစ်ဆင့် ပေးရန် မင်းသမီး၏လူများက ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

I will meet you at tomorrow night.

S .V . K

"ဘာတဲ့လဲ ဘကြီး"

"အင်း ... နက်ဖြန်ကတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲပေါ့။ သုဝဏ္ဏကုမ္မာမင်းသားကလည်း သူ့မင်းသမီးလေးဆီ ပြန်ရောက်တော့မယ်တဲ့၊ စာက အဲဒီလိုရေးထားတာကွ၊ S . V .K ဆိုတာ Suvana Komma သုဝဏ္ဏကုမ္မာလို့ အတိုကောက်ရေးထားတာကွ"

"ဒါဆိုလည်းချကြတာပေါ့ ဘကြီးရာ၊ ဘယ်က နဂါးနက်တွေ၊ နဂါးဖြူတွေလာလုပ်နေတာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ရှိရဲ့သားနဲ့မှ နယ်မှာ ဒီလိုလာကျူးလို့ ဘယ်ရမှာလဲ၊ ကျိုက်မရောဘက်က ကျွန်တော့်လူတွေ ပြောတာကတော့ ယိုးဒယား လူမိုက်ဂိုဏ်းတစ်ခုကလို့ ပြောတာပါပဲ၊ ဒီဘက်က ခေတ်ပျက်လူမိုက်တွေနဲ့ လာပေါင်းပြီး မဟုတ်တာ လုပ်ကြမလို့ပါ။ ဘကြီး လိုတာသာပြောပါ"

နိုင်ရွှေအောင်ကား မွန်သွေးရဲကောင်း သမိန်ဗရမ်းကို အားကျပြီး စွန့်စားရန် ဝန်မလေးသူပါပေ။ သူ့စိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်ုပ်က ကြိုဆိုလိုက်၏။

ထို့နောက်

ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်တစ်နေ့အတွက် အစစအရာရာ လိုအပ်သည်များကို ပြင်ဆင်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

❖

ခုနစ်ခွေထိပ်မှာ ဆုံကြရာဝယ်

နောက်တစ်နေ့မနက် ကိုးနာရီတိတိတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် နိုင်ရွှေအောင်တို့သည် ခုနစ်ခွေဘုရားသို့ အရောက်သွားခဲ့ကြ၏။

တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်နက်များကို ဝတ်ထားကြသည့် နဂါးခေါင်းအနက် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော လူငါးဦးက အသင့်စောင့်နေကြသည်။ အင်း ... အနက် သိပ်ကြိုက်သူတွေထင်ရဲ့။

"ဘယ်နှယ့်လဲ ဦးမွန်ထော်၊ ခင်ဗျား တကယ်ရောက်လာတာကိုးဗျ။ ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသော ရှေ့ဆုံးကလူက ကျွန်ုပ်အား မခိုးမခန့်ရယ်၍ စတင်ပြောကြားလေတော့သည်။

"လူကြီးလူကောင်းဆိုတော့ လာရတာပေါ့ မစွတာချုတ်ချိုင်းရယ်"

"အောင်မယ် ခင်ဗျားက ကျုပ်နာမည်တောင် သိလို့ပါလား"

"သိပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားဘယ်သူလဲဆိုတာ၊ အစောကြီးကတည်းကသိပြီးသားပါ။ အမေယိုးဒယား အဖေတရုတ်၊ ဇာတိကရွှေကိုင်၊ ကြီးတာက မယ်ဆိုင်၊ ဇာချီလိတ်မှာလည်း နေခဲ့ဖူးတယ်၊ ဖါကြောင့်မြန်မာစကားနဲ့ မြန်မာစာပါတတ်ပြီး တိုင်ပေထောက်လှမ်းရေး မှာလုပ်ခဲ့ဖူးတာရော၊ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်မှု ကိစ္စတွေမှာ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတာရော၊ အခုကိစ္စအတွက် ပိုက်ဆံရလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငှားလိုက်လာတာရော၊ နဂါးနက်ဂိုဏ်းဆိုပြီး ထိုင်းနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းမှာ ရာဇဝတ်မှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးတာရောပေါ့ဗျာ၊ ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံး တုန်လှုပ်သွားပုံရ၏။

"အင်း ... ခင်ဗျားဟာ၊ အတော်လာတဲ့လူပဲ၊ ကျုပ်အကြောင်းတွေ အကုန်တောင်သိနေပါလား။ ကဲ ... စကားရှည်နေတော့၊ ဘယ်မှာလဲ ရတနာသေတ္တာ"

မစ္စတာ ချတ်ချိုင်းက အသင့်ပါလာသော ခြောက်လုံးပြူးကို ထုတ်ချိန်လိုက်၏။

"ခင်ဗျား သေနတ်ပြန်သိမ်းလိုက် မစ္စတာချတ်ချိုင်း။ ဒါ မြန်မာနိုင်ငံ ယိုးဒယား မဟုတ်ဘူး"

ချတ်ချိုင်းက သူ့သေနတ်ကို ခါးကြားပြန်ထိုးလိုက်၏။

"ကဲ ... ဒါဆိုဘယ်မှာလဲ ရတနာသေတ္တာ"

"ဒီလို ဘယ်ရမှာလဲ မစ္စတာချတ်ချိုင်းရဲ့၊ အလဲအလှယ်ပေါ့၊ မင်းသမီးနဲ့ ရတနာသေတ္တာ လဲမယ်၊ မင်းသမီးကို ခင်ဗျားတို့ အခု ဖမ်းထားပြီမဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ဟုတ်တာနောက်ထား၊ အခု အလုပ်ကိစ္စပြောကြရအောင် အလဲအလှယ် သဘောတူသလား"

"တူတယ်"

"ဒါဆို ဘယ်မှာ အလဲအလှယ် လုပ်ကြမလဲ"

"အိမ်ကြီးမှာပဲလေ"

"ဘယ်အချိန်လဲ"

"ကနေ့ည ကိုးနာရီ"

"ကောင်းပြီ ကတိတည်ပါစေ"

"ခင်ဗျားတို့ဘက်ကလည်း ကတိတည်ပါစေ"

"ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေဟာ ကတိတည်ပါတယ် မစ္စတာချတ်ချိုင်းရယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်ကသာ ကတိတည်ဖို့လိုတာ၊ ဟဲ ဟဲ ... ဟဲ ..."

ကျွန်ုပ်၏ ခပ်ထေ့ထေ့ရယ်မောသံကို မကျေမနပ်ဖြင့် ချတ်ချိုင်းနှင့် သူ၏လူများသည် အိမ်ကြီးဆီသို့ ဆက်လက်ထွက်သွားကြ၏။

"ဘကြီးက တယ်ဟုတ်ပါလားဗျာ၊ ဒီလူတွေအကြောင်း ဘယ်လိုသိနေတာလဲ"

"သိပ်မခက်ပါဘူးကွာ၊ ပုလိပ် လူထွက်ပဲ၊ ပုလိပ်အဖွဲ့ကြီးနဲ့တပ်ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး မေးလိုက်တာပါ။ မော်လမြိုင် ပုလိပ်အဖွဲ့ကလည်း သတင်းအတော်လေး ပေးနိုင်တယ်၊ ဘကြီး ထိုင်းမယ်မှာ နေခဲ့တုန်းကလည်း သူတို့နဂါးဂိုဏ်းအကြောင်းလည်း ကြားခဲ့ဖူးတယ်ကွ"

"ကိုင်း ... ကိုင်း ... သုဝဏ္ဏကုမ္မာမင်းသားကို သွားစောင့်ကြိုလိုက်ကြဦးစို့"

"မင်းသမီးလေးဆီ ဘယ်တော့သွားမှာလဲခင်ဗျ"

"မပူပါနဲ့၊ မောင်တက်ထွန်းနဲ့ အဖွဲ့ကို ကြိုလွှတ်ထားပြီးပါပြီ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုလည်း မင်းသမီးကို ပြောခိုင်းထားပြီးပြီ"

ကျွန်ုပ်သည်မောင်တက်ထွန်းနှင့် လူငါးဦးပါဝင်သည့်အဖွဲ့ကား ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား၊ လက်လုပ်သေနတ်များနှင့် နံနက်ကပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုတင်စေလွှတ်ထားခဲ့၏။ လက်ဖြောင့်မြားပစ်သမားတစ်ဦးပါ ပါလာ သွားရာ မြားတံတွင် စာတပ်၍ မင်းသမီးလေး တံခါးဖွင့်သည့်မှ တံခါးပေါက်မှ မြားပစ်သွင်းရန်ကိုပါ မှာကြားထားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဒါသာ မကပါ။ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့နှင့် တပ်မတော်ကိုပါ သတင်းပို့ခဲ့ရန် ပြောကြား ခဲ့လေသည်။ ဖြစ်နိုင်သည်များကို အားလုံးတွက်ချက်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

"ဘကြီးက စီစဉ်ထားတာ အားလုံးအကွက်စေ့တာပဲ"

နိုင်ရွှေအောင်က ချီးကျူးလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က ပြုံးရုံသာပြု ပြလိုက်ပါ၏။ ဒါလောက်ကား ချီးကျူးစရာလို့ ကျွန်ုပ်မထင်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ကျိုက်မရောဘက်မှ တောင်တက်လမ်း ကို သွားရောက်ပြီး တောင်တမာပင်ကြီးတစ်ခု၏ နောက်ကွယ်၌ ပုန်းအောင်းစောင့်ဆိုင်းခဲ့ကြ၏။ နေဝင်ရီတရော၌ ရှမ်းဘောင်းဘီ အနက် ကိုယ်စီဝတ်ထားသော အသားဖြူဖြူ ဥပတိရုပ်ကောင်း ကောင်းနှင့် လူသုံးဦးသည် စကားတစ်လုံးမှမပြောဘဲ တောင်ပေါ်သို့ တက်လာကြ၏။ အလွန်သတိထားပုံလည်းရ၏။ လက်ထဲတွင်တော့ ဘာမှ ပါမလာပါ။

"Hello Prince, How are you ?"

"မင်းသား ... နေကောင်းပါသလားခင်ဗျား"

ရှေ့ဆုံးမှ အသက်သုံးဆယ့်ငါးခန့် အသားဖြူဖြူချောချော ပုဂ္ဂိုလ်က ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်သွား၏။

" Oh, you are Mr.Mon Htaw, very glad you to see here "

"အိုး ... မစ္စတာမွန်ထော်ပါလားဗျာ။ ဒီမှာ လာတွေ့ရတာ အထူးဝမ်းသာပါတယ်"

မင်းသားသည် ကျွန်ုပ်အား ဝမ်းပမ်းတသာ ဖက်လှဲတကင်း နှုတ်ဆက်စကားဆို၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်ကိုကောင်းစွာ မှတ်မိလေ သည်။ အကြောင်းမှာ သူနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ချူလာလောင်ကွန်ယူနီဗာ စတီတွင်လည်း တစ်ကြိမ် ထပ်မံဆုံခဲ့ဖူးသေးရာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အချိန်အတော်ကြာ စကားပြောခဲ့ကြဖူး၏။ ကောင်း ကောင်း မှတ်မိသိရှိနေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အတူနားကြရင်း စကားပြောဖြစ်ကြ၏။ သူကလည်း သူ၏ဇာတ်ကြောင်းနှင့် အစီအမံ များကို ပြောကြားသလို ကျွန်ုပ်ကလည်း မင်းသမီးသီရိကလျာကို ကယ်တင်မည့် အစီအမံများအား ပြောကြားလေရာ နှစ်ဦးသား သဘောတူညီမှု ရကြ၏။ မင်းသားကား တော်တည့်ဖြောင့်မတ်သူ ဖြစ်၏။ ယခုကိစ္စ၌လည်း Constitutional Monarchy ခေါ် ညီးမျဉ်းခံဘုရင်စနစ်ကို လုံးဝဖျက်သိမ်းလိုသူများ၏ အန္တရာယ်မှ ဘုရင်ကို အကာအကွယ်ပေးရန် သူကြိုးစားနေခြင်းသာဖြစ်၏။ သူ့ အကျိုးစီးပွားကား မပါသလောက်ပေ။ တစ်ဖက်က လူများမှာ နိုင်ငံရေးအာဏာကို အပြီးချုပ်ကိုင်သိမ်းပိုက်၍ နိုင်ငံအား အာဏာ ရှင်စနစ်ဖြင့် ထာဝရ အုပ်စိုးလိုသူများသာ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သည် ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်တိုင်အောင် စောင့်စား၍ ညကိုးနာရီတိတိတွင် ချိန်းဆိုထားသည့် အိမ်ကြီးအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ အလွန်ထူးဆန်းစွာ အိမ်ကြီးအတွင်း၌ကား လုံးဝ ပကတိ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ အောက်ထပ်တွင် စတောင်းကင်း ခေါ် အောက်လင်းဓာတ်မီးကြီးကို ဝင်းထိန်စွာ ထွန်းညှိထားသည်။ မစ္စတာချုတ်ချိုင်းကို ချန်ချင်ဖူးခေါ် နဂါးနက်ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်ကြီး က လက်ပိုက်ကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်ကြိုနေ၏။ သူ၏ ဂိုဏ်းသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးဦးကလည်း ဘေးမှာရှိ၏။

"ကြွကြပါ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား။ မင်းသား သုဝဏ္ဏလည်း ပါလာသကိုး"

"ကဲ ... ဘယ်မှာလဲ ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ ရတနာသေတ္တာ"

"ဒီမှာလေ"

ကျွန်ုပ်က အသင့်ယူလာသည့် ရတနာသေတ္တာကို ပြလိုက်၏။

"ကဲ ... ဒါဆို ပေးတော့"

"ဟဲ ... ဟဲ ... ဒီလိုဘယ်ရမလဲ၊ မစ္စတာချတ်ချိုင်းရယ်၊ ကျုပ်တို့မင်းသမီးကိုလည်း ပြဦးမှပေါ့"

"ဟေ့ ... သွားခေါ်စမ်း"

သူ့လူနှစ်ဦးက အပေါ်ထပ်မှ မင်းသမီးကို သွားခေါ်ခဲ့ကြ၏။

မင်းသမီးက အဝတ်အစား ကပိုကယိုဖြင့် ပါလာ၏။ မင်းသား သုဝဏ္ဏကို မြင်သည်နှင့်

"မောင်တော်"

ဟုခေါ်ကာ ဖမ်းထားသူများလက်မှ အတင်းရုန်း၍ မင်းသားကို ပွေ့ဖက်ထားတော့၏။

"ဟား ... ဟား ... ဟား"

ချတ်ချိုင်းက ပြင်းစွာရယ်မောပြီး ...

"လိုက်လည်း လိုက်ပါ့ဗျာ၊ အခုမှ တကယ့် ကိန္နရီချောင်းခြား ယိုးဒယားပြဇာတ်ပါပဲ"

ဟု ယိုးဒယားလို ပြောလိုက်၏။

"ဟေ့ကောင် ... မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း။ ငါ ဘုရင်ပြ

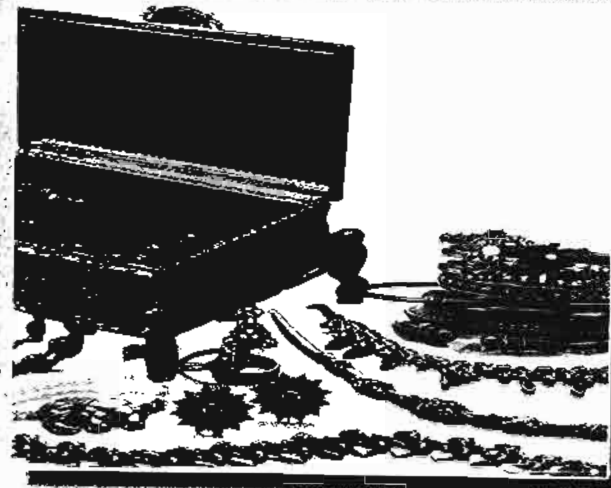

ဒုတိယမြောက်ရာဇပလ္လင်နှင့် နန်းဝင်ရတနာများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးရီ၊ ဒေါက်တာသန်းလွင်နှင့် စာရေးသူတို့
ကွတ်ခိုင်တွင်ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြစဉ်က
(၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်)

ရင် မင်း မသက်သာဘူးမှတ်''

''ခင်ဗျား ဘုရင်ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ပါဘူးဗျာ။ ကြည့်ကြသေး တာပေါ့''

ချတ်ချိုင်းက ထိုသို့ပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်အား ရတနာသေတ္တာ ကို တောင်းတော့၏။

''ကဲ ... ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ရတနာသေတ္တာကို ပေးတော့''

ကျွန်ုပ်သည် အသင့်ပါလာသော ယိုးဒယားပန်းကနုတ်များ ဖြင့် ခြယ်သထားသော ရတနာသေတ္တာကို ချတ်ချိုင်း၏ လက်သို့ ကမ်းပေးလိုက်၏။ချတ်ချိုင်းက ဘုရင်တံဆိပ်နှင့် ချိတ်များကိုခွာပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ သေတ္တာပွင့်သွားသည်နှင့် မျက်နှာချက်ချင်း ပျက်သွားပြီး လက်ပြလိုက်ရာ ၎င်း၏လူများက ခြောက်လုံးပြူးကိုယ် စီကို ရုတ်ချည်းထုတ်ချိန်လိုက်ကြ၏။

ဒါသာမက ဝါ နောက်ထပ်ဝင်လာသူနှစ်ဦးကလည်း ကာဘိုင် နစ်လက်ဖြင့် ထိုးချိန်လိုက်ကြ၏။

''ချတ်ချိုင်းကို ဒါမျိုးလုပ်လို့ ဘယ်ရမှာလဲ ဦးမွန်ထော်။ ကဲ ခင်ဗျားတို့ လူလိမ်တွေအားလုံး ဘုရားတပြီး သေဖို့သာ ပြင်ကြ ပေတော့''

ချတ်ချိုင်းကိုယ်တိုင် ၎င်း၏ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို ထုတ် ကာ ကျွန်ုပ်တို့ ငါးဦးအား ချိန်ရွယ်လိုက်တော့၏။

''ဝမ်း၊ တူး၊ သရီး၊ ဖိုး''

တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ လေးစက္ကန့်သာ ကြာပါ၏။

''ဟိတ် ... အားလုံးလက်မြှောက်ထားကြ၊ ငါတို့ မြန်မာ နိုင်ငံ ပုလိပ်အဖွဲ့ကွ၊ မင်းတို့အားလုံးကို ဝိုင်းထားပြီ''

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်တက်ထွန်း ခေါ်ဆောင်လာသည့် မော်လမြိုင်မှ
အဖွဲ့၊ အဖွဲ့ဝင် ၁၅ ဦးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်
လျှင်မြန်စွာ ဝင်ရောက်လာကြ၏။ နဂါးနက်ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်
ချတ်ချိုင်းနှင့် အဖွဲ့များကို လျှင်မြန်စွာ ဖမ်းလိုက်နိုင်ကြ၏။

ချတ်ချိုင်းက "တောက်" ဟု ပြင်းစွာ တောက်တစ်ချက်
ခေါက်လိုက်၏။

"ဒါ ယိုးဒယား မဟုတ်ဘူး၊ မြန်မာပြည်ပါ မစ္စတာချတ်ချိုင်း
ဟဲ ... ဟဲ ...၊ ဟဲ"

ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ မခံချိမခံသာဖြစ်စေရန် ပြောမိအောင်
ပြောလိုက်သေး၏။

ယိုးဒယားလူဆိုးဂိုဏ်းက ကိုယ့်နိုင်ငံ လာကျယ်လို့တော့
ဘယ်ရမှာလဲ။ ဒီအစီအမံတွေအားလုံး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်စီမံ
ထားခြင်းဖြစ်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ မြန်မာ့တပ်မတော် တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို
ပင် အရံသင့်စောင့်နေပါ၏။ သူတို့ မသိကြ၍သာ ဖြစ်ပါ၏။ ထားပါ
တော့။ ကိုယ်ကအသာရပြီပဲ။ လုပ်စရာတွေကို ဆက်လုပ်ရန်သာရှိ
၏။

မင်းသားနှင့်မင်းသမီးအား သက်ဆိုင်ရာအကူအညီဖြင့် မူ
တို့သွားလိုရာကို ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။

နဂါးနက်ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်ကြီး ချတ်ချိုင်းနဲ့ အပေါင်းအပါ
များကိုတော့ ရုံးတင်တရားစွဲပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာပင် အပြစ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စွန့်စားရေးသမားများအတွက်မူ မင်းသားနှင့်
မင်းသမီးက ဘဏ်မှထုတ်ပြီးပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်သည့် ရတနာ

သတ္တာမှ သိန်းတန်ပတ္တမြားတစ်လုံး ကျွန်ုပ်ကို မေတ္တာလက်ဆောင်
ပေးထားခဲ့ရာ ထိုပတ္တမြားအား ထုခွဲပြီးနောက် ဤကိစ္စတွင်ဝိုင်းဝန်း
ကူညီခဲ့သူအားလုံးကို ၊ သင့်တင့်မျှတစွာ ခွဲဝေပေးခဲ့ပါကြောင်းနှင့်
ထိုအထဲတွင် ကျွန်ုပ် မပါဝင်ကြောင်းကိုမူ ပြောစရာလိုမည်ဟုမထင်
ပါကြောင်း။

❖

ပုံပြင်၏ နိဂုံး

"ကဲ ... ပုံပြင်ကတော့ပြီးပြီဗျာ"

"ခင်ဗျားဟာက မိုးဝေရဲ့ ဝတ္ထုလိုလို၊ ကျွန်ုပ် ကျွန်ုပ်နဲ့ပြော
ပြောနေတော့ ရွှေဥဒေါင်းရဲ့ဝတ္ထုလိုလိုပါလားဗျာ ... ဟဲ ... ဟဲ"

"ပုံပြင်ပါဆိုနေမှတော့ မိုးဝေရော၊ ရွှေဥဒေါင်းရော၊ ဒဂုံရွှေ
မျှားရော၊ ပါရဂူရော အကုန်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ဗျာ"

ဤသည်မှာ ငါးထန်းရှက်နှစ်ကောင်ဖြစ်သည့် ဒေါက်တာ
သန်းလွင်နှင့် လမ်းဗိုလ်ကြီး ဦးလင်းရှိန်တို့ အချီအချပြောနေကြခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် စာဖတ်အားလည်းအလွန်ကောင်း
ကြ၏။ စွန့်စားခန်းဝတ္ထုများ၊ စုံထောက်ဝတ္ထုများ၊ လျှို့ဝှက်သည်းဖို
ဝတ္ထုများကို မလွတ်တမ်းဖတ်ရှုကြသူများဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သာ
အထပ်ပါအတိုင်း အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။
ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် မကြာခဏသူတို့ထံမှ ထိုဝတ္ထုစာအုပ်များကို ငှားဖတ်
နေရပါသည်။

"ကဲပါဗျာ ... ကျွန်တော်မေးပါဦးမယ် ဦးလင်းရှိန်ရယ်၊
ခင်ဗျားဇာတ်လိုက် ဘကြီးဦးမွန်ထော်က အလွန်တော်တာမှန်တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗျာ။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဦးကျော်အေးအဖေထက်တောင် အများ ကြီးသာတယ်''

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

''ဟဲ ..., ဟဲ ... ဟဲ ... အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်အကြီးက နိုင်ငံခြားပြန်သူဌေးသားလေဗျာ''

''ဟုတ်တာပေါ့ ... ဟုတ်တာပေါ့''

ဦးလှဖေက ခပ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ဝင်ထောက်ခံသည်။

''လုပ်ကြပေါ့ဗျာ ... လုပ်ကြပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ခေတ်ပဲ ဥစ္စာ''

အာမီရမ်အတော်မူးနေသည့် ဦးကျော်အေးက ဖြတ်ပြော၏။

''ကျွန်တော်မေးစရာ ရှိလို့ပါ''

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။

''မေးပါ''

''ရတနာ့သေတ္တာကို ပြန်ပေးလိုက်တော့ လူဆိုးဂိုဏ်း မေါင်း ဆောင်ကဖွင့်ကြည့်ပြီး ဘာဖြစ်လို့စိတ်ဆိုးသွားတာလဲဗျာ''

''ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ ဒုတပ်ရင်းမှူးကြီးကလည်း ရိုးရှာ ကောဗျာ။ အစစ်မဟုတ်လို့ပေါ့ဗျ''

''အစစ်က ဘယ်ရောက်သွားလို့လဲ''

''မော်လမြိုင်ဘဏ်မှာလေ။ အပ်ထားတာ။ ဒါက အတူ မော်လမြိုင်ပန်းတိမ်မှာ နေ့ချင်းပြီး ဖုတ်ပူမီးတိုက် ပုံတူအတုလုပ်ခိုင်း ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ ဟိုကောင်တွေကို ပေးခိုင်းလိုက်တာ''

''အတွင်းထဲမှာက ဘာတွေထည့်ထားလဲ''

''အလေးချိန်ချင်း သိပ်မကွာအောင် ချိန်ပြီး ကျောက်စရစ် ခဲလေးတွေ ထည့်ပေးထားတာလေ ဟား ... ဟား ... ဟား''

''ဩော် ... ဒါဆို လမ်းမိုလ်ကြီးငယ်ငယ်ကလေးကတည်း က လမ်းမိုလ်ကြီးတို့အမျိုးတွေက ကျောက်ခဲတွေကို ဒီလိုပဲ ညာညာ ပြီးပေးခဲ့ဖူးတာပေါ့နော် ... ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ''

လုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ဦးကျော်အေးက ရုတ်တရက်ကြားဖြတ်ဝင် ပြီးပြောလိုက်ရာ လူပုံက ခပ်တည်တည်နှင့် သီလဝရုပ်ဖမ်းနေသော် လည်း အလွန်သဘောကောင်း၍ လွယ်ကူစွာ စိတ်မဆိုးတတ်သည့် လမ်းမိုလ်ဦးလင်းရှိန်သည် ဘာကိုသဘောပေါက်သွားသည် မသိ။

''ဟုတ်ပါ့ဗျာ ... ဟုတ်ပါ့ ... ဟုတ်ပါ့ ... အဲဒီကတည်း က လမ်းခင်းထားတဲ့ကျောက်စရစ်တွေ ဈေးတက်သွားတာဗျို့ ... ဟား ... ဟား ... ဟား ''

ဟု ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောပြီး ပြောလိုက်ပါသတည်း။

၁၈-၁-၂၀၀၉

(မှန်စင်ခွေတောင်တန်းမှာ မော်လမြိုင် မုဒုံသွားကားလမ်း အရှေ့ခြမ်း တွင်ရှိပြီး ဆယ်မိုင်ကျော်ရှည်လျား၍ ကားလမ်းနှင့်အပြိုင် တည်ရှိ ပါသည်။ ထိုဒေသ၌ လေးနှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ စာရေးသူ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွဲကိုမှုတည်အောင်ရမည်

ဖွဲကိုမှုတည် အောင်ရမည်တဲ့။

ဟုတ်၏။ စာရေးသူသည် ဘဝစသည်မှ ယနေ့ဤစာရေးနေသည့် အချိန်အထိ အထက်ပါ စကားအတိုင်း ဖွဲကိုမှုတည်ကာ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ကြိုးစားပါမှ အောင်မြင်မှုရခဲ့သူဖြစ်ပါ၏။ လိုချင်သောအောင်မြင်မှုကို လွယ်လွယ်ကူကူ တစ်ခါမှမရခဲ့ဖူးပါ။ သူများတွေကတော့ ဘဝကုသိုလ်ကံ အလွန်ကောင်းကြ၍ လိုချင်သည်များကို လွယ်လွယ်ကူကူ ရသည်ကို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တွေ့ဖူးပါသည်။ ကိုယ့်အတွက်ကား၊ ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ် ဖြစ်၍ ဖွဲကိုသာမှုတည်ခဲ့ရပါ၏။

ဘဝအစလူမှန်းသိတတ်ချိန်မှစပြီး ယခုအချိန်အထိ ဖွဲကိုမှုတည်ခဲ့ရသည်များအား ပြန်ပြောင်းပြောပါရစေ။

❖

၁၉၆၀ခုနှစ်က ဖြစ်ရပ်များ။

ဘဝ ဘဝက အကုသိုလ်ကံများက များခဲ့ရှာ့ထင့်။ စာရေးသူသည် အလွန်ဆင်းရဲခို့တဲ့စွာဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်း မိုးခေါင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေရှား၊ ရပ်ဝန်းဒေသက မြို့ငယ်လေးတစ်ခု၌ အထက်တန်းပညာရ
များကို သင်ကြားနေ၏။ အဖေမဲ့ အမေမဲ့ စာရေးသူကို ကျောင်းထ
ပေးသူမှာ အဖေ၏အစ်မ စာရေးသူ၏ အညာဒေသခေါ် အရီးဖြစ်
အရီးက အိမ်ထောင်မရှိ အပျိုကြီး။ စာရေးသူတို့မြို့ကလေးက
ဈေးတွင် ဆိုင်ငယ်လေးဖွင့် ဈေးရောင်းရင်း စာရေးသူအား ကျော
ထားပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဈေးဆိုင်ကလေးက ချောက်တီး ချော
ချက်မို့ ဝင်ငွေမကောင်း၍ ကျောင်းကို မည်ကာမတ္တာသာ ထားပေ
နိုင်၏။ မည်သည့်ကျူရှင်၊ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းကိုမှ အပို
မပေးနိုင်ခဲ့။ ငွေရေးကြေးရေးက ချောင်ချောင်လည်လည် မဟုတ်
သူ့ခမျှာ ဆိုင်ကလေးပြုတ်မသွားအောင် အလွန်အားထုတ်နေရသည့်
ကာလ။ ကူဖော်လောင်ဖက်ကလည်း စာရေးသူကလွဲပြီး သူ့မှာမ
ထို့ကြောင့်လည်း ၁၉၅၉ ခုနှစ်၌ စာရေးသူ သတ္တမတန်း အစိုးရစ
စာမေးပွဲအောင်သောအခါ ကျောင်းနှုတ်မည်လုပ်၏။

ထိုစဉ်ကစာရေးသူသည် အသက်ဆယ့်လေးနှစ်ပြည့်ပြီးကာ
အစိုးရစစ်သတ္တမတန်းအောင်သော်လည်း မည်သည့်အစိုးရ အမှုထ
အလုပ်ကိုမှ တရားဝင် ထမ်းဆောင်ရန် အသက်မပြည့်သေးပါ။
ကလည်း အလွန်သေးကွေး ကြုံလှီလှ၏။ သူများလို လူစင်မ
သို့ရာတွင် ပညာအလွန်တတ်ချင်၏။ ပညာတတ်မှ လူရာဝင်မည်
ထို့ကြောင့် အမီးအားတောင်းတောင်းပန်ပန်ဖြင့် ...

"အရီးရယ် ... ကျွန်တော့်ကို ဆယ်တန်းအထိတော့ ထာ
ပေးပါ။ ဆယ်တန်းရောက်လို့ တစ်နှစ်ထဲနဲ့မအောင်ရင် ကျွန်တော်
ကျောင်းထွက်ပြီး အရီးအလုပ်တွေ ကူလုပ်ပါ့မယ်။ အရီးနဲ့အတူနေ
ဘာ နိုင်းနိုင်းလုပ်ပါ့မယ်"

မြရတနာစာပေ

...ချောင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ လက္ခဏမှ စာရေးသူအား ရဟန်းဘောင်သို့
တက်ပေးနေစဉ် (၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်)

ကျုံ့ချောင်တွင် ပထမအကြိမ် ဒုလ္လဘ ဝတ်ခဲ့စဉ်က
...ဆရာတော် ဒေါက်တာဘဒ္ဒန္တ နန္ဒမာလာနှင့် စာရေးသူ (၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်)

www.burmeseclassic.com

(၁၉၆၄ - ၆၅) စာရေးသူ မူလတန်းပြဆရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ
ဒေါ်ပုံကြည်စု မူလတန်းကျောင်း ယခု အ.မ.က (၄) ဒေါ်ပုံ

စာရေးသူငယ်စဉ်က ပညာသင်ကြားခဲ့သည့် ရေဦးအထက်တန်း
ယခု အ.ထ.က (၁) ရေဦး

ဟုပြောရတော့၏။

ထိုအခါ အပျိုကြီးမှ အပြောအဆိုကြမ်းသော်လည်း နှလုံးသားနူးညံ့သည့် အရီးက ...

"အေးလေ ... ထားကြည့်ပေးတာပေါ့"

ဟုပြောပြီး ငွေကြေးအလွန်ခက်ခဲ ကြပ်တည်းနေသည့်ကြား မှ စာရေးသူအား နောက်ထပ်နှစ်နှစ် မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကျောင်းဆက်ထားပေးရှာသည်။

ပထမနှစ်က ရှစ်တန်းခေါ် အဋ္ဌမတန်း ထိုနှစ်ကစားပွဲအောင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် လူပျိုပေါက်စ စိတ်ကစားချင်ချင်မို့ အောင်သည်ဆိုရုံမျှဖြင့် အောင်ခဲ့၏။

ဒုတိယနှစ်က ကိုးတန်းခေါ် နဝမတန်း သို့မဟုတ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း၊ ဤအတန်းက အစိုးရစစ်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ရှစ်တန်းအောင်၍ ကိုးတန်းရောက်က တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဟုခေါ်ကြ၏။ ဆယ်တန်းဆိုတာမရှိသေးပါ။ ဤတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းသည် အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ၌ ကျောင်းသားတို့အတွက် ထိုစဉ်က အကြီးမားဆုံးသော အခက်အခဲကြီးဖြစ်၏။ စာရေးသူတို့မတိုင်ခင်နှင့် စာရေးသူတို့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေဆိုခဲ့ရချိန်အထိ အောင်ချက်မှာ လူတစ်ရာလျှင် သုံး၊ လေး၊ ငါးယောက်ထက် ပိုပြီးအအောင်ပေးလေ့မရှိပါ။ စာရေးသူသည် ထိုတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို အလွန်အောင်ချင်လှ၏။ သို့ရာတွင် အဘက်ဘက်ကမပြည့်မစုံ မလှမပဘဝ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ကာလမို့ လူက Depression ဖြစ်ပြီး စာကောင်းကောင်း မကျက်ဖြစ်ပါ။ စိတ်ဓာတ်တွေကျပြီး အသိမဲ့ပေါ့လျော့စွာနေလိုက်မိချိန်ဖြစ်နေ၏။ အားပေးမည့်သူလည်းမရှိ၊ နတ္ထိ။ သို့ရာ

www.burmeseclassic.com

တွင် သီတင်းကျွတ် ကျောင်းပိတ်ရက် နီးနေချိန်တစ်ရက်၌ အတန်းပိုင် ဆရာ ဦးတင်ဖေက . . .

"တပည့်တို့ . . . မကြာခင် သီတင်းကျွတ် ကျောင်းပိတ်တော့မယ်။ ကျောင်းမပိတ်ခင်မှာ အတန်းတိုင်းက လပတ်အစမ်းစာမေးပွဲမှာ ဆုရခဲ့သူတွေဆို ဆုပေးမဲ့ဆုပေးပွဲကြီးရှိတယ်။ ဆုရတဲ့သူများစာရင်းကို ကြေညာမယ်"

ဟုပြောကာ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းအားလုံးမှ ဆုရသူများစာရင်းကို ကြေညာတော့၏။ အတန်းလိုက်ဆုရသူများ စာရင်းကြေညာတိုင်း အားလုံးကလက်ခုပ် တဖြောင်းဖြောင်းတီးတော့သည်။ အားကျဖွယ်ပင်။

"အေး . . . ဒီစာရင်းမှာ ငါ့အတန်းကလူတွေမပါဘူး။ သိပ်ညံ့တယ်။ ကြိုးစားကြဦး။ မင်းတို့ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် လာမယ့်တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းလည်း အောင်နိုင်တယ်။ ခုပေးမယ့်ဆုလည်း ရနိုင်သေးတယ်။ ရနိုင်တယ်ဆုကတော့ မစစ်ရသေးတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာစာမေးပွဲဆုပဲ။ ရှေ့အပတ်မှာစစ်မယ်။ ကျက်ကြ၊ ကြိုးစားကြ၊ ဒါ့ဆုကလည်း အခုကြေညာထားတဲ့ သူတွေရမယ့်ဆုနဲ့ အတူတူပါပဲ ပါင်းပေးမယ်။ ဆရာ့အတန်းကလူတွေဆုရတာ ဆရာမြင်ချင်တယ်ကွ။ တစ်တန်းလုံး ကြားလားဟေ့"

"ကြားပါတယ် ဆရာ"

စာရေးသူသည် အတန်းပိုင်ဆရာဦးတင်ဖေကို အလွန်ချစ်ခင်၏။ သို့ရာတွင်လူက အတန်းထဲ၌ မလှမပမပြည့်မစုံ ခပ်နုံနုံရှိ ရသူမို့ ဆရာ့ကိုချစ်ကြောင်းမပြနိုင်ခဲ့။ ဒီတစ်ခါချစ်ကြောင်းပြနိုင်အောင် ဆရာရစေချင်တဲ့ ဆုရအောင် ကြိုးစားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်

၏။ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာမှတ်စုများတစ်ခုမှမရှိပါ။ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။ ဗုဒ္ဓဘာသာအချိန်မှာ ကျောင်းလစ်လစ်ပြီးတောလုံးချည်း သွားကန်နေတာကိုး။ မရှိသည့်ခြောက်လ၊ ခုနစ်လစာမှတ်စုများကို နှစ်ရက်နှင့် မအိပ်မနေကူးရသည်။ ကျန်ငါးရက်ကို ညလုံးပေါက် အသည်းအသန်စာကျက်သည်။ လူကငယ်သေးတော့ မအိပ်မနေလေး၊ ငါးရက်စာကျက်နိုင်ပါသည်။ ထိုစာကျက်လိုက်သည့်အကျိုးကား သိသိသာသာပေးပါ၏။ လူသုံးရာကျော်ဝင်ရောက်ဖြေဆိုသည့် ထိုစာမေးပွဲကြီး၌ ပေးမှတ်တစ်ရာတွင် စာရေးသူက ရမှတ် (၉၁) မှတ်ဖြင့် တတိယချိတ်လိုက်ပါ၏။ ပထမဆုရသူက ၉၇ မှတ်၊ ဒုတိယဆုရသူက ၉၂ မှတ်၊ သူတို့က ဘုန်းကြီးကျောင်းများကနေပြီး ကျောင်းတက်နေရသူတွေဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာစာမေးပွဲမှာ ပထမ၊ ဒုတိယရကြတာ မဆန်းလှပါ။ အသက်လည်း စာရေးသူထက် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်ကြီးကြ၏။ ဘုရားရှိခိုး တောင်ကောင်းကောင်းမရသည့် အလွန်အကစားမက်သော ခပ်လေလေ ခပ်တေတေ စာရေးသူက တတိယရသည်သာ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ဤသည်မှာ **"ဖွဲ့ကို မူတည်အောင်ရမည်"** ဟူသော စာရေးသူ၏ပထမဆုံး သိသာထင်ရှားသော အဖြစ်အပျက်ကလေးပါပင်။

ဆက်လက်၍ ဒုတိယဖြစ်စဉ်ကိုတင်ပြပါဦးမည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာစာမေးပွဲမှာ ဆုရလိုက်သဖြင့် စာရေးသူသည် စိတ်ဓာတ်တွေ တဖွားဖွားတက်ကြွသွား၏။ အလွန်ခက်ခဲသော တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တစ်နှစ်တည်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ရမယ်"

ဟု Auto sugestion ကို အရင်လုပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အချိန်ဇယားများဆွဲပြီး ဘာသာရပ်အလိုက် စာကြည့်သည်။ ၁၉၆၀ အောက်တိုဘာမှ ၁၉၆၁ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်ထိ နေ့မအား ညမနား စာကြည့်သည်။ ကျက်သည်။ ဖတ်သည်။ မှတ်သည်။ တွက်သည်။ Auto Sugestion များကိုလည်း နေ့တိုင်းလုပ်သည်။

"သုစိပုဘ္ဘ ဝိလိသိဓာ
အကွ္ခရာ စွဲသုံး ဤရှစ်လုံးကို
သီကုံးပန်းသွင် နေ့တိုင်းဆင်လော့"

ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ်သည်။ ဒီဇင်ဘာ ဇန်နဝါရီဆောင်းညများ၌ ညလုံးပေါက် သဲသဲမဲမဲ စာကြည့်ရာ စာကြည့်လွန်းအားကြီးသဖြင့် အတူနေအရီးက ...

"ကြည့်လည်းလုပ် တူတော်မောင်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မင်း ရူးသွားဦးမယ်"

ဟုပင် တားယူရတော့သည်။ ထိုကာလများ၌ စာရေးသူသည် ကျောင်းစာသာမကပါ ဆရာကြီးပီမိုးနင်း၏ တက်ကျမ်းများ ဦးပဂ္ဂိုဇ်၏ ကြီးပွားရေးကျမ်းများကိုလည်း အဆက်မပြတ် ဖတ်၍ စိတ်ဓာတ်ကို တဟုန်းဟုန်း တဒိုင်းဒိုင်း မြှင့်တင်ပြီး ဖွဲ့ခတ်လျက် စားလည်းဒီစိတ်၊ အိပ်လည်းဒီစိတ်ဖြင့် စာကြိုးစားခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းပြဆရာ၊ ဆရာမများထံ လူကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီး မေးသည်များမေးခဲ့သည်။ ကိုယ်က ကျူရှင်တို့၊ အလွတ်ပညာသင်တို့ မတက်နိုင်တော့ ကျောင်းကဆရာများကိုပင် အားကိုးခဲ့ရသည်။ သင်္ချာဆရာ ဦးချစ်မောင်အိမ် ညသွားအိပ်ပြီး ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ

သင်္ချာတွက်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်သင်ပြသော အင်္ဂလိပ်စာနှင့် ဆရာဦးစံရွှင်သင်ပြသော အင်္ဂလိပ်စာများကို By Heart အရကျက်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ရေးကြည့်သည်။ လေးငါးနှစ်စာ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲမေးခွန်းများကို ရှာ၍ မကြာခဏ အစမ်းဖြေ ကြည့်သည်။ ရံဖန်ရံခါ စာကျက်ရင် စာမရသည့်အခါများ၌ အိမ်ရှေ့က တမာပင်ကို ပြေးပြီးခေါင်းနှင့်တိုက်၍ ...

"ကဲ ... စာမရဦးကွာ ... စာမရဦးကွာ"

ဟုဆိုကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပြန်ပြီး ဒဏ်ပေးသည်။ ဆုံးမသည်။

ဤသို့သော ဖွဲ့ခတ်သည့် သံဓိဋ္ဌာန်စိတ်ကြောင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ် တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းစာမေးပွဲကို စာရေးသူက နှစ်ခြင်းပေါက် အောင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ်က တစ်နိုင်ငံလုံး အောင်ချက်က နှစ်ရာနှုန်း၊ သုံးရာနှုန်းခန့် မျှသာ။

❖

ဒါပြီးတော့ ဘွဲ့ရခဲ့သည့်ကိစ္စ။

အသက် ၁၆ နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်သည်။ ထိုရာတွင် လူက ခပ်သေးသေး ညှက်ညှက်ဗလံလေး၊ အစိုးရအလုပ်များလုပ်ရန် လူရာမဝင်နိုင်သေး။ ထို့အပြင် စာရေးသူသည် ထိုနှစ်က ရန်ကုန်သို့ ရောက်သွားပြီး ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာ သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ကြီးကို မြင်ဖူးလိုက်ရာ တက္ကသိုလ်ပညာသင် ဖြစ်ချင်စိတ်၊ ဘွဲ့ရတစ်ဦးဖြစ်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်၍ "အမျိုးထဲမှာ ငါသည် ပထမဆုံး ဘွဲ့ရပညာတတ်တစ်ဦး ဖြစ်ရမည်" ဟူသော ဒုတိယအကြိမ် သန္နိဋ္ဌာန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ကို ချလိုက်ပြန်၏။

ထိုကိစ္စကို အရီးအားတင်ပြသည့်အခါ အရီးက …

"အရောင်းအဝယ် မကောင်းလို့ အရီးကတော့ ငါ့တူကို တက္ကသိုလ် ထားမပေးနိုင်ဘူး ထင်တယ်"

ဟုဆိုရှာ၏။

အရီးပြောတာ ဟုတ်ပါသည်။ အရီး၏ စီးပွားရေးမကောင်းရှာပါ။ တစ်လလျှင်ငွေကျပ်တစ်ရာခန့် ထောက်ပံ့မှ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဖြစ်ရမည့် အရေးကို အရီးဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ပါ။

သို့ရာတွင် စာရေးသူသည် ဆုံးဖြတ်ချက်မပြင်နိုင်ပါ။ တက္ကသိုလ်တက်ရန် အမေ့ဘက်က ဦးလေးတစ်ယောက်က ငွေစအနည်းငယ်ထောက်ပံ့ပေးမည်ဟု ဆိုလာသဖြင့် အရီးကလည်း တစ်လလျှင် စာအုပ်ဖိုး သုံးဆယ်ခန့်မျှပေးလျှင် ရပါပြီ ဟုထပ်မံတင်ပြ အဆိုပြုမှ စာရေးသူ ခက်ခက်ခဲခဲ တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ရ၏။ မပြည့်မစုံဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတက်ခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်တွင်နေစရာ ထိုင်စရာ အခက်အခဲကြောင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း သုံးလေးကျောင်းပြောင်းပြီး မှီခိုနေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ထမင်းအနပ်ပေါင်းများစွာ ငတ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးနှစ်၌ မည်သူကမှ ငွေမထောက်ပံ့နိုင်ကြတော့သဖြင့် တက္ကသိုလ်မှထွက်ပြီး မူလတန်းပြဆရာ နေ့မှာလုပ်၍ ညတွင် လုပ်သားကောလိပ်တက်ကာ ဘွဲ့ရတစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

ဘွဲ့တစ်ခုရမည့်အရေးအတွက် အလွန်အပင်ပန်းခံ၍ သန္နိဋ္ဌာန်စိတ်ဖြင့် ဖွဲကိုမှုတည်ကာ မဖြစ်မနေ ကြိုးစားပြီး အောင်ရပါသည်။

❖

ဘွဲ့ရပြီးနောက် မအူမလည်ဖြင့် စစ်သားသွားလုပ်မိသည်။

လူကပေမမီ၊ ဒေါက်မမီ၊ သေးသေးကွေးကွေး လူ့ဗလံလေး။ ပေါင်မပြည့် ဘာမပြည့်။ ပြီးတော့ရောဂါသည်။ ဘဝဘောဂ အဆက်ဆက်က ပါဏာတိပါတာကံတွေ အတော်များများ ကျူးလွန်ခဲ့သဖြင့် ရောဂါပေါင်းအတော်များများ စာရေးသူမှာရှိ၏။ အစာမကျေ ရောဂါ၊ ဒူလာအကြောတက်ရောဂါ၊ မျက်စိမှုံမွဲရောဂါ Sinus ခေါ် နှာခေါင်းပိတ် အသက်ရှူမဝ ရောဂါ၊ သွေးအားနည်း ရောဂါ၊ Testical ခေါ် ဘာဘာညာညာဟိုဟာကြီးသည့်ရောဂါ စသည် စသည်စုံလှပါ၏။ ဤသို့သောရောဂါ အမျိုးစုံခံစားနေရသော စာရေးသူသည် အလွန်ပင်ပန်းသော ကြည်းတပ်သို့ ခြေစုံပစ်ဝင်လိုက်မိ၏။ ထိုရောအခါသိသူ များက …

"ဟ … ဟိုကောင်ရောဂါသည်လေးက စစ်တပ်ထဲဝင်တယ်တဲ့ သေတော့မှာပဲ"

ဟုဆိုကြကုန်၏။

စာရေးသူမသေပါ။ **"ဖွဲကိုမှုတည်အောင်ရမည်"** စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဗိုလ်လောင်းဘဝမှသည် နည်းဗျူဟာမှူးဖြစ်သည်အထိ ဆေးသေတ္တာလေးတစ်လုံးကို အဖော်ပြုကာ သူများနည်းတူ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သွားနိုင် လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။ တိုက်နိုင် ခိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အောင်မြင်မှုများ၍ နိုင်ငံတော်မှပေးအပ်သောတာဝန်များကို မကျွပ်နှင့်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးဆေးသက်ဟူသော နာမည်တစ်လုံးကိုမူ ရယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆေးသေတ္တာလေး အကူအညီဖြင့် သူများနည်းတူအားလုံးကို ဖြတ်ကျော် အောင်မြင်ခဲ့သည်သာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ခုကတော့ ယခုစာရေးဖြစ်သည့်စာရေးဆရာကို အားတင်ပြပါရစေ။

ဝါသနာအရ စစ်သားဖြစ်စ ကတည်းက စာတိုပေစလေး ပြီးရေးဖြစ်သည်။ ပြောရမည်ဆိုက ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းစ ဒုဗိုလ်ဘ ၁၉၆၇ ကပင် စခဲ့သည်။ ရေးပြီးသားစာမူလေးများကို ဟိုပို့ဒီပို့ ပို့သည်။ အရွေးမခံရပါ။ အပယ်ခံရသည်ချည်းသာ။ ဒုဗိုလ်ဘဝတွင် မအောင်မြင်သဖြင့် ခေတ္တရပ်ထားလိုက်၏။ နောက်ရှစ်နှစ်ကြာ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် စာထပ်ရေးကြည့်ပြန်သည်။ ဒါလည်းမအောင်မြင်ပါ။ ပို့သည့် စာမူလေးများအားလုံး အပယ်ခံရပြန်၏။ စာရေးတာ ရပ်သွား ပြန်သည်။ ထို့နောက် ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ နောက်ထပ် ၁၀ နှစ်အကြာ စာတွေရေးဖြစ်ပြန်သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်စာရေးဖြစ်တော့ ...

''ဆန္ဒပတော ကိံ နာမ ကမ္မံ နသိဇ္ဈတိ''

စိတ်ဆောင်ရင် အရာရာအောင်ရမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ဖွဲ့ကိုမူတည်ကာ ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးစားလိုက်ရာ စာရေးသူ လိုလားတောင့်တသည့် စာရေးဆရာဘဝသို့ ရောက်ရတော့၏။ ၁၉၆၇ မှ၁၉၉၄ အထိ သုံးလေးငါးကြိမ် ကြိုးစားပြီး အနှစ်အစိတ်သုံးဆယ်အကြာမှ စာရေးဆရာ ဖြစ်ရတော့သည်။ သာမာန်စိတ်ဖြင့်သာဆိုက ဟယ်ဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ဘူးဆိုပြီး စိတ်ပျက်လက်လျှော့သွားကြပေလိမ့်မည်။

စာရေးသူမှာကား ယခုစာမှာပါသည့်အတိုင်း ဖွဲ့ကိုမူတည် အောင်ရမည်ဆိုသည့် ပြင်းပြသောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆယ်စုနှစ်သုံးခု ကြာအောင် ကြိုးစားခဲ့ရာမှ ယခုဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရကြောင်းတင်ပြ ရပါသည်။

စိမ်းကိန်းဝင် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးခြံကြီးတစ်ခုရှိ၍ စာရေးသူနှင့်အဖွဲ့ မြေအခြေအနေလေ့လာနေစဉ်။ (၁၉၉၈)

ဤသို့ စက်ကြီးများအသုံးပြုကာ တောရှင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ (၁၉၉၈)

www.burmeseclassic.com

လယ်ပေါင်းများစွာအားသွန်သွန်စိုက်ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်
အထွက်ပါအတိုင်းပုံပေါ်လာခဲ့သည်။ (၂၀၀၀ပြည့်နှစ်)

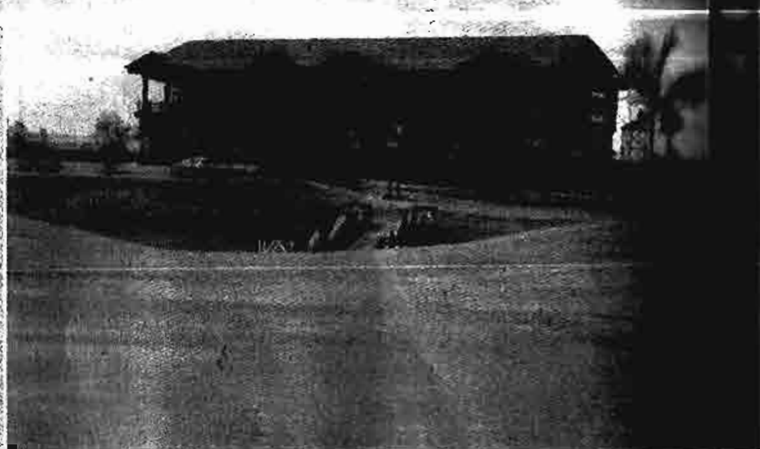

ပုံပါအတိုင်းဂေါက်ကွင်းနှင့်ဟော်တယ်များကိုပါထည့်သွင်းတည်ဆော
အပန်းဖြေစခန်းအဖြစ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ (၂၀၀၀ပြည့်နှစ်)

နောက်တစ်ခုတင်ပြရပါဦးမည်။

၁၉၉၅ နှစ်ကုန်တွင် စာရေးသူ တပ်မတော်မှ နယ်ဘက်သို့ ပြောင်းလွှဲတာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

၁၉၉၈ ၌ စာရေးသူကို ရေကြီးကွင်း၊ ရေလျှံကွင်းကြီး တစ်ခုအား မြေရိုင်းဖော်ထုတ်ပြီး လယ်ကွင်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် ပြုလုပ်နိုင်ရန် နိုင်ငံတော်မှ တာဝန်ပေးကာခိုင်းစေ၏။ ဤကွင်းကြီးမှာ စတုရန်းမိုင် ၁၀၀ ခန့်ရှိသည်။ သာမာန်စဉ်းစားသော် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိဟု ထင်ရ၏။ သို့ရာတွင် **"ဖွဲ့ကိုမှုတည်အောင်ရမည်"** စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ထိုရေကြီးကွင်း၊ ရေလျှံကွင်းကြီးကို သုံးနှစ်အတွင်း လယ်မြေဧကပေါင်း တစ်သောင်းရအောင် ဖော်ထုတ်လုပ်ကိုင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ အခက်အခဲတွေကတော့ အမျိုးမျိုးပင်။ တာတမံတွေတည်ဆောက်ပြီး လယ်စိုက်ထားစဉ် မြစ်ရေကြီး၍ တာတွေကျိုးပြီး လယ်မြေတွေ ရေလွှမ်းကုန်သည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အလုပ်သမားတွေ သေကြ ကြေကြသည်။ မွေးထားသည့် ကျွဲ၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်တွေ ရောဂါကန္တရကပ်ဖြင့် အုပ်လိုက်ပြုတ်ကုန်သည်။ ငါးကန်တွေ ကျိုးပေါက်ကုန်ပြီး မွေးထားသည့် ငါးတွေ ထွက်ကုန်သည်။ ဒါတွေဖြစ်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မလိုသူတွေက ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးဟု ကောတင်းဆိုကြသည်။ ရယ်သွမ်းသွေးကြသည်။ အမျိုးမျိုးသော ပြဿနာတွေ ရှာကြသည်။ ဒုက္ခပေးကြသည်။ စွပ်စွဲမှုတွေအမျိုးမျိုး လုပ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် စာရေးသူ စိတ်မပျက်ခဲ့ပါ။

"အများအကျိုး ရွက်သယ်ပိုးက၊ ခနီးခနဲ့ ဆိုကဲ့ရဲ့လည်း
မဖဲ့မစောင်း၊ ကိုယ့်လမ်းကြောင်းကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ်၊ ရှေ့ရှုနှင့်လော့"

ဟူသော စာဆိုအတိုင်း ဖွဲ့ကိုမှုတည်၍ ကိုယ့်အလုပ်ကို Concentrate လုပ်ပြီး စိမ်ကိန်းကြီးအောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစိမ်ကိန်းကြီးဆောင်ရွက်ရင်း ဒေသခံပြည်သူများ၏ တောင်းဆိုချက်အရ ထိုဒေသ၌ ဘုရားတစ်ဆူ စာရေးသူဦးစီး၍ တည်ခဲ့သည်။ ထိုဘုရားအားထီးတင်မည်လုပ်တော့

"ဘုရားဒကာ ငါးပါးသီလ မလုံခြုံပါက ထီးတင်ပွဲ မအောင်မြင်နိုင်ပါ"

ဟုနားလည်သူများက ပြောဆိုကြပြန်သည်။

စာရေးသူသည် ထိုစဉ်ကငါးပါးသီလ မလုံခြုံပါ။ လုံခြုံပါ မည်ဟု ကတိစကားဆို၍ ထီးတင်ပွဲမတိုင်မီ ရဟန်းဘောင်သို့ ခဲ့သည်။ ဒုလ္လဘရဟန်းဘဝကို ခံယူခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်းတောင် ချောင်၌ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တလက္ခဏအား ဦးပဇ္ဇင်းထား၍ ဆရာ တော်ဘဒ္ဒန္တနန္ဒမာလာဘိဝံသမှ ကမ္မဝါဖတ်ကြားပေးပြီး ရဟန်း ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။ ခုနစ်နှစ်သားက ကိုရင်တစ်ရက်သာဝတ်ခဲ့ဖူးသော စာရေးသူအတွက် ဒုလ္လဘရဟန်းခုနစ်ရက်မှာ အတော်ပင်ပန်းလှ၏။ မနက်သုံးနာရီ အိပ်ရာမှထ ရသည်။ တရားမှတ်ရသည်။ ငါးနာရီ မှာ အရုဏ်ဆွမ်းစားရသည်။ တရားပြန်မှတ်ရသည်။ နေ့ဆယ့်တစ် နာရီ နေ့ဆွမ်းစားရသည်။ တရားပြန်မှတ်ရသည်။ ည ဆယ့်တစ်နာ ရီထိုးပြီးမှ အိပ်ရာဝင်ရသည်။ မအိပ်မီ တရားမှတ်ရပြန်သည်။

ဦးပဇ္ဇင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးလက္ခဏက ...

"ဦးပဥ္စင်းကြီး ... ဘာတရားတွေရလဲ"

ဟုမိန့်ကြားသည့်အခါ စာရေးသူကား ဝိတက်ဝိစာရတွေများ၍ အလွန်စိတ်ပျံ့လွင့်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘာတရားမှ မရပါ။ တရားမှတ်တာကလည်း ဤကဲ့သို့ လွယ်လွယ်ကူကူရနိုင်သည့် အမျိုးလည်း မဟုတ်ဟု သဘောရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ...

"ဘာတရားမှ မရပါဘုရား"

ဟု အမှန်ကို လျှောက်ထားလိုက်၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ပြုံးတော်မူသည်။

ဒုလ္လဘဝတ်ပြီး သုံးရက်မြောက်၌ စာရေးသူသည် ဝိပါကဝဋ်ကြွေးကြောင့် မျက်စိမဖွင့်နိုင်အောင် မျက်စိ ကျိန်းတော့၏။ ဆွမ်းကောင်းကောင်းမစားနိုင်။ ဘာဆေး ခတ်ခတ်မပျောက်တော့။ မျက်လုံးများ ရဲရဲနီနေတော့၏။ ရန်ကုန်ပြန်ပြီး လူဝတ်လဲ၍ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ကုသရန်အားလုံးဝိုင်းပြောကြ၏။ စာရေးသူက သန္နိဋ္ဌာန်ချပြီးသားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ...

"မျက်စိနှစ်လုံး ကွယ်ချင် ကွယ်သွားပါစေ၊ သေချင်လည်း သေပါစေ။ ရဟန်းဝတ်နဲ့ ခုနစ်ရက် မပြည့်မချင်းလူဝတ်မလဲပါ။ ချောင်ကလည်း လုံးဝမထွက်နိုင်ပါ"

ဟုယတိပြတ် ငြင်းလိုက်၏။ ငါးရက်ခန့် လောကရဲကို အလူးအလဲ ခံစားပြီး ခုနစ်ရက်ပြည့်မှ လူဝတ်လဲကာ ရန်ကုန် ပြန်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တွင် မျက်စိအထူးကုဆရာဝန်ကြီးများဖြင့် တစ်လခန့် ကုလိုက်မှ မျက်စိပြန်မြင်ရသည်။ မျက်စိကောင်းသွား ပြီးနောက် ထီးတော်တင်ပွဲ ကျင်းပခဲ့ရာ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးခဲ့ပါ၏။

ဤသည်မှာလည်း "ဖွဲ့ကိုမှုတည်အောင်" ရမည်ဟူသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ပုဒ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဟုဆိုပါရစေ။

❖

ဖွဲ့ကိုမှုတည်အောင်ရမည်ကို အခုံသတ်ပါမည်။

စာရေးသူသည် ဆန္ဒာဘယာအလွန်များ၏။ ဟိုဟာလည်း လုပ်ချင်၊ ဒီဟာလည်းလုပ်ချင်နှင့် စိတ်က အငြိမ်မနေ။ ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးလွှား၍ လုပ်ချင်တာတွေ၊ ဖြစ်ချင်တာတွေ များလွန်းလှ၏။ မပြည့် လာသောအခါ Depression တွေဖြစ်လာ၏။ ထိုအခါမှ ဘုရားတရား ကို မြင်လာ၏။ ယခုနှစ်စ၌ ထိုဆန္ဒာဘယာများကြောင့် ဒုတိယ အကြိမ် သက်နှံးစည်း ဖြစ်ပြန်သည်။ တရားစခန်းဝင်ဖြစ်ပြန်သည်။ သီလငါးပါး မလုံခြုံသည့်ဘဝမှ လုံခြုံသည့်ဘဝသို့ ပြန်ရောက်သွား သည်။ စိတ်ကိုဆုံးမသည်။ တရားအလုပ်ကို လုပ်ဖြစ်သည်။ တရား အလုပ်က အလွန်ပင်ပန်းလှ၏။ သူများတွေအတွက်တော့ မသိပါ။ စာရေးသူအတွက်ကား အလွန်ပင်ပန်းလှပါသည်။ သို့ရာတွင် ရဟန်း ဘဝသည် စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကိုကား လူဝတ်ကြောင်ဘဝထက် ပိုရသည် မှာမူ အမှန်အကန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် Depression မှ ကင်း လွတ်ပြီး စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရလေအောင် စိတ်ကိုစိတ်နှင့်ဆေးကြောကာ ရဟန်းဘဝ ခုနစ်ရက်တာကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ အရာအားလုံး၌ မိမိ ကိုယ် မိမိ ထိန်းသိမ်းရသော ဤတရားဓမ္မအလုပ်သည် အခက်ဆုံး ပါတကား။ သို့ရာတွင်ဤအခက်အခဲကို ဖွဲ့ကိုမှုတည်အောင်ရမည် ဟူသော သန္နိဋ္ဌာန်စိတ်ဖြင့် ကြိုးစားခဲ့ရာ တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်းအတာအထိ အောင်မြင်မှုရခဲ့ပါသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘုရားတရား ကင်းဝေးခဲ့သော စာရေးသူအတွက် ဖွဲ့ကိုမှု တည် အောင်ရမည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်ကို အခြေခံကာ ကြိုးစားသွားပါက ဤခက်ခဲနက်နဲသော တရားဓမ္မများကို သိမြင်လာကာ ငြိမ်းချမ်းသော ဘဝသို့ လုံးဝဥဿုံ ရောက်ရှိမည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ယခုအခါ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် နာရီဝက်ခန့် မပျက်မကွက် တရား ရှုမှတ်သည့် အလေ့အထ စာရေးသူရရှိလာခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ရရှိ လာခဲ့ခြင်းမှာလည်း စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကို မရရအောင် ရှာမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း "ဖွဲ့ကိုမှု တည်အောင်ရမည်" ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကြိုးစားခြင်း၏ ရလဒ်ပင် ဖြစ်ပါကြောင်း စာရှုသူ အပေါင်းအား နိဂုံးချုပ် တင်ပြလိုက်ရပါ သတည်း။

ဖွဲ့ကိုမှုတည်ကာ အောင်ကြပါစေသောဝ်။

သောင်းဝေဦး

၂၀.၁၁.၂၀၀၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းဝေဦး၏ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

၁။ သူတို့ဆီတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရဝယ်
၂။ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ သမိုင်း
၃။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၁)
၄။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၂)
၅။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၃)
၆။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၄)
၇။ သေဂျမရောက် သက်မပျောက်
၈။ ဂျပ္ပီယခေါ် မိန်းမတို့သည်
၉။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း
၁၀။ ကျွန်တော်လယ်သမားကြီး
၁၁။ မြို့တော်စည်ပင် အခွန်အခများအကြောင်း သိကောင်းစရာများ
၁၂။ ငါ့သားများ စစ်ထဲဝင်ရင်လေ
၁၃။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်တွင်းက သူငယ်ချင်းတွေ
၁၄။ မှုးမြစ်မှသည် ဧရာဝတီ
၁၅။ အတွေးပုံရိပ် အတိတ်ဟိုဆီ
၁၆။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၁)
၁၇။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၂)
၁၈။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၃)
၁၉။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၄)
၂၀။ ဂျပ္ပီယခေါ် မိန်းမတို့သည်နှင့် ယောက်ျားတို့အကြောင်း
၂၁။ အစ်ကိုတို့စစ်သား
၂၂။ ဒိုးဘိုးဘွားအမွေအနှစ်ကို ချစ်မြတ်နိုးပေ
၂၃။ ကျွန်တော် ဓါတ်သီးသမား
၂၄။ အချစ်နဲ့စစ်သား
၂၅။ ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏ စွန့်စားခန်းများ
၂၆။ ဆန်းကြယ်ထူးခြား စစ်သားတို့၏လက္ခဏာများ
၂၇။ စစ်မြေစခန်းက လွမ်းပုံပြင်
၂၈။ မလွမ်းပို မငိုနဲ့နော်
၂၉။ လှူဒါန်းစားကြီးကပ္ပတိန်စောနော်အုန်း
၃၀။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၁)
စီဗီဝမ်တာပန်တိုက်ပွဲကြီး
၃၁။ မြန်မာ့မြေမှ အင်္ဂလိပ်-ဂျပန်တိုက်ပွဲများ
၃၂။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၂)
မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲ

ထုတ်ဝေမည့်စာအုပ်

၃၃။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၅)

မြရတနာစာပေ

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထပ်မံထွက်ရှိပြီး စာအုပ်များ

၃၄။ တမ်းတမိသည် မြဒါလီ

၃၅။ နှမ်မယောင်းမှသည် ဧရာဝတီ

၃၆။ ကပ္ပတိန်ဇေနာဘူး၏ မက်ဆိုပိုးတေးမီးယားစွန့်စားခန်းများ (ပထမပိုင်း)

၃၇။ ကပ္ပတိန်ဇေနာဘူး၏ မက်ဆိုပိုးတေးမီးယားစွန့်စားခန်းများ (ဒုတိယပိုင်း)

၃၈။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ် (၃) (၄) (၅)

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com